

TIISTAI 19. HELMIKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE.**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Gazan tilanne (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

5. Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvä akkreditointi ja markkinavalvonta - Tuotteiden kaupan pitämistä koskevat yhteiset puitteet - Kansallisten teknisten määräysten soveltaminen toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin - Kulutustuotteiden turvallisuusmerkinnät (keskustelu)

Puhemies. – *(FR)* Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– André Brien sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista (KOM(2007)0037) - C6-0068/2007 – 2007/0029(COD)) (A6-0491/2007),

– Christel Schaldemosen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi tuotteiden kaupan pitämistä koskevista yhteisistä puitteista (KOM(2007)0053 – C6-0067/2007 – 2007/0030(COD)) (A6-0490/2007),

– ja Alexander Stubbin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiettyjen kansallisten teknisten määräysten soveltamista toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin koskevista menettelyistä sekä päätöksen 3052/95/EY kumoamisesta (KOM(2007)0036 – C6-0065/2007 – 2007/0028(COD)) (A6-0489/2007),

sekä seuraavista suullisista kysymyksistä:

– Arlene McCarthyn sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta komissiolle esittämä suullinen kysymys kulutustuotteiden turvallisuusmerkinnöistä (O-0009/2008 – B6-0009/2008).

André Brie, esittelijä. – *(DE)* Arvoisat puhemies, komission jäsen ja puheenjohtajavaltion edustajat, hyvät naiset ja herrat, tuotteiden akkreditointiin ja markkinavalvontaan liittyvän asetuksen asiasisältö ja oikeudelliset yksityiskohdat ovat monimutkaiset, ja asetus vaikuttaa päällisin puolin hyvin kuivalta ja pääosin tekniseltä välineeltä. Ei ole kuitenkaan epäilystäkään siitä, ettei se olisi poliittisesti erittäin merkittävä kuluttajille ja Euroopan taloudelle kokonaisuutena. Ongelmat, joiden vuoksi komissio laati ehdotuksensa ja jotka ovat lukuisten sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan keskusteluissaan tekemien tarkistusten ja päätösten taustalla, ovat kaikkien nähtävillä. Raja huomautesi kolmeen erityiskysymykseen.

Ensinnäkin akkreditointia ei ole tähän saakka säännelty Euroopan tasolla, vaikka sitä harjoitetaan useimmissa jäsenvaltioissa ja se vaikuttaa huomattavasti markkinavalvontaviranomaisten toimintaan. Kun otetaan huomioon sisämarkkinat ja tavaroiden vapaa liikkuvuus EU:ssa, on kuluttajille äärimmäisen tärkeää, että ilmisevät erot markkinavalvonnan laadussa ja viranomaisten tehokkuudessa poistetaan eurooppalaisia akkreditointitoimielimiä koskevilla säännöillä. Tämän vuoksi Euroopan parlamentti on mennyt komission ehdotusta pidemmälle selvästi ankarampien velvoitteiden määrittämiseksi näille elimille ja jäsenvaltioille.

Asetuksessa selvästi kielletään akkreditoitujen kaupallistaminen, säädetään, että niiden tulee toimia voittoa tavoittelematta ja että ne eivät saa kilpailla muiden elinten kanssa, ja varmistetaan niiden itsenäisyys ja asema julkisviranomaisina.

Toiseksi, vaikka kuluttajien ja ympäristön turvallisuutta ja suojelua säännellään useilla eurooppalaisilla suuntaviivoilla ja muilla sitovilla standardeilla, yhdysvaltalaiseen leluja valmistavaan Martell-yhtiöön liittyvä tapaus viime vuodelta, ja muut vastaavat tapaukset tuovat ilmi, että nykyinen käytäntö on epätydyttävä monessa suhteessa ja että kaiken lisäksi sääntöjen toimeenpanossa Euroopan rajoilla ja Euroopan markkinoiden sisällä on suuria eroja valvonnan ollessa joissakin tapauksissa riittämätöntä. Tietenkin on tarvetta muutoksille ja parannuksille yksittäisissä direktiiveissä, kuten lelujen turvallisuuteen liittyvässä direktiivissä. Komission päätarkoituksena oli kuitenkin asetusehdotuksellaan kehittää, vahvistaa ja yhtenäistää markkinavalvontajärjestelmää. Sen lisäksi, että Euroopan parlamentti yhtyy tähän kantaan, se myös kehitti sitä tekemällä jäsenvaltioita ja markkinavalvontaelimiä koskevat veloitteet huomattavasti monipuolisemmiksi ja tiukemmiksi sisällyttäen tulliviranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat vaatimukset. Mielestämme tämä tarkoitti myös viranomaisten ehdotonta velvollisuutta luovuttaa tietoja sekä julkiseen tiedonsaannin vapautteen liittyviä määräyksiä. Olen iloinen, että neuvosto ja komissio ovat ottaneet huomioon tämän parlamentin näkökannan.

Kolmanneksi uskon henkilökohtaisesti, että parlamentti onnistui parhaiten ja teki merkittävimmän parannuksensa asetukseen varmistaessaan, että kulutustavarat otettiin mukaan asetukseen. Tämän asetuksen hyödyt, jotka seuraavat sen tiukasti sitovasta luonteesta, voidaan yhdistää yleistä tuoteturvallisuutta koskevan direktiivin hyötyihin, muun muassa erittäin yksityiskohtaisiin kuluttajansuojatoimenpiteisiin, vaikkakin niillä on vain vähän sitova luonne. Tämä oli vaikein osa-alue keskusteluissamme komission ja neuvoston kanssa sekä lainsäädännön että teknisen toteutuksen kannalta. Hyvä lopputulos oli epäilemättä sen ansiota, että vaikka nämä kolme toimielintä kannattivat eri lähestymistapoja, ne olivat samaa mieltä tavoitteesta, eli kuluttajien paremmasta suojelusta ja markkinoiden tehokkaammasta valvonnasta. Tästä syystä haluaisin kiittää komission jäseniä Kunevaa ja Verhaugenia, komission henkilökuntaa ja neuvottelukumppaneitamme puheenjohtajavaltioissa Saksassa, Portugalissa ja erityisesti Sloveniassa tiivistä, rakentavasta ja huomaavaisesta yhteistyöstä. Sallinette minun käyttää tätä tilaisuutta ilmaista kiitollisuuteni myös edesmenneelle Michel Ayraille, joka osallistui suurimpaan osaan tämän yhteistyön järjestelyistä, mistä johtuen hänen äskettäin kuolemansa on meille vielä suurempi menetys. Kannatan puheenjohtajavaltion näkemystä siitä, että lopputulosta tuskin olisi voitu saavuttaa tähän mennessä ilman kolmen viimeisimmän puheenjohtajavaltion saumatonta yhteistyötä.

Tällä asetuksella on vahvistettu huomattavasti kuluttajien terveyden ja turvallisuuden, ympäristön suojelun ja tuotteiden asianmukaisen laadun oikeusperustaa. Nyt on jäsenvaltioiden ja komission tehtävä käyttää sen tarjoamat mahdollisuudet, jotta kuluttajia koskevia todellisia parannuksia saavutetaan. Haluan ilmaista myös erityiskiitokseni esimerkiksi yhteistyöstä tämän paketin valmistelussa varjoesittelijöille Christel Schaldemoselle ja Alexander Stubbille.

Christel Schaldemose, esittelijä. – (DA) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, haluaisin aloittaa kiittämällä teitä kaikkia loistavasta yhteistyöstä, jota tämän paketin osalta on tehty. Se on ollut monin tavoin jännittävää. Kuten varjoesittelijät tietävät, tämä oli ensimmäinen mietintöni parlamentissa, ja se oli hyvä oppimiskokemus. Kolmen mietinnön laatimiseen osallistuminen ja siten myös toisten esittelijöiden kanssa työskentely on ollut erittäin haastavaa. Se oli jännittävää!

Se tosiasia, että meillä on kolme mietintöä, jotka sisältävät osittaisia päällekkäisyyksiä, on hyödyttänyt työtämme, koska meillä on nyt johdonmukainen, sisämarkkinoita koskeva lainsäädäntö, joka vahvistaa näitä markkinoita. Paremmasta sääntelystä keskustellaan paljon, ja vaikka komissio on epäilemättä silloin tällöin saanut raapia päätään neuvotteluidemme aikana, uskaltaisin silti sanoa, että tekemämme työ on esimerkki hyvästä prosessista. Olemme työskennelleet yhdessä hyvin tehokkaasti ja saavuttaneet hyvän tuloksen. Olemme toisaalta myös tavanneet usein saavuttaaksemme tämän tuloksen.

Haluaisin korostaa kolmea asiaa, joita olemme pyrkineet edistämään parlamentin puolesta tämän tuotteiden kaupan pitämisen viitekehyksen osalta; kolme asiaa, jotka olemme käyneet läpi ja jotka ovat tärkeitä, koska ne auttavat meitä kannattamaan kompromissia, jonka olemme saavuttaneet, ja olemaan tyytyväisiä siihen. Ensiksikin mielestäni on ollut suuri voitto kuluttajille, että olemme vahvistaneet vaatimuksia, jotka on asetettu kaikkialla toimitusketjussa sijaitseville yrityksille. Jokainen, joka on kosketuksissa tuotteen kanssa, on vastuussa sen varmistamisesta, että tuo tuote on turvallinen ja vastaa EU:n vaatimuksia. Tämä koskee valmistajaa Kiinassa, maahantuojaa Kölnissä ja jakelijaa Kööpenhaminassa. Tämä tarkoittaa myös erityisesti

sitä, että maahantuojia ei voi enää sanoutua irti vastuusta, jos maahantuotu tuote osoittautuu vaaralliseksi tai ei yleisesti noudata EU:n sääntöjä.

Toiseksi loppusuoralla pääsimme yhteisymmärrykseen siitä, kuinka CE-merkintää vahvistetaan. Komitean ensimmäisestä keskustelusta lähtien oli selvää, että tähän ongelmaan on vaikea löytää ratkaisua. Mikä tämä merkintä tarkkaan ottaen on? Kuinka voimme kehittää tarkastuksia? Onko se lainkaan uskottava takuu turvallisuudesta? Ratkaisu, johon olemme päätyneet, mahdollistaa CE-merkinnän säilyttämisen ja kehittämisen. Tulevaisuudessa jäsenvaltiot voivat nostaa syytteen sellaisia yrityksiä ja tuottajia vastaan, jotka väärinkäyttävät CE-merkintää. Samanaikaisesti olemme myös vahvistaneet markkinavalvontaa, erityisesti André Brien mietinnön tuloksena. Yleisellä tasolla tämä tarkoittaa, että me kuluttajat voimme tulevaisuudessa luottaa paljon enemmän tuotteisiin, joissa on tämä merkintä.

Kuitenkin – ja tämä on kolmas kohta – olemme ehdotuksessa velvoittaneet komission seuraamaan merkinnän käytettävyyttä. CE-merkintä ei välttämättä ole ratkaisu kaikkiin turvallisuusongelmiimme sisämarkkinoilla. Merkintä on tarkoitettu pääasiassa markkinavalvonnasta huolehtiville organisaatioille ja viranomaisille. Siksi tässä päätöksessä olemme kehottaneet komissiota suorittamaan tutkimuksen markkinoitten toiminnasta ja toteuttamaan tarkan arvioinnin kuluttajaturvallisuuteen liittyvistä merkinnöistä yleensä. Komissio toteuttaa näitä tutkimuksia parhaillaan, ja me odotamme tuloksia suurella innolla.

Päätös ei ole lainsäädännöllinen oikeudellisessa merkityksessä, mutta se sisältää selkeän poliittisen veloitteen, mikä tarkoittaa, että tulevaisuudessa laadittavan tuotelainsäädännön täytyy perustua viitekehukseen, jonka olemme luoneet päätöksellä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kun alamme käsitellä leلودirektiiviä, käytämme näitä yrityksiä koskevia määritelmiä ja säännöksiä ja sisällytämme ne leلودirektiiviin. Tämä tarkoittaa sitä, että meillä on itse asiassa paljon turvallisempia sisämarkkinat. Olen täysin varma siitä, että näin kehitämme sisämarkkinoiden turvallisuustasoa kuluttajien hyödyksi, ja myös yritysten eduksi. Kiitos kaikille yhteistyöstä ja erityisesti Alexander Stubbille ja André Brielle.

Alexander Stubb, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on neljä minuuttia aikaa, joten haluaisin tuoda esiin neljä asiaa. Ensimmäinen näistä ei ole se, että tänään on Malcolm Harbourin syntymäpäivä, mutta koska näin on, onnitelkaamme häntä.

Ensimmäinen kohta on kiitosten esittäminen, koska silloin, kun kyseessä on tämän kaltainen lainsäädäntöpaketti, kenenkään ei ole mahdollista viedä sitä yksin läpi. Ensimmäiset kiitokseni kuuluvat André Brielle ja Christel Schaldemoselle, joita voisin melkein kutsua yhteisesittelijöiksi. Teidän kanssanne on ollut todella hauska tehdä töitä. Tämä oli minullekin ensimmäinen lainsäädäntöpaketti, ja se osoitti, että asiat voivat sujua varsin hyvin. Erityisesti varjoesittelijäni Mia De Vits, Heide Rühle sekä Toine Manders ansaitsevat kiitokseni. Teidän kanssanne on ollut myös todella hauska tehdä töitä. Seuraavaksi haluaisin kiittää kolmea puheenjohtajavaltiota, jotka ovat osallistuneet työhön. Ensimmäinen oli Saksa ja Frank Wetzel. He tekivät erinomaista työtä. Toinen oli Portugal ja Fernanda. Myös he tekivät loistavaa työtä. Ja sitten kolmanneksi slovenialaiset ovat näyttäneet, miksi uudet ja pienet puheenjohtajavaltiot ovat niin loistavia. Teitte loistavaa työtä, eli kiitos todella paljon, Vinka. Haluaisin erityisesti kiittää komissiota, komission jäsen Verheugenia ja Simon Morduet poliittisella puolella, ja sitten istuntosalin puolelta haluaisin kiittää Hansia, Lilianaa ja erityisesti Michel Ayralia, johon André jo viittasikin. Valitettavasti Michel Ayräl kuoli varsin äkillisesti. Jos voisin valita, kutsuisin tätä pakettia Ayräl-paketiksi hänen tekemänsä työn kunniaksi, koska hän oli juuri sellainen loistava eurooppalainen virkamies, joita me tarvitsemme. Viimeiset kiitokseni menevät Lucalle oikeudelliseen yksikköön, Patricialle sihteeristöön ja erityisesti avustajalleni Tuomakselle, joka teki niin kovasti töitä, että sai polvivamman. Toisin sanoen hänen vasen polvensa ei enää tunnusta vastavuoroisesti hänen oikeata polveaan, ja hän ei voi olla täällä tänään. Hän on ollut tärkeä taustavaikuttaja koko tälle paketille.

Toinen huomioni liittyy vastavuoroisen tunnustamisen taustojen selvittämiseen. Yksinkertaistaen sanottuna vuonna 1979 tehtiin Cassis de Dijon -päätös. Siitä lähtien on käsitelty 300 oikeustapausta, jotka todistavat, että vastavuoroinen tunnustaminen ei toimi. Tavaroista kolme neljäsosaa on yhdenmukaistettu, yhtä neljäsosaa ei. Yhdenmukaistetun osuuden arvo on 1 500 miljardia euroa, tai toisin sanottuna 1,5 biljoonaa euroa, ja yhdenmukaistamattoman osuuden arvo on 500 miljardia euroa. Tuosta 500 miljardin euron osuudesta ongelmia ilmenee 150 miljardin euron osalta. Komissio vakuuttaa meille, että jos vastavuoroinen tunnustaminen toimisi, BKT:imme kasvaisi 1,8 prosentilla. Komissio teki hyvän ehdotuksen. Valitettavasti jäsenvaltiot yrityivät vesittää sen, mutta onneksi me Euroopan parlamentissa suojelimme sisämarkkinoitten etua ja veimme läpi kunnianhimoisen paketin.

Kolmanneksi kysyn, mitä me teimme. Mitkä olivat ne menettelyä koskevat asiat, joita me muutimme? Yksinkertaisesti sanottuna: tähän asti pieneltä, keskikokoiselta tai suurelta yritykseltä kului kahdesta kolmeen

vuotta vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvän tapauksen oikeuskäsittelyyn. Tämä ei ole enää tarpeen, koska olemme siirtäneet todistustaakan jäsenvaltioille. Eli 20–60 päivää kestävä käsittelyn aikana jäsenvaltion täytyy toimittaa – ja painotan tätä sanaa – *todisteet* siitä, että tiettyä sääntöä ei sovelleta toisessa jäsenvaltiossa. Olemme siis siirtäneet todistustaakan. Haluan sanoa kaikille pienille ja keskisuurille yrityksille Euroopassa, että hakemuskäytännöksi ei enää koskaan tarvitse täyttää päästökseen toisen valtion markkinoille. Ei, tavarat liikkuvat vapaasti. Soita meille tai minulle, jos kohtaat ongelmia. Teidän ei pitäisi joutua täyttämään hakemuskäytännöksiä.

Neljänneksi ja viimeiseksi haluan puhua käytännön tapauksista, ja niistä aloista, joihin tämä liittyy. Vastauksena ovat polkupyörät, rakennustelineet, palohälyttimet, leipä ja kasviperäiset tuotteet ja niin edelleen. Vastavuoroisen tunnustamisen periaate kattaa valtavat markkinat. Loppukommenttini on, ilmaistuani kiitokseni ja tuotuaani esiin menettelyllisten muutosten ja käytännön tapausten taustat, että eurooppalaisten yritysten ei pitäisi enää koskaan suostua tuotteen pääsyn estämiseen toisen maan markkinoille.

(*Suosionosoituksia*)

Puhemies. – (FR) Aina yhtä viihdyttävää, Alexander Stubb!

Arlene McCarthy, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, myös minä haluan kiittää parlamentin edessä esittelijöitä. André Brie, Christel Schaldemose ja Alexander Stubb tekivät erinomaista työtä tavarapakettin eteen, ja heillä ei minun tietääkseni ole aiempaa kokemusta lainsäädäntötyöstä. Luulen, että tämä on ensimmäinen mietintö, jonka he ovat tehneet parlamentissa, ja minun täytyy sanoa, että he ovat tehneet erittäin hyvää työtä yhdessä muun henkilöstön kanssa. Meidän on kiitettävä komission jäsentä, joka on osoittanut sitoutumista ja omistautumista tähän aiheeseen, sekä neuvostoa ja puheenjohtajavaltiota, jotka ovat mahdollistaneet tämän.

Mielestäni olemme saaneet aikaan sopimuksen, joka vapauttaa turvallisten tuotteiden liikkumisen sisämarkkinoilla ja samalla luo tiukemman järjestelmän, jonka avulla havaitaan vaaralliset tavarat ja estetään niiden tulo markkinoille, ja tietenkin pidetään yllä tarkkoja sääntöjä, jollaiset meillä jo on voimassa ruokaturvallisuuden, lääketieteellisten tarvikkeiden ja verituotteiden osalta. Tämän paketin hyväksymisen ansiosta liikealan ja pk-yritysten on helpompi, kuten Alexander Stubb sanoi, myydä tuotteitaan, taloustarvikkeita, polkupyöriä, tikkaita, tankkeja, säiliöitä ja niin edelleen, kun taas kuluttajille on tarjolla suurempi valikoima korkealuokkaisia ja turvallisia tuotteita.

Olemme sanoneet kuitenkin hyvin selvästi, että vapaa liikkuvuus ei saa vähentää tuoteturvallisuutta. Päinvastoin esittelijämme ovat pyrkineet vahvistamaan tuoteturvallisuutta ja sen toimeenpanojärjestelmää lisäämällä asianmukaisia vaatimuksia tähän pakettiin. Esittelijät ovat tehneet myös selväksi, että kaikki markkinoilla olevat tuotteet, sisältäen kolmansista valtioista tuodut tuotteet, kuuluvat lainsäädännön piiriin, oli kyseessä sitten lelujen tai sähkölaitteiden turvallisuuteen liittyvä direktiivi; tekemällä selväksi, että kaikki taloudelliset toimijat ovat oikeudellisesti vastuussa ja että heidän on itse asiassa vastattava tuotteiden saattamisesta markkinoille ja antamiensa tietojen paikkansapitävyydestä. He ovat vahvistaneet nykyistä CE-merkintäjärjestelmää, jotta kuluttajien tuotetietämys ja -luottamus kehittyisi ja lisänneet markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten koordinaatiota ja yhteistyötä, jotta erityisesti hätätapauksissa voidaan reagoida nopeammin vaarallisten tuotteiden havaitsemiseksi ja vetämiseksi pois markkinoilta.

Palaan esimerkkiin leluista. Vaikka painotan sitä, että Yhdysvalloissa testausvaatimuksiin ja standardeihin liittyvä leluturvallisuuslainsäädäntö on heikompi kuin EU:ssa ja siellä on suurempia ongelmia viallisten lelujen kanssa, huomautan kuitenkin, että Yhdysvalloissa eräs tuote poistettiin markkinoilta heinäkuussa, mutta jäsenvaltiot kykenivät ryhtymään toimiin saman viallisen lelun poistamiseksi markkinoilta vasta syyskuussa. Tästä syystä muutokset, jotka esittelijämme ovat tehneet nopeamman toiminnan takaamiseksi, ovat erityisen tärkeitä.

Jos haluamme vahvistaa kuluttajien luottamusta, meidän on varmistettava, että haitallisille tai vaarallisille tuotteille ei ole porsaanreikiä. Mielestäni viesti, jonka parlamentti välittää äänestämällä näiden toimenpiteiden puolesta on se, että haluamme tavaroiden liikkuvan vapaasti, haluamme lisätä kilpailua ja kuluttajien valinnanmahdollisuuksia, mutta emme tee kompromissia turvallisuuden suhteen, ja siksi olemme lisänneet toimeenpanon valvontaa ja antaneet CE-merkinnälle sen oikeudellisen suojan, jonka se ansaitsee. Varmistamme myös sen, että maahantuojat ja valmistajat voidaan asettaa syytteeseen oikeuden edessä, jos he eivät täytä velvollisuuttaan suojella kuluttajaa.

Joten, hyvä komission jäsen, haluan kiittää teitä tekemästänne rakentavasta ja tehokkaasta työstä. Olemme iloisia siitä, että olette nyt esitellyt uuden lelujen turvallisuuteen liittyvän direktiivin. Se on vain yksi useasta direktiivistä, jotka tämä tänään käsiteltävä lakipaketti kattaa, ja sisämarkkina- ja kuluttajasuojavaliokunnan

puheenjohtajana haluan pyytää teitä selventämään joitakin oleellisia keinoja, joilla tulevaisuudessa parannetaan kuluttajien luottamusta ja taataan kuluttajien turvallisuus ja kuluttajatietoisuus.

Minulla on tässä kaksi tuotetta tänään. Yksi on leluhylje, toinen on sähköinen vedenkeitin. Ensimmäisessä ei ole CE-merkintää, toisessa on, joten todennäköisesti leluturvallisuusdirektiivi ei kata ensimmäistä, ja me oletamme, että sähkölaitteisiin liittyvä direktiivi kattaa jälkimmäisen. Kuluttajat ovat kuitenkin ymmällään. He uskovat, että tämä merkintä yksin tarkoittaa, että tämä keitin on turvallinen. Se ei kuitenkaan tarkoita, että keitin olisi turvallinen. Se tarkoittaa, että keitin vastaa sähkölaitteita koskevan direktiivin vaatimuksia, ja siksi esitämmekin teille tänään kolme pyyntöä. Ne koskevat lisämerkinnän mahdollisuutta kuluttajatietoisuuden parantamiseksi tuoteturvallisuuden osalta; sellaisen tarkan tutkimuksen toimittamista, jossa selvitetään tällaisen merkinnän toteuttamiskelpoisuus ja sen mahdolliset hyödyt ja haitat kaikille asianosaisille, mukaan lukien liiketoiminta-ala ja kuluttajat; sekä mahdollisuuksia vahvistaa CE-merkinnän uskottavuutta tarkemman EU:n sisäisen ja ulkoisen tullivalvonnan avulla, jotta varmistamme, että kuluttajien CE-merkintään liittyvä epätietoisuus saadaan loppumaan.

Andrej Vizjak, *neuvoston puheenjohtaja* – (SL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, minulle on suuri kunnia olla läsnä kanssanne tänään Euroopan parlamentin täysistunnossa ja keskustella tuotepaketista. Tavaroiden vapaa liikkuvuus on epäilemättä yksi Euroopan yhdentymisen kulmakivistä.

Olen hyvin iloinen siitä, että samana vuonna, kun juhlimme tulliunionin 40. syntymäpäivää ja huomio on kiinnittynyt sisämarkkinoiden toiminnan tarkasteluun, voimme lisätä uuden kiven mosaiikkiin, joka muodostaa Euroopan markkinoiden kehittyneen toiminnan. Tavaroiden vapaa liikkuvuus on yksi niistä aloista, jolla Slovenia ensimmäisen kerran oli tekemisissä eurooppalaisen lainsäädännön kanssa, ja siksi olen sitäkin tyytyväisempi siitä, että Slovenian puheenjohtajuuden aikana meillä on mahdollisuus vahvistaa sopimusta tällä tuotepaketilla, joka on uusi virstanpylväs rakennettaessa Euroopan unionin sisämarkkinoita.

Mainittakoon, että pelkästään tänä vuonna, Slovenian puheenjohtajuuskaudella, eritasoisia tapaamisia on järjestetty jo 30 tai 35, ja nyt on vasta helmikuun puoliväli. Marraskuun loppuun mennessä tehtiin noin 300 tarkistusta, joista olemme kiitollisia kaikille, erityisesti niille, jotka antoivat huomattavan panoksen näihin tuloksiin pääsemiseksi.

Myönnän, että ensisilmäyksellä tuotepaketti näyttää hyvin tekniseltä, mutta olen vakuuttunut siitä, että eurooppalaiset yritykset katsovat tämän lainsäädännön vaikuttavan heidän liiketoimintakäytäntöihinsä erittäin suoralla tavalla.

Tämä lainsäädäntöpaketti välittää jäsenvaltioille selvästi tiedon siitä, mikä on yritysten kaupan pitämien tuotteiden osalta sallittua ja mikä ei. Toisaalta yritykset tietävät myös, mitä odottaa kansallisilta viranomaisilta. Ne tietävät menettelytavoista, hallinnolliseen käsittelyyn oletettavasti kuluva ajasta, kun kyseessä on sellaiseen luokkaan kuuluva tuote, jota koskevaa yhteisön lainsäädäntöä ei vielä ole, ja siitä, millaisin menettelytavoin tällainen tuote mahdollisesti vedetään markkinoilta.

Tämä on erittäin tärkeää pk-yrityksille, joihin kohdistuu muihin yrityksiin verrattuna suhteettoman suuri hallintotaakka. Uusi lainsäädäntö tekee nämä menettelyt pk-yrityksille paljon yksinkertaisemmiksi, ja tuotepaketti hyödyttää eurooppalaisia yrityksiä. Tästä ei ole epäilystäkään.

Minulle on kuitenkin erityisen tärkeää, että se tuo etuja eurooppalaisille kuluttajille. Markkinavalvonnan akkreditointisääntely on mahdollistanut markkinavalvonnan vahvistamisen. Tämän avulla varmistamme, että kuluttajilla on parhaat mahdollisuudet saada turvallisia tuotteita, jotka täyttävät kaikki vaatimukset.

Samoin varmistamme, että unionin alueelle kolmansista maista tulevien tuotteiden valvonta on laadukasta ja että tulevaisuudessa markkinoilla ei ole tarjolla tuotteita, jotka ovat haitallisia kansalaisten, tai mikä vielä pahempaa, lasten, terveydelle.

Jäsenvaltioiden menettelytavat vaarallisten tuotteiden osalta ovat nyt paljon selkeämmät. Yhteys yleiseen tuoteturvallisuuteen liittyvään lainsäädäntöön on myös selkeä. Mielestäni tämä mahdollistaa erittäin selkeästi kansalaistemme luottamuksen lisäämisen Euroopan unionin sisämarkkinoihin.

Mainittakoon vielä, että tuotepaketti on myös osa pyrkimystä luoda parempi lainsäädännöllinen ympäristö.

Tuotteiden kaupan pitämistä koskevista yhteisistä puitteista tehdyn päätöksen osalta komissiolla ja molemmilla lakiasäätävillä toimielimillä on selkeä suunnitelma tai käyttöohje, jonka oleelliset osat pitäisi sisällyttää Euroopan unionin tulevaan tekniseen lainsäädäntöön. Tämä tekee Euroopan unionin lainsäädännöstä ymmärrettävämpää, ja jäsenvaltioiden on siten helpompi panna sitä täytäntöön.

Olen vakuuttunut siitä, että uusi lainsäädäntö tekee osaltaan kansallisen hallinnon tehokkaammaksi ja mahdollistaa liikealan ja kansalaisten avoimemman toiminnan. Se vahvistaa ja yksinkertaistaa yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä ja siten vaikuttaa parempien yhteyksien syntymiseen Euroopan unionin markkinoiden akkreditointi- ja valvontatoimielinten välillä.

Lopuksi sallinette minun kiittää esittelijöitä Christel Schaldemosea, Alexander Stubbia ja André Brietä heidän poikkeuksellisen mukautuvasta ja rakentavasta yhteistyöstään. Haluaisin myös kiittää komissiota ja komission jäsen Verheugenia hänen väsymättömästä tuestaan ja neuvoistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston välisen lopullisen yhteisymmärryksen muokkaamisessa. Tämä on johtanut poikkeuksellisen lyhyessä ajassa yhdenmukaisen ja minun mielestäni erinomaisen lopullisen tekstin muotoutumiseen kaikkien keskusteltujen dokumenttien osalta.

Mielestäni olemme yhdessä todistaneet, että kun Euroopan kansalaisten ja talouden hyvinvointi on kyseessä, eurooppalaiset toimielimet toimivat yhteisymmärryksessä ja tehokkaasti.

Kiitos ponnisteluistanne ja huomiostanne.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisat puhemies ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, tämän aloitteen hieno tavoite, jonka esittelimme melkein tarkalleen vuosi sitten, oli saattaa tavaroiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla parhaalla mahdollisella tavalla toimivaksi ja samalla kasvattaa kuluttajien ja liikealan luottamusta sisämarkkinoita sääteleviin sääntöihin.

Kiitän teitä kaikkia vilpittömästä tuestanne. Se tosiasia, että tämä monimutkainen ja ajoittain hyvin teknisen näköinen paketti on menestyksellisesti saatu valmiiksi näin lyhyessä ajassa, on todella merkittävää. Tämä menestys on seurausta kaikkien osapuolten poikkeuksellisesta sitoutumisesta, ja haluaisin ilmaista erityiskiitokseni esittelijöille Christel Schaldemoselle, Alexander Stubbille ja André Brielle.

Olen hyvin kiitollinen kolmelle esittelijälle siitä, että he puheissaan ilmaisivat kunnioitusta edesmenneen kollegamme Michel Ayralin oleelliselle panokselle. Hän oli itse asiassa tämän paketin arkkitehti, ja minun täytyy tunnustaa, että minulla joskus oli tunne, että hän oli ainoa, joka todella ymmärsi sitä.

Kiitän myös puheenjohtajavaltio Sloveniaa siitä, että se antoi tälle projektille tärkeän sijan ohjelmassaan. Se tosiasia, että voimme tänään hyväksyä tämän paketin, on hieno sulka puheenjohtajavaltio Slovenian hattuun.

Olen myös ensimmäisenä myöntämässä, että tämä kattava lainsäädäntöpaketti on hyötynyt parlamentin käsittelystä, ja olen tyytyväinen, että näin on tapahtunut. Tämä on oppikirjaesimerkki siitä, miten eurooppalaisten toimielinten kuuluisi toimia yhdessä.

Voimme siten esitellä paketin, joka hyödyttää sisämarkkinoiden kaikkia osapuolia – liikealaa, erityisesti pk-yrityksiä, ja ennen kaikkea kuluttajia.

Vastavuoroista tunnustamista koskeva asetus helpottaa tulevaisuudessa yritysten mahdollisuuksia markkinoida tuotteitaan kaikkialla Euroopassa ilman, että niiden tarvitsee törmätä erilaisten kansallisten lainsäädäntöjen aiheuttamiin esteisiin. Kaikki täällä olemme tietoisia siitä, että nämä erilaiset kansalliset säännöt perustuvat usein historiallisesti aivan puhtaaseen protektionismiin. Tässä suhteessa suurimman hyödyn saavat pienet yritykset, koska ne kohtaavat suurimmat esteet näiden hallinnollisten esteiden ylipääsissä.

Tämä on mielestäni erityisen tärkeä seikka yleisen poliittisen tilanteen puitteissa. Meillä on nyt yli 23 miljoonaa pientä tai keskisuurta yritystä, eli pk-yritystä, Euroopassa. Ne muodostavat 99 prosenttia kaikista eurooppalaisista yrityksistä. Koko Euroopassa on tosiaankin vain 44 000 yritystä, jotka eivät kuulu pk-yritysten luokkaan.

Melko yllättävää on se, että vain 8 prosentilla yrityksistämme on vientiä kotimaansa rajojen ulkopuolelle joko Euroopan sisämarkkinoille tai kauemmas. Toisin sanottuna yli 90 prosenttia kaikista eurooppalaisista yrityksistä keskittyy kotimaansa markkinoille ja ei käytä millään tavoin hyväkseen sisämarkkinoiden tarjoamia etuja. Uskon yhden pääasiallisista syistä olevan sen, että sisämarkkinoita säätelevien sääntöjen päivittäinen soveltaminen aiheuttaa liikaa ongelmia. Juuri tähän lähtökohtaan ehdotuksemme perustui.

Tuotteiden akkreditointiin ja markkinavalvontaan liittyvä asetus lisää selvästi sisämarkkinoiden sääntöjen tehokkuutta, ja näiden sääntöjen yksi päätavoite on tietenkin tuotteiden turvallisuuden takaaminen. Uudet säännöt myös varmistavat, että tulevien tuotestandardien sekä turvallisuus- ja laatuvaatimusten noudattaminen tästä lähtien voidaan tarkistaa asianmukaisesti.

Täydennämme sisämarkkinoiden teknisiä määräyksiä ensimmäistä kertaa yleisellä markkinoiden valvontaan liittyvällä politiikalla ja otamme siten valtavan askelen kohti parempaa tuoteturvallisuutta.

Aiempien puheenvuorojen aikana ja myös tämänpäiväisessä keskustelussa CE-merkintä on saanut erityisen yksityiskohtaista huomiota. Sallinette minun ensiksi sanoa, että olen tyytyväinen nähdessäni parlamentin vahvistavan CE-merkintää siten, että varmistetaan, että se voi täyttää tuotteiden turvallisuuden takaamiseen liittyvän tehtävänsä tehokkaammin.

Olen kuitenkin ehdottomasti samaa mieltä Arlene McCarthyn kanssa siitä, että CE-merkintään liittyy joitakin kysymyksiä, jotka ovat tulleet esiin merkinnän käyttöönotosta lähtien vuosien kuluessa. Yksi esimerkki on kysymys yhtenäisestä eurooppalaisesta turvallisuusmerkinnästä, johon Arlene McCarthy viittasi. Olen siinä etuoikeutetussa asemassa, että voin kertoa teille, että sen lisäksi, että komissio on valmistautunut parlamentin pyytämän tutkimuksen esittelemiseen, olemme jo aloittaneet tutkimuksen valmistelut, koska pidän tätä projektia erittäin kiireellisenä, ja että esittelemme tutkimuksen mahdollisimman pian.

Kuten tiedätte, CE-merkintää ei alun perin luotu tietolähteeksi kuluttajille. Tämä on väärinymmärrys, joka ilmenee aina uudelleen. CE-merkintä ainoastaan vahvistaa, että tuote on kaiken siihen liittyvän voimassa olevan lainsäädännön mukainen. CE-merkintä ei tietenkään merkitse kuluttajille mitään, jos he eivät tunne kyseessä olevaan tuotteeseen liittyviä säännöksiä. Ja minun tuskin tarvitsee mainita, että tämä on liian paljon pyydetty kuluttajilta.

On totta, että CE-merkintä on useimmissa tapauksissa myös turvallisuusmerkintä, mutta ei aina ja ei ainoastaan. Kuitenkin tärkein tieto, jonka kuluttajat haluavat, on se, onko heidän tuotteensa oikeastaan turvallinen. Tästä syystä olen parlamentin kanssa täysin samaa mieltä, ja myös komissio näkee tarpeen yksityiskohtaisesti tarkastella koko CE-merkintää koskevaa järjestelmää.

Huomiota annetaan myös kysymykselle uuden merkinnän käyttöönottamisen mahdollisuudesta ja tarkoituksenmukaisuudesta. On tarpeen tutkia hyvin tarkkaan onko tämä toteuttamiskelpoinen suunnitelma ja mitä seurauksia siitä olisi kaikille asianosaisille. Joka tapauksessa komissio on täysin avoin mielin tämän kysymyksen suhteen ja on halukas yhteistyöhön kaikilla aloilla sekä parlamentin että neuvoston kanssa.

On sanomattakin selvää, että osana tämänhetkistä työtämme tarkastelemme myös kuluja, jotka liittyvät uuden järjestelmän käyttöönottoon ja jo käytössä olevan järjestelmän sopeuttamiseen, ja tärkeintä on se, kuinka nämä molemmat järjestelmät voisivat auttaa kuluttajia, valmistajia, jakelijoita ja julkisviranomaisia tuottamalla parempaa vastinetta rahalle.

Toinen erittäin tärkeä kysymys, jota tutkitaan parhaillaan, liittyy kuluttajille tarkoitettujen merkintöjen ja kaikkien muiden merkintöjen, mukaan lukien CE-merkinnän, väliseen suhteeseen.

CE-merkinnän uskottavuutta olisi parannettava EU:n ulkopuolelta tulevia tuotteita koskevien tarkistuksien avulla. Tässä yhteydessä akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevalla asetuksella on oleellinen osuus tämän ongelman ratkaisemisessa, kunhan jäsenvaltiot saattavat sen osaksi lainsäädäntöään. Mielestäni on erityisen tärkeää muistaa, että ihmiset näkevät tuoteturvallisuuden koko sisämarkkinaprojektin uskottavuuden mittarina.

Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyviä oikeudellisia puitteita koskeva päätös saa erityisen painoarvon suhteessa tulevaan lainsäädäntöön. Tässä päätöksessä luodaan normit, joita sovelletaan tuleviin säädöksiimme. Päätöksen on tarkoitus taata korkea turvallisuustaso, ja tämä tavoite käy ilmi esimerkiksi maahantuojien vastuuta koskevissa säännöksissä. Toisaalta päätöksellä edistetään koko säännöskokoelman yhtenäisyyttä ja siten mahdollistetaan sääntöjen helpompi noudattaminen käytännössä liikealalla.

Tämä päätös on jo kantanut ensimmäisen hedelmänsä, joka on esitelty parlamentille komission jo antaman lelujen turvallisuutta koskevan direktiivin muodossa. Muita vastaavia esimerkkejä saamme lähitulevaisuudessa.

Komissio on enemmän kuin tyytyväinen täällä tänään syntyvään poliittiseen tulokseen. Kiitän teitä aktiivisesta kiinnostuksestanne ja osallistumisestanne, jotka ovat taanneet sen, että tämä Euroopan yhteen tärkeimpään yhtenäistymisprojektiin, nimittäin todella tehokkaiden sisämarkkinoiden luomiseen, liittyvä paketti edustaa aitoa askelta eteenpäin ja vie sisämarkkinat uudelle laatutasolle.

Näin pääsemme mahdollisimman lähelle sisämarkkinoiden täydellistä toteutumista. Käytän ilmaisua "mahdollisimman lähelle" tarkoituksella korostaakseni sitä, että Euroopan sisämarkkinoiden täydellistä yhdenmukaistamista ei koskaan tapahdu, enkä usko että sitä todella haluammekaan. Ottaen huomioon

Euroopan unionin jäsenvaltioiden suuresti eroavat perinteet ja tarpeet, tietty liikkumavara on säilytettävä, jotta voidaan täyttää nämä tarpeet ja säilyttää perinteet.

Meidän on saavutettava tässä harkittu tasapaino, mutta kuten sanoin, näiden säännösten avulla pääsemme niin lähelle sisämarkkinoiden täydellistä toteutumista kuin on inhimillisesti mahdollista. Uskon, että tämä on tärkeää pyrittäessä vahvempaan kasvuun ja työllisyyteen Euroopassa ja että se siten antaa vastauksen niille, jotka kysyvät, miten Eurooppa vastaa 2000-luvun asettamiin taloudellisiin haasteisiin.

(Suosionosoituksia)

Helmuth Markov, kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, kansainvälisen kaupan valiokunta on täysin tyytyväinen André Brien esittelemän mietinnön sisältöön. Hän ja hänen kollegansa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa ovat tehneet erittäin hyvää työtä ja esittäneet tasapainoisen kannan tähän monimutkaiseen mutta tärkeään kysymykseen.

Ensi näkemältä tämän asetuksen vaikutukset ulkoiseen kauppaan ovat vähäiset. Uskon kuitenkin, että sisämarkkinoiden ja ulkoisen kaupan välille on kehittymässä läheisempi yhteys. Markkinoidemme kasvavasta avoimuudesta seuraavat mahdollisuudet ja riskit on arvioitava huolellisesti ja otettava huomioon. Euroopan unionilla on tärkeä rooli sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan takaamisessa, ja se ei saa antaa yhteisön sisä- tai ulkopuolisten toimijoiden vaarantaa tätä.

Olen tyytyväinen siihen, että vastaava valiokunta on hyväksynyt kansainvälisen kaupan valiokunnan tekemät ehdotukset, jotka liittyvät sellaisten tuotteiden markkinoille pääsyn rajoittamiseen, joissa on väärennetyt tai harhaanjohtavat CE-merkinnät, koska tämä helpottaa sen varmistamista, että kuluttajille annettava tieto on luotettavaa ja avointa sekä luo laajemmat puitteet kansallista ja EU:n lainsäädäntöä loukkaavien käytänteiden vastustamiselle.

Tässä kohdin painotan sitä, että EU:n ulkopuolisista maista tuotaviin tuotteisiin on kiinnitettävä enemmän huomiota. Tämä ei ole protektionismia; tosiasia on, että vaikka sääntöjä on olemassa, niitä kierretään paljon useammin maissa, joissa tarkastuskäytäntö on löyhempi kuin Euroopan unionissa. Tämä on toinen keino, jolla meidän täytyy varmistaa, että hyötyjä ei anneta sellaisille valmistajille, jotka mahdollisesti sijaitsevat EU:n ulkopuolisissa maissa hyötyäkseen alemmista tuotantokustannuksista ja lisäksi pyrkivät säästämään rahaa kiertämällä EU:n kansalaistensa suojelemiseksi asettamia teknisiä ja oikeudellisia vaatimuksia.

Jotkin halpojen kustannusten maihin muuttamisesta saatavat edut voivat houkuttaa yrityksiä taloudellisesti, mutta näillä paikoilla on erittäin huonot ympäristövaikutukset, ja niitä on täysin mahdotonta hyväksyä yhteiskunnalliselta kannalta. Palatkaamme mietintöön. Yksi ilahduttava seikka on se tosiasia, että sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta on hyväksynyt kansainvälisen kaupan valiokunnan jättämän päätöslauselmaesityksen, joka liittyy mahdollisuuteen antaa ankarampia rangaistuksia rikkomusten ollessa toistuvia.

Olemme myös erittäin tyytyväisiä Christel Schaldemosen mietintöön. Se heijastaa selkeästi kansainvälisen kaupan valiokunnan jättämien tarkistusehdotusten henkeä, vaikkakaan ei aina niiden kirjainta. On syytä korostaa, että tässä uudessa ehdotuksessa säädetään kaikille kaupan osapuolille, eli tuottajille, maahantuojille ja kauppiaille, yhtäläinen taakka. Toinen tärkeä elementti on, että EU:n ulkopuolelta tuotteita maahantuovien on varmistettava, että kyseessä olevat tuotteet täyttävät niitä koskevat yhteisön vaatimukset.

Tarkistustemme pohjana oli pyrkimys varmistaa, että maahantuojat kantavat vastuun, yhdessä ulkomaisten tuottajien kanssa, kaikista vaarallisten tai sääntöjen vastaisten tuotteiden aiheuttamista menetyksistä tai vaurioista. Tämän ehdotuksen tarkoitus on saada maahantuojat tarkastamaan paremmin, täyttävätkö valmistajat oikeudelliset velvoitteensa, ja me pyrimme tekemään tämän viestittämällä, että tuotteiden tuominen sisämarkkinoille ilman perinpohjaista tarkastusta voi olla kallis virhe. Tämä ei ainoastaan edistä oikeudenmukaista kilpailua Euroopan unionissa, vaan myös heikentää kannustinta siirtää tuotantolaitoksia sellaisiin EU:n ulkopuolisiin maihin, joissa lait ja säännöt ovat vähemmän tiukat kuin täällä.

Kannatan myös mietinnössä tehtyä ehdotusta siitä, että jäsenvaltiot pitäisi saattaa vastuullisiksi voimakkaan, tehokkaan ja nopeasti reagoivan markkinoiden valvontajärjestelmän luomisesta alueelleen ja velvoittaa ne huolehtimaan tähän tarkoitukseen tarvittavien henkilöstö- ja muiden resurssien saatavuudesta. Ehdotettujen säännösten asianmukainen täytäntöönpano on välttämätöntä, jos haluamme markkinasääntöjämme sovellettavan asiaankuuluvasti ja eurooppalaisten kuluttajien olevan suojassa vaarallisilta tai yhteisön lainsäädäntöä rikkovilta tuotteilta.

Peter Liese, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisat puheenjohtaja ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, puhun Brien mietinnöstä ympäristövaliokunnan esittelijänä ja aion keskittyä ensisijaisesti markkinavalvontaan, joka on ollut huolenamme valiokunnassa.

Viime kuukausien aikana ihmiset ovat usein kysyneet, mitä ”CE” oikeastaan tarkoittaa, mitä nuo kirjaimet merkitsevät. Kuten tiedämme, ne tarkoittavat eurooppalaisten sääntöjen mukaisuutta, mutta CE-merkintää koskevan keskustelun aikana on kerrottu vitsinä, että CE tarkoittaa itse asiassa kiinalaista vientitavaraa, ”Chinese export”. On surullinen tosiasia, että CE-merkintää käytettävät sellaiset tuottajat, jotka eivät noudata näitä sääntöjä. Näin ei tapahdu aina, mutta pelkään pahoin, että Kaukoidässä väärinkäytökset ovat yleisiä. Tällaista käytäntöä on mahdotonta hyväksyä, koska se aiheuttaa riskejä kuluttajille, kansanterveydelle ja ympäristölle, ja se on myös tuhoisaa yrityksille, jotka noudattavat sääntöjä.

Sallinette minun sanoa hyvin suoraan, että eurooppalaisten sääntöjen noudattaminen ei saisi vähentää minkään yrityksen kilpailukykyä, eikä minkään yrityksen pitäisi voida hyötyä sääntöjä rikkomalla. Tästä syystä ympäristövaliokunta on vaatinut tiukempaa markkinavalvontaa jo aiemmin, esimerkiksi energiaa käyttävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan direktiivin yhteydessä. Siksi on ilahduttavaa, että komissio on tehnyt tämän ehdotuksen. Mielestämme siihen kului liian pitkä aika, mutta parempi myöhään kuin ei milloinkaan. Samaten olemme tyytyväisiä siihen, että nopeasta toteutuksesta päästiin sovintoon. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan tavoin ympäristövaliokunta on sitä mieltä, että komission ehdottamat siirtymäkaudet olivat aivan liian pitkiä. Meidän tulee varmistaa, että nämä säännöt tulevat voimaan mahdollisimman pian. Kompromissina sovittu määräpäivä 1. tammikuuta 2010 ei ole se, mihin pyrimme, mutta ainakin se on parannus komission ehdotukseen, kuten on asianlaista monessa muussakin kohdassa.

Vetoan jäsenvaltioihin, jotta ne huolehtisivat tarvittavan työvoiman saatavuudesta ja toteuttaisivat tarvittavat toimenpiteet, jotta markkinavalvonta todellakin paranee nopeasti ilman, että meidän täytyy käyttää siirtymäaikaa. Meidän on toimittava hyvin nopeasti sekä kuluttajien että rehellisten yritysten hyväksi.

Karin Scheele, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, sallikaa minun lisätä onnitteletni niihin moniin, jotka esittelijöille on jo ilmaistu. En ole usein kokenut tässä parlamentissa näin riidatonta keskustelua ehdotuksesta, joka lisää kuluttajansuojaa ja tuo etuja yrityksille.

Valmistelin Christel Schaldemosen mietintöä koskevan lausunnon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta. Valiokunta hylkäsi komission päätösehdotuksen, koska emme edelleenkään tiedä, millä perusteella komissio valitsi tämän välineen sen sijaan, että olisi ehdottanut oikeudellisesti sitovia sääntöjä tästä tärkeästä asiasta. Ilmaisen silti kiitokseni ja parhaat toivotukseni sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan esittelijöille. Paljon skeptisyyttä on ollut ilmassa ”uudeksi lähestymistavaksi” kutsutun menetelmän laajasta soveltamisesta, koska se tarkoittaa sitä, että valmistajat itse todistavat tavaroiden sääntöjenmukaisuuden, ja uusi lähestymistapa myös heikentää markkinavalvontaa kääntämällä todistustaakan. Siksi me ajamme hyvin voimakkaasti kompromissia, jossa tätä uutta lähestymistapaa sovelletaan ainoastaan tapauskohtaisen arvioinnin perusteella.

Jan Březina, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, ensimmäiseksi haluaisin ilmaista kunnioitukseni kaikkien kolmen esittelijän työtä kohtaan tämän paketin osalta. Valmistelin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta lausunnon Alexander Stubbin esittelemästä mietinnöstä, ja puheenvuorossani käsittelem ryhmää, johon kuuluu noin neljäsosa tuotteista ja johon sovelletaan jäsenvaltioiden teknisten määräysten vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta. Kyseessä oleva tavaramarkkinoiden osuus on noin 500 miljardin euron arvoinen. Tämä kategoria sisältää rakennustarvikkeet, arvometallituotteet, vauvojen- ja lastenhoitotuotteet ja paljon muuta.

Huolimatta siitä, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin loi vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen Cassis de Dijon -tapauksen yhteydessä lähes 30 vuotta sitten, todellisuus ei aina heijasta tätä: siksi tämä lainsäädäntö tarpeellinen ja tärkeä. Jäsenvaltiot käyttävät asemaansa jatkuvasti väärin ja estävät järjestelmällisesti toisissa jäsenvaltioissa lainmukaisesti kaupan pidettyjen tuotteiden pääsyn omille markkinoilleen. Niiden tappioiden lisäksi, joita pk-yritykset, joihin tämä lainsäädäntö eniten vaikuttaa, kärsivät, nämä jäsenvaltioiden käytännöt aiheuttavat puheena oleville yrittäjille ylimääräisen hallintotaakan. Jos he haluavat viedä tuotteitaan näihin jäsenvaltioihin, yrittäjien on toteltava kansallisia elimiä ja viranomaisia ja käytävä läpi vaativia hallinnollisia lisämenettelyjä. Jos kyseisiä tuotteita ei ole sovitettu yhdenmukaistamattoman alan vaatimuksiin, niiden vienti estyy.

Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen tehokkaampi täytäntöönpano saavutetaan luomalla selkeä menettely, todistustaakka, määräajat ja vastuut sekä yrittäjälle että viranomaisille, jotka pyrkivät tekemään poikkeuksen tämän periaatteen noudattamisessa. Tämä auttaa saavuttamaan tavaroiden vapaan liikkuvuuden, joka on yksi neljästä perusvapaudesta. Se myös sovittaa yrittäjien ja markkinoille pääsystä vastaavien viranomaisten välisen epätasapainon. Luotan siihen, että tämän ehdotuksen päätarkoitus saavutetaan ja että eurooppalainen kuluttaja saa pääasiallisen hyödyn tämän periaatteen tehokkaasta täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

John Purvis, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, esittelin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnot kahdesta tämän paketin kolmesta mietinnöstä. Ennen valiokuntamme äänestystä kuulimme vahvoja ulkopuolisia esityksiä. Ensiksi ne kuulostivat järkeviltä turvallisuuden ja laadun varmistamisen kannalta, mutta paljastuivat itse asiassa huonosti naamioiduksi protektionismiksi EU:n ulkopuolista kilpailua vastaan.

Koska uskomme vapaiden markkinoiden Euroopan unioniin, joka toimii, toivottavasti, vapaiden markkinoiden maailmassa, ja koska uskomme vapaan kaupan tärkeyteen Euroopan unionin ja kauppakumppaneidemme kehittymiselle ja kukoistamiselle, meidän täytyy olla hyvin varovaisia, ettemme hyväksy liian hätäisesti tätä protektionistista lähestymistapaa.

Valiokunnan lausuntoa oli tässä suhteessa lievennetty, ja olen tyytyväinen siitä, että sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ponnisteluiden ansiosta useimmat protektionistiset piirteet oli poistettu.

Maahantuojilla ja jakelijoilla on silti oikeus muuntaa tuotteita EU:n markkinoille sopiviksi, missä tapauksessa ne perustellusti tulevat vastuullisiksi tuotteen sääntöjenmukaisuudesta. Toisaalta huomautan, että ne ovat silti velvolliset varmistamaan - toistan, varmistamaan (*ensure*) - että muuntamattomat tuotteet, jotka ne tuovat markkinoille, ovat EU:n lainsäädännön mukaisia. Mielestäni sana "tarkastaa" (*verify*) olisi sopivampi kuin "varmistaa", ja olisi mielenkiintoista kuulla komission edustajan mielipide siitä, onko sana "varmistaa" tässä yhteydessä Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukainen.

Olen myös tyytyväinen siihen, että viittaus yleistä tuoteturvallisuutta koskevaan direktiiviin on poistettu. Ymmärrän tämän niin, että kuluttajia suojellaan jatkossakin vaarallisilta tuotteilta yleisen tuoteturvallisuutta koskevan direktiivin avulla, kuuluupa se sitten tähän nimenomaiseen lainsäädäntöön tai ei.

Tämän direktiivin käyttöönotto vain lisäisi tarpeetonta hallintotaakkaa sellaisten tuotteiden tuotannon ja arvioinnin osalta, joita ei ole edes tarkoitettu kuluttajamarkkinoille. Eurooppalaiselle teollisuusalalle on myös tärkeää, että CE-merkinnän todellinen tarkoitus ja merkitys ymmärretään, ja uskon, että tässä suhteessa olemme ottamassa askelen eteenpäin. Mutta olen ilahtunut siitä, että komission jäsen harkitsee muita mahdollisesti suotuisia vaihtoehtoja, kunhan ehdotukset ovat EU:n teollisuuden ja unioniin tavaroita vievien tahojen kannalta toteuttamiskelpoisia.

Kaiken kaikkiaan olen sitä mieltä, että tämä mietintö on nyt pääosin hyväksyttävissä. Oletan, että jopa sosiaalidemokraatti- ja liberaaliryhmiin kuuluvat kollegani teollisuusvaliokunnassa ovat sitä mieltä, että tämä on suhteellisen ilahduttava ja hyväksyttävä lopputulos.

Kun mietintö pannaan täytäntöön, me teollisuusvaliokunnassa odotamme, että tavaroiden sisämarkkinat, joihin kuuluvat korkeat ja tehokkaat kuluttajansuojastandardit, saatetaan tehokkaasti loppuun. Tämä on tärkeä saavutus Euroopan unionille, ja tuo lähes käsittämättömiä taloudellisia etuja äänestäjillemme.

Jacques Toubon, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (FR) Arvoisat puhemies ja kollegat, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijana haluaisin ensiksi osoittaa suosiota työtoverimme Alexander Stubbin tekemälle työlle, ja lisäksi, että teimme tiiviistä yhteistyötä. Olen iloinen siitä, että ehdotustemme mukaisesti on mukaan otettu teknisen määräyksen ja poissulkemisen selkeät määrittelyt, ja olen erityisen ilahtunut siitä, että kieleen liittyvä vaikea ongelma on ratkaistu.

Olemme myös kaikki tietoisia siitä, että yleistä tuoteturvallisuutta koskevan direktiivin etusijaisuus on tunnustettu yhdessä johdanto-osista, ja käsittelemme asiaa hetken kuluttua. Lisäksi Brien esittelemä mietintö takaa, että teolliset tuotteet voidaan tehdä mahdollisimman turvallisiksi.

Mitä tulee todistustaakan kääntämiseen, joka on vastavuoroista tunnustamista koskevan tekstin peruseriaate, olemme myös onnistuneet saattamaan tiettyjä taloudellisia toimijoita vastuullisiksi hallinnollisten viranomaisten lisäksi. Lopuksi, asetuksen täytäntöönpanon määräajan osalta yhdeksän kuukautta on mielestäni riittävän pitkä aika. Nämä ovat mielestäni pääasiat, joita on käsitelty.

Tarkasteltaessa näitä kolmea tekstiä pakettina sanoisin, että esittelijöiden ja kaikissa valiokunnissamme käytyjen hyvin perusteellisten keskusteluiden ansiosta teksteissä sovitetaan menestyksekkäästi yhteen sisämarkkinoiden avaaminen, toisin sanoen esteiden poistaminen, ja viime kesän jälkeen ilmeiseksi käynyt huoli turvallisuudesta. Vastavuoroisen tunnustamisen osalta on löydetty jalometalleihin ja aseisiin liittyviä älykkäitä ratkaisuja – molemmat olivat ongelmallisia.

Valvonnan ja tuotteiden merkitsemisen osalta mielestäni yleisen tuoteturvallisuutta koskevan direktiivin tarkistamismahdollisuus seuraavan viiden vuoden aikana on erittäin oleellinen, kuten on myös vaatimus kansallisten merkintöjen sääntelystä ja eurooppalaista merkintää koskevan tutkimuksen tekeminen. Uskon, että meillä on käsissämme, arvoisa puhemies, ensiluokkainen lainsäädäntöpaketti.

Othmar Karas, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, valmistelin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta lausunnon ehdotuksesta, joka koskee kaupan pitämiseen liittyviä yhteisiä puitteita. Olemme kaikki samaa mieltä siitä, ja komission jäsen viittasi tähän myös, että tuoteturvallisuus on uskottavuuskysymys. Uskottavuus luo luottamusta, ja uskottavuus ja luottamus luovat paremmat sisämarkkinat.

Tämän asetuksen osalta oikeudellisten asioiden valiokunnan huomio keskittyi kolmeen pääasiaan. Ensinnäkin tärkeää on se, että tuotteiden suunnittelun ja valmistamisen on täytettävä nykyiset vaatimukset. Tämä ei ole ainoastaan jakelijoiden vastuulla, ei, se on ensisijaisesti tuottajien vastuulla. Jakelijoiden ja kuluttajien täytyy voida luottaa taloudellisiin toimijoihin, jotka saattavat tuotteita yhteisön markkinoille. Jakelijoiden velvollisuudet tulisi rajoittaa erityistarkastuksiin.

Toinen asia, johon keskityimme, ja joka kiinnosti minua aivan erityisesti, oli maahantuojien rooli ja heidän kantamansa erityisvastuu. Maahantuojilla ei ole valtaa tuotteiden suunnittelun tai valmistustavan osalta, mutta ne ovat silti velvollisia takaamaan – koska ne saattavat tuotteita yhteisön markkinoille – että tuotteet noudattavat kaikkia sovellettavia lainsäädännöllisiä määräyksiä.

Kolmas kohta oli CE-merkinnän selkeä määrittely ja salaperäisyyden poistaminen – merkintähän ei ole laatumerkki, vaan ilmaisee ainoastaan, että tuote on yhteisön lainsäädännön mukainen. Kiitämme yhteistyöstä kaikkia, jotka osallistuivat tähän prosessiin, ja suhtaudumme hyväksyttäväksemme annettuihin mietintöihin myönteisesti.

Malcolm Harbour, *PPE-DE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, kollegani Alexander Stubb lipsautti, että tänään on syntymäpäiväni, joten haluan kiittää kaikkia esittelijöitä ja parlamentin jäseniä, koska mikä voisi olla parempi syntymäpäivälahja häpeilemättömälle yhteismarkkinoiden kannattajalle kuin tämän paketin hyväksyminen tänään. Me olemme käärिमässä sitä auki, ja kiitan teitä tästä mahdollisuudesta: olemmehan avaamassa tätä pakettia kuluttajien ja kansalaisten näkökulmasta.

Työtoverini ovat lausuneet kiitokset kaikille osallisille, ja en halua käyttää paljoa aikaa tämän toistamiseen. Haluan kuitenkin erityisesti kiittää neuvoston puheenjohtajaa läsnäolosta. Se on selvä merkki siitä, kuinka tärkeänä puheenjohtajavaltio pitää tätä. Haluan myös kiittää häntä hänen antamastaan hyvin vahvasta tuesta tälle työlle parlamentin valiokunnassa – sitä on osattu arvostaa. Samaten tähän pakettiin on tarvittu myös valtava määrä ponnistuksia komission puolelta. Haluan myös ilmaista henkilökohtaisen arvostukseni Michel Ayrallille, jonka kanssa työskentelin myös monien muiden asiakirjojen yhteydessä. Hän kannatti myös innokkaasti paremman sääntelyn hanketta, joka on todellisuudessa osa tätä kaikkea.

Tämä asettaa mitä suurimmassa määrin puitteet, tavallaan, keskustelullemme Lissabonin strategiasta tänä iltapäivänä, koska mikään ei voisi olla tärkeämpää työpaikka- ja kasvustrategialle kuin todella tehokkaasti toimivat ja kilpailukykyiset yhtenäiset sisämarkkinat. Haluamme kilpailukykyisiä yhtiöitä ja luottavaisia kuluttajia säilyttääksemme työpaikkojen tason ja taloudellisen kasvun Euroopassa, ja tämä saavutetaan todella tehokkaiden yhtenäismarkkinoiden kautta. Tuotteiden osalta haluamme sääntöjä, jotka ovat yrityksille hyvin selkeitä, jotta niiden tuotetiimit voivat jatkaa loistavaa suunnittelutyötään ja korkealaatuisten ja turvallisten tuotteiden tuottamista.

Älkäämme unohtako, että suurimmalla osalla yhtiöistä on henkilökuntaa, joka pyrkii tähän, ja nykyisen tilanteen vallitessa he ovat todella turhautuneita, koska heidän täytyy usein suunnitella uudelleen tuotteita tai hakea vastavuoroista tunnustamista toistamiseen – tämä on tärkeä askel eteenpäin.

Kuluttajilla on oikeus olettaa saavansa laatutuotteita ja oikeus olettaa, että meillä on asianmukaiset testausmenetelmät sen varmistamiseksi, että markkinoilla olevat tuotteet ovat käyneet läpi tällaiset hyväksymismenetelmät.

Haluan vain sanoa, ja olen samoilla linjoilla kuin kollegani John Purvis tässä edellä, erityisesti vastauksena Peter Lieselle, joka ei ole paikalla: on paljon yhtiöitä, jotka saavuttavat loistavan suunnittelu- ja laatuason, mutta työskentelevät kiinalaisten tai muiden toimittajien kanssa. Mainitsen teille syntymäpäiväni puitteissa – koska silloin tulee ajatelleeksi mukavia asioita – että vierailin hiljattain yrityksessä, joka tekee pienoismallijunia tunnetuille merkeille, Fleischmannille ja Rivarossille, jotka työtoverini Saksasta ja Italiasta varmasti tuntevat. Nämä ovat mahtavia, laadukkaita pienoismalleja. Näiden merkkien tuotteet itse asiassa suunnitellaan Englannissa, mutta valmistetaan Kiinassa, ja jos joku epäilee, ettei Kiinassa voida tuottaa laatuotteita, hänen pitäisi vieraila paikallisessa junien pienoismalleja myyvässä kaupassaan viikonloppuna, ja ehkäpä ostaa lahja lapsenlapselleen, kuten minä tein.

Evelyne Gebhardt, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisat puhemies, komission jäsen Verheugen ja Andrej Vizjak, sallikaa minun aloittaa toivottamalla Malcolm Harbourille hyvää syntymäpäivää. Olen iloinen siitä, että voimme antaa hänelle tämän hienon syntymäpäivälahjan. Voisimme itse asiassa kutsua tätä sisämarkkinoiden viikoksi, ja on tietenkin erittäin tärkeätä kiinnittää huomiota sisämarkkinoihin. Eilen Bill Newton Dunn ja Janelly Fourtou esittelivät kaksi hyvää ja keskeistä tulliyhteistyötä koskevaa mietintöä, jotka ovat tärkeitä myös tämän päivän esityslistan puitteissa. Voimme myös sanoa varmuudella, että meillä on tässä markkinoiden ja kuluttajien käyttöön pari säätökytkintä, jotka nyt yhdenmukaistetaan yhtenäiseen ohjauspaneeliin. Se on hyvä asia.

Nämä kolme käsittelyssä olevaa mietintöä ja Arlene McCarthyn sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta esittämä suullinen kysymys ovat kokonaisuus, joka antaa hyvän kuvan Euroopan parlamentista. Tästä meidän on kiittäminen esittelijöitä ja kaikkia tämän parlamentin jäseniä. Haluaisin myös sanoa erityiset kiitokset oman ryhmäni Mia De Vitsille ja Barbara Weilerille, koska heitä ei ole vielä mainittu, ja tietysti meidän omalle esittelijällemme Christel Schaldemoselle. Tietenkin myös sinulle, Alexander Stubb, olisihan mahdollisuus unohtaa mainita sinut, tai André Brie.

Uskon, että tämä paketti on arvokas ja oleellinen uusi osa sisämarkkinoita säätelevään lainsäädäntöön. Samanaikaisesti parannamme kuluttajansuojaa markkinoilla. Sosialidemokraattinen ryhmä pitää erityisen tärkeänä tähän tavoitteeseen pyrkimistä.

Emme ole kuitenkaan läheskään valmiita. Meidän täytyy jatkaa tuotteiden turvallisuuden tarkkaa valvontaa sisämarkkinoilla. Tämän osalta sallinette minun ilmaisevan erityiskiitokseni komission jäsen Verheugenille hänen selkeästä ja yksiselitteisestä lähestymistavastaan, joka koskee CE-merkinnän tulevaisuutta, eli toisin sanoen paremman merkintäjärjestelmän saavuttamista sisämarkkinoilla ja Euroopan unionissa. Tämä on hyvin tärkeä tavoite, jos kuluttajien ja unionin kansalaisten halutaan ottavan unionin todella omakseen. Näissä puitteissa tämä on todella tärkeätä.

Odotamme innolla tutkimuksen tuloksia ja niiden käsittelyä, ja olen todella tyytyväinen siitä, että te, hyvä Günter Verheugen, niin selvästi ilmaisitte, että tämä tutkimus on näkyvällä paikalla komission asialistalla. Tämä on hyvä asia, sillä epäselvä CE-merkintä on usein johtanut kuluttajia harhaan ja antanut väärää tietoa, ja se on väärin. Meidän täytyy saada tämä loppumaan.

Olen myös tyytyväinen siihen, että käsillä olevissa mietinnöissä ja neuvoston kanssa tekemässämme sopimuksessa olemme onnistuneet varmistamaan kansallisten laatu-merkintöjen käytön jatkossa, tietenkin sillä ehdolla, että nämä kansalliset merkinnät itse asiassa parantavat kuluttajansuojaa ja että niitä ei käytetä tai tulkita väärin protektionististen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Toinen ehto, jonka olemme jo lähes täyttäneet, on sellaisen eurooppalaisen turvallisuusmerkinnän luominen, joka on ainakin samantasoinen, ellei jopa korkeampitasoisempi, kuin nämä kansalliset merkit. Vasta sitten voimme puhua kansallisista merkeistä luopumisesta.

On myös tärkeätä, että järjestämme tämän äänestyksen tänään, ja toistan vilpittömät kiitokseni ministeri Andrej Vizjakille. Tiedän, kuinka vaikeata neuvoston työskentely myös oli, koska me painostimme neuvostoa voimakkaasti. Neuvosto olisi halunnut enemmän aikaa neuvotteluille parlamentin kanssa, mistä olen täysin tietoinen. Arvostan sitä, että ponnistelite sen varmistamiseksi, että voimme kuitenkin äänestää tällä viikolla, mikä on hyvä asia, koska se tekee tilanteesta selkeän. Tästä haluisin ilmaista erityiset kiitokseni.

Janelly Fourtou, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, minun täytyy tietenkin aloittaa kiittämällä esittelijöitä, Alexander Stubbia, André Brieta ja erityisesti Christel Schaldemosea hänen tehokkuudestaan: hänen iloisien tehokasta toimintaansa olemme varmasti kaikki arvostaneet.

Komission puolella haluaisin kiittää myös Jacques McMillania, joka on tarjonnut runsaskätisesti apuaan, ja puheenjohtajavaltio Sloveniaa, joka on antanut sen sysäyksen, joka tarvittiin tämän paketin läpisaamiseksi ensimmäisessä käsittelyssä.

ALDE-ryhmä on tyytyväinen saavutettuun kompromissiin, koska huolenaiheemme otettiin huomioon. Nämä liittyivät lähinnä maahantuojien vastuuseen ja CE-merkintäjärjestelmään.

Me kaikki haluamme toimivat markkinat, joilla vakaat liikkeenharjoittajat myyvät turvallisia tuotteita. Siten ALDE-ryhmä kannattaa säännöksiä, joilla vaaditaan maahantuojia olemaan tarkkaavaisempia myyntiin asettamiensa tuotteiden suhteen – heidän on kannettava vastuunsa ja kaikki sen seuraukset.

CE-merkinnän osalta olemme tyytyväisiä asetuksen ja päätöksen säännösten väliseen erotteluun.

Henkilökohtaisesti olen pahoillani siitä, että emme ole vielä kokonaan ratkaisseet kansallisten merkkien liittämistä CE-merkinnän oheen. Tämä on jatkuva ongelma. Muistanette, että kun äänestimme koneita koskevan direktiivin hyväksymisestä helmikuussa 2006, pyysimme Euroopan komissiolta julkilausumaa, jossa se vakuuttaisi selventävänsä ”edellytyksiä kiinnittää koneisiin CE-merkintöjen ohella muita joko kansallisia, eurooppalaisia tai yksityisiä merkintöjä”.

Komissio on saattanut tehtävänsä loppuun, mutta meillä, parlamentin jäsenillä, jäsenvaltioilla ei ole ollut poliittista tahtoa ottaaksemme selkeää kantaa asiaan. Voimme vain pahoitella epäonnistumistamme, mutta olen iloinen Günter Verheugenin ilmoituksesta, että asiaa tutkitaan perusteellisesti, koska tätä selvästi tarvitsemme.

ALDE-ryhmä kannattaa tätä kompromissia sen nykyisessä muodossa, ja olemme tyytyväisiä tekstin eteen tehtyyn työhön.

Leopold Józef Rutowicz, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelua turvallisuusmerkinnöistä on käyty vuosia. Koska valtioilla on velvollisuus suojella kansalaisiaan näiden henkeä ja terveyttä uhkaavilta tuotteilta, jotkin niistä loivat sääntelyjärjestelmän, jolla alistettiin tietyt tavararyhmät erilaisille vaatimuksille, kuten merkinnöille ja sertifikaateille, ja asianomaisille viranomaisille annettiin tehtäväksi seuranta ja valvonta.

Euroopan unionissa CE-merkintä on pakollinen suurelle määrälle tuotteita. Se todistaa, että tuote on turvallinen, ja se pitää kiinnittää yhtäläillä viisi euroa maksavaan silytsrautaan kuin viisikymmentä euroa maksavaan, joten ei ole järkevää lisätä muita merkkejä.

CE-merkinnän kiinnittämiseen ei liity suuria ongelmia. Ongelman aiheuttavat laittomat muutokset, joita tehdään tuotteisiin, jotka valmistaja on jo merkinnyt, laitton CE-merkinnän käyttö ja sertifikaatin saanutta tuotetta muistuttavien tuotteiden lisääminen saatuaan sertifikaattiin ilman asianmukaista sertifiointimenettelyä.

EU tarvitsee siis paremmin tahdistettuja toimia kaikkien kuluttajansuojaelimien taholta. Unionin rajat on sinetöitävä, jotta sertifiomattomat tuotteet eivät pääse markkinoille. Lisäksi on perustettava tehokas valvonta- ja tiedotusjärjestelmä ja tiukempi rangaistusjärjestelmä sen varmistamiseksi, että CE-järjestelmän kiertäminen ei ole kannattavaa.

Kun otetaan huomioon sertifiointin suuret kustannukset, pienten ja keskisuurten yritysten Euroopan unionissa pitäisi saada tukea asiaankuuluvien merkintöjen hankkimiseen. UEN-ryhmä kannattaa kaikkia toimia, joiden tarkoituksena on taata kuluttajansuoja ja Euroopan markkinoiden tehokas toiminta.

Heide Rühle, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, toivotan Malcolm Harbourille hyvää syntymäpäivää ja hyvää jatkoa hedelmälliselle yhteistyöllemme. Ja tietenkin haluan kiittää kaikkia kolmea esittelijäämme. Kuten ehkä tiedätte, toimin ryhmäni varjoesittelijänä kaikkien kolmen mietinnön osalta, mistä syystä tiedän miten väsymättömiä teidän ponnistelunne olivat tämän komission esityksen oleellisten kohtien parantamiseksi. Samalla tahtoisin kiittää komission jäsen Verheugenia, joka taas kerran huomautti, että esitys lähtee parlamentista parempana, kuin mitä se oli sinne saapuessaan. Mielestäni tämä on merkittävä huomautus, koska olemme kaikki tehneet kovasti töitä tämän lainsäädännön eteen. Olemme todella tehneet kovasti töitä parantaaksemme sekä yritysten että kuluttajien olosuhteita.

Tämä paketti sisältää kolme perusosaa. Lainmukaisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vastavuoroista tunnustamista koskevan asetuksen tarkoitus on poistaa tullien ulkopuolisia esteitä, joita voitaisiin myös kutsua protektionistisiksi esteiksi. Valiokunnassa säilytimme tasapainon, johon Günter Verheugen viittasi ja jota myös minä pidän erittäin tärkeänä, vaikka sitä onkin tässä keskustelussa joskus aliarvioitu. Toisaalta

tullien ulkopuoliset esteet on poistettava, vaikka toisaalta jäsenvaltioilla pitäisi, luonnollisesti, olla valta päättää, mitkä ehdot pätevät. Saksassa meillä esimerkiksi on natsi-symboleihin liittyvä ongelma. Eli jos tiettyihin tuotteisiin liittyy erityisongelmia ja niitä ei voida tunnustaa yksittäisissä jäsenvaltioissa eettisistä syistä, jäsenvaltioilla täytyy säilyä oikeus kieltää tällaiset tuotteet. Tasapaino on säilytetty. Pidän tätä erittäin tärkeänä, koska se on ainoa keino, jolla sisämarkkinoille ja yhtenäismarkkinoiden käsitteelle saadaan sekä kuluttajien että myös asianosaisten yrittäjien hyväksyntä. Tässä suhteessa olemme ottaneet valtavan askeleen eteenpäin.

Pidän tärkeänä yhteispisteiden perustamista, mutta myös sen todistamista, että niistä ei synny ylimääräistä byrokratiaa, koska yhteispisteitä on jo perustettu palveludirektiiviin ja ammattipätevyyden vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyen. Mitä useampia yhteispisteitä perustamme, sitä suurempi taakka voi aiheutua yksittäisille jäsenvaltioille. Myös tässä suhteessa olemme toimineet hyvin vastuullisesti.

Mielestämme oli myös tärkeätä, kuten sanoimme, että vastavuoroinen tunnustaminen voi toimia ainoastaan, jos markkinoita säätelevät ehdot ovat samat kaikissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioilla oli epäilemättä monia erilaisia ehtoja. Jotkin olivat taipuvaisia yksityistämään tai osittain yksityistämään markkinavalvonnan, jotkin valitsivat sertifiointin, ja sertifikaatit myöntävä elin oli enemmän tai vähemmän yksityinen. Me olemme tehneet kristallinkirkkaaksi, että markkina-akkreditointi ei voi olla muun kuin julkisviranomaisen vastuulla, ja olemme asettaneet jäsenvaltioille suuremman vastuun. Pidän tätä hyvin suurena edistysaskeleena.

Markkinavalvonta on tietenkin keskeisessä asemassa tuoteturvallisuuden luomisessa ja ylläpitämisessä Euroopan unionissa. Puhuttaessa direktiivien ja asetusten tiukentamisesta, meidän pitäisi pitää mielessämme, että direktiivin tai asetuksen tehokkuus välineenä riippuu varsinaisesti sen valvonnasta, tässä tapauksessa jäsenvaltioiden markkinavalvontamekanismeista. Jäsenvaltioilla onkin nyt suurempi velvoite kehittää ja rahoittaa markkinavalvontajärjestelmiänsä ja hankkia niihin henkilöstöä. Uskoakseni tämä on hyvin tärkeä ehto. Tulevina vuosina parlamentin on pysyttävä tarkkaavaisena tiukemman markkinavalvonnan toteutumisen varmistamiseksi.

Toinen tärkeä osio on keinovalikoima, josta Christel Schaldemose vastasi. Tämä puitepäätös muodostaa keinovalikoiman tulevia direktiivejä varten, sillä se varmistaa suuremman oikeudellisen yhdenmukaisuuden keskeisten kysymysten osalta, ja antaa selkeän ja johdonmukaisen kannan erityisesti CE-merkintään, mutta myös maahantuojien asemaan kauppaketjussa. Olemme lisänneet maahantuojien vastuuta kautta Euroopan unionin. Myös tämä oli tärkeä askel eteenpäin.

Kokonaisuutena voimme olla erittäin tyytyväisiä pakettiin, joka on käsittelyssä tänään. Se nauttii myös laajaa kannatusta poliittisten ryhmien taholta.

Päätän puheenvuoroni ilmaisemalla kiitokseni neuvoston puheenjohtajavaltiolle Slovenialle. Ilman puheenjohtajavaltio Slovenian vahvaa tukea emme olisi koskaan pystyneet saamaan tätä valmiiksi siinä lyhyessä ajassa, joka meillä oli käytettävissämme ennen ensimmäistä käsittelyä. Erityisesti haluan kiittää komissiota ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan sihteereitä. Ilman heitä emme varmasti olisi pystyneet pysymään tiukassa aikataulussamme ja kehittämään aitoa kompromissia ajoissa ennen ensimmäistä käsittelyä.

Jaromír Kohlíček, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (CS) Hyvät naiset ja herrat, toisin kuin monet muut taloustieteet, markkinointi on oikea tiede, ja sellaisena sillä on omat tarkkaan määritetyt lakinsa ja sääntönsä, jotka pysyvät samoina tilanteesta riippumatta. Näihin sääntöihin kuuluu tuotteen ehdoton, tekninen määrittely, pyrkimys löytää yksityiskohtaisia eroja samankaltaisten tuotteiden väliltä ja pyrkimys suojella selkeästi määritellyissä tilanteissa maantieteellistä merkintää. Jälkimmäisellä ei kuitenkaan yleensä ole mitään tekemistä tuotteen teknisten parametrien kanssa. Yksi yhtenäismarkkinoiden näkökohdista on pyrkimys olla rajoittamatta tuotteiden myyntiä toisen valtion alueella tullien ulkopuolisilla esteillä, kuten asettamalla määrällisiä rajoitteita, vaatimalla sertifiointin toistamista joka valtiossa, jättämällä patentteja tunnustamatta, vaatimalla tietynlaisia pakkauksia tai merkintöjä yhteismarkkinoiden ulkopuolelta tuotaville tuotteille ja niin edelleen.

Ensimmäinen askel, joka voisi auttaa sekaannuksen tai jopa tavaroiden vapaan liikkuvuuden keinotekoisien esteiden poistamisessa, on parantaa tietoisuutta. Siksi olen tyytyväinen pyrkimykseen perustaa jäsenvaltioihin yksi tai useampi tuoteyhteyspiste. Niiden päätarkoitus on tarjota tietoa muissa jäsenvaltioissa käytössä olevista teknisistä säännöistä.

Ehdotus käsittelee myös todistustaakkaa. Näissä puitteissa se käsittelee myös teknistä menettelyä, joka voi johtaa tuotteen pääsyn toisen jäsenvaltion markkinoille kieltämiseen huolimatta siitä, että se on lainmukaisesti

kaupan toisessa valtiossa tai alkuperäjäsenvaltiossa. Menettely kokonaisuudessaan perustuu yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen vuoropuhelun parantamiseen. Tehokkaampi tiedonvälitys on keskeinen osio, kun kyseessä on tuotteen myynnin kieltämisestä kohdemarkkinoilla aiheutuvien riskien estäminen.

Muuten kiitettävässä aloitteessa ongelmana on se, että sillä pyritään kattamaan direktiivin kattama suuri määrä tuotteita. Olisi lapsellista olettaa, että samanlaista tai jopa täysin samaa lähestymistapaa voidaan soveltaa teollisiin tuotteisiin, kuten autoihin, ja vaatteisiin, kenkiin ja elintarvikkeisiin. Vaikka kannatankin yhtenäistä lähestymistapaa, olen vakuuttunut siitä, että yksittäisille tuotteille on pidettävä yllä erityiskohteluita. En näe mitään vaikeuksia yhdenmukaistetulla alalla, mutta ennemminkin sellaisten tuotteiden kohdalla, joiden vaatimuksia ei ole yhdenmukaistettu.

Asetuksessa säädetään taloudellisille toimijoille 20 päivän määräaika, jossa niiden on vastattava toimivaltaisten kansallisten viranomaisten päätöksiin. Tämä perustuu niin kutsuttuun julkiseen etuun, joka vaatii, että tuote on vedettävä markkinoilta tai kiellettävä tai joissakin tapauksissa siihen on tehtävä muutoksia, ennen kuin sen pääsy markkinoille sallitaan. Ehdotuksen myönteinen piirre on kansallisten oikeusviranomaisten päätösten tarkistamismahdollisuuden korostaminen. Mielestäni ehdotuksen, jota kannatan kokonaisuudessaan, ainoa epäselvä kohta on viittaus perustamissopimukseen. Esimerkiksi rahoituspalveluiden 5.2 artikla on otsikoitu "Yhteisön osallistumisesta saatava lisäarvo, ehdotuksen johdonmukaisuus muiden rahoitusvälineiden kanssa sekä mahdolliset synenergiaedut". Jos ehdotuksella viitataan Lissabonin sopimukseen, pidän tätä epäasianmukaisena, koska Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessi on vasta alkanut.

Lopuksi haluaisin esittää, että mielestäni asetus auttaa estämään testien ja sertifiointien jatkuvaa päällekkäisyyttä, joka johtuu siitä, että yksi jäsenvaltio pitää toisen sertifiointeja riittämättöminä. Aiemmin työskentelin vientiyrityksen edustajana ja koin käytännössä tällaisia vaikeuksia ja uskon nyt, että kyseessä oleva ehdotus auttaa välttämään niitä.

Godfrey Bloom, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, uskon että saan anteeksi sen, että luulin eksyneeni Hollywoodin Oscar-gaalaan tässä aiemmin: kaikki onnittelevat toisiaan, taputtavat selkään, aivan mahtavaa! Alexander Stubb onnistui kiittämään ilmeisesti kaikkia, mutta luulen että hän unohti isoäitinsä. Kyllä, unohdit isoäitisi, Alexander Stubb.

Mielenkiintoista, eikö totta? Me yhdenmukaistamme, homogenisoimme, sääntelemme, säädämme lakeja. Ihan kuin tällä toimielimellä olisi maaninen tarve todistaa arvonsa pelkästään toiminnalla: hyvä, huono, keskinkertainen. Meidän täytyy näyttää kiireisiltä. Täällä oletetaan, että eurooppalainen kansalainen on kuin jokin kehittymätön lapsi, ja me olemme hyvää tarkoittavat, mutta arvovaltaiset vanhemmat: tiedämme kaiken ja hallitsemme kaikkea. Mutta emme me tiedä, vai mitä? Tämän parlamentin kaupallinen kokemus on sääliä. Urapoliitikkoja, palkkalaisia, kaikki ilman kunnan ymmärrystä ulkopuolisesta maailmasta, tuotamme maanisesti puutteellisia ja vaarallisia lakeja ja samalla ahneesti imemme julkista nisää naurettavan asemamme varjolla.

Nousevat valtiot, kuten Intia ja Kiina, jotka ottavat tuotantoa haltuunsa tälläkin hetkellä, varmasti tuijottavat meitä ihmeissään. Maailmanlaajuinen kilpailu kaupassa ei eroa jalkapallopelistä. Nousevat valtiot katselevat, kun me kokoonnumme kentälle asemiin, pilli viheltää, ja me alamme uutterasti potkia palloa omaan maaliimme. Kylläpä ne nauravat makeasti meidän selkämme takana. Ei sillä, että tällä parlamentilla olisi yhtään legitimitteettiä jäljellä, kun perustuslakia runnetaan läpi vastoin kansan tahtoa. Mutta niiden päivä tulee, ja luodit lentelevät meidän puutarhaamme, ja olemme sen todellakin ansainneet.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, toivottaessani Malcolm Harbourille hyvää syntymäpäivää minun on samalla todettava, että vaikuttaa siltä, että olemme matkanneet ajassa 90-luvulle. Silloin tehtiin kiireellä yhtenäismarkkinoita valmistelevalle lainsäädäntöä ja ilmeisesti olemme edelleen samassa tilanteessa, koska tänään käsittelemme kahta uutta asetusta ja yhtä päätöstä, jotka liittyvät tavaroiden vapaan liikkumisen varmistamiseen. Tosiasioista ei voi kiistellä, ja tosiasia on se, että hallitukset ovat kiinnostuneita suojelusta, tai oikeammin protektionismista. Tekniset standardit, lomakkeiden täyttäminen ja turvallisuusvaatimukset muodostavat kaikki tullien ulkopuolisia esteitä. Esimerkiksi Ranska suojeli autoteollisuuttaan ja rajoitti ulkomaisten autojen määrää teilläämme vaatimalla vuosien ajan, että ajovalojen oli oltava keltaiset, ei valkoiset.

Nyt komissio ehdottaa yhteisiä puitteita vapaille markkinoille, joilla myydään polkupyöriä ja tikkaita, joilta isät voivat pudota, leluja, jotka aiheuttavat lapsille kuoleman vaaran, vedenkeitin, jotka keittävät heidän äitinsä, ja erilaisia laitteita, joilla mummut ja papat voivat saada sähköshokkihoitoa.

Vaikutelmamme 23 vuotta Euroopan yhtenäisasiakirjan allekirjoittamisen jälkeen oli, että kaikki oli valmista: että vuonna 1979 annettu Cassis de Dijon -tuomio, jota seurasi muutama sata tuomioistuimen päätöstä, oli varmistanut sen, että kaikki tunnustaisivat vastavuoroisesti toistensa tuotteet. Me olimme väärässä. Yhtenäismarkkinat ovat edelleen moninaiset markkinat, ja siten poistaakseen teknisen ja oikeudellisen pilkun viilauksen, joilla ovelasti tuodaan raja-aidat takaisin, komissio ehdottaa sellaisen periaatteen hyväksymistä, jolla säilytetään kustannukset maahantuojien kannettaviksi: maahantuojat ovat vastuussa tuomiensa tuotteiden turvallisuudesta, ja todistustaakka käännetään.

Käsissämme olevat tekstit toistavat itsestäänselvyksiä: niissä perustellaan uudelleen vastavuoroisen tunnustamisen käsitettä; niissä kumarretaan nimilaputtamismanialle, jota nimitetään CE-merkinnän kiinnittämiseksi, ja sen hyväksytyille ulottuvuuksille ja rangastuksille sen väärinkäytöstä; ja 15 vuotta rajojen ja tullien poistamisen jälkeen esittelijämme André Brie kehottaa lisäämään tulliviranomaisten määrärahoja. Tullimiesten palauttaminen vapaakauppa-alueelle on jo melko saavutus, vaikka ilmeisesti Adam Smith, tuo vapaakaupan johtotähti, vietti viimeiset vuotensa kierrellen kotikaupunkiaan isänsä tullivirkailijan univormussa!

Joten tehkäämme samoin! Palautetaan tullivirkailijat lippahattuineen kaikkineen. Joudumme luultavasti tuomaan lakit Kiinasta, mutta ainakin voimme varmistaa, että ne ovat turvallisia. Emmehän toki haluaisi vastuuta yhdenkään komission jäsenen auringonpistoksesta!

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, myös minun olisi aluksi kiitettävä esittelijöitä ja parlamentin muita jäseniä, jotka ovat työskennelleet tämän monimutkaisen tiedoston kanssa, mutta tässä tilanteessa haluan aloittaa eri äänensävyssä. Yksi sellainen henkilö, jota en todellakaan kiitä, on Godfrey Bloom, joka ei puheenvuorossaan lisännyt mitään rakentavaa tähän keskusteluun. Tässä suhteessa hän on epäonnistunut omassa pyrkimyksessään keventää taakkaa Euroopan kansalaisten harteilla. Toivon, että sallitte minun kuitenkin lausua uudelleen syntymäpäiväonnitteluni, jotka ilmaisin eilen illalla ystävälleni Malcolm Harbourille.

Nähtäväksi jää, onko tämä paketti hyvä syntymäpäivälahja. Meidän on odotettava ja seurattava, kuinka jäsenvaltiot panevat täytäntöön neuvoston kanssa nyt tekemämme päätökset. Tahdon ilmaista vilpittömät kiitokseni teille Andrej Vizjak, kaikista ponnisteluistanne tässä asiassa, mistä puhuimme Sloveniassa, ja haluan kiittää myös komission jäsen Günter Verheugenia. Paljon tulee liittymään lausekkeeseen, jonka valmisteli Alexander Stubb, joka ansaitsee kunnian sen sujuvasta läpimenosta parlamentissa. Viitataan todistustaakan kääntämiseen sisämarkkinoiden yhdenmukaistamattoman alan osalta. Tämä on periaate, joka helpottaa suuresti elämää sisämarkkinoilla mahdollisimman vähäisen byrokratian ansiosta erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille.

Toivon, että kaikki jäsenvaltiot ovat ymmärtäneet sen, mihin ne ovat ryhtyneet. Enää pienten yritysten omistajien tai valmistajien ei tarvitse kysyä hallituksilta, voiko tuotteita tuoda maahan, vaan jäsenvaltioiden pitää tästä lähtien todistaa, että kaikki niiden asettamat säännökset ovat tarpeellisia ja oikeasuhtaisia. Voin taata, että jotkin jäsenvaltiot heräävät karuun todellisuuteen tässä asiassa. Joka tapauksessa tämä on rohkaiseva viesti sisämarkkinoille ja niillä toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille.

Olen myös todella kiitollinen Arlene McCarthylle ja Janelly Fourtoulle siitä tiedosta, että tässä parlamentissa ei alettu pohtia CE-merkintää vasta, kun uutta lähestymistapaa koskeva puitelainsäädäntö hyväksyttiin. Sitä vastoin aina, kun viime vuosina on keskusteltu CE-merkintään liittyvistä direktiiveistä, olemme jatkuvasti kysyneet, antaako CE-merkintä, joka, kuten tiedämme, oli aluksi tarkoitettu ainoastaan markkinavalvontaelimien käyttöön, kuluttajille sen tiedon, jota he haluavat tuotetta ostaessaan. On sanomattakin selvää, että on erittäin vaikeaa vetää raja kuluttaja- ja teollisuustuotteiden välille. Olemme tietenkin tietoisia tarpeesta löytää edullinen ratkaisu, joka ei aiheuta lisäbyrokratiaa. Samanaikaisesti olemme kiitollisia, arvoisa Günter Verheugen, että pyritte toteuttamaan tutkimuksen, jota meidän valiokuntamme yksimielisesti kannattaa. Toivomme, että tässä tutkimuksessa löytyy luotettavia todisteita, jotka mahdollisesti osoittavat, että CE-merkintä nykyisessä muodossaan ei anna kuluttajille kaikkea heidän tarvitsemaansa tietoa.

Barbara Weiler (PSE). – (DE) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, noin vuosi sitten, 14. helmikuuta, Euroopan komissio esitti tätä uutta tavarointa koskevaa toimenpidepakettia koskevan ehdotuksen antaakseen sisämarkkinoiden kaupalle piristysruiskeen. Se tosiasia, että olemme saaneet paketin valmiiksi tänään, hieman alle vuodessa, on uskoakseni osoitus asiasta vastanneen tiimin hyvin nopeasta ja tehokkaasta toiminnasta. Parlamentin jäsenet, jotka istuvat siellä takana, äärioikealla, jos sen näin voisi sanoa, eivät panneet tikkua ristiin, ja heidän osallistumisensa antoi vaikutelman, että he eivät edelleenkään tiedä, mistä tässä paketissa on kyse.

Minut yllätti tämän keskustelun kuluessa sisämarkkinoilta edelleen löytyvien esteiden määrä, kun otetaan huomioon, että Jacques Delors antoi lähtölaukauksen yhtenäismarkkinoille jo vuonna 1992. On ällistyttävää nähdä ne todelliset vaikeudet, joita pienet ja keskisuuret yritykset kohtaavat pyrkiessään toisen EU:n jäsenvaltion markkinoille. Komission mukaan tähän pakettiin sisältyy toimenpiteitä, jotka koskettavat 22 teollisuudenalaa, jotka tuottavat vuodessa yhteensä noin 1 500 miljardia euroa.

Olemme pystyneet varmistamaan, että tulevaisuudessa markkinavalvontajärjestelmän kehittäminen perustuu yhdenmukaisiin lähtökohtiin, ja tämä on oleellista. Kun markkinat ovat avoimet, on valvontajärjestelmien oltava toiminnassa. Vaaralliset tavarat on helpompi havaita ja tehdä turvallisiksi, ja vilpillisiä toimintoja voidaan tutkia kohdistetusti, ja lainrikkojat voidaan asettaa syytteeseen. Kuten muut puhujat ovat sanoneet, eivät ainoastaan tuottajat, vaan myös maahantuojat joutuvat tulevaisuudessa vastuuseen. Tästä ei tule kuollutta kirjainta, koska myös noudattamatta jättämisestä seuraavat rangaistukset määritellään vastuuta koskevassa säännöksessä.

Tämä markkinavalvontajärjestelmä on suuri voitto niille pelaajille, jotka jo noudattavat sääntöjä, koska se parantaa huomattavasti mahdollisuuksia havaita mustat lampaat valmistajien ja maahantuojien joukossa. Olin yllätynyt kuullessani, että tähän saakka tulliviranomaiset ja markkinavalvontaelimet eivät ole tienneet lähes mitään toistensa toiminnasta. Tällainen salailu ja liiketalousasuntojen oletettu suojele loppuu tässä ja nyt.

CE-merkinnän osalta olen tyytyväinen siitä, että parlamentti on kulkenut omia teitään. Emme taipuneet kuluttajajärjestöjen hätäisiin vaatimuksiin luopua CE-merkinnästä tai komission kehoitukseen tarpeettomasti parantaa sitä. Nämä eivät olleet oikeita reittejä. Uskoakseni olemme valinneet parhaan tien eteenpäin.

Joidenkin tahojen painostuksesta parlamentti myös turvasi kansalliset turvamerkinnät, sekä saksalaisen että muita, kunnes löydämme ihanteellisen vaihtoehdon.

Sosiaalidemokraattina olen ylpeä siitä, että yksi erityinen periaate on sisällytetty sekä päätöslauselmaamme että itse asetukseen. Tarkoittamani kohta oli jotakuinkin kiistanalainen viime hetkeen saakka, mutta onnistuimme muuttamaan sen niin, että akkreditointielimet eivät saa kilpailla toisiaan vastaan ja että niiden julkinen tehtävä on niin sanotusti pyhä. Uskoakseni tästä myös vallitsi yhteisymmärrys. Paremman läpinäkyvyyden tarve oli meille kaikille tärkeä.

On hämmästyttävää todeta, kuinka vähän yhteistyötä vielääkään tehdään, ja uskoakseni tämä paketti parantaa myös julkisviranomaisten yhteistyön mahdollisuuksia.

Päätän muuttamaan sanaan paketista kokonaisuutena. Se on voitto Euroopan yrityksille ja kansalaisille. Monet asiat helpottuvat, monet prosessit muuttuvat vähemmän byrokraattisiksi, ja siten tietenkin edullisemmiksi, ja silti luomme kuluttajille paremman turvallisuustason. Lainatakseni liiketalouden ilmaisua tätä voidaan perustellusti pitää tilanteena, jossa kaikki voittavat.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, erittäin lämpimät onnittelet esittelijöille Alexander Stubbille, Christel Scahldemoselle ja André Brielle siitä ripeästä ja rakentavasta tavasta, jolla he suorittivat tehtävänsä. Tällaista lainsäädäntötyön kuuluisi olla: nopeaa ja vakaata. Kiitokset myös komissiolle ja puheenjohtajavaltiolle.

EU perustettiin juuri tämänlaisen lainsäädännön vuoksi, ja on hyvä, että annamme huomattavan vahvistuksen taloudelle, erityisesti pk-yrityksille. Saamme paljon valituksia pieniltä yrityksiltä, koska niiden vienti- ja muuta liiketoimintaa vaikeuttavat tosiasialliset esteet rajoilla, vaikka yhtenäismarkkinoista niin kovasti puhutaankin. Tämä merkitsee vakaampaa perustaa Euroopan unionille. Pienet yritykset ovat kuitenkin taloutemme peruspilari ja tämä on myös se ala, joka tarjoaa työpaikkoja, joita niin kovasti Euroopan unionissa tarvitsemme.

Myös jäsenvaltioille tämä luo terveemmän pohjan, koska säästämme huomattavasti hallinnollisissa kuluissa, 150 miljardia euroa vuodessa. Tämän vuoden talousarvio on 120 miljardia. Joten yksikään jäsenvaltio ei saisi sanoa, että unioni on liian kallis, koska niille itse asiassa jää ylimääräistä rahaa. Meillä ei ole täällä laumoittain tiedotusvälineiden edustajia välittämässä tätä ilouutista, mutta mielestäni se on mainitsemisen arvoinen.

Liberaalidemokraatteina olemme tietenkin todella tyytyväisiä nähdessämme yhtenäismarkkinoita vahvistettavan. Dynaamisempi talous tarkoittaa vauraampaa Eurooppaa, ja siitä on etua liiketalouden toimijoille ja kuluttajille eli myös Euroopan unionille.

En käytä kaikkea sallittua aikaa, koska monet muut puhujat ovat jo ylistäneet tämän paketin sisältöä. En siis puutu teknisiin seikkoihin. Tämä on hieno työsuoritus. Toivon, että voimme hyväksyä sen yksimielisesti ja että se tulee voimaan hyvin pian.

Nyt kun todistustaakan kääntäminen on käytössä, komissiolla on hyviä keinoja käytössään sellaisten jäsenvaltioiden varalle, jotka käyttävät väärin markkinoiden suojelumenettelyjä. Toimenpiteisiin ryhdytään sellaisissa tapauksissa nopeasti ja asianmukaisesti. Uskonkin, että tämä toimii hyvin.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on runsas kokoelma arvoja, kokemuksia ja historiallista sekä sosiaalista monimuotoisuutta. Meillä on eroja, ei ainoastaan menneissä kokemuksissamme, vaan myös nykyisissä laeissa ja velvoitteissa, jotka vaikuttavat eurooppalaisiin toimielimiin, työpaikkoihin ja kansalaisiin.

Elämme syvän sosiaalisen, taloudellisen ja kulttuurisen muutoksen aikaa, ja sillä valitettavasti on tiettyjä kielteisiä vaikutuksia. Mutta se on myös pannut alulle monia hyviä ja myönteisiä kehityskulkuja, joihin lukeutuu pääoman, tavaroiden ja palveluiden vapauttaminen ja henkilöiden vapaa liikkuvuus. Vaikka tämä kehitys luo sopivat puitteet taloudelliselle toiminnalle, voimme myös huomata pääoman usein menevän ihmisten edelle vaarantaen heidän terveytensä tai jopa henkensä.

Meidän onkin vahvistettava kaikkia mahdollisia valvontamenettelyjä. CE-järjestelmää on vahvistettava sekä meidän rajoillamme, kuten jotkut parlamentin jäsenet ovat maininneet, että myös sisämarkkinoillamme, ja erityisesti kauppaverkostoissa. Super- ja hypermarkettien tuottamien tuotteiden valikoima uhmaa mielikuvitusta, ja tämä tärkeä tosiasia on otettava huomioon. Meidän on pidettävä mielessämme merkintäjärjestelmän lisäksi myös muut saatavilla olevat keinot parantaa kuluttajien tietotasoa ja kykyä valita tavaroiden välillä.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS.**

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, näillä mietinnöillä pyritään kehittämään tuotemarkkinoiden sääntelyä, erityisesti tiukentamalla CE-merkinnän tunnistamista ja estämällä merkinnän väärinkäyttö. Kaikki tämä on myönteistä, mutta puheenvuorossani aion poiketa hieman alalle, joka näissä mietinnöissä on jätetty huomiotta, mutta joka mielestäni on todella oleellinen keskusteltaessa tuotteista.

Ehdotettujen erilaisten toimenpiteiden tarkoitus on rohkaista ihmisiä ostamaan tuotteita ja ostaessaan valitsemaan eurooppalaisia tuotteita. Kuinka voimme sovittaa yhteen tämän kuluttamisen rohkaisemisen ja tarpeen käyttäen resursseja viisaasti? Eli olisi ymmärrettävä, että ne on jaettava sekä maailmanlaajuisesti että tulevien sukupolvien kanssa.

Jotkin jäsenvaltiot keskittyvät ensisijaisesti taloutensa rakentamiseen, mutta toisille vastuullinen ympäristöstä huolehtiminen on yhtä tärkeää kuin kauppa. Nämä valtiot pyrkivät sovittamaan yhteen kilpailukykyisen kaupan ja hyvän, kestävä elintason ja tuotteiden käytön. Energiatohokkuus sekä kierrätysmateriaalien ja lievästi myrkyllisten materiaalien käyttö ovat kaikki askelia oikeaan suuntaan, mutta tärkeä lisä on suunnitellun vanhentamisen poistaminen. Suunniteltu vanhentaminen tarkoittaa sellaisten tuotteiden tietoista luomista, jotka eivät kestä kulutusta ja joita ei voi korjata.

Ostaessani mikroaaltouunin valitsin tarkoituksella laadukkaan, jotta se kestäisi kauan. Se kesti kaksi vuotta. Kun vein sen takaisin, minulle sanottiin, että sitä ei kannata korjata ja että ei ole ketään, joka sen korjaisi. Ostin sitten uuden hyvän uunin. Se kesti kaksi vuotta. Nyt ostan uuden halvimman mahdollisen mikrouunin joka vuosi, ja sitten se heitetään pois.

Meidän on oltava tarkkoina yhdenmukaistamisen kanssa, jotta jätämme vastuullisille maille mahdollisuuden kieltää tuotteet, jotka on suunniteltu vanhenemaan ennen aikojaan ja että rohkaisemme valtioita sallimaan vain kestäviä ja korjattavia tuotteita, koska juuri nämä valtiot hautautuvat jätevuorten alle ennemmin tai myöhemmin.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Hyvät naiset ja herrat, olen nauttinut tämpäpäiväisestä hyvästä ilmapiiristä sisämarkkinoita koskevan keskustelun aikana ja haluaisin kiittää kaikkia, jotka ovat siihen osallistuneet. Tietenkin demokratiaan kuuluu, että kuuntelemme myös vastakkaisia näkökulmia, kuten työtoverini Godfrey Bloomin ilmaisemaa kannanottoa.

Minulla on poika nimeltä Andrej, mistä syystä tiedän, että tämä nimi kuuluu henkilölle, joka on vahva ja voimakas. Tämän nimen kantaja, ministeri Andrej Vizjak, antaa tälle keskustelulle hyvin voimakkaan dynamiikan. Haluaisin huomauttaa, että ei ole tavanomaista, että neuvosto on edustettuna tällaisissa keskusteluissa. Toimivien eurooppalaisten sisämarkkinoiden perusehto on esteiden poistaminen taloudellisten toimijoiden tieltä ja suotuisten olosuhteiden luominen yhtiöille, erityisesti 23 miljoonalle pienelle ja keskisuurelle yrityksellemme. Monien kehitysmaiden tuotteiden osalta meidän on löydettävä ratkaisuja globalisaation aiheuttamiin haasteisiin.

Yksi mahdollinen ratkaisu on varmistaa selkeällä lainsäädännöllä, että kaikki Euroopan markkinoille tuotavat tuotteet noudattavat samoja turvallisuusvaatimuksia kuin unionin alueella valmistetut tuotteet. Tuotteiden kaupan pitämistä koskevan lainsäädäntöpaketin peruseräinä ovat valmistajien vastuu varmistaa, että heidän tuotteensa ovat eurooppalaisten lakien mukaisia, ja toisaalta jäsenvaltioiden vastuu varmistaa Euroopan unionin markkinoiden valvonta. Minun täytyy myöntää, että eurooppalainen standardointi tuli minulle läheiseksi aiheeksi ollessani parlamentin esittelijänä eurooppalaisen standardoinnin rahoittamista koskevissa kysymyksissä, ja tunnen yhä samoin.

Ymmärrän tämän merkittävän politiikan tärkeyden ja olen tyytyväinen komission jäsen Verheugenin osallistumiseen. PPE-DE-ryhmän esittelijänä keskityin myös Christel Schaldemosen mietinnön tarkistuksiin, jotka koskivat maahantuojien vastuun lisäämistä, pienten ja keskisuurten yritysten hallintotaakan vähentämistä ja niin kutsutun uuden lähestymistavan säilyttämistä tuotteiden kaupan pitämisen perusviitekehyksenä. Huomautin myös tarpeesta toteuttaa tehokkaampia tiedotuskampanjoita kuluttajien tietoisuuden lisäämiseksi: tämä on kulmakivi lisättäessä kuluttajien luottamusta EU:n sisämarkkinoihin.

Tarkistuksissani keskityin erityisesti kuluttajiin ja heidän suojelemiseensa terveydelle vaarallisilta tuotteilta. Käytännöllisellä tasolla on nähtävissä, että nykyisellään CE-merkintä ei tarjoa riittävää takuuta tuotteen turvallisuudesta. Tämän vuoksi olemme pyrkineet tämän lainsäädäntöpaketin avulla tekemään CE-merkinnästä merkityksellisemmän, ottamaan käyttöön rangaistuksia sen väärinkäytöstä, tiukentamaan sen myöntämiseen liittyviä sääntöjä ja tekemään markkinavalvontajärjestelmästä huomattavasti tehokkaamman.

Sovittuun kompromissiin sisältyy joidenkin CE-merkintää koskevien artikloiden siirtäminen asetukseen. Tämä on hyvin myönteistä. Loppuyhteenvedoksi kiitän Christel Schaldemosea ja muita esittelijöitä heidän rakentavasta yhteistyöstään, joka on auttanut meitä yhdenmukaistamaan termistön, prosessit ja noudattamisen arviointimallit niin, että voimme käyttää niitä kaikkien eurooppalaisten kuluttajien hyödyksi tarkistaessamme alakohtaisia direktiivejä, erityisesti kauan odotettua leluja koskevaa direktiiviä.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja Andrej Vizjak, hyvät naiset ja herrat, kiitokseni kaikille panoksestanne ja erityiskiitokset esittelijä Alexander Stubbille, joka todella avuliaasti otti meidät varjoesittelijät mukaan keskustelun kaikkiin vaiheisiin. Kiitos siitä.

Tavaroita koskevan paketin hyväksyminen on suuri askel kohti eurooppalaisia tavaroiden yhtenäismarkkinoita, ja nämä kolme mietintöä muodostavat kokonaisuutena välineet, jotka tarvitsemme saadaksemme yhtenäismarkkinat toimimaan kunnolla. Meillä on vastavuoroisen tunnustamisen periaate, mutta se toimii pääasiassa teorian tasolla. Aivan liian usein periaatetta ei huomioida. Yhtenäismarkkinat eivät nykyään toimi, niin kuin Jacques Delors suunnitteli neljännesvuosisata sitten. Komission laskujen mukaan tuotteiden myyminen toisen jäsenvaltion markkinoilla maksaa yrityksille 2–10 prosenttia enemmän, koska vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ei sovelleta asiaankuuluvasti. Todellakin, kuten tekin laskitte, Alexander Stubb, tämä aiheuttaa unionille 150 miljardin lisälaskun vuosittain. Tämä on huono asia sekä yrityksille ja niiden työntekijöille että kuluttajille, joiden on tämän seurauksena maksettava korkeampia hintoja. Olikin siis jo aika pyyhkiä pölyt vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta ja alkaa soveltaa sitä kunnolla. Tästä johtuu tämän tiukasti suunniteltu todistustaakan kääntämisen sisältävä menettely, jonka mukaan komissiota on tiedotettava jäsenvaltion tekemästä päätöksestä menettelyn lopuksi. Toivon, että komissio myös ryhtyy toimiin, jos menettelyn lopuksi vaikuttaa vielä löytyvän joitakin pieniä sääntöjä, jotka eivät perustu puolueettomiin kriteereihin.

Yksi tai kaksi asiaa tulevaisuuden varalle: kansallisten valvontaviranomaisten tiukat laatuvaatimukset ovat askel eteenpäin, mutta lopulta meidän on kuitenkin kehitettävä valvonnan osalta rajat ylittävää yhteistyötä. Kävimme sisämarkkinavaliokunnan kanssa tutustumassa Antwerpenin satamaan, jossa näimme tullipalveluiden pyytävän lisää määrärahoja, mikä on jäsenvaltioiden asia, mutta ne kaipasivat myös lisää rajat ylittävää yhteistyötä, ja tässä on meille työskätkä tulevaisuudessa.

Toiseksi, me saimme suuremman selvyuden CE-merkinnän osalta, mutta yhdyn Arlene McCarthyn ja Evelyne Gebhardtin mielipiteeseen siitä, että meidän on valmisteltava todellista turvallisuusmerkintää tulevaisuudessa.

Iloitsen komission jäsen Verhaugenin myönteisestä vastauksesta tämän osalta. Vastavuoroisen tunnustamisen on toimittava paremmin, ja kaikkien osapuolten, myös jäsenvaltioiden ja komission, on hyväksyttävä vastuunsa. Mutta se on siltikin vain toiseksi paras vaihtoehto. Haluamme tulevaisuudessa nähdä yhdenmukaistavia lakiesityksiä tavaroiden yhtenäismarkkinoiden valmiiksi saattamiseksi.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, kaikella kunnioituksella Godfrey Bloomia kohtaan, joka on jo paennut istuntosalista, minun on lisättävä ääneni kiitosten kuoroon ja ylistettävä kolmea yhteisesittelijäämme ja kiitettävä heitä siitä ajasta ja periksiantamattomuudesta, jotka he ovat uhranneet tämän oikeudenmukaisen kompromissin saavuttamiseksi, jotta eurooppalaiset valmistajat ja kuluttajat voisivat kaikki hyötyä.

Kun otamme huomioon, että minulla on vain kaksi minuuttia aikaa ja että puhun ympäristövaliokunnan jäsenenä, antan te minulle anteeksi sen, että keskityn oleellisimpiin kysymyksiin, ja erityisesti CE-merkintäjärjestelmään. Seitsemän kuukautta Mattel-tapauksen ja yli 20 miljoonan Kiinassa valmistetun, CE-merkinnällä varustetun, lelun markkinoilta poisvetämisen jälkeen, kuten olemme jo kuulleet, unioniin on kohdistunut enemmän painostusta kuin koskaan ennen merkintäjärjestelmän kehittämiseksi. Viime vuosina unioni on ajanut joustavaa, vapaaehtoista järjestelmää, joka perustuu niin kutsutulle uudelle lähestymistavalle, joka on menetelmä, jolla epäilemättä on etunsa, mutta joka eristyksissä käytettynä voi olla vähemmän tehokas, jos tietyt valmistajat kiinnittävät CE-merkinnän kunnioittamatta sitä koskevia sääntöjä ja siten saattavat kuluttajat selvään vaaraan.

Siksi tämä toimenpidepaketti on oleellinen: se antaa ongelmaa käsitteleville viranomaisille, eli hyväksynnästä ja sertifiointista vastaaville elimille ja tullipalveluille, ne aseet, jotka ne tarvitsevat vastustaessaan CE-merkintäjärjestelmän väärinkäytöksiä.

Ei ole sattuma, että Euroopan parlamentti on jo useammin kuin kerran puhunut – viimeksi lelujen turvallisuutta koskevan päätöslauselman puitteissa syyskuussa 2007 – tiukemman markkinavalvonnan puolesta. Esittelijämme André Brie antoi tälle merkittävän painoarvon.

Niinkin kauan sitten kuin tammikuussa 2004, Peter Liesen, Karin Scheelen ja myös Claude Turmesin tuella paheksuin energiaa käyttävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevaan direktiiviin liittyvässä mietinnössäni puutteita hyvin useiden tuotteiden turvallisuudessa ja tiettyjen, sekä pakollisten että vapaaehtoisten, merkintäjärjestelmien epäluotettavuutta. Neljän vuoden jälkeen vaikuttaisi siltä, että emme ole edistyneet paljoa, ja minun on sanottava niiden monien ammattilaisten puolesta, jotka ovat lähestyneet meitä asian tiimoilta, että tämä on suuri harmi.

Kaikki sellaiset toimenpiteet, jotka lisäävät oikeusvarmuutta ja antavat lisäapua teollisuudenharjoittajille ja pk-yrityksille, ovat tietenkin tervetulleita. Mieleissäni on mietinnössä julkistettu paikallisten tuoteyhteyspisteiden järjestelmä sekä Alexander Stubb'n tämän aamuinen ilmoitus henkilökohtaisesta tiedotuspisteestään. En tiedä, aikooko hän kutsua sitä nimellä *Stubb/pk-yritykset.com*, mutta toivotan hänelle onnea yritykseen ja minun on sanottava, että jaan työtovereideni huolen, joka ilmaistiin suullisessa kysymyksessä, liittyen lisämerkintään ja sen yhteensovittamiseen nykyisen järjestelmän kanssa.

Yhdyn täysin Arlene McCarthyn ilmaisemaan huoleen, jota hän havainnollisti kuvaavalla esimerkillä vedenkeittimestä, ja olen kiitollinen komission jäsenelle siitä, että hän ilmaisi tässä kysymyksessä edistytn.

Arvoisa puhemies, yhteenvetona huomauttaisin, että säännöt, joita täällä perustamme, ovat arvokkaita vain, jos eurooppalaiset tuottajat ja jakelijat, ja mitä oleellisimmin, kuten Mía De Vits juuri huomautti, myös kolmansien maiden taloudelliset toimijat, erityisesti maahantuojat, noudattavat niitä, kuten niiden tietysti pitäisi.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, muutamien viime vuosien aikana on ollut yhä enemmän tapauksia, joissa tuotteita, jotka eivät täytä EU:n standardeja, on tuotu EU:n markkinoille. Kyse ei ole ainoastaan kiinalaisista leluista. Tuholaismyrkyjä, kasvinhoitotuotteita ja jopa lääkkeitä kopioidaan, ja sen lisäksi, että ne eivät suojele tai paranna, ne ovat useissa tapauksissa itse asiassa vaarallisia. Edessämme ovat kolme mietintöä, esittelijöinä André Brie, Christel Schaldemose ja Alexander Stubb, käsittelevät tavaroiden tuomista EU:n markkinoille, teknisten määräysten soveltamista lainmukaisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin, ja akkreditointi- ja markkinavalvontajärjestelyjä. Niissä ei loukata tavaroiden vapaan liikkuvuuden peruseriaatetta, vaan mahdollistetaan EU:n markkinoiden ja samalla kansalaistemme suojeleminen.

Kuten esittelijät sanovat, meidän on varmistettava, että poikkeukset karsitaan ja että ehdotettuja asetuksia ja päätöksiä sovelletaan ja niiden mukaan toimitaan mahdollisimman laajalla alalla. Jos mahdollista, olisi

toivottavaa luoda yksi ainoa asiakirja, muiden vastaavien asetusten mallilla, jossa ongelmat käsiteltäisiin tyhjentävästi. Siten välttäisimme perusteluiden ja termien lukuisat toistot, joista voi aiheutua ristiriitaisia tulkintoja. Luonnokset ja mietinnöt, jotka meille on esitetty, ovat erinomainen perusta kattavalle ja yhtenäiselle asiakirjalle.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, onnitelen kaikkia kolmea esittelijää heidän erinomaisista ja rakentavista mietinnöistään. Tavaroiden asettaminen saataville unionin alueella on epäilemättä hyvin vakava asia. Muistamme kaikki viimeaikaiset ongelmat, jotka vaarallisten lelujen tuominen EU:n markkinoille aiheutti. EU:n valvontaviranomaiset eivät havainneet näitä leluja, koska seurantajärjestelmä osoittautui tehottomaksi, niin kuin monessa muussakin tapauksessa on käynyt.

On entistä yleisempää, että tuottajat kiinnittävät CE-merkinnän tuotteisiinsa ilman mitään valvontaa, ja huolimatta siitä, että kyseessä olevat tuotteet eivät täytä EU:n vaatimuksia. Lisäksi CE-merkintä on usein väärennetty. Nämä ja muut syyt ovat taustalla komission ehdotuksessa tavaroiden tuontia EU:n markkinoille koskevaksi paketiksi.

Haluaisin kiinnittää huomiota yhteen tämän paketin osista: André Brien mietintöön akkreditoinnista ja markkinavalvonnasta. CE-merkintään liittyvä kysymys, jota käsitellään tässä mietinnössä, vaikuttaa minusta erityisen tärkeältä. Olen ilahtunut siitä, että parlamentin jäsenet ovat asettuneet kannattamaan CE-merkintää pääasiallisena vakuutena EU:n normien noudattamisesta, ja mikä tärkeintä, että he puoltavat sen aseman vahvistamista.

Toinen tärkeä ongelma, josta on keskusteltu tässä yhteydessä, ovat kansalliset merkinnät EU:n markkinoilla. Haluaisin nyt korostaa, että liittyessään unioniin Puolalle kerrottiin toistuvasti, että sen ei tule sisällyttää toisten maiden turvallisuusmerkintöjä omaan kansalliseen järjestelmäänsä. Noudatimme näitä ohjeita, ja menimme jopa niin pitkälle, että poistimme käytöstä oman B-merkintämme, joka oli puolalainen tuoteturvallisuusmerkintä. Niinpä meille kaikille oli tärkeätä, että uusi lainsäädäntö noudattaa EU:n lähestymistapaa ja kunnioittaa syrjimättömyyden periaatetta kieltämällä uusien turvallisuusmerkintöjen käyttöönoton CE-merkinnän rinnalle.

Olen mielissäni siitä, että neuvosto, komissio ja parlamentti ovat pitäytyneet tässä kannassa poistamalla asiaa koskevat lausekkeet ja näin säilyttäneet tilanteen ennallaan. Kaikesta huolimatta olen sitä mieltä, että pitkällä aikavälillä meidän tulisi pyrkiä kehittämään CE-merkintää siten, että muut merkinnät voidaan ottaa pois käytöstä, vaikka tämän suuntaista aloitetta on odotettava, kunnes komissio on tutkinut asiaa.

Anna Hedh (PSE). – (SV) Kiitos, arvoisa puhemies. Haluan myös kiittää lämpimästi esittelijöitä erinomaisesta työstä. Heidän työskentelynsä etenemistä oli todella jännittävää seurata.

Vaikka kannatankin enemmän hallitusten välistä yhteistyötä, ymmärrän, että joissain tapauksissa lakiemme on tarpeen olla unionissa mahdollisimman yhtenäiset. Tavaroiden kaupan pitämistä sisämarkkinoilla koskeva lainsäädäntöpaketti on yksi tällainen tapaus, koska kaikki, mitä tuotamme EU:ssa ja tuomme EU:n alueelle, liikkuu vapaasti sisämarkkinoilla. Minulle kuluttajien turvallisuus markkinoilla on ensisijaista.

Iloitsenkin esittelijöiden lakipakettiin tekemistä ehdotuksista, sillä ne parantavat komission ehdotuksia monilta kohdin. Esimerkiksi Christel Schaldemose haluaa, että maahantuojat kantavat vastuun siitä, että heidän tuomansa tuotteet noudattavat EU:n sääntöjä.

Mielestäni tämä on erittäin tärkeätä nyt, kun tarkistamme myös lelujen turvallisuutta koskevan direktiivin niiden ongelmien varjossa, jotka ovat viimeaikoina herättäneet huomiota lelumarkkinoilla. Mielestäni on itsestään selvää, että maahantuojien on oltava vastuussa ja rangaistusuhkan alla, jos ne tuovat maahan vaarallisia tuotteita. Kuka muukaan? Meidän on myös korjattava ja vahvistettava CE-merkintäjärjestelmää. Vaikka juuri tämä kysymys on ollut arkaluontoisin, mielestäni esittelijät ovat edistyneet siinä hyvin.

Kuten Christel Schaldemose sanoi, CE-merkintäjärjestelmä ei ratkaise kaikkia ongelmiamme sisämarkkinoilla. Mutta monet kuluttajat uskovat nykyään, että CE-merkintä tarkoittaa, että tuotteet ovat turvallisia etenkin lelujen ja laitteiden ollessa kysymyksessä. Arlene McCarthy esitti tästä esimerkin vedenkeitin ja lelun avulla. Meidän vastuullamme on varmistaa, että merkintäjärjestelmää vahvistetaan ja että markkinavalvonta todellakin toimii kaikissa jäsenvaltioissa.

Lopuksi korostaisin vielä kerran, että kuluttajien täytyy saada kunniapaikka, koska ilman luottavia kuluttajia, jotka tuntevat olonsa turvalliseksi, meillä ei ole myöskään kukoistavia markkinoita.

Magor Imre Csibi (ALDE). – (RO) Sallinette minun tehdä muutaman huomion CE-merkinnästä. Tällä hetkellä sitä käytetään kaikissa sellaisissa tuotteissa, joihin sovelletaan EU:n direktiivejä. Niin kauan kuin tuottajat voivat merkitä useimmat tuotteet ilman minkäänlaista viranomaisen tai itsenäisen elimen järjestämää valvontaa, tämä merkintä ei ole tehokas. Tämä on ensimmäinen ongelma.

Tämän vuoksi olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että nykyisellä tuotteiden CE-merkintäjärjestelmällä ei pystytä takaamaan tuotteiden turvallisuutta eurooppalaisille kuluttajille. Itse asiassa sitä ei edes ole suunniteltu turvamerkinäksi.

Hyvä komission jäsen Verheugen, viime vuonna sanoitte, että emme koskaan saavuta 100-prosenttista tuoteturvallisuutta. Tämän vuoksi pyydän, että komissio harkitsee huolellisemman markkinavalvonnan ja tiukempien tullitarkastusten lisäksi myös ankarampia rangaistuksia sellaisille yrityksille, jotka valmistavat tai tuovat maahan tuotteita, jotka eivät ole EU:n normien ja direktiivien mukaisia.

Älkäämme unohtako, että useimmat eurooppalaiset kuluttajat uskovat, ilman todellista tietoa, että CE-merkinnällä varustettu tuote on valmistettu EU:n alueella tai sen on sertifioinut EU:n itsenäinen elin. Tämä on toinen ongelma. Jopa komission jäsen Verheugen uskoo, että nykyinen CE-merkintä saattaa aiheuttaa hieman sekaannusta. Tätä ei voi hyväksyä, ja siksi pyydän komissiota aloittamaan eurooppalaisille kuluttajille suunnatun tiedotuskampanjan, jotta nämä eivät erehtyisi pitämään CE-merkintää laatu- ja turvallisuusmerkintänä.

Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olemme kaikki samaa mieltä siitä, että tuoteturvallisuuden osoittava merkintä on välttämätön. Joko nykyistä CE-merkintää kehitetään tai luodaan uusi merkintä, ratkaisu on kuitenkin löydettävä mahdollisimman pian. Sisämarkkinoihin kuuluu tavaroiden vapaan liikkuvuuden lisäksi kuluttajien suojelemiseksi tehtävät aktiiviset toimenpiteet.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa komission jäsen, EU:n sisämarkkinoiden dynaaminen kehitys ja vielä dynaamisempi haitallisten tuotteiden tuonti erityisesti Kiinasta pakottavat meidät uudistamaan tuotteiden kaupan pitämisen sääntöjä, mukaan lukien yhdenmukaistamattomia tuotteita koskevat säännöt. Tämä kolmiosainen lainsäädäntöpaketti vähentää byrokratiaa ja helpottaa jäsenvaltioiden tehtävää valvoa EU:n markkinoita, jotka nykyään eivät toimi ainoastaan yhdellä tasolla. Tämän vuoksi olemme perusteellisen keskustelun jälkeen tiukentamassa vaatimuksia koko toimitusketjun osalta, alkaen tuottajista EU:ssa tai Kiinassa ja päätyen maahantuojiin ja jakelijoihin EU:ssa. Yhdenmukaistamme elimien akkreditointisäännöt ja sertifikaattien vastavuoroisen tunnustamisen.

Valvontaelimien lisäksi kuluttajien tietoisuus on aiempaa tärkeämmässä asemassa: asiantuntevien kuluttajien pitäisi voida erottaa tuotteet niiden merkintöjen perusteella ja tästä johtuvat pyrkimyksemme vahvistaa EU:n CE-merkintää, joka osoittaa valvontaviranomaisille ja tiedostaville kuluttajille, että tuotteet täyttävät EU:n laatu- ja turvallisuusvaatimukset. Meidän on myös taisteltava sen väärinkäyttöä vastaan, mukaan lukien tarkoitukselliset sekaannukset muiden merkkien, kuten ”China Exportin”, kanssa.

Sain selville, että EU:n merkintää ei ole vielä rekisteröity, joten pyysin komissiota rekisteröimään sen. Vaikka komissio ilmoitti, että rekisteröintiprosessi on aloitettu, julkaistussa ilmoituksessa rekisteröintihakemusta ei mainittu. Pyytäisin taas komissiota ryhtymään toimiin tämän asian osalta.

Komission jäsen, kehottaisin teitä myös rekisteröimään EU:n merkinnän kansainvälisillä markkinoilla käytettäväksi. Molemmat näistä toimenpiteistä helpottavat myöhempiä oikeustoimia väärinkäytöksiä vastaan, myös sellaisissa tapauksissa, joissa joudutaan maksamaan korvauksia. Pidän tähän liittyviä viivästymisiä anteeksianamattomina. Haluan ilmaista kunnioitukseni komission tämän tavarointa koskevan paketin valmistelemiseksi tekemää erinomaista työtä kohtaan, ja erityisesti kaikkien esittelijöiden perusteellista työtä kohtaan, ja haluan kiittää heitä erinomaisesta tuloksesta.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, noin kolmekymmentä vuotta sitten yhteisöjen tuomioistuin vakiinnutti vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen asiassa *Cassis de Dijon* antamassaan tuomiossa. Yksi tämän päivän esittelijöistä, Alexander Stubb, sanoi, että tämä toimenpidepaketti on yritys soveltaa *Cassis de Dijon* -tapauksen tuomiota lainsäädännön tasolla. Tuomiota ei kuitenkaan voida korvata säädöksellä, koska tuomio on itse asiassa väline, jolla yhteisöjen tuomioistuin määrää sisämarkkinoiden yhdenmukaistamisesta.

Käsittelyssä oleva paketti on väliaikainen, mutta paremmalle on tarvetta, mikä on tullut ilmi tässä keskustelussa. On nimittäin tarpeellista yhdenmukaistaa aidosti tuotanto Euroopan unionin alueella.

Nykyinen vastavuoroisen tunnustamisen järjestelmä tarkoittaa, että olemme alttiita ketjun heikoimman lenkin peittämiselle. Näin tapahtui esimerkiksi hullunlehmäntaudin yhteydessä, kun Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus päätti purkaa sääntelyn lihaluujauhon valmistamista koskevan menettelyn osalta. Näin tapahtui hiljattain myös toisella alalla Equitable Life -yhtiön kohdalla, koska rahoitusala ei ollut asianmukaisesti säädelty.

Paketti merkitsee askelta eteenpäin, mutta vain pientä askelta. On nimittäin luonnollista, että hallitukset eivät luovu kansalaistensa suojelemisesta – Anna Hedh tiivistä tämän erinomaisesti – niin kauan kuin ensinnäkin on hallituksia, jotka eivät onnistu harjoittamaan mahdollisimman korkeatasoista valvontaa, ja toiseksi ei ole Euroopan unionin ylläpitämää valvontajärjestelmää. Lyhyesti sanottuna tämä on huono korvike kunnolliselle EU:n laajuiselle sääntelylle 27 kansallisen sääntökokoelman korvaamiseksi.

Euroopan parlamentti luultavasti hyväksyy tämän paketin, ja uskon sen olevan hyvä paketti, mutta emme voi levätä laakereillamme. Ilman aitoa yhteisön asetusta ja ilman aitoa laatutodistusta, joka rauhoittaa kansalaisten mielet kautta unionin, emme voi juuri edistyä markkinoiden rakentamisessa eurooppalaisille tuotteille.

(Suosionosoituksia)

Anja Weisgerber (PPE-DE).

–(DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, se tosiasia, että voimme hyväksyä tämän tavaroita koskevan paketin ensimmäisessä käsittelyssä on selvä merkki erinomaisesta yhteistyöstä Euroopan parlamentissa ja myös parlamentin ja neuvoston välillä.

Tämä on olennainen lainsäädännöllinen hanke kauppaa harjoittaville tahoille ja erityisesti kuluttajille. Tämän paketin avulla poistamme kaupan esteitä, jotka aiheutuvat erilaisista teknisistä määräyksistä jäsenvaltioissa. Samalla takaamme unionin markkinoilla kaupattavien tuotteiden laadun. Uusi lainsäädäntö varmistaa, että EU:n lainsäädännön vastaiset tai vaaralliset tuotteet poistetaan markkinoilta nopeasti tai että ne eivät edes pääse markkinoille. Vaarallisista tuotteista on viivyttämättä ilmoitettava komissiolle, jotta ne voidaan vetää markkinoilta kaikissa jäsenvaltioissa. EU:n ulkopuolisten maiden, esimerkiksi Kiinan, kanssa tehtävää yhteistyötä kehitetään asetuksen määräämillä toimenpiteillä, esimerkiksi yhteisillä ohjelmilla ja teknisen asiantuntijuuden vaihto-ohjelmilla.

Näiden uusien määräysten avulla varmistamme tehokkaan markkinavalvonnan kautta Euroopan unionin. Loppujen lopuksi tämä on tärkeintä.

Kaikissa keskusteluissamme ja neuvotteluissamme keskityimme ensisijaisesti kuluttajaan. CE-merkintä esimerkiksi osoittaa, että valmistaja noudattaa EU:n vaatimuksia kyseessä olevan tuotteen osalta. Nyt kuitenkin valmistajien lisäksi maahantuojien on kannettava suurempi vastuu. Erityisesti väärennetyt tai harhaanjohtavat CE-merkinnät on kielletty, ja niiden käyttäminen johtaa rikossyytteen jäsenvaltioissa. Tällä kaikella suojellaan kuluttajia, mutta annetaan turvaa myös rehelliselle yrittäjälle, joka noudattaa kaikkia sääntöjä. Yksi tärkeimmistä saavutuksistamme on ollut käytännössä hyväksi havaittujen kansallisten merkintöjen, kuten saksalaisen GS-merkinnän, säilyttäminen. Kuluttajat tuntevat nämä merkinnät ja luottavat niihin.

Torstaina hyväksymme säännösten, joka edistää parhaalla mahdollisella tavalla tavaroiden kauppaa sisämarkkinoilla, ja samalla – ja tämä on todella tärkeää – suojelee kuluttajia paremman valvonnan avulla.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, eurooppalaiset kuluttajat odottavat, että heidän ostamiensa tuotteiden turvallisuutta valvotaan paremmin. Aivan liian usein kuulemme tv-uutisissa, että se ja se unionin ulkopuolelta tuotu tuote on vaarallinen turvallisuudelle tai terveydelle. Tämä toimenpidepaketti on erinomainen ratkaisu tällaisiin ongelmiin, ja haluaisin korostaa esittelijöidemme tekemää neuvottelutyötä ja sitä, että neuvotteluiden aikana he pitivät kiinni kuluttajansuojan tärkeydestä.

Nykyisessä tuoteturvallisuuksilanteessa uudet oikeudelliset välineet ovat ehdottomasti tarpeen. Kiinnittäisin huomionne erityisesti myöhemmin esitettävään suulliseen kysymykseen, joka liittyy CE-merkinnän käyttämissääntöjen tarkistukseen.

EU:n kansalaiset ovat tähän asti pitäneet merkintää luottamuksen ja turvallisuuden vakuutena, vaikka se itse asiassa on ainoastaan valmistajan ilmoitus siitä, että tuote on EU:n lainsäädännön mukainen. Siten se on usein kiinnitetty väärin perustein. Meidän ei tarvitse kuin muistella Mattelin lelujen tapausta. Odotan innolla komission ehdotusta sellaisesta lisämerkinnästä, joka tekisi järjestelmästä uskottavamman, parantaisi

kuluttajatiedotusta ja tekisi maahantuodut tuotteet turvallisemmiksi. Minulla ei kuitenkaan ole epäilystäkään siitä, etteikö komission jäsen Kuneva olisi sitoutunut hoitamaan tätä asiaa. Hän on aina ilmaissut tukensa kuluttajien luottamuksen parantamiselle.

Se, mitä tarvitsemme – ja mitä Christel Schaldemosen mietinnössä ehdotetaan – on tiukempi markkinavalvonta, jotta voidaan estää merkintäjärjestelmän väärinkäytökset ja selventää maahantuojien ja valmistajien vastuualat, sillä loppujen lopuksi ainoastaan heillä on vastuu siitä, että markkinoille saatetaan turvallisia tuotteita. Olemme myös hyvin tietoisia siitä, että yhteistyö kansallisten valvontaviranomaisten ja tullipalveluiden välillä on erittäin epäsäännöllistä.

Ensisijaisena tavoitteena on saada maahantuojat suoraan vastuullisiksi niiden tuotteiden turvallisuudesta, joita he tuovat maahan. Nykyään niitä vastaan on hyvin vaikeata ryhtyä toimiin, koska joissakin tapauksissa valmistajat ovat jo sulkeneet tehtaansa ja kadonneet siihen mennessä, kun ongelmia ilmenee Euroopassa. Emme voi enää hyväksyä tätä.

Haluaisin päättää kiittämällä Christel Schaldemosea siitä, että hän on ottanut huomioon arviointimenettelyiden noudattamisen osalta pienten ja keskisuurten yritysten tilanteen. Haasteena on löytää tasapaino raskaiden ja pienille yrityksille, mukaan lukien käsityöaloille, suhteettoman kalliiden menettelyjen ja vastuusta vapauttamisen välille.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puheenjohtaja, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, haluaisin ilmaista kiitokseni tästä mietinnöstä, ja muistuttaa parlamenttia siitä, että Euroopan unionin CE-merkintä tarkoittaa, että tuote on EU:n laatu- ja luotettavuusstandardien mukainen. Ei voi olla epäilystäkään siitä, etteikö maahantuotujen tuotteiden ole tulevaisuudessa oltava tarkalleen niiden samojen standardien mukaisia, joita sovellamme EU:ssa tuotettuihin tavaroihin. Vain siten voimme saavuttaa tasapuolisen toimintaympäristön. Tuotteet on voitava merkitä edelleen näkyvästi jäsenvaltioiden tunnetuilla merkeillä, koska olemme tietoisia siitä, että lukuisat kuluttajat luottavat näihin merkkeihin suuresti.

Loppuyhteenvetona sallinette minun sanoa, että erityisen tärkeitä ovat alueellisten erikoistuotteiden ja luomuruokatuotteiden lisämerkinnät, koska tiedämme, että myös ne tunnetaan laajalti ja niihin luotetaan sekä EU:n markkinoilla että niiden ulkopuolella, ja tällaista myönteistä toimintaa on kannustettava.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, pidän meille tänään esiteltyä pakettia askeleena eteenpäin sekä kuluttajien että EU:n yrittäjien kannalta. Haluaisin sanoa muutaman sanan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta. En tiedä, oletteko tietoisia siitä, hyvät naiset ja herrat, että yhteisöjen tuomioistuimien antoi tätä periaatetta koskevan tuomionsa jo lähes kolmekymmentä vuotta sitten.

Valitettavasti se tapa, jolla jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen, joka on hyvin oleellinen yhtenäismarkkinoiden toiminnalle, on kaukana tyydyttävästä. On tullut tavaksi määrätä yrityksille raskaita hallintomenettelyjä, ennen kuin niiden sallitaan tuoda tuotteita markkinoille. Olen yrittäjä itsekin, ja minulla on monen vuoden kokemus tästä byrokratiasta

En tiedä ymmärrätekö te, että Euroopan unionissa toimivien yritysten maksamat kulut, jotka aiheutuvat vastavuoroisen tunnustamisen noudattamatta jättämisestä, ovat valtavat ja että unionin menetykset ovat noin 150 miljardia euroa. Jos edelleen haluamme tehdä unionin taloudesta vahvan ja kilpailukykyisen Lissabonin strategian puitteissa sekä lähitulevaisuudessa suhteessa Intiaan, Kiinaan, Brasiliaan ja muihin voimakkaisiin valtioihin, meidän on yhdessä hyväksyttävä tämä periaate ja annettava sille asiaankuuluva tunnustus.

Andrej Vizjak, neuvoston puheenjohtaja. – (SL) Hyvät naiset ja herrat, sallikaa minun näin lopuksi jakaa kanssanne muutamia ajatuksia tästä sopimuksesta, joka koskee kolmea lainsäädännöllistä tekstiä, jotka olemme lähestulkoon viimeistelleet ja jotka auttavat huomattavasti parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa. Michel Ayrat olisi varmasti ollut iloinen tänään. Kaipaamme häntä paljon.

Saksalaiset ja portugalilaiset kollegamme tekivät suuren työn neuvoston puolesta, ennen kuin Sloveniasta tuli puheenjohtajavaltio, ja Slovenialle jäi EU:n toimielinten välinen lopullinen yhdenmukaistaminen. Iloitsen siitä huomattavasta avusta, jota olemme kaikilta saaneet tämän – jotkut sanoisivat – vaikean tehtävän suorittamiseen suhteellisen tehokkaasti ja nopeasti.

Liityimme unioniin alle neljä vuotta sitten, ja ryhtyessämme puheenjohtajavaltioksi otimme vastaan valtavan haasteen, johon liittyy suuri vastuu. Tästä syystä olemme erityisen tyytyväisiä siitä, että olemme saaneet olla saattamassa loppuun tätä hienoa tehtävää, joka on erittäin tärkeä unionin kaikille jäsenvaltioille.

Mielestäni paketin soveltaminen mahdollistaa ensisijaisesti seuraavat asiat. Ensinnäkin pääsemme eroon protektionismista, jota ilmenee joillakin Euroopan unionin markkinoilla, ja tämä varmastikin parantaa näillä markkinoilla toimivien talouksien kilpailukykyä. Uskon, että protektionismi on suurin este näiden markkinoiden taloudellisten toimijoiden kilpailukyvyyn ja niiden välisen kilpailun kehittämiselle.

Toiseksi turvaamme samanveroisen kohtelun ja vastavuoroisen avustamisen kansallisten tuotevalvontaviranomaisten kesken, tehokkaat tarkastukset EU:n alueen yrityksissä valmistetuille tuotteille ja EU:n alueelle kolmansista maista tuotaville tuotteille ja tietysti yhdenmukaisemmat uudet tekniset säädökset. Lopputuloksena meillä on ystävällisempi ympäristö taloudellisille toimijoille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille. Lisäksi tämän paketin soveltaminen varmistaa tuotteiden korkean turvallisuustason Euroopan unionin markkinoilla, mikä on erittäin tärkeää kansalaistemme näkökulmasta.

Olenkin vakuuttunut siitä, että tämä paketti on tärkeä ensiaskel. Tänään olemme puhuneet pitkästi jatkotoimenpiteistä, jotka muodostavat myös huomattavia haasteita sen työn puitteissa, johon aiomme ryhtyä.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, sallikaa minun aloittaa lisäämällä muutama suoriin taloudellisiin vaikutuksiin liittyvä huomautus. Vastavuoroista tunnustamista koskevat säännöt koskevat 21:tä prosenttia kaikesta EU:n teollisesta tuotannosta, mikä on todella suuri määrä.

Lisäksi, jos tämä vastavuoroisen tunnustamisen periaate toimisi täydellisesti, eli jos sitä sovellettaisiin täysimääräisesti kaikkialla, seurauksena olisi unionin BKT:een kasvaminen 1,8 prosentilla, mikä olisi todella huomattavaa makrotalouden kannalta. Tämän vastakohta on myös totta sinänsä, että jos vastavuoroinen tunnustaminen ei toimi eli jos tunnustamista ei harjoiteta, sisämarkkinoiden arvo laskee arvioidemme mukaan noin 10 prosentilla, mikä vastaa noin 150 miljardin euron vuositappiota.

Zuzana Roithová kysyi CE-merkinnän rekisteröinnistä. Itse asiassa emme voineet tehdä sitä ennen kuin viime vuonna, koska se vaati tarkistuksen tekemistä asiaankuuluvaan EU:n lainsäädäntöön. Prosessi on käynnissä, ja oletan, että tänään tehtävät päätökset auttavat meitä nopeuttamaan sitä. Asia ei ole pelkästään meidän päätettävissämme, mutta teemme voitavamme saattaaksemme rekisteröinnin loppuun mahdollisimman nopeasti.

Magor Imre Csibi mainitsi – arvostelevaan sävyyn – minun sanoneen viime vuonna, että sataprosenttista tuoteturvallisuutta ei ole mahdollista saavuttaa. Sallikaa minun siksi painottaa uudelleen, että sellaista asiaa kuin täydellinen tuoteturvallisuus ei ole olemassa. Vaikka kaikki tuotteet sertifioisi itsenäinen kolmas osapuoli, tällainen elin ei voisi millään tarkastaa tuotantoketjun jokaista yksittäistä tuotetta.

Testit tehdään aina prototyypeillä, ja ongelmia ei esiinny prototyypeissä, vaan normaalissa massatuotannossa. Myös sellaisten tuotteiden kohdalla, joille meillä on erittäin tiukat turvallisuussäädökset, kuten reseptilääkkeille ja moottoriajoneuvoille, kuulemme jatkuvasti ilmoituksia valmistusvirheistä ja tuotteiden poistamisesta myynnistä. Ajatus siitä, että voimme tarjota kuluttajille sataprosenttisen tuoteturvallisuuden, on harhakuvitelma.

Tästä syystä meidän on vaadittava – tämä on ainoa vaihtoehtomme – että kaikki ne, joilla on velvollisuuksia toimitusketjussa, asetetaan vastuuseen. Tämä koskee ensiksi raaka-aineiden toimittajia ja seuraavaksi tuottajia ja, maahantuotujen tuotteiden ollessa kyseessä, myös maahantuojia.

Tämä vastaa myös John Purvisin kysymykseen: näiden uusien säädösten kautta teemme selväksi maahantuojille EU:n alueella, että ne ovat vastuussa sen varmistamisesta, että niiden maahantuomat tuotteet ovat turvallisia ja asiaankuuluvien standardien mukaisia. Toisin sanoen EU:n alueen maahantuojat ottavat vastuun EU:n ulkopuolelta tuoduista tuotteista, ja jos vaarallinen tai viallinen tuote aiheuttaa menetyksiä tai vauriota, vahinkoa kärsineen osapuolen ei tarvitse selvittää valmistajaa tai muuta vastaavaa tahoa jossain EU:n ulkopuolisessa valtiossa, vaan vaatimukset voidaan esittää unionin alueella toimivalle maahantuojalle. Voin vakuuttaa teille, että tällä uudella säädöksellä on oleellisia käytännön vaikutuksia.

Tässä olivat vastaukset esitettyihin yksityiskohtaisiin kysymyksiin. Haluan käyttää hyväksi tätä tilaisuutta ja kiittää teitä vielä kerran myönteisestä ja rakentavasta hengestä, jossa tätä keskustelua on käyty. Jos Malcolm Harbour on vielä täällä, sallinette minun sanoa hänelle, että jos hänen syntymäpäivään juhlistetaan aina tällaisilla merkittävillä menestyksillä, minun puolestani hänellä voisi olla syntymäpäivä joka päivä.

(Suosionosoituksia)

André Brie, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, täällä on vallinnut sellainen yhteisymmärrys, että voin vain ilmaista kiitokseni keskustelusta – en näe tarvetta toistaa mitään jo sanottua. Niissä parissa eriävissä mielipiteessä, jotka esitettiin, ei ollut asiasisältöä, joten jätän ne omaan arvoonsa. Haluaisin joka tapauksessa asettaa tämänpäiväisen ilmeisen yhteisymmärryksen oikeisiin mittasuhteisiin. Uskoakseni olemme antamassa hyvät lainsäädäntövälineet. Viime vuosina ei ongelmia ole niinkään aiheuttanut lainsäädäntö, vaan sen soveltaminen jäsenvaltioissa. Tietenkään aina ei ole kyse Mattelin kaltaisista tapauksista, joka mainittiin aiemmin ja jossa miljoonia leluja oli vedettävä markkinoilta, mutta samankaltaiset viivästykset, milloin ja missä tahansa EU:ssa ne ilmenevätkin, kertovat siitä, että markkinavalvontajärjestelmä yksinkertaisesti sanottuna ei ole toimiva.

Otetaan esimerkiksi vaikka RAPEX-järjestelmä, joka korostaa suuria eroja EU:n jäsenvaltioiden markkinavalvontajärjestelmien välillä. Tällaisia eroja ei enää myöskään hyväksytä. Siksi vetoan jäsenvaltioihin, että välineet, jotka hyväksyimme tänään, sekä markkinavalvontajärjestelmät, jotka ovat jo olemassa, otetaan todellakin käyttöön.

Haluan tehdä vielä yhden henkilökohtaisen huomautuksen. Olemme kiittäneet useita ihmisiä tänään. Kun valmistelin mietintöäni, työskentely sisämarkkina- ja kuluttajansuojaliokuntamme sihteeristön mainioiden edustajien kanssa oli todella miellyttävä kokemus. Ilman heitä emme olisi saaneet tätä mietintöä aikaiseksi. Siksi ilmaisenkin erityiskiitokseni Peter Traungille ja Luca Visaggiolle.

Christel Schaldemose, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin myös kiittää kaikista myönteisistä ja hyvistä huomioista, jotka tehtiin keskustelussa tänään. Tämä yksinkertaisesti osoittaa, että olemme kuluneen vuoden aikana tehneet erinomaista työtä ja että olemme varmistaneet mahdollisimman monen näkökohdan sisällyttämisen, mihin olen erittäin tyytyväinen.

Haluan kuitenkin esittää muutaman huomautuksen vastauksena joihinkin tänään keskustelussa esiin nostettuihin kysymyksiin. Nämä liittyvät CE-merkintään. On ehdottomasti totta, että se on kuluttajia hämmentävä ja että tämä tutkimus kuluttajille suunnatun turvallisuusmerkinnän mahdollisesta käyttöönotosta tulee tarpeeseen. Korostaisin kuitenkin vahvasti, että tämän paketin myötä CE-merkintäjärjestelmä kehittyi huomattavasti, koska markkinavalvontaa lisätään ja jäsenvaltiot veloitetaan nostamaan syyte CE-merkinnän väärinkäytöstapauksissa. CE-merkintää ja CE-merkintäjärjestelmää parannetaan huomattavasti verrattuna nykyiseen tilanteeseen. Tilanne paranee myös niiden markkinavalvontaviranomaisten kannalta, jotka käyttävät merkintää työkalunaan. Jos valmistaja tietoisesti käyttää CE-merkintää, hän ilmoittaa noudattavansa EU:n säädöksiä. Jos hän ei tee tätä, häntä voidaan rangaista. Hän ei voi väittää, että hän ei ollut tietoinen siitä, mitä teki. Tämä on huomattava parannus. Kysymys, jota emme ole pystyneet selvittämään, koskee kuluttajasuhteita. Komission jäsen vastasi erittäin myönteisesti ilmoittamalla, että tämän asian eteen työskennellään paljon.

Keskustelua on käyty siitä, oliko oikein vai väärin valmistella ensimmäisessä käsittelyssä hyväksyttävä sopimus. Mielestäni tämänpäiväinen keskustelu osoittaa selvästi sen, että monet ovat osallistuneet työskentelyyn, koska kyseessä oli kolme mietintöä, joilla oli useita varjoesittelijöitä jne. Useat parlamentin jäsenet ovat osallistuneet työhön ja ovat siten saaneet tilaisuuden ilmaista kantansa. Mielestäni voimme olla hyvin tyytyväisiä tulokseen.

Lopuksi haluaisin mainita varjoesittelijöiden nimet ja osoittaa tunnustukseni heidän tekemälle työlleen: Heide Rühle, André Brie, Janelly Fourtou ja Zita Pleštinšká, kuten tietenkin molempien ryhmien sihteeristöt ja valiokunnan sihteeristö, ovat osallistuneet työhön huomattavalla panoksella. Suuret kiitokset, on ollut todella ilo osallistua tähän työhön.

Alexander Stubb, esittelijä. – Arvoisa puhemies, haluan päättää tämän keskustelun neljään huomioon, ja valitettavasti minun on aloitettava Godfrey Bloomista, joka kuuluu Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueeseen ja joka arvosteli tänään muiden muassa minua siitä, että ilmaisin kiitollisuuteni ihmisille, jotka työskentelivät tämän paketin eteen. En tiedä mitä hänelle kotona opetettiin, mutta minä olen aina ajatellut, että kuuluisi hyvin tapoihin kiittää niitä ihmisiä, jotka ovat tehneet tämän paketin mahdolliseksi.

Ehkä hänen ei pitäisi kiittää puheensa kirjoittajaa – koska hän tietenkin luki suoraan paperista – koska ilmiselvästi puheen kirjoittaja ei ollut ymmärtänyt, mistä tässä paketissa on kyse.

Minun osuuteni paketista koski vastavuroista tunnustamista sisältäen tavaroiden vapaan liikkuvuuden ilman kaiken yhdenmukaistamista. Ehkäpä Godfrey Bloom, tai hänen puheenkirjoittajansa, ehdottaa, että Marmite-levitteen tai Branston-pikkelsin ei pitäisi liikkua vapaasti, tai Rolls Royce –autojen, Churchin kenkien, tai Burberryn vaatteiden – enpä tiedä, kuinka hyväksi tämä olisi Yhdistyneen kuningaskunnan taloudelle.

Siksipä ehdottaisin, että jos haluat olla uskottava EU:n vastustaja, lue ainakin ne asiakirjat, joista aiot tehdä huomautuksia.

Toinen huomioni on, että tämä on luultavasti EU:n tehokkuusennätys. En nimittäin tiedä mitään muuta tärkeitä lainsäädäntöpakettia, jonka komissio olisi esitellyt ystävänpäivänä – 14. helmikuuta – vuonna 2007 ja jonka Coreper olisi hyväksynyt 13. helmikuuta 2008 – aikaa kului päivän alle vuosi. Kaikille niille, jotka pelkäsivät, että laajentumisen jälkeen meistä tulisi hieman kankeita ja tehottomia, sanoisin, että tämä on hyvä esimerkki nopeasta toiminnasta. Väittäisin myös, että tämä on luultavasti suurin tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvä paketti, joka on käsitelty sitten vuoden 1992 Delors-pakettien, jos muistatte. Tässä mielessä tämä prosessi oli huomattavan nopea, ja vielä kerran haluan kiittää kaikkia, jotka osallistuivat siihen, koska tämä osoittaa, että koneisto toimii.

Kolmas huomioni liittyy siihen, että Frédérique Ries sanoi, että yritykset tämän jälkeen lähettävät vastavuoroisen tunnustamisen toimimattomuutta koskevat valituksensa osoitteeseen alexstubb.com. Jos sopii, laitan sivulle suoran linkin komission kotisivulle. Ottakaa yhteyttä komissioon, jos teillä on vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyviä ongelmia. Näin kuuluu ja täytyy toimia.

Viimeinen huomioni on, että tämä on puheenjohtajavaltio Slovenian ensimmäinen suuri saavutus. Tämä on ensimmäinen suuri lainsäädäntöpaketti, jonka se on vienyt läpi, ja haluaisin onnitella puheenjohtajavaltiota hyvin tehdystä työstä. Tiedän, että Coreperissa ei ollut helppoa, kuten ei myöskään työryhmissä, mutta puheenjohtajavaltio toimi erinomaisesti ja on toivottavasti yhtä menestyksenkäs puheenjohtajuuskautensa loppukuukausinakin.

Puhemies. – (EN) Näissä sopusointuisissa tunnelmissa totean, että keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan torstaina.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Iles Braghetto (PPE-DE), kirjallinen. – (IT) Olemme tässä täysistunnossa keskustelleet tavaroita koskevasta paketista, joka luo yleiset puitteet tavaroiden kaupan pitämiselle EU:n alueella ja vahvistaa vastavuoroisuuden periaatteet. Asioiden ollessa nykyisellä kannalla Euroopan parlamentti haluaisi tehdä CE-merkinnästä (Conformité Européenne) tehokkaamman, koska se tarjoaa vakuutuksen tuotteiden turvallisuudesta ja mahdollistaa EU:n ulkopuolelta tuotujen tuotteiden tunnistamisen. Joidenkin vuosien ajan markkinoilla on kuitenkin ollut merkintä, joka on graafisesti lähes samanlainen kuin CE-merkintä, lukuun ottamatta kirjainten asettelua. Tämä merkintä tarkoittaa jotakin aivan muuta, nimittäin kiinalaista vientiä, ”China Export”. Kansalaiset vaativat aloitteita, rangaistuksia ja tullivalvonnan tehostamista, jotta EU:n CE-merkinnän hyväksikäyttö voidaan estää.

Väärennettyä tuontitavaraa, joka ensi näkemältä vaikuttaa täyttävän markkinoiden vaatimukset, myydään kautta Italian. Tässä on osansa myös näiden kahden merkinnän samankaltaisuuden aiheuttamalla epäselvyydellä.

Tämä asetus tarkoittaa, että tavarat voivat liikkua vapaammin EU:n alueella, ja siten kuluttajien valinnanmahdollisuutta ja luottamusta lisätään ja tavaroiden myyntiä yksinkertaistetaan.

(Istunto keskeytettiin klo 11.30 ja sitä jatkettiin klo 12.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS ROCA**

Daniel Hannan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin varauksetta pyytää anteeksi Euroopan parlamentin puhemieheltä, kollegoiltani ja parlamentilta loukkausta, jonka mahdollisesti aiheutin huomautuksillani 31. tammikuuta, kun vastustin puhemiehen uusia, työjärjestyksen ylittäviä valtuuksia. Ymmärrän nyt, että sanani loukkasivat monia tässä parlamentissa. Toivon, että hyväksytte tämän anteeksipyyntöni siinä hengessä, jossa sen esitän.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (ES) Kiitoksia paljon, Daniel Hannan. Anteeksipyyntönne on huomioitu ja hyväksytty.

6. Äänestykset

Puhemies. – (ES) Siirrymme nyt äänestykseen.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

6.1.

(<http://www.europaeuropa.eu/sides/getDoc.do?type=REPORT&reference=A6-20080025&language=FI&mode=XML> , Jacek Saryusz-Wolski) EY:n ja Israelin Euro-Välimeri-sopimukseen liitettävä pöytäkirja Bulgarian ja Romanian EU:hun liittymisen huomioon ottamiseksi (äänestys)

6.2.

(<http://www.europaeuropa.eu/sides/getDoc.do?type=REPORT&reference=A6-20080025&language=FI&mode=XML> , Jacek Saryusz-Wolski) EY:n ja Egyptin Euro-Välimeri-sopimukseen liitettävä pöytäkirja Bulgarian ja Romanian EU:hun liittymisen huomioon ottamiseksi (äänestys)

6.3. (A6-0012/2008, Jan Andersson) Työntekijöiden altistuminen fyysikaalisista tekijöistä aiheutuville riskeille (sähkömagneettiset kentät) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Jan Andersson, esittelijä. – (SV) Kiitos, arvoisa puhemies. Viitaten kirjeeseen, jonka Euroopan ammattiyhdistysten kattojärjestö lähetti viime viikolla kaikille jäsenilleen, haluaisin vakuuttaa ymmärtäväni ammattiyhdistysliikkeen näkemystä siitä kysymyksestä, pidettiinkö komission ja työmarkkinaosapuolten välillä neuvotteluja vai ei. Me emme kuitenkaan voi tehdä mitään tälle asialle, joka ei kuulu vaikutusvaltamme piiriin.

Tämän direktiivin sisältö ei muutu mitenkään. Sen sijaan direktiivin täytäntöönpano lykkääntyy neljällä vuodella. Syynä tähän on se, että joitakin äärimmäisen tärkeitä lääketieteellisiä laitteita ei voitaisi käyttää, jos täytäntöönpano tapahtuisi huhtikuussa. Parhaillaan tutkitaan, kuinka tämä laitteisto voidaan saattaa direktiivin mukaiseksi.

Tästä syystä kannatimme direktiivin lykkäämistä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kannan mukaisesti.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, komission puolesta haluaisin antaa seuraavan selvityksen. Esittäessään tämän direktiivin voimaantulon lykkäystä komissio otti huomioon uudet tieteelliset todisteet - toistan, uudet tieteelliset todisteet – nimittäin Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen tilaaman tutkimuksen, jonka tulokset julkaistiin – kesäkuussa 2007. Tämä uusi tutkimus osoitti, että nykyisen muotoisena direktiivin voimaantulo huhtikuussa 2008 aiheuttaisi huomattavia tahattomia haittavaikutuksia käytettäessä magneettiresonanssikuvausta (MRI), joka on nykyisen lääketieteen paras ja turvallisin kuvausmenetelmä. Haluaisin lisätä, koska vastaan tästä alasta, että ilman tätä teknologiaa tuhannet potilaat Euroopan unionissa jäisivät ilman parasta mahdollista hoitoa. Lisäisin myös, että valmistajamme ovat tämän alan maailmanlaajuisia johtajia.

Jan Andersson mainitsi neuvottelukysymyksen. Haluaisin sanoa, että työntekijöiden edustajia on tiedotettu ja että he ovat osallistuneet työmarkkinaosapuolten keskusteluihin, jotka pidettiin ennen komission ehdotuksen hyväksymistä. Vaikeudet, jotka saattavat syntyä nykyisen direktiivin täytäntöönpanosta ja komission tulevat aiomukset tuotiin esiin ja niistä keskusteltiin neuvoston perustaman työturvallisuutta ja työterveyttä käsittelevän neuvoa antavan komitean tasolla. Tähän neuvoa antavaan komiteaan kuuluu kolme täysjäsentä jokaisesta jäsenvaltiosta, kansallisista hallituksista, ammattiliitoista ja työnantajajärjestöistä.

6.4. (A6-0022/2008, Hans-Peter Mayer) Pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden asennus (kodifioitu toisinto) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Hans-Peter Mayer, esittelijä. - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, seuraavat kolme kodifioitua toisintoa sisältävät innovaation, sillä äänestämme samalla parlamentin, oikeudellisen yksikön, komission ja neuvoston yhteisistä ehdotuksista. Tämä on ensimmäinen kerta, kun parlamentti äänestää samasta tekstistä kuin neuvosto.

Kannattamani äänestykset sikseen. Haluaisin huomauttaa, että olemme antamassa säädöksiä sellaisesta asiasta, josta Euroopan parlamentin ei pitäisi säädellä. Tämä ei ole ihmisten lähelle tuotua päätöksentekoa, vaan se, että annamme säädöksiä aiheesta kuten pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden asennus, saa meidät näyttämään naurettavilta suuren yleisön silmissä.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Olisi paljon loogisempaa antaa traktoreita koskeva direktiivi, joka sisältäisi yleisiä edellytyksiä ja turvallisuusvaatimuksia. Yksityiskohdista voitaisiin määrätä standardeissa. Euroopassa on Brysselissä sijaitseva eurooppalainen standardisointijärjestö (CEN) ja eurooppalainen sähköalan standardisointijärjestö (Cenelec), joka myös sijaitsee Brysselissä. CEN:n ja Cenelecin jäseniä ovat kolmenkymmenen valtion, mukaan lukien kaikkien EU:n ja EFTA:n jäsenvaltioiden, standardointijärjestöt.

Jo yli 25 alalla on sovellettu sellaista periaatetta, että annetaan yleinen direktiivi, jossa viitataan eurooppalaisiin standardeihin. Miksi tätä ei sovellettaisi myös traktoreihin? Oletan, että paikan päällä oleva komission jäsen Günter Verheugen on samaa mieltä. Haluamme parempaa sääntelyä, ja meidän parlamentin jäsenten olisi näytettävä esimerkkiä.

(Suosionosoituksia)

6.5. (A6-0016/2008, Hans-Peter Mayer) Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen lakisääteiset kilvet ja merkinnät (kodifioitu toisinto) (äänestys)

6.6. (A6-0017/2008, Hans-Peter Mayer) Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen takarekisterikilven valaisimet (kodifioitu toisinto) (äänestys)

6.7. (A6-0018/2008, Francesco Enrico Speroni) Maatalous- ja metsätraktoreiden aiheuttamien radiohäiriöiden poistaminen (kodifioitu toisinto) (äänestys)

6.8. (A6-0019/2008, Francesco Enrico Speroni) Pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden äänen taso (kodifioitu toisinto) (äänestys)

6.9. (A6-0020/2008, Francesco Enrico Speroni) Euroopan ympäristökeskus ja ympäristöä koskeva Euroopan tieto- ja seurantaverkosto (kodifioitu toisinto) (äänestys)

6.10. (A6-0021/2008, Francesco Enrico Speroni) Valmistettuun tupakkaan sovellettava valmistevero (kodifioitu toisinto) (äänestys)

6.11. (A6-0512/2007, Ruth Hieronymi) Yhteisön Media 2007 -ohjelmaa koskeva EY:n ja Sveitsin välinen sopimus (äänestys)

6.12. (A6-0007/2008, Klaus-Heiner Lehne) Claudio Favan parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö (äänestys)

6.13. (A6-0008/2008, Aloyzas Sakalas) Witold Tomczakin parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö (äänestys)

6.14. (A6-0011/2008, Janelly Fourtou) Yhteisön tullikoodeksi (äänestys)

6.15. (A6-0488/2007, Bill Newton Dunn) Jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäinen avunanto sekä näiden ja komission yhteistyö tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön soveltamisessa (äänestys)

6.16. (A6-0010/2008, José Javier Pomés Ruiz) Seurattavuus taloudellisissa kysymyksissä (äänestys)

6.17. (A6-0009/2008, Francesco Musotto) Yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen ja petostentorjunta – vuosikertomukset 2005 - 2006 (äänestys)

6.18. (A6-0015/2008, Gérard Deprez) Terrorismin tukemiseen ja siihen osallistumiseen myötävaikuttavat tekijät (äänestys)

6.19.

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=/TEXT/CRE/20080219/ITEM00619/DOCXML/V0/H&lang=fr>

– Ennen kohdasta 35 toimitettua äänestystä

Ignasi Guardans Cambó, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, esitän parlamentille kohtaan 35 suullista tarkistusta. Jos se hyväksytään, se tekisi tarkistuksen 24 tarpeettomaksi. Se kuuluu seuraavasti:

(EN) ”kehottaa Euroopan unionin kauppakumppaneita asteittain vähentämään tavaroiden ja palvelujen markkinoille pääsyä rajoittavia esteitä tai purkamaan ne”

(ES) Tekstin loppuosa pysyisi samana. Sen sijaan, että kehoitettaisiin poistamaan kaikki markkinoillepääsyä rajoittavat esteet välittömästi, niitä kehoitetaan vähentämään asteittain tai tarpeen vaatiessa purkamaan.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

Puhemies. – (ES) Äänestykset ovat päättyneet.

7. Äänestysesitykset

Suulliset äänestysesitykset.

- Mietintö: Bill Newton Dunn (A6-0488/2007)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, maa- ja vesirajamme ovat siirtyneet laajentumisen myötä, ja tullivirkailijoiden työ on muuttunut yksinkertaisista tullitarkastuksista taisteluksi väärennöksiä, rahanpesua, huumeita, polkumyynnin vastaisten tai kuluttajien terveyttä suojelevien toimien kiertämistä vastaan. Tästä syystä kannatan komission ehdotusta, joka mahdollistaa paremman yhteistyön jäsenvaltioiden elimien välillä, mukaan lukien tiiviin yhteistyön Europolin, Frontexin, Interpolin ja Maailman tullijärjestön kanssa. Ehdotamme myös, että kolmansien maiden viranomaiset, jotka saavat jäsenvaltioilta taloudellisia ja henkilötietoja, veloitetaan takaamaan EU:n tietojensuojan tasoa vastaava suoja. Kiitän parlamentin jäseniä ryhmämme ehdotuksien kannattamisesta tänään. Haluan kiittää myös esittelijöitä heidän huolellisesta työstään.

- Mietintö: Francesco Musotto (A6-0009/2008)

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Mussoton mietinnön puolesta, koska siinä ei arastella puhua suoraan petoksen eri muodoista ja niitä vastaan taistelemisen keinoista. Ja minulle tuli *déjà vu* tunne, kun mietinnössä mainittiin väärin perustein maksetut miljoonat ja perusteettomasti vastaanotetut tuet.

Ajatellaan esimerkiksi niitä satoja miljoonia euroja, jotka EU:n rahakirstuista ovat jo kadonneet korrupoituneen ja sosialistien hallinnoiman vallonien valtion pohjattomaan kaivoon. Valtiossa lukuisat virkamiehet ovat olleet osallisina häväistysjutuissa, joissakin tapauksissa varojen kavalluksissa. Kun mietinnössä puhutaan komission valvonnasta, muistan automaattisesti vallonikollegani Gérard Deprez'n sanat, kun hän puhui kuun alussa huonoista hankkeista, jotka eivät ole ainoastaan vallonien syytä, vaan myös komission, koska se hyväksyy nämä hankkeet.

- Mietintö: Gérard Deprez (A6-0015/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, mietintö, joka alunperin esiteltiin, oli hyvä, koska siihen sisältyi terrorismin vastaista taistelua tukevat selkeät toimenpiteet, kuten tarpeelliset toimet estämisen parantamiseksi, tiiviimpi poliisiyhteistyö, enemmän tietojen vaihtoa ja terrorismin uhreille annettava tuki.

Tämänpäiväiset äänestykset ovat kuitenkin muuttaneet mietinnön täysin. Mietinnön olennaisimmat osat on jätetty pois. Jihadistiterroristeja esimerkiksi ei yhtäkään enää pidetäkään vaarallisina. Muita näkemyksiä – näkemyksiä, joita on mahdoton hyväksyä – on lisätty mietintöön äänestyksellä, ja tämän seurauksena minun oli äänestettävä sitä vastaan, kuten teki parlamentin enemmistökin. Tämä on sääli alkuperäisen luonnoksen kannalta, koska olisi ollut hyvä saada parempia poliittisia ja teknisiä välineitä terrorismin vastaiseen taisteluun ja turvallisuuden parantamiseen.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, ei tarvitse edes mainita, että äänestin Deprez'n mietintöä vastaan, koska olen perustavasti eri mieltä siitä, että jihadistiterrorismi olisi vain seuraus syrjinnästä ja sosiaalisesta eristäytyneisyydestä, joista Euroopan muslimien oletetaan kärsivän. Rehellisesti sanottuna tunnen aika monta oman kansani edustajaa, melkoisen joukon ihmisiä, jotka eivät kuulu maahanmuuttajien porukkaan ja jotka todella kärsivät sosiaalisesta eristäytyneisyydestä muslimien asuinalueilla suurkaupungeissamme, mutta jotka silti eivät ryhdy terroristeiksi, kaukana siitä. Eli tästä asiasta en sano *mea culpa*. Voi ehkä olla poliittisesti korrektia syyttää kavalaa Eurooppaa, mutta sanan oikeassa merkityksessä se olisi kaikkea muuta kuin korrektia. Milloin taivaan tähden parlamentti aikoo ymmärtää, että islamistiterrorismilla ei ole mitään tekemistä syrjinnän tai sosiaalisen syrjäytymisen kanssa, vaan se syntyy islaminuskon maailmankuvasta.

- Mietintö: Ignasi Guadans Cambó (A6-0002/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun puhumme toistensa kanssa kauppaa käyvistä alueista, meidän on tunnistettava, että kauppaa eivät tee maat, vaan ihmiset ja yritykset. Yksi tämän mietinnön virheistä oli, että siinä ei havaittu niitä huomattavia kaupan esteitä, jotka ovat sellaisten kolmansien maiden yrittäjien tiellä, jotka haluavat käydä kauppaa EU:n kanssa.

Minulla onkin ilo ilmoittaa, että on aloitettu puolueiden välinen oikean kaupan kampanja (Real Trade Campaign), johon osallistuu kansalaisjärjestöjä sekä ruohonjuuritason aktivisteja, ja jolla on viisi päätavoitetta: poistaa maataloustuotteiden tuontitullit; poistaa maataloustuet; lieventää alkuperämerkintää koskevia säännöksiä; painottaa kaupalle annettavaa tukea; ja rohkaista matalan tulotason maita vähentämään kaupan esteitä toistensa välillä, jotta niistä voisi tulla osa maailman kauppayhteisöä, ja että ne siten voisivat tehdä enemmän kauppaa meidän kanssamme. Tämä mietintö ei ollut tasapainoinen, koska siinä ei tunnistettu tällaisten esteiden olemassaoloa EU:n näkökulmasta, ja siksi äänestin sitä vastaan.

Kirjalliset äänestyselitykset

- Mietintö: Jan Andersson (A6-0012/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Ensimmäiseksi minun on sanottava, että äänestäessämme mietintöä vastaan vastustamme sitä, että työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevan direktiivin voimaantulo lykkääntyy. Tämä direktiivi annettiin vuonna 2004 ja siinä määrätään työperäisistä altistusrajoista sähkö- ja magneettikentille ja sähkömagneettisille kentille sekä ehkäisyä, tiedotusta ja koulutusta koskevista toimista. Komissio ehdottaa nyt uutta direktiiviä, jonka ainoana tarkoituksena on lykätä tämän direktiivin täytäntöönpanoa neljällä vuodella.

On todella outoa, että komissio jättää tällaisen lykkäysehdotuksen. Sen oikeutukseksi ilmoitetaan lääketieteellisen yhteisön huoli direktiivin täytäntöönpanosta ja useat juuri tilatut tutkimukset. On sääli, että samanlaista huolta ei ilmene tämän direktiivin niiden oikeudellisten välineiden ja poliittisten suuntaviivojen osalta, joiden tarkoituksena on vapauttaa julkiset hyödykkeet ja palvelut ja työsuhteiden ja työntekijöiden

oikeuksien säännöstely. Ainoastaan työntekijöiden oikeuksien ja terveyden ollessa kyseessä Euroopan komissio tilaa lisätutkimuksia lykätäkseen täytäntöönpanoa. Tätä ei voi hyväksyä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen mietintöön, joka koskee työntekijöiden altistumista fysikaalisista tekijöistä aiheutuville riskeille. Vuonna 2004 annetussa direktiivissä säädetään fysikaalisten tekijöiden kanssa toimivien vähimmäisturvallisuusnormien pääpiirteistä, ja ne seuraukset, jotka direktiivin täytäntöönpanosta voisivat aiheutua magneettiresonanssikuvausten käytölle lääketieteessä tekevät mietinnön sisältämistä ehdotuksista järkeviä ja loogisia. Koska uudet tutkimukset asettavat kyseenalaiseksi sen perustan, jolle tämän direktiivin suositukset pohjautuvat, meidän on annettava lisäaikaa tämän uuden tiedon, ja direktiivin, erittelyyn. Kannatan siksi ehdotusta lykätä neljällä vuodella määräaika, joksi oli asetettu 30. huhtikuuta 2008.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Haluaisin korostaa, että vaatimus parantaa työntekijöiden työterveyttä ja työturvallisuutta perustuu ennen kaikkea riskienarvioinnille. Sellaisissa tapauksissa, joissa työntekijät työskentelevät ympäristössä, jossa he altistuvat terveystarve riskin aiheuttaville tekijöille, on riskienarviointi yksi työnantajan tärkeimmistä velvollisuuksista.

Jos riskienarviointi paljastaa, että vaaran mahdollisuus on olemassa, on tarpeen suorittaa toimenpiteitä joko vaaran poistamiseksi tai sen mahdollisimman tehokkaaksi pienentämiseksi. Mielestäni on tärkeää panna täytäntöön nämä toimenpiteet ongelmien alkulähteessä. Muita mahdollisia toimia ovat esimerkiksi erilaisten työtapojen mahdollistaminen, tekniset toimenpiteet päästöjen vähentämiseksi, työpaikan ja -asemien kehittäminen, altistumisen keston ja voimakkuuden rajoittaminen ja riittävän henkilökohtaisen suojavarustuksen tarjoaminen ja niin edelleen.

Jos työntekijän terveystarkastuksessa ilmenee, että kyseessä on erityinen terveystarve riski, on työnantajan velvollisuus huolehtia tällaisten työntekijöiden terveydenhoidosta. Ennalta ehkäisevät terveystarkastukset ovat osa terveydenhuoltopakettia: niiden avulla on tarkoitus tunnistaa aikaisessa vaiheessa henkilön terveydentilassa tapahtuvat muutokset, jotka aiheutuvat altistumisesta sähkömagneettisille kentille. Tuloksista riippuen voidaan tarkistaa riskienarviointi ja ryhtyä lisätoimenpiteisiin.

Yhteenvetona haluaisin sanoa, että lääkärinä olen tyytyväinen siihen, että parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/40/EY annetaan vaatimukset yksittäisiä sähkömagneettisia kenttiä koskevien vaikutusrajojen ja altistumista koskevien rajojen säätämisestä, sekä vaatimukset sellaisten työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi, jotka altistuvat työssään sähkömagneettisille kentille.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Keinotekoisilla sähkömagneettisilla aalloilla on huomattava vaikutus Euroopan kansalaisten terveyteen ja ennen kaikkea työntekijöiden terveyteen. Työntekijöitä on suojeltava sähkömagneettiselta säteilyltä, samoin kuin heitä jo suojellaan kahdella EU:n direktiivillä, jotka asettavat raja-arvot melulle ja värinälle altistumiselle.

Radioiden, sähkölaitteiden ja eri puhelinlaitteiden, kuten kannettavien lähettimien ja puhelinten, kiinteiden ja langattomien lähiverkkoja käyttävien matkapuhelinten, aiheuttamat kentät eivät ole todellakaan harmittomia!

Tämä paljastui hiljattain tehdyssä BioInitiative-selonteossa, ja siinä tehdyt päätelmät ovat kiistattomia: jatkuvan tai liiallisen sähkömagneettisille aalloille altistumisen riskeihin kuuluvat syövästi eri muodot, Alzheimerin tauti ja hermostolliset ongelmat. Tämä on terveystarve riski, jota Euroopan ympäristökeskus on hiljattain korostanut.

Tästä syystä äänestin valiokunnan puheenjohtajan Jan Andessonin laatiman mietinnön puolesta. Mietinnössä pyritään turvaamaan työntekijöiden terveys, ja samalla ottamaan huomioon lääketieteellisen yhteisön huoli, joka koskee yhteisön lainsäädännön yhteensopivuutta magneettiresonanssikuvausteknologian (MRI) kanssa. Magneettiresonanssikuvaus on olennainen lääketieteellinen menetelmä joidenkin potilaiden hoidossa, ja mielestäni sen osalta olisi pitänyt tehdä poikkeus sen sijaan, että koko direktiiviä lykätään neljällä vuodella!

- Mietintö: Hans-Peter Mayer (A6-0016/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka tämä onkin kodifiointimenettely, joka ei muuta nykyistä lainsäädäntöä millään tavoin, taustalla on tarve saada sarja yhteisön direktiivejä, jotka koskevat traktoreihin, muihin moottoriajoneuvoihin ja niiden perävaunuihin liittyviä kysymyksiä, kuten on nähtävissä useiden mietintöjen, joista parlamentti tänään äänesti, kodifioidusta toisinnosta.

Uskon yhteisön lainsäädännön olevan kohtuuton tällä alalla. Moottoriajoneuvoja koskeva yleinen lainsäädäntö luultavasti riittäisi ilman, että tuotetaan jokaista alaa koskevia direktiivejä, kuten nyt tapahtuu ja mistä

esimerkkeinä voidaan mainita seuraavat: maatalous- ja metsätraktoreiden aiheuttamien radiohäiriöiden poistaminen (sähkömagneettinen yhteensopivuus); pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kuljettajalle kantautuvan äänen taso; moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen takarekisterikilven valaisimet.

Äänestäminen tämän kodifikaation puolesta ei muuta millään tavoin tätä mielipidettä.

- Mietintö: Francesco Speroni (A6-0020/2008)

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Tuen täysin kyseessä olevaa mietintöä, jolla on tärkeä osuus yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamisessa ja järjestämisessä. Tämä on erittäin tärkeää kansalaisyhteiskunnan kehitykselle, koska unionin lainsäädännön avoimuus ja esteetön saavutettavuus tarjoaa yksityiselle kansalaiselle uusia mahdollisuuksia hyötyä määrätystä oikeuksista.

Tavoitetta ei voida saavuttaa niin kauan, kuin lukuisia useasti tarkistettuja säädöksiä on hajallaan, ja ne on etsittävä sekä alkuperäisistä säädöksistä että myöhemmistä tarkistuksista – tehtävä, joka vaatii usean eri oikeudellisen välineen vertaamista voimassa olevien säädösten selvittämiseksi. Usein tarkistettavat säädökset on kodifioitava yhteisön lainsäädännön selkeyttämiseksi ja järjestyttämiseksi.

Kannatan täysin Euroopan ympäristökeskuksesta ja ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta 7. toukokuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen N:o 1210/90/EY kodifioimista.

- Mietintö: Francesco Speroni (A6-0021/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosialidemokraatit äänestimme tämän kodifointimietinnön puolesta. Se on tärkeä osa pyrkimystä tehdä yhteisön lainsäädännöstä selvempää ja avoimempaa. Mietintöön ei sisälly mitään sisältömuutoksia, vaan se yhdistää useita eri direktiivejä johdonmukaiseksi tekstiksi. Olemme tietenkin tällaisen yksinkertaistamisen kannalla. On kuitenkin korostettava, että puoltava äänemme ei tarkoita, että olemme tyytyväisiä nykyisen lainsäädännön muotoon. Me haluamme, että tulevaisuudessa tupakkaveron vähimmäismäärää nostetaan ja että sääntelyjärjestelmää todella yksinkertaistetaan. Lisäksi on tärkeää varmistaa, että erityyppisten tupakkavalmisteiden verotus on kilpailun kannalta neutraali.

- Mietintö: Janelly Fourtou (A6-0011/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä asetus korvaa asetuksen (ETY) N:o 2913/92, jolla perustettiin yhteisön tullikoodeksi. Perusteluiksi esitetään tehdyt tarkistukset.

Yhteisön tullikoodeksi perustettiin asetuksella (ETY) N:o 2913/92. Tuohon aikaan se oli jo pitkä ja teknisesti monimutkainen asiakirja, joka säänteli yhteisön tulliasioita.

Asianomaisen alan erityisasiantuntijat keskustelivat tullikoodeksin jokaisesta erityiskysymyksestä, ja tullikoodeksia käsiteltiin asiaankuuluvassa valiokunnassa.

Maailmassa, jossa kauppaa hallitsevat monikansalliset yritykset, tämän koodeksiluonnoksen olisi heijastettava ja palveltava näiden monikansallisten yritysten etuja ja siis autettava lyhentämään tavaroiden kuljetusaikoja ja yksinkertaistamaan tullimenettelyitä.

Onkin jo toinen kysymys, hyväksyttiinkö samalla tullipetoksien estämiseen tähtäviä toimenpiteitä tämän yksinkertaistamisen lisäksi.

Näyttää siltä, että yksinkertaistamista on suosittu petosten estämisen kustannuksella. Lisäksi ei ole sattumaa, että yhteisön asiakirjoissa ja/tai niiden käännöksissä viitataan usein ”helpottamiseen” yksinkertaistamisen sijaan. Tämä on paljastava lipsahdus.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Väärennöshankkeissa ja tavaroiden salakuljetustoiminnassa käytetään nykyään sellaisia keinoja, että niiden havaitsemiseen tarvitaan tulliviranomaisten kohtaamien uusien haasteiden ratkaisemista koskeva kokonaisvaltainen lähestymistapa. Tulliviranomaisten on myös oltava koulutettuja virkamiehiä.

EU on tulliliitto, ja siksi yhteisön tullikoodeksi on yksi unionin tärkeimmistä välineistä. Yhteisön tullikoodeksin uudistaminen tarkoittaa alkuperäisen, vuonna 1992 voimaan tulleen asiakirjan perinpohjaista tarkistamista ja sähköisen tulli- ja kauppaympäristön huomioonottamista tarkistuksessa.

Mitä tullikoodeksin uudistamisesta seuraa? Tärkeintä on, että valvontajärjestelmät päivitetään ja luodaan sähköinen tietojenvaihtojärjestelmä ja yhteentoimivat tullijärjestelmät. Tullisääntöjä ja hallintomenettelyitä yksinkertaistetaan sekä tulliviranomaisten että taloudellisten toimijoiden osalta. Keskitetty tullaus on uusi mahdollisuus: se vahvistaa yhteistyötä jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin välillä. Tullaus on yksinkertaisempaa ja nopeampaa, ja mikä tärkeintä yhdessä paikassa tehtävä keskitetty tullaus mahdollistaa byrokratian vähentämisen.

Kolmen vuoden intensiivisen institutionaalisen työn jälkeen voimme katsoa Euroopan parlamentin menestyneen erinomaisesti tullin uudistamisessa. Haluaisin käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni kehukseni tulliviranomaisten tekemää vaikeaa työtä, jota ilman unionin ulkoisten rajojen suojeleminen olisi mahdotonta.

Uskon, että tänään valmistelimme käytännöllisen lahjan tulliliittomme 40. syntymäpäiväksi, jota juhlietaan 1. heinäkuuta 2008. Olen iloinen siitä, että antamalla ääneni sain osallistua yhteisön tullikoodeksin uudistamiseen.

- Mietintö: Bill Newton Dunn (A6-0488/2007)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kannatan Bill Newton Dunnin esittelemää mietintöä. Ehdotuksen tarkoitus on mukauttaa nykyinen asetus (EY) N:o 515/97 yhteisön uusiin tulliyhteistyöhön liittyviin valtuuksiin ja lisätä yhteistyötä ja tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden kesken sekä jäsenvaltioiden ja komission välillä. Tämä asetus tarjoaa oikeudellisen perustan toimivaltaisten viranomaisten toisilleen esittämille virka-apupyynnöille sääntöjenvastaisuuksien ja petosten torjumiseksi.

Huolimatta hyvistä tuloksista, jotka on saavutettu tähän mennessä, on tekstin tarkistamiseen useita syitä, jotka liittyvät erityisesti muutoksiin toimielinten suhteissa ja tasapainossa. Tarkoituksena on siten syventää yhteistyötä yhteisön tasolla unionin lainsäädännön tarjoamien uusien välineiden puitteissa pitäen mielessä, että silloin, kun asetus (EY) N:o 515/97 annettiin, yhteisön perustamissopimukseen ei vielä sisällynyt tulliyhteistyötä koskevaa artiklaa (135 ja 280 artiklat).

- Mietintö: José Javier Pomés Ruiz (A6-0010/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, olen tyytyväinen mietintöön, jonka José Javier Pomés Ruiz esitteli. Mietintö on uusi toimenpide, jonka avulla unionin toimielimistä tehdään avoimempia ja vastuullisempia. Se on myös suunniteltu siten, että kansalaisten harjoittamaa valvontaa EU:n varojen käyttöön liittyvän päätöksenteon osalta helpotetaan. Mietintö siis vahvistaa demokraattisen järjestelmämme peruseriaatteita.

Parlamentin aloitteessa pyydetään selvästi julkaisemaan EU:n varojen vastaanottajat riippumatta siitä, ovatko he saaneet apurahoja, sopimuksia, maatalous- tai rakennerahoitusta tai muuta rahoitusta. EY:tä pyydetään myös arvioimaan mahdollisuutta perustaa sellainen suurelle yleisölle tarkoitettu ”tietojärjestelmä”, jossa voitaisiin ilmoittaa yksityiskohtaiset tiedot maahantuonnista ja EU:n monimutkaisen rahoitusjärjestelmän yksittäisistä vastaanottajista.

Ruizin mietinnössä asetetaan eettiset normit julkisille virkamiehille ja ”musta lista” petoksista kiinnijääneiden tietojen julkaisemiseksi ja säädetään edunvalvojien ja kaikkien komissiota avustavien asiantuntijoiden nimien julkaisemisesta. Siten Ruizin esittelemän mietinnön pitäisi mahdollistaa sellaisen tehokkaan ja avoimen järjestelmän luominen, jolla valvotaan EU:n varojen hallinnointia ja tehokasta käyttöä.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Kannatan tätä aloitetta, jolla pyritään EU:n talousarviomenoja koskevaan avoimuuteen. Menoihin liittyvien tietolähteiden on oltava avoimia, ja ennen kaikkea niiden on oltava käytännöllisesti järjestettyjä. Kuulen usein puolalaisilta yrittäjiltä huomautuksia siitä, että asiaankuuluvat tietolähteet ovat hyvin hajanaisesti saatavilla, minkä vuoksi käyttäjien on vaikea vertailla, arvioida ja tehdä oikeita johtopäätöksiä omien hankkeidensa osalta.

EU:n talousarvioon liittyvä avoimuuden puute johtaa moniin epäoikeudenmukaisuuksiin. Uusissa jäsenvaltioissa, mukaan lukien Puolassa, joissa mahdollisilla vastaanottajilla on suhteellisen vähän kokemusta EU:n rahoituksen hakemisesta, selkeä tiedotus olisi todellakin hyödyksi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Lukuun ottamatta paria seikkaa, jotka antavat hieman syytä huoleen, uskomme, että kokonaisuutena mietinnössä otetaan esiin useita tärkeitä ja ajankohtaisia aiheita.

Komission marraskuussa 2005 alulle panemaan niin kutsuttuun Euroopan avoimuusaloitteeseen pohjautuen mietinnössä vahvistetaan tarve saada käyttöön yleisölle tarkoitettu tiedotusjärjestelmä, jossa olisi saatavilla tiedot muun muassa eri rakennerahastoista rahoitusta vastaanottaneista tahoista.

Mietinnössä esitetään, että eri edunsaajat saattavat ottaa vastaan EU:n varoja useista EU:n ohjelmista tai toiminta-aloilta, ja siksi ehdotetaan, että olisi voitava selvittää kaikki rahoitus, joka yksittäiselle edunsaajalle on myönnetty kautta järjestelmän – tällainen tieto olisi erittäin arvokasta esimerkiksi työntekijöille yhtiöiden siirtyessä muualle.

Mietinnössä käsitellään myös muita tärkeitä aiheita, kuten EU:n toimielinten viranhaltijoiden taloudellisten etujen ilmoittamista, minkä osalta ehdotetaan hyväksyttäviksi normeja. Myös muodollisten tai epämuodollisten ”asiantuntijaryhmien”, joita komissio perustaa auttamaan erityisesti lainsäädännöllisissä aloitteissa, kokoonpano pitäisi julkaista.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin kaikkien niiden tarkistusten puolesta, jotka oma ryhmäni teki Poméz Ruizin esittelemään mietintöön ja jotka kaikki hyväksyttiin. On tärkeää, että komission asiantuntijaryhmien jäsenyys on oikeudenmukaisesti jakautunut ja että tällaisten ryhmien valintamenettely on täysin avoin. Toivottavasti komissio ottaa huomioon tämän toimielimen tänään tekemän kehotuksen.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) José Javier Pomés Ruiz on oikeassa väittäessään, että seurattavuus riippuu siitä, ovatko edunsaajia koskevat tiedot helposti saatavilla, luotettavia, ja käytettävissä tutkimukseen, vertailuihin ja arviointeihin.

Yhdyn vaatimukseen siitä, että komission pitäisi yksiselitteisesti ilmoittaa sellaisten Internet-sivustojen osoitteet, joilla on tietoja edunsaajista, jotka ovat ottaneet vastaan sellaista EU:n rahoitusta, jota komissio suoraan ja keskitetysti hallinnoi kaikissa asiakirjoissa, jotka liittyvät EU:n talousarvioon ja/tai hankkeisiin ja ohjelmiin, jotka ovat komission vastuulla.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen talousasioiden seurattavuutta koskevaan mietintöön. Mikä tahansa toimi, jolla parannetaan tiedon laatua ja saatavuutta, on myönteinen askel kohti EU:n demokraattisten velvoitteiden täyttämistä. Tämä pätee erityisesti maatalouspolitiikkaan ja rakennerahastoihin liittyvään tietoon, joka on osoittautunut yleisölle vaikeaksi hankkia.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tämä mietintö on askel oikeaan suuntaan: se on suunniteltu tuomaan valoa apuviidakoon ja edistämään tavallisten ihmisten pääsyä sinne, tai ainakin antamaan heille jonkinlaista ymmärrystä pääosin vaikeaselkoisista menettelyistä. On kuitenkin huolehdittava, että korkeapalkkaiset edunvalvojat eivät ole ainoita, jotka hyötyvät tässä tilanteessa näistä tietokannoista, vaan että myös pk-yrityksillä ja tavallisilla ihmisillä on helppo ja looginen pääsy heitä kiinnostaviin avustuksiin ja muihin tukimuotoihin liittyvien tietojen hankkimiseksi.

Toimielinten eettinen normisto on tietenkin toivottava. Elimen, jolla on valtuudet myöntää julkista rahoitusta, on oltava täysin epäilyjen yläpuolella, jos ei muuten, niin ihmisten virkavaltaan kohtaan tuntemaan luottamuksen vuoksi. Meidän on kuitenkin oltava huolellisia, koska valvontaa ei voida ulottaa kaikkialle siten, että toimielin ja sen jäsenet asetettaisiin täysin avoimiksi ja alttiiksi. Tietojensuojarajoitusten asettamisissa puitteissa tällaisen järjestelyn, nimittäin eettisen normiston, perustaminen on epäilemättä toivottavaa.

”Mustan listan” perustamisesta ja sen toteutuksesta on vielä keskusteltava, koska tämä on toinen ala, jossa tietojensuojan turvaaminen on keskeinen kysymys.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Ihmisten, jotka hallinnoivat julkisia varoja, odotetaan ja edellytetään harjoittavan äärimmäistä rationaalisuutta työssään, äärimmäistä kurinalaisuutta toteutetun toiminnan tulosten esittelemisessä ja täydellistä avoimuutta. Veronmaksajilla – koska he ovat kaikkien julkisten varojen perimmäiset rahoittajat – on oikeus, jota heidän on käytettävä, tietää, kuka EU:n käyttöön annettuja varoja käyttää ja kuinka niitä käytetään. Tämän vuoksi äänestin tämän mietinnön puolesta, jota tuetaan komission tiedonannossa ja jossa tehdään monta ehdotusta, joista hyväksymme useimmat. Haluan vain lisätä, että uskoakseni niiden periaatteiden ja sääntöjen, jotka koskevat erityisesti unionin toimielinten hallinnoimia yhteisön varoja, on koskettava soveltuvin osin myös muita julkisia varoja, nimittäin sellaisia yhteisön varoja, joita jäsenvaltiot hallinnoivat.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestän Pomez Ruizin esittelemän talousasioiden seurattavuutta käsittelevän mietinnön puolesta.

Esittelijä käsittelee useita todella tärkeitä EU:n talouteen liittyviä aiheita, kuten EU:n edunsaajia koskevien tietojen julkistamista, EU:n toimielinten viranhaltijoiden taloudellisten etujen ilmoittamista sekä toimielinten sisäistä hallintoa ja niiden vuosittaisia toimintakertomuksia.

Meidän on pyrittävä saavuttamaan jatkuva EU:n talouden hallinnointimenettelyiden ja menojen valvonnan virtaviivaistaminen, ottaen erityisesti huomioon parlamentin aseman toimielimenä, joka myöntää vastuuvapauden talousarvion toteuttamisen osalta. Meidän on käytettävä varojamme seurattavuuden ja talouden asianmukaisten tilinpitovalmiuksien kehittämiseen.

- Mietintö: Francesco Musotto (A6-0009/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Petostentorjunnan ja julkisten varojen, tässä tapauksessa yhteisön varojen, väärinkäytön vastustamisen on oltava ensisijalla jokaisessa jäsenvaltiossa. Tämän vuoksi on tärkeitä, että jokaisella valtiolla on tarpeelliset henkilöstö- ja materiaaliressurit, jotta se voi täyttää tehtävänsä kunnolla.

On korostettava sitä, että kun jäsenvaltioiden vastuuta yleisen edun suojelemisessa aina uudelleen painotetaan – kuten tässäkin mietinnössä tehdään – samanaikaisesti toisaalla edistetään politiikkaa, joka supistaa jäsenvaltioiden toimintoja, jotka kuuluvat niille. Tämä tapahtuu etenkin purkamalla julkis palveluita, jatkuvasti jäävämällä ja irtisanomalla niiden työntekijöitä ja käyttämällä yksityisiä yhtiöitä näiden tehtävien täyttämiseksi. Mielestämme mietinnössä pitäisi myös tarkastella sitä, miten julkisten palveluiden siirtäminen yksityisten yritysten hoidettavaksi vaikuttaa julkisten varojen hallintointiin.

Se, missä määrin sääntöjen suuri monimutkaisuus ja vaillinaisuus ja varojen myöntämisessä esiintyvät myöhästymiset johtavat tunnistettujen säännönvastaisuuksien syntyyn, on myös tutkittava.

Sen sijaan mietinnössä keskitytään pääasiassa rangaistuksiin, siinä nimittäin ehdotetaan rikkomismenettelyä ja jäsenvaltioille osoitettujen välimaksujen keskeyttämistä.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kannatin Francesco Musotton esittelemää petostentorjuntaa koskevaa mietintöä. Yhteisön varojen väärinkäyttö ja huono hallinnoiminen ovat aiheita, jotka tulevat säännöllisesti esiin lehdistössä ja tiedotusvälineissä kautta Euroopan unionin. On erittäin tärkeitä, että petoksia torjutaan tehokkaasti, ja tässä suhteessa jäsenvaltioilla on tärkeä tehtävä EU:n eri toimielinten rinnalla.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, aion äänestää arvostetun kollegamme Francesco Musotton esittelemän mietinnön puolesta. Molemmat mietinnöt korostavat sitä, että on kiinnitettävä suurempaa huomiota eräisiin maihin, jotka laahaavat jäljessä sähköisessä muodossa tarjottavan informaation ja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien osalta. Olen esittelijän kanssa yhtä mieltä siitä, että on tärkeää osoittaa erityistä huomiota sellaisten yhteisöpetosten torjumiseksi suoritettavien toimenpiteiden kehittämiseen, joita hallinnoivat valtiot, joilla ei selvästikään ole valvontajärjestelmiä, jotka olisivat tarpeeksi tehokkaita ja jotka joissakin tapauksissa ovat hyvin vaillinaisesti Euroopan unionin standardien mukaiset. Mielestäni yhteisön menojen valvominen on erittäin olennaista. Väärin perustein tapahtuvien maksujen estäminen on vielä tärkeämpää, ottaen huomioon, että unionin veronmaksajien maksamat varat on käytettävä elintason parantamiseen.

- Mietintö: Gérard Deprez (A6-0015/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me Ruotsin sosialidemokraatit annoimme puoltavan äänen Deprez'n esittelemälle mietinnölle, joka käsittelee sitä, miten unionin ja jäsenvaltioiden pitäisi rajoittaa terrorismin tukemista ja siihen osallistumisen lisääntymistä. EU:n täytyy harkita näitä seikkoja terrorisminvastaisten toimiensa puitteissa ja hankkia lisätietoa syistä, jotka johtavat terroritekoihin ja radikalisoitumiseen. Nykyisellään aiheesta on rajoitetusti tietoa. Mutta tämän on tapahduttava ihmisoikeuksia ja perusoikeuksia tiukasti kunnioittaen ja avoimelle, demokraattiselle ja oikeudenmukaiselle yhteiskunnalle sopivalla tavalla. Perustuslaillisia oikeuksia, kuten lehdistön- ja sananvapautta ja yhdistymisvapautta, ei saa rajoittaa millään tavoin.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Minä kannatan Gérard Deprez'n mietintöä terrorismin tukemiseen ja siihen osallistumiseen myötävaikuttavista tekijöistä. Haluan kuitenkin tehdä kaksi huomiota. Ensiksi haluan nostaa esiin "Nelson Mandela -kysymyksen". Meidän on tehtävä ero sortoa ja Etelä-Afrikan apartheid-hallinnon kaltaisia väkivaltaisia autoritaarisia hallituksia vastaan taistelevien ja toisaalta syyskuun yhdennentoista pommittajien nihilismin välillä. En olisi kannattanut Rivonian pommi-iskua, mutta jos Nelson Mandela olisi

paennut Eurooppaan, en olisi myöskään kannattanut hänen karkottamistaan Etelä-Afrikkaan, jossa häntä olisi odottanut kuolemantuomio.

Toiseksi lännen on tunnustettava, että joskus meidän omat toimmemme tai toimimattomuutemme Lähi-idässä, Palestiinassa ja muualla ruokkivat meihin kohdistuvan vihamielisyyden ja terrorismin kasvua. Joskus voimme olla itsemme pahimpia vihollisia.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. - (FR) Kaksi asiaa Deprez'n laatimassa terrorismia koskevassa mietinnössä huolestuttivat minua. Ensimmäinen minua huolestuttava asia on se, että mietinnössä ei mainita Eurooppaan kohdistuvan terrorismiuhkan ensisijaista syytä eli sellaisten maahanmuuttajaryhmien rajoittamatonta virtaa, jotka eivät halua sopeutua tai assimiloitua, vaan sitä vastoin pyrkivät elämään omien lakiansa mukaan niin kutsutuissa isäntäyhteiskunnissaan ja itse asiassa saamaan omat lakinsa valtaan niissä.

Toinen hälyttävä asia oli syyllisyyden jakaminen: teidän mukaanne Eurooppa ei voi koskaan tarpeeksi kieltää olemustaan, kansallisia identiteettejään ja yhteistä kulttuuriaan. Se ei voi koskaan tinkiä arvoistaan tarpeeksi suvaitsevaisuuden ja niin kutsutun "oikeus olla erilainen" -periaatteen nimissä. Se ei voi koskaan syrjiä tarpeeksi omia kansalaisiaan alueellaan elävien ulkomaalaisten ihmisten, kulttuurien tai sivilisaatioiden hyväksi. Loppujen lopuksi Eurooppaa on syyttämisen siitä, mitä sille tapahtuu. Lontoon terroristihyökkäyksen syylliset kuitenkin olivat Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia, siellä syntyneitä, ja heillä oli sellaiset työpaikat, jotka moni ottaisi ilolla vastaan! He eivät olleet syrjäytyneitä; he eivät olleet uhreja. Silti he tarttuivat aseisiin!

Tosiasia on, että monikulttuuriset, osiin jaetut yhteiskunnat, joita te niin halukkaasti tavoittelette, ovat luonnostaan alttiita moninaisille konflikteille. Ja kieltäytymällä hyväksymästä tosiasioista lietsomme ainoastaan vihaa ja halveksuntaa.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. - (PT) Vaikka mietintö sisältää seikkoja, joita me arvostamme ja pidämme myönteisinä maailman tilanteen huononemisen valossa, se ei muun muassa tunnista tai tuomitse "terrorismin vastaisen taistelun" todellisia tavoitteita ja seurauksia, erityisesti sitä, että tämä taistelu itse voi toimia terrorismia edistävänä ja rohkaisevana tekijänä.

Mietinnössä viitataan, tosin ehdollisesti, perimmäiseen tarpeeseen ratkaista konfliktit diplomaattisesti ympäri maailman, vaikka siinä ei mainita, että terrorismia edistävät pääasiallisesti muun muassa kansainvälisten suhteiden militarisoitumisen ruokkima väkivallan kierre, hyökkäykset valtioiden itsenäisyyttä ja kansojen itsemääräämisoikeutta vastaan, perusvapauksien, -oikeuksien, ja -vakuuksien loukkaaminen, rajoittamaton kapitalistinen riisto, epätasa-arvon ja epäoikeudenmukaisuuden epäinhimillinen kasvaminen sekä se, että miljoonat ihmiset elävät epätoivoisissa olosuhteissa esimerkiksi Afganistanissa, Irakissa ja Palestiinassa.

Uskomme, että ollakseen vakavasti otettava asiakirja terrorismia koskevassa analyysissä on käsiteltävä kaikkia sen muotoja, mukaan lukien valtion harjoittamaa terrorismia, sekä asetettava terrorismi poliittiseen kontekstiinsa ja siten paljastettava sen taustalla olevat syyt ja sen syntymistä edistävä politiikka, kuten Yhdysvaltain ja sen liittolaisten lietsoma "terrorismin vastainen taistelu".

Näin ollen äänestimme tyhjää.

Jean Lambert (Verts/ALE), kirjallinen. - (EN) Kannatin tämänpäiväisiä tarkistuksia, joissa esitettiin, että radikalisoitumista pitäisi käsitellä ainoastaan silloin, kun se selkeästi ilmenee väkivaltana, ja että kansalaisvapauksien pitäisi olla etusijalla. Jälkimmäisen seikan toistamisen pitäis olla turhaa – kuvailimme itseämme ihmisoikeuksille ja kansalaisvapauksille pohjautuvaksi unioniksi. Enemmistö tämän mietinnön ehdotuksista todellakin on jo osa EU:n politiikkaa, mikä saa minut ihmettelemään, miksi tarvitsimme taas uuden mietinnön.

Äänestin lopullista mietintöä vastaan, mutta en kuitenkaan siksi, että kannattaisin PPE:n kantaa tai kapeata espanjalaista kotimaista väittelyä, joka niin usein pilaa terrorismin vastustamista koskevan keskustelumme täällä parlamentissa, vaan siksi, että olemme päättäneet harkita terrorismin perusteluiden lisäämistä terrorismin vastaisuutta koskevaan pakettiin. Tämä voi vaikuttaa merkityksettömältä, mutta tiedämme jo, että tällainen lainsäädäntö rajoittaa akateemista vapautta, poliittista keskustelua ja radikalisoitumista vastustavaa toimintaa. Nuoret muslimit ovat kertoneet minulle, että he pelkäävät keskustella Palestiinan ja Irakin kaltaisista aiheista, koska heidän kritiikkinsä ja selityksensä sille, mitä he tuntevat, saatetaan tulkita terrorismin oikeuttamiseksi tai ylistämiseksi, ja he voivat päätyä oikeuden eteen. Parlamentti olisi voinut äänestää tämän kohdan poistamisen puolesta, mutta ei tehnyt sitä.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Tämä terrorismin lopullista hävittämistä koskeva mietintö kuuluu niiden tekstien loputtomaan joukkoon, joissa ylistetään ihmisoikeuksia ja syrjinnän vastaista taistelua. Tosiasia kuitenkin on, että ylivarovaisuus perusvapauksien – erityisesti sanan- ja uskonnonvapauden – kohdalla itse asiassa heikentää keinoja, joita tarvitsemme taistellaksemme terrorismia vastaan.

On jo ilmiselvää, että Euroopan parlamentti on kiinnostuneempi kaikenlaisten oikeuksien suojelemisesta ja siitä, että se toimii poliittisesti korrektisti, kuin Euroopan unionin kansalaisten turvallisuudesta.

Joten tämä mietintö, joka käsittelee terrorismin tukemiseen myötävaikuttavia tekijöitä, ei sisällä yhtäkään viittausta moskeijoihin, vaikka ne ovat, kuten tiedämme, pelkkiä tulevien islamilaisten terroristien värväyskeskuksia. Myöskään ei mainita Ranskan, Belgian, Alankomaiden tai Tanskan imaameita, jotka tehokkaasti rekrytoivat jihad-mielisiä musliminuoria.

Älkäämme järkyttäkö ketään; älkäämme ärsyttäkö kenenkään uskonnollisia tunteita; älkäämme olko syrjiviä: tämä tuskin on tehokas resepti uhä lisääntyvän islamilaisen terrorismin voittamiseksi. Sillä saavutetaan jotain täysin päinvastaista.

Roselyne Lefrançois (PSE), kirjallinen. – (FR) Tässä mietinnössä kuvastuu PSE-, Verts/ALE-, GUE/NGL- ja ALDE-ryhmän edustajien tekemä mittava tarkistustyö kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa. Tekstistä, jossa alun perin hyvin asiattomalla tavalla leimattiin islamin usko ja muslimit, edistysmielinen keskusta-vasemmisto -enemmistö onnistui muovaamaan tasapainoisen asiakirjan, jossa korostetaan kaikkia niitä (taloudellisia, sosiaalisia, ja muita sellaisia) tekijöitä, jotka myötävaikuttavat terrorismin tukemiseen, tuodaan esiin tarve kunnioittaa perusoikeuksia, ja painotetaan syrjinnän vastustamisen ja mahdollisuuksien tasa-arvon edistämisen tärkeyttä, erityisesti koulutuksen ja työllisyyden osalta.

Mietinnössä on kuitenkin muutama mielestäni epäilyttävä kohta, joita ovat erityisesti viittaukset maltilliseen islamiin ja sellaisten paikkojen valvomiseen, joissa levitetään propagandaa, jonka tarkoituksena on saada ihmisiä tekemään terroristi-iskuja.

Vaikka en voi antaa mietinnölle täyttä tukeani, sitä vastaan äänestäminen olisi kuitenkin myönnytys oikeistolle sekä merkitsisi kuukausien työn heittämistä roskakoriin.

Siksi mielestäni paras ratkaisu on pidättäytyä äänestyksestä ja tuoda julki tämän ratkaisun perustelut.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tässä mietinnössä pyrittiin luonnostelemaan EU:lle sarja normeja ja periaatteita terrorismin vastaiseen taisteluun. Mietintöä oikealta kohdannut vastustus aiheuttaa sen, että uhrien auttaminen, terroritekojen tukemisen kriminalisointi kaikissa jäsenvaltioissa ja poliittisen vuoropuhelun rohkaisu eivät muodosta yhdenmukaisen eurooppalaisen terrorisminvastaisen strategian osaa. Äänestin mietinnön puolesta ja olen pahoillani siitä, että sovintoa kysymyksistä, joiden tavallisesti olettaisi hyötyvän laajasta yhteisymmärryksestä, ei saavutettu.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Terrorismia vastaan taistelemisen on tämän vuosisadan haaste. Määrätietoinen taistelu propagandakoneistoa vastaan on siksi ensimmäinen pieni askel pyrkimyksessä hillitä terrorismin leviämistä kautta Euroopan esiintyvissä itsenäisissä islamilaisissa ala-kulttuureissa.

Meidän on kohdattava se tosiasia, että Euroopassa terrorismi on luonteeltaan puhtaasti islamilaista ja että radikalisoituneet muslimit ovat täysin immuuneja kotouttamistoimille. Radikalisoituminen lisääntyy Euroopassa, ja poliittiset luokat vaikuttavat kieltäytyvän tiedostamasta jonkin verran näitä asioita.

Tästä syystä strateginen lähestymistapa terrorismin vastaiseen taisteluun on tarpeellinen ja olennainen varmistettaessa, että Eurooppa ja sen kansat ja kulttuurit säilyvät. Pyrkimykset olisi kohdistettava aluksi nuoriin, mutta heidän on myös osoitettava olevansa halukkaita tekemään osansa.

Kaikkien ihmisoikeuksien kumoamista – mitä tapahtuu joissain tapauksissa Yhdysvalloissa, kuten tiedämme – ei tietenkään saa tapahtua Euroopassa. On kuitenkin tärkeätä pysyä tiukkana terrorismin osalta.

Kaikki lainvastainen sisältö, joka löydetään uusista medioista, on käsiteltävä kuten mikä tahansa muu laiton materiaali, ja sen tekijät on asetettava syytteeseen ja heitä on rangaistava.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Yksi terrorismia koskevan keskustelun suurimmista vaaroista on päätyä toiseen ääripäästä: joko pyritään ymmärtämään kaikkea, jolloin kaikki näyttää hyväksyttävältä ja mahdolliselta perustella, tai toisaalta kieltäydytään tunnustamasta erilaisia todellisuuksia, mistä seuraa sekavuus ja kaiken ryhmittäminen samojen käsitteiden ja normien mukaan. Molemmat ääripäät ovat analyyseina vaarallisia, koska ne eivät ole täsmällisiä eikä niiden perusteella voi tehdä päteviä johtopäätöksiä,

mistä seuraa, että poliisi, lainsäätäjät ja yleisö tekevät virheitä. Lisäksi ne ovat uhka sen todellisen tilanteen ymmärtämiselle, joka on sekä syrjimätön että terrorismin osalta tiukka. Tämä on se haaste, jonka kohtaamme: meidän on kyettävä ymmärtämään todellisuutta juuri sellaisena kuin se on, ei sellaisena, kuin pelkäämme tai toivomme sen olevan, ja sitten toimia sen pitkän ja lyhyen aikavälin syiden osalta, unohtamatta koskaan, että terrorismia ei voi hyväksyä tai oikeuttaa missään tilanteessa. Ja että uhrien, todellisten tai mahdollisten, velvollisuus ei ole ymmärtää tai oikeuttaa hyökkääjien rikoksia. Näiden syiden vuoksi äänestin mietintöä vastaan.

Martine Roure (PSE), kirjallinen. - (FR) Paras keino taistella terrorismia vastaan on ehkäisy, ei unionin kansalaisten yleinen valvonta. Siten on tärkeää käsitellä terrorismin taustalla piileviä syitä.

Väkivaltainen radikalisoituminen ilmiönä lakkaa, kunhan hoidamme epätasa-arvon ja epäoikeudenmukaisuuden kansallisella ja maailmanlaajuisella tasolla.

Äänestän tyhjää, koska en usko, että taistelussa terrorismia vastaan voimme osoittaa syylliseksi yhden tietyn uskonnon. Terrorismi ei liity uskontoon, vaikka jotkut henkilöt voivat oikeuttaa tappamisen sillä, mitä kutsuvat uskokseen. Ainoa keino taistella väkivaltaista radikalisoitumista vastaan on vahvistaa sekularistista ilmapiiriä yhteiskunnissamme ja sitoutua avoimesti kulttuurien väliseen vuoropuheluun kaikkien asianosaisten, erityisesti kansalaisyhteiskunnan edustajien, kanssa.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. - (SV) Terrorismi on rajat ylittävä ilmiö, ja sitä vastaan on taisteltava tarmokkaasti yhteisin toimin. Terrorismin vastaista taistelua on kuitenkin aina käytävä lainmukaisin ja oikeasuhtaisin keinoin. Yhdysvaltojen keskustiedustelupalvelu CIA:n lennot Euroopassa, kidutus, valetelotukset ja vesikidutus, joita CIA nyt myöntää käyttäneensä, ja erityisten salaisten vankiloiden perustaminen, on ehdottomasti tuomittava. Tässä tapauksessa EU:n toiminnan olisi pitänyt olla paljon nähtyä päättäväisempää.

Yksi asia on minulle kuitenkin itsestään selvä: arvojemme on oltava yhteisen lainsäädäntömme perusta. Meidän on myös varmistettava, että yhteisön lainsäädäntö ei vaaranna tai syrjäytä tärkeitä periaatteita – mukaan lukien sananvapauden periaatetta.

Mietinnössä puhutaan uuden käsitteen, ”terrorismin perustelemisen”, sisällyttämisestä puitepäätökseen. Mielestäni tämä olisi valitettavaa. Ei sen vuoksi, että ei olisi hyvä ajatus varmistaa, että kaikilla jäsenvaltioilla on hyviä yllytyksen vastaisia lakeja, vaan koska on vaikeata, ellei mahdotonta, luoda sellainen määritelmä, jota voitaisiin soveltaa kaikkiin tapauksiin ja joka ei johtaisi vaikeisiin tulkintaongelmiin. Meidän on myös tärkeää suunnitella keinoja taistella terrorismia vastaan ja pelastaa ihmishenkiä. Toisaalta on otettava huomioon sananvapauden periaate ja tarve säilyttää Euroopassa korkea oikeusturvan taso. Tässä on kysymys sopivan tasapainon löytämisestä.

Konrad Szymański (UEN), kirjallinen. - (PL) En voi kannattaa Deprez'n esittelemää mietintöä ja sen sisältämää ehdotusta Euroopan parlamentin suosituksiksi neuvostolle terrorismin tukemiseen ja siihen osallistumiseen myötävaikuttavista tekijöistä.

Mietinnössä pidetään ensisijaisena väärää seikkoja terrorismin vastaisessa taistelussa. Ehdotus keskittyy ennen kaikkea sosiaalipoliittisiin toimenpiteisiin. Tämä lähestymistapa ei auta terrorismin vastustamisessa, johon tarvitaan myös parempaa rajavalvontaa ja koordinointia rikostutkintavirastojen välillä.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjallinen. - Parlamentin vasemmisto laimensi tämän mietinnön alkuperäisen tekstin sisältämän olennaisen viestin, jossa esitettiin, että ”terrorismi, erityisesti jihad-terrorismi, on nykyään merkittävin unionin kansalaisten turvallisuuteen kohdistuva uhka”. Mietinnöstä on kokonaan poistettu viittaukset tärkeimpiin terrorismiin osallistumiseen vaikuttaviin tekijöihin, nimittäin valvomattomaan maahanmuuttoon ja, ainakin Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevaan, vallitsevaan tarpeeseen lisätä kristinuskon arvostusta ja oman historiamme ja kulttuurimme myönteisestä ymmärtämisestä.

Ei ole yllättävää, että uudet tulokkaat eivät löydä oikein mitään, mihin samaistua. Mietinnössä ei mainita sitä, millä perusteella terrorismia tai terroristien, kuten IRA:n väliaikaisen siiven entisten johtajien, legitimointia tai palkitsemista voitaisiin pitää onnistuneena. Tämän vuoksi äänestin mietintöä vastaan ja vaikutin parlamentissa sen hylkäämiseen puolesta.

- Mietintö: Ignasi Guadans Cambó (A6-0002/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. - (PT) Tämä Euroopan parlamentin valiokunta-aloitteinen mietintö on aito maailman kaupan vapauttamista koskevien tavoitteiden ja aloitteiden aarreaitta – oli kyseessä sitten

tavaroiden, palveluiden tai pääoman vapauttaminen. Sitä johtaa EU ja komissio, ja se on yleisen kauppapolitiikan alalla uuden sopimusehdotuksen puitteissa käytännössä kaikkivaltias, minkä johdosta tämä kuuluu EU:n yksinomaiseen toimivaltaan.

Ainoa opinkappale on markkinoiden avaaminen. Kaiken toiminnan päämääränä on hävittää kaikki mahdolliset kaupan esteet, erityisesti suhteissa kehittyneisiin ja nouseviin talouksiin. Päämääränä on markkinoiden avaaminen EU:n yhtenäismarkkinoiden mallilla, jos vain mahdollista.

Koska mietinnössä pidetään nykyistä WTO:n järjestelmän sääntelyä ja sitovuutta riittämättömänä, siinä kannatetaan kaupan alalle EU:n hallintomallia, joka toteutuisi joko vapaakauppasopimusten tai nykyisen WTO:n neuvottelukierroksen kautta. Jälkimmäisen osalta mietinnössä kehoitetaan pyrkimään myönteisiin yhteisvaikutuksiin EU:n tärkeiden kauppakumppaneiden, kuten Yhdysvaltojen, Kanadan ja Japanin, kanssa.

Esimerkkinä mainittakoon, että mietinnössä muun muassa kehoitetaan EU:n ulkopuolisia valtioita poistamaan ulkomaisen omistuksen rajoitukset EU:n yhtiöiden osalta... Päämääränä on taloudellinen ylivalta.

Näiden syiden takia äänestimme mietintöä vastaan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – Olen tyytyväinen Guardans Cambón esittelemään mietintöön, joka koskee EU:n strategiaa eurooppalaisten yritysten markkinoille pääsyn varmistamiseksi. Periaatteiden, jotka koskevat parannettua keskinäistä markkinoille pääsyä, parempaa tukea pk-yrityksille ja kehitettyä pääsyä sisämarkkinoille, pitäisi auttaa vahvistamaan Lissabonin ohjelmaa. Erityisesti kannatan tarkistuksia, jotka koskevat kehittyneille ja nousevien talouksien markkinoille pääsyn erottamista vähiten kehittyneiden maiden ja kehitysmaiden markkinoille pääsystä.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vaikka EU:n sisämarkkinat ovat valtavat, maailmanmarkkinat, jotka ovat globalisaation ansiosta vapautuneet, ovat vielä suuremmat ja dynaamisemmat. Eurooppalaisten yritysten pääsyn näille markkinoille, erityisesti nopeasti kasvaville nouseville markkinoille, on siksi oltava ensisijainen tavoite sekä julkisella että yksityisellä puolella. Emme kuitenkaan voi tehdä valintoja yksityisellä puolella, emmekä varsinkaan määrätä alan tavoitteista. Julkisten aloitteiden alalla on vielä paljon tehtävää. Meidän on oltava tietoisia tarpeesta avata markkinoitamme, jos ja kun haluamme saada paremman pääsyn kansainvälisille markkinoille. Toisaalta on erittäin olennaista keskittyä eurooppalaisten yritysten kykyyn vastata näiden maiden yritysten kasvavaan tehokkuuteen ja kilpailukykyyn, mikä tarkoittaa sitä, että meidän on epäröimättä keskityttävä omien yritystemme kilpailukykyyn ja innovatiivisuuteen, jotka voivat kukoistaa ainoastaan vapailla ja avoimilla markkinoilla.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Guardans Cambón esittelemä mietintö käsittelee EU:n strategiaa eurooppalaisten yritysten markkinoille pääsyn helpottamiseksi. Viime vuoden ensimmäisellä puoliskolla Euroopan komissio esitteli tiedonannon, jossa käsiteltiin vahvempaa kumppanuutta markkinoille pääsyn varmistamiseksi unionin vientiyrityksille.

Komission ehdottamat toimenpiteet liittyvät uudelleenjärjestelyihin yhteisön tietoteknisessä järjestelmässä, joka tarjoaa markkinoille pääsyä koskevaa tietoa ja palveluita noin sadassa valtiossa, suurempaan avoimuuteen ja erityisesti pk-yrityksille suunnattuun tiedotuskampanjaan yhteisön palveluista eurooppalaisille tavarantoimittajille.

Olen kuitenkin pettynyt siihen, että Euroopan sosialidemokraattien ryhmän esittämistä tarkistuksista, jotka koskivat julkisia hankintoja ja kilpailua, ei äänestetty.

Uskoakseni on tarpeellista määritellä komission, jäsenvaltioiden ja eurooppalaisten yritysten välinen kumppanuus, jotta yritysten pääsyä kolmansille markkinoille helpotetaan, mutta samaan aikaan meidän on varmistettava, että näillä markkinoilla noudatetaan eurooppalaisia periaatteita ja arvoja, kuten työläinsäädäntöä, ympäristön suojelua, tekijänoikeuksien kunnioittamista ja ihmisoikeuksia.

8. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikaista koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.40 ja sitä jatkettiin klo 15.05.)

Puhetta johti*puhemies* **Hans-Gert PÖTTERING****9. Keskustelu Euroopan tulevaisuudesta (keskustelu)**

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Euroopan tulevaisuudesta, johon osallistuu Ruotsin pääministeri, Eurooppa-neuvoston jäsen.

Hyvät naiset ja herrat, toivotan teidät lämpimästi tervetulleiksi tähän istuntoon. Erityisesti osoitan lämpimän tervetuloitovotukseni Fredrik Reinfeldtille, Ruotsin pääministerille. *Välkommen till Europaparlamentet!* Tervetuloa!

(*Suosionosoituksia*)

Minulle, ja meille kaikille, on suuri ilo, arvoisa pääministeri, toivottaa teidät tänään ensimmäistä kertaa tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin keskustelemaan meidän kanssamme Euroopan unionin tulevaisuudesta.

Näin juuri lehterillä Simeon Sakskoburggotskin, Bulgarian entisen pääministerin. Toivotan teidät lämpimästi tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin.

Sopimus, joka allekirjoitettiin Lissabonissa 13. joulukuuta 2007, vie Euroopan unionin uuteen suuntaan. Monen vuoden keskustelun jälkeen meillä on vihdoinkin sopimus, joka vastaa laajentuneen Euroopan unionin tarpeisiin ja mahdollistaa sen, että unionissa keskitytään täyttämään demokraattisten menetelmien avulla sen kansalaisten toiveet ja odotukset. Uudella sopimuksella ei ainoastaan turvata unionin toiminnan suurempaa avoimuutta, joka on aina ollut erityisen tärkeää Ruotsille, vaan ilmastonmuutoksen ehkäiseminen on otettu unionin uudeksi tavoitteeksi, ja tämä on ala, jolla Ruotsi voi jo ylpeillä huomattavilla saavutuksilla. Teidän maallanne, arvoisa pääministeri, on todellakin syytä olla ylpeä johtoasemastanne Euroopassa uusiutuvien energianlähteiden käytön alalla. Meidän on Euroopan unionissa toimittava yhteistyössä pyrkiessämme taistelemaan ilmastonmuutosta vastaan, jotta voimme yhdessä ottaa johtoaseman maailmanlaajuisessa ilmastonmuutoksen vastaisessa kamppailussa. Viime viikolla näin, kuinka paljon YK toivoo erityisesti Euroopan unionilta sekä Euroopan parlamentilta, unionin lainsäädäntöelimeltä.

Lissabonin sopimukseen sisältyvälineitä, joiden avulla voimme tavoitella tulevaisuutemme kannalta tärkeitä päämääriä ja panna nopeasti toimeen tarvittavat uudistukset. Kuten tekin, arvoisa pääministeri, myös Euroopan parlamentti uskoo vakaasti, että uuden sopimuksen pitäisi tulla voimaan 1. tammikuuta 2009. Euroopan parlamentti oli siksi hyvin tyytyväinen kuullessaan Ruotsin parlamentin, eli *riksdagenin*, ilmoittaneen aikomuksestaan ratifioida uusi sopimus vuoden 2008 marraskuuhun mennessä.

Jos ratifiointiprosessi saadaan menestyksekkäästi ajoissa valmiiksi kaikissa 27 jäsenvaltiossa, Ruotsi voi puheenjohtajuuskautellaan vuoden 2009 toisella puoliskolla keskittyä tärkeisiin tulevaisuuden haasteisiin uuden institutionaalisen viitekehyksen puitteissa. Ruotsi johdattaa meidät Euroopan yhdentymisen uuteen aikakauteen. Yhdessä, uuden sopimuksen perusteella ja vasta valitun Euroopan parlamentin, uuden komission ja puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa voimme aloittaa uuden jakson tiiviimmän yhteistyön alalla.

Odotamme Ruotsin olevan vahva toiminnan alullepanija, oli kyseessä sitten energiaturvallisuus, ilmastonmuutos, unionin pohjoisen ulottuvuuden jatkuva kehittäminen tai EU:n Itämeren strategia. Tämän vuoksi odotamme mielenkiinnolla huomioitanne EU:n tulevaisuudesta. Arvoisa pääministeri, annan puheenvuoron Euroopan parlamentissa nyt teille.

Fredrik Reinfeldt, Ruotsin pääministeri, Eurooppa-neuvoston jäsen. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, minulle on suuri kunnia olla täällä tänään. On totta, kuten mainittiin, että en ole ollut täällä aiemmin nykyisen tehtäväni puitteissa. En ole myöskään ollut tässä nimenomaisessa istuntosalissa, mutta nuorena poliittikkona kävin Strasbourgissa ja vierailin Euroopan parlamentissa unelmoiden, että jonain päivänä näkisin oman maani siellä täysin edustettuna. Tiedän, miltä tuntuu unelmoida tänne pääsemisestä – se on epäilemättä tuttu tunne monelle täällä.

Siten minulle on suuri kunnia saada tämä mahdollisuus esittää parlamentille joitakin ajatuksia Euroopan asioista.

Eräät kauaskatseiset poliitikot ymmärsivät toisen maailmansodan jälkeen, että ainoa keino taata rauha, oli sitoa Euroopan valtiot yhteen Euroopan yhdentymisen muodossa. Niin kuin tuolloin, tänäänkin Euroopan

yhdentymisen on perustuttava selkeään visioon. Meidän on kysyttävä perustavanlaatuiset kysymykset: minne haluamme mennä ja kuinka pääsemme sinne?

Maailmamme muuttuu nopeaan tahtiin, ja me muutumme sen mukana. Olemme entistä riippuvaisempia toisistamme. Siksi meidän on tiedettävä, mikä peruseriaatteen pitää olla.

Euroopan yhdentymismallimme on oltava niin vahva, etteivät fanaattinen kansallismielisyys tai uskonnollinen fanaattisuus voi uhata Euroopan rauhaa ja tasapainoa.

Emme saa pelätä vahvaa Eurooppaa. Päinvastoin meidän on pelättävä heikkoa Eurooppaa. Vahva Eurooppa ottaa suuremman vastuun maailmanlaajuisista ongelmista. Vahva Eurooppa yhdistää taloudellisen kasvun ympäristöystävälliseen politiikkaan. Vahva Eurooppa huolehtii kansalaistensa eduista. Yhdistynyt Eurooppa – ja tämä on korostamisen arvoista tällaisena aikana – uskaltaa ottaa Kosovoon puhtaasti eurooppalaisen näkökulman.

Ruotsin hallitus uskoo Euroopan mahdollisuuksiin. Kuten sanoin, Ruotsilla on oltava selkeä ja kyseenalaistamaton paikkansa Euroopan yhdentymisen keskiössä. Nykyisen hallituksen astuttua valtaan vuoden 2006 syksyllä on EU:n yleinen kannatus Ruotsissa kasvanut.

Jotkut sanovat, että tässä on kyse vain hyvästä onnesta. Heille vastaan, että mitä enemmän harjoittelee, sen paremmaksi onni muuttuu. Ja me todellakin olemme harjoitelleet. Jo vuonna 1962 puolueeni kampanjoi paikallisissa vaaleissa teemalla ”kyllä Euroopalle”. Meidän oli odotettava 33 vuotta, ennen kuin saatoimme lähettää jäseniä Euroopan parlamenttiin.

Tuntuu siltä, että voimme nyt hieman hengähtää useita vuosia kestäneiden ja raskaiden sopimusneuvotteluiden jälkeen. Liittokansleri Merkel teki valtavan työn auttaessaan ratkaisemaan kysymyksen. Kiitän myös pääministeri Sócratesta, joka johdatteli meidät taidokkaasti sopimuksen menestyksekkääseen solmimiseen. Lissabonin sopimuksella luodaan paremmat edellytykset avoimmemmalle, tehokkaammalle ja dynaamisemmalle Euroopan yhdentymiselle. Mutta ennen kaikkea sillä avataan uusia mahdollisuuksia keskustella tulevaisuuden kannalta tärkeistä asioista, kuten ilmastosta ja energiasta, työpaikoista ja talouskasvusta ja EU:n kansainvälisestä roolista. Aion sanoa jotakin kaikista näistä aiheista.

Haluan tehdä töitä uudenaikaisen ja kansalaisten näkökulman huomioon ottavan Euroopan puolesta.

Pyrimme kaikki siihen, että sopimus tulee voimaan 1. tammikuuta 2009. Kuten puhemies mainitsi, Ruotsi ratifioi sopimuksen vuoden 2008 syksyn aikana. Ruotsin puheenjohtajuuskausi alkaa 18 kuukauden kuluttua. Siitä muodostuu mielenkiintoinen puheenjohtajuuskausi – onhan silloin vastavalittu parlamentti, uusi komissio ja Lissabonin sopimuksella perustetut uudet johtoasemat.

Toivon, että voimme tehdä hyvin tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa kaikissa näissä asioissa.

Ruotsin puheenjohtajuuskauden tärkeitä aiheita ovat muun muassa ilmasto ja energia, Haagin ohjelma, työpaikat ja talouskasvu, Itämeren kysymykset ja EU globaalina toimijana. Olemme jo aloittaneet valmistelut. Valmistaudumme myös yllätysten varalle.

Toisin sanoen meillä on oltava suuri annos joustavuutta ja mahdollisuus mukautua vallitsevaan tilanteeseen, joka voi kaikesta huolimatta vaikuttaa prosessiin.

Ilmasto- ja energiakysymys on yksi suurimmista haasteista, jotka yhteiskuntamme kohtaa meidän aikanamme. Meillä on suuri vastuu tulevia sukupolvia kohtaan – meidän on varmistettava, että onnistumme muotoilemaan kehityspolitiikan, joka on kestävä pitkällä aikavälillä. Meidän on yhdessä työskenneltävä lujasti saavuttaaksemme kansainvälisen yhteisymmärryksen YK:n huippukokouksessa Kööpenhaminassa joulukuussa 2009.

Viime vuoden kevään Eurooppa-neuvostossa tehtyjen historiallisten päätösten ansiosta EU on ottanut johtavan roolin. Mutta EU ei voi kantaa tätä vastuuta yksin. Tarvitaan läheistä yhteistyötä useiden maiden, kuten Intian, Japanin, Kiinan, Venäjän ja Yhdysvaltojen, kanssa.

Eräät laskelmat osoittavat, että maailman yhteenlaskettu energian tarve ei laske, vaan sen voidaan odottaa kasvavan 50 prosentilla vuoteen 2030 mennessä. Ilmastonmuutoksesta selviäminen riippuu siitä, kuinka tähän ennakoituun energian kysynnän kasvuun vastataan.

Ensimmäinen kysymys on, miten kehitämme energian säästämistä ja energiatehokkuutta. Mutta ilmastonmuutoksen aiheuttamiin haasteisiin vastaamiseksi tarvitaan myös uusi poliittinen lähestymistapa. Meidän on päästävä eroon myytistä, jonka mukaan talouskasvu on ympäristön vihollinen.

Ruotsi on elävä esimerkki tämän vastakohdasta. Vuoden 1990 Kioton huippukokouksesta lähtien taloutemme on kasvanut 44 prosenttia, ja samaan aikaan kasvihuonekaasupäästömme ovat vähentyneet yhdeksällä prosentilla. Olemme sijoittaneet tutkimukseen ja uuteen teknologiaan, sekä uudistaneet verotusta ja sääntelyä. Tämä on avannut oven sellaiselle kehitykselle, jossa ympäristöstä tulee ponnahduslauta sekä uusille yrityksille että uusille työpaikoille.

Olen vakuuttunut siitä, että voimme saavuttaa EU:n ilmasto- ja energiapaketissa asetetut tavoitteet. Mutta meidän on otettava käyttöön oikeat politiikan välineet rohkaistaksemme yhteiskuntiamme ja yrityksiämme valitsemaan oikein.

Ympäristömme saastuttamisesta pitää maksaa kallis hinta, ja hiilidioksidittomien vaihtoehtojen valitsemisen pitää olla palkitsevaa ja houkuttelevaa.

Kuten monet ovat huomauttaneet, ympäristöystävällistä teknologiaa on jo olemassa. Hallituksilla on valtava vastuu tämän välttämättömän siirtymän toteuttamisesta. Mutta niin on tavallisilla ihmisilläkin. Meidän pitäisi nähdä tämä tietynlaisena sopimuksena hallitusten ja yleisön välillä ympäristöystävällisten vaihtoehtojen kannattamiseksi. Tämä lisää kilpailua ympäristöystävällisemmän yhteiskunnan hyväksi. Me kaikki hyödyimme tästä.

Lissabonin strategian osalta: Yhdysvallat on ollut maailman suurin talous yli sadan vuoden ajan. Nyt uudet toimijat vaikuttavat maailmanlaajuiseen talouteen. Intian ja Kiinan taloudet kasvavat kovaa vauhtia. Globalisaatio on johtanut myönteiseen kehitykseen monissa osissa maailmaa. Globalisaatio on demokratiaa vahvistava voima, ja se selventää tehokkaasti avoimien ja suljettujen yhteiskuntien eroja. Mutta globalisaatio myös lisää kilpailua.

Politiikkaa, jolla loimme työpaikkoja, turvallisuutta ja menestystä aiemmin, on uudistettava jatkuvasti, jotta voimme saavuttaa samanlaisen menestyksen myös huomenna.

Nykyään yksi kolmasosa Euroopan työikäisestä väestöstä on työmarkkinoiden ulkopuolella. Tämä on kestävätilanne. Meidän on lisättävä työvoiman tarjontaa ja ehkäistävä syrjäytymistä kansallisten työmarkkinoiden uudistuksilla ja sijoittamalla koulutukseen ja kyvykkyyden kehittämiseen. Kun taloudellinen yhdentyminen vahvistuu unionissa ja ympäri maailman, kansallisten uudistusten menestymiset ja epäonnistumiset – joita myös ilmenee – eivät ole enää vain sisäisiä asioita, vaan ne koskevat meitä kaikkia.

Tuleva hyvinvointimme Euroopassa riippuu suuresti siitä, kuinka me jäsenvaltiot yhdessä luomme paremmat edellytykset tilaisuuksiin tartzumiselle ja kuinka vastaamme globalisaation aiheuttamiin haasteisiin. Vähäinen merkitys ei ole myöskään sillä, miten suhtaudumme väestölliseen kehitykseen ja ympäristöalan rajat ylittäviin haasteisiin.

EU:n edistysellinen energia- ja ympäristöpolitiikka on edellytys pitkän aikavälin kestävälle kehitykselle, ja siten myös Euroopan hyvinvoinnille. Mutta se on tulevaisuudessa myös tärkeä tekijä kilpailukykykymme kannalta.

Lissabonin kestävää kasvua ja työllisyyttä koskevan strategian avulla EU on luonut keinot vastata näihin haasteisiin. Strategia on olemassa. Valitettavasti ajautuimme sivuraiteille, kun tuli aika panna se täytäntöön.

Yrittäkäämme päättäväisesti vahvistaa EU:n globaalia kilpailukykyä jatkuvilla rakenteellisilla uudistuksilla ja sijoittamalla tutkimukseen valmistautuen siten uuden teknologian käyttöönottoon. Pyrkikäämme toteuttamaan sisämarkkinat ja luomaan Eurooppaan innovatiivisempi liiketoimintaympäristö. Varmistakaamme, että työskenteleminen on aina kannattavaa. Tietenkin on vielä paljon tehtävää sekä kansallisella että yhteisön tasolla. Minun ei tarvitse sanoa kuin sanat "patentti" ja "työaikadirektiivi", niin ymmärrätte, mitä tarkoitan.

Meidän on saatava WTO:n Dohan neuvottelukierros päätökseen. Tämä muodostaisi vahvan virikkeen maailmanlaajuiselle talouden elpymiselle. Tarvitsemme avoimen maailmankauppajärjestelmän ja jatkuvaa vapauttamista, jotta Euroopan kilpailukykyä voidaan lisätä Lissabonin strategian hengessä.

Samaan aikaan monet ovat tietoisia siitä, että protektionismin tuulet puhaltavat Euroopan läpi. Meidän on vastustettava niitä. Protektionismi ei ole ratkaisu, ja pitkällä aikavälillä se vahingoittaa niitä, joita sen oli tarkoitus suojella. Ja meillä ei ole aikaa hukattavaksi. Tilaisuutemme WTO:ssa on menossa ohi.

Kun puhumme Lissabonin strategiasta, älkäämme vain valittako, kuten Ihaa-aasi tekee Nalle Puh -kirjoissa. Pysähtykäämme hetkeksi tarkastelemaan viimeaikaisia tapahtumia. Havaitsemme tällöin saavuttaneemme huomattavaa menestystä ja edistystä, jotka ovat johtaneet siihen, että vuonna 2005 alkanut Lissabonin prosessi on nyt toimiva prosessi, joka on vahvistanut jäsenvaltioiden sitoumuksia, edistänyt täytäntöönpanoa ja tuonut tuloksia.

Komission päättäväsillä ponnistuksilla ja komission puheenjohtaja Barroson henkilökohtaisella, vahvalla sitoutumisella on ollut tärkeä vaikutus. Mutta haluaisin kiittää myös Euroopan parlamenttia hyvin rakentavasta osallistumisesta.

Kuinka löydämme parhaat keinot tuleviin haasteisiin vastaamiseksi? Kuinka varmistamme yhdessä pitkän aikavälin hyvinvoinnin Euroopassa kestäväällä kasvulla ja täydellä työllisyydellä, joiden ansiosta Eurooppa voi menestyä globaalissa kilpailussa? Pidän Ruotsin puheenjohtajuuskautta syksyllä 2009 erinomaisena mahdollisuutena aloittaa keskustelu eurooppalaisesta kestävästä kasvun ja työllisyyden strategiasta tulevalle vuosikymmenelle.

Muutama sana EU:n talousarviosta. Mielestämme sen parasta ennen -päiväys on mennyt jo aikoja sitten. Talousarvion pitäisi olla ensisijainen väline toteutettaessa unionin tavoitteita. Siksi sen pitäisi myös paremmin heijastaa näitä tavoitteita. Nykyään 40 prosenttia talousarviosta menee maataloustukiin eli alalle, jolla on kaksi prosenttia Euroopan työpaikoista. Tämä ei ole järkevää.

Kuvitelkaamme, että sen sijaan lisäisimme EU:n osallistumista tutkimukseen ja kehitykseen, järjestäytyneen rikollisuuden vastaiseen taisteluun, ympäristökysymyksiä ratkaisemiseen ja ulkoisten suhteiden hoitamiseen. Kuvitelkaamme, että rohkenisimme myös keskustella avoimesti siitä, mitä pitäisi rahoittaa EU:n tasolla ja mitä kansallisella tasolla.

Eurooppalainen väestö vanhenee, ja tulevina vuosina tämä kehitys aiheuttaa hyvinvointijärjestelmillemme kasvavan paineen. Muutama tosiasia riittää osoittamaan, kuinka paljon tämä on muuttanut tilannetta Ruotsissa. Vuonna 1913, alle sata vuotta sitten, eläkeikäsi asetettiin Ruotsissa 67 vuotta. Huomioikaa, että tuolloin keskimääräinen elinikä Ruotsissa oli noin 56 vuotta. Totuus on, että eläkejärjestelmä oli tarkoitettu niille harvoille, jotka selvisivät työvuosistaan ja saattoivat nauttia muutamasta lisävuodesta. Useimmat vain tekivät töitä ja kuolivat. Ja he tekivät töitä nuoresta lähtien. Me laskemme eläkeikää samaan aikaan, kun näemme keskimääräisen eliniän Ruotsissa kasvavan nykyiseen 80 vuoteen. Me olemme siirtyneet sellaisesta tilanteesta, jossa työskentelimme käytännössä koko ikämme, sellaiseen, jossa nyt syntyvä ruotsalainen voi odottaa työskentelevänsä ainoastaan puolet elämästään. Uskomaton kehitys vain muutaman sukupolven aikana. Mutta tämä tarkoittaa, että aina vain pienemmän määrän ihmisiä on elätettävä aina vain useampia.

Yhdessä merkittävän työmarkkinoilta syrjäytymisen kanssa tämä vahvistaa tarvetta työpaikkojen luomista koskevalle politiikalle. Nämä haasteet huomioon ottaen useampien on työskenneltävä hyvän elintason säilyttämiseksi. Useampien ihmisten on työskenneltävä suuremman osan elämästään, kun huomioidaan se, miten elämme nyt. Työikäisten ihmisten määrä ei vastaa vanhempien ihmisten kasvavaa osuutta Euroopassa.

Tässä kohdin maahanmuutto tulee ajankohtaiseksi. Asianmukaisesti hoidettuna tämä voi olla tärkeä, ja itse asiassa välttämätön, tekijä sellaisen hyvinvointijärjestelmän säilyttämisessä, joka on nimensä arvoinen. Kuvitelkaamme, että kaikki nuo myönteiset, odottavaiset ja innokkaat maahanmuuttajat saisivat vastaanoton, jossa heidän tuomastaan myönteisestä energiasta pyrittäisiin hyötymään.

Meidän on luotava poliittisia mahdollisuuksia niille, jotka ovat tulleet Eurooppaan – mahdollisuuksia päästä nopeasti työmarkkinoille.

Maahanmuutosta on tullut polttava kysymys monille jäsenvaltioille, mutta valvontatoimenpiteet ja takaisinottosopimukset eivät saa olla ainoa vastaus lisääntyvän maahanmuuton aiheuttamiin haasteisiin. Ne, joiden mielestä rajavalvonnan kiristäminen ratkaisee maahanmuutosta aiheutuvat moninaiset ongelmat, yksinkertaistavat liikaa. Sekä EU:ssa että lähtömaissa tarvitaan kattavampaa lähestymistapaa.

Ruotsi kannattaa yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän käyttöönottoa vuoteen 2010 mennessä. Tässä onnistuminen vaatii paljon ponnistuksia.

Ruotsi myös pitää tätä ensisijaisena keinona syventää EU:n ulkopoliittikan yhtenäistämistä ja lisätä johdonmukaisuutta maahanmuutto- ja kehityspoliittikan välillä. Meidän on muistettava, että ainoastaan vaikuttamalla muuttoliikkeen syihin, eli köyhyyteen ja sortoon, voimme saavuttaa todellisia tuloksia. Tarvitsemme globaalien lähestymistavan etenkin YK:n siirtolaisuutta koskevan korkean tason paneelin puitteissa.

EU:lla on tärkeä tehtävä todellisemman sisällön antamisessa näille ideoille, varsinkin asianosaisten Afrikan maiden kanssa tehtävän laajan, kumppanuspohjaisen yhteistyön muodossa.

Vuosille 2010–2014 tavoitteenamme on kunnianhimoinen ja tulevaisuuteen suuntautunut ohjelma, joka korvaa Haagin ohjelman. Arvostamme suuresti Euroopan parlamentin osallistumista tähän prosessiin.

Kansainvälinen terrorismi on yksi suurimmista avoimista yhteiskuntiamme kohtaavista globaaleista uhkista. Terrorismin yleistyessä huomaamme, että yhä useammat ihmiset toimivat itsenäisemmin kuin ennen, ja terroriteot muuttuvat vaikeammin ennustettaviksi.

Järjestäytyneet rikollisuus on alati kasvava ongelma Euroopassa. Yksittäisten valtioiden on entistä vaikeampi omin avuin taistella vakavaa, järjestäytyneitä rikollisuutta vastaan. Paljon tästä järjestäytyneestä rikollisuudesta saa alkunsa EU:n ulkopuolella. Lissabonin sopimus antaa meille uusia välineitä terrorismin ja muun vakavan rajat ylittävän rikollisuuden vastustamiseen. Tässä tilanteessa Euroopan parlamentilla on tärkeä tehtävä. Asetusten lähentämistä on jatkettava. On jatkuvasti kehitettävä mahdollisuuksia oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroiseen tunnustamiseen. EU:n erillisvirastoja Europolia ja Eurojust-yksikköä on vahvistettava, ja tietojen vaihtoa kansallisten poliisiviranomaisten välillä on kehitettävä.

Samanaikaisesti – ja tämä on tärkeää – meidän täytyy toimia tasapainoisesti. Kun vahvistamme rikostenvastaisia toimintojamme, meidän on vahvistettava myös yksilön oikeuksia. Erityisesti tämän osalta luotamme Euroopan parlamentin tukeen. On tärkeää, että EU:n tasolla sovimme oikeusturvan vahvistamisesta rikostapauksissa ja rikosten uhrien oikeuksien turvaamisesta.

Haluan nähdä Euroopan astuvan esiin rauhan ja sovinnon lähettiläänä myös niissä osissa maailmaa, joissa on sotia ja konflikteja: Afrikassa, Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa, mutta tietenkin myös täällä Euroopassa.

Ruotsi on pannut alulle laajan keskustelun Euroopan yhteisen turvallisuusstrategian kehittämisestä. Vuonna 2009 teemme kovasti töitä saadaksemme Euroopan ulkoisen toiminnan yksikön toimintaan. Tulevina vuosina Lähi-idän konfliktien ratkaisemisessa auttamisen on oltava yksi EU:n tärkeimmistä tehtävistä. Israelilaisten ja palestiinalaisten välisen sopimuksen on rakennuttava kahden valtion ratkaisulle, jonka puitteissa molemmat osapuolet voivat elää turvattujen ja tunnustettujen rajojen sisäpuolella. Tarvitsemme tiiviimpää vuoropuhelua muslimimaailman kanssa. Yhtenä tärkeänä tavoitteenamme olisi oltava suuremman luottamuksen, kunnioituksen ja ymmärryksen rakentaminen ”lännen” ja muslimimaailman välille.

Tavoitteenamme ovat myös läheisemmät siteet Venäjän kanssa kaikilla yhteiskunnan aloilla. Toivomme, että viimeiset esteet Venäjän WTO-jäsenyydelle voidaan selvittää. Olisi meidän etumme, että Venäjä kehittyisi uudenaikaiseksi, menestyksekkääksi ja demokraattiseksi valtioksi. Valitettavasti muutaman viime vuoden aikana näkemämme muutos autoritaarisempaan suuntaan ennakoivat jotain aivan muuta. Olemme huolissamme tämän kehityksen mahdollisesta jatkumisesta.

Tilanne Länsi-Balkanilla on edelleen yksi Euroopan suurimmista ja vaikeimmista haasteista. Osallistumme pitkään Kosovon valtionrakenteiden kehittämiseen. Kohtaamiamme haasteita ei saa aliarvioida. Taloudellinen ja yhteiskunnallinen tilanne Kosovossa on erittäin vaikea. On tehtävä paljon, ennen kuin Kosovosta muodostuu toimiva ja perustuslaillinen valtio. Valtion rakentaminen kestää kauan – meidän on valmistauduttava olemaan läsnä ja tarjoamaan apua. Se on meidän velvollisuutemme. Mutta olemme sitoutuneet koko alueen kehitykseen, mitä on korostettava erityisesti tällaisina aikoina.

Eurooppalainen kriisinhallinta muodostaa tulevaisuudessa yhden tärkeimmistä aihepiireistä Euroopan ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa. Maamme pyrkii – mahdollisuuksiemme mukaan – toimimaan aktiivisesti Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämiseksi. Ruotsi on osallistunut useimpiin EU:n operaatioihin. Olemme nyt valmiit osallistumaan EU:n operaatioon Tšadissa.

Tukholma on lähempänä Minskiä kuin useimpia Ruotsin pohjoisia alueita. Valko-Venäjä on Euroopan viimeinen diktatuuri. Meidän velvollisuutemme on tukea aktiivisemmin demokraattisia toimijoita siellä.

Itämeren alueen kehitys koskee Eurooppaa: sen ympärillä sijaitsevista yhdeksästä valtiosta kahdeksan on nyt EU:n jäseniä. Itämeren herkkä ympäristö vaikuttaa lähes neljännekseen EU:n väestöstä – noin sataan miljoonaan ihmiseen. Siksi tarvitaan yhtenäistä eurooppalaista toimintaa. Itämeren aluetta koskeva strategia, jonka valmisteleminen ennen Ruotsin vuoden 2009 puheenjohtajuuskautta on annettu komission tehtäväksi, toivoakseni vastaa alueen haasteisiin.

Strategia voi toimia mallina sille, miten laajentuneessa EU:ssa kohtaamme tiettyjä alueita koskevat haasteet ja samalla vahvistamme EU:ta kokonaisuutena.

Haluaisin lopettaa sanomalla muutaman sanan laajentumisesta. Kuten kaikki tiedätte, tämä asia on lähellä Ruotsin hallituksen ja Ruotsin kansalaisten sydäntä. Laajentuminen on ollut yksi EU:n suurimmista haasteista, mutta myös tärkeä mahdollisuus.

Matkustettaessa sellaisten maiden läpi, jotka viime vuosien aikana ovat liittyneet unioniin, on hätkähdyttävää huomata tapahtunut kehitys ja usko tulevaisuuteen. Valitettavasti yhä useampia kriittisiä ääniä kohotetaan laajentumista vastaan. Sallikaa minun olla suora: typerintä, mitä voimme tehdä, on unohtaa se, mitä alun perin asetimme tavoitteeksemme ja miksi Euroopan yhdyntyminen sai alkunsa.

Ilman laajentumista Eurooppa ei olisi sellainen, kuin se nyt on. Jos emme laajene jatkuvasti, uhkana on maanosamme epävakaisuus, koska laajentuminen on tärkein strateginen välineemme niiden arvojen levittämiseksi, joille Euroopan yhdyntyminen perustuu. Olemme murtaneet yhden muurin Euroopasta, emmekä saa rakentaa nyt uusia muureja erottamaan Turkkiä tai muita eurooppalaisia valtioita meistä. Tiedämme nyt, että silloin olisi voitu tehdä paljon enemmän – tai paremmin – vain, jos olisi toimittu yhdessä Euroopan ja koko maailman tasolla.

Älkäämme koskaan pitäkö Euroopan yhdyntymistä itsestäänselvyytenä. Tarvitsemme vahvaa Eurooppaa, jossa itseemme täysin luottaen uskallamme tähdätä vielä korkeammalle.

Kiitän mielenkiinnostanne.

Odotan innolla tapaavani teidät uudelleen kesällä, jolloin tulee meidän vuoromme ottaa vastaan EU:n kiertävä puheenjohtajuus.

Puhemies. – (DE) Kiitos, arvoisa pääministeri. Olemme myös tyytyväisiä siitä, että komissiota edustaa täällä varapuheenjohtaja Margot Wallström. Siirrymme nyt keskusteluun.

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemies, pääministeri ja työtoverit, minulla on ilo PPE-DE-ryhmän puolesta toivottaa Ruotsin pääministeri tervetulleeksi parlamenttiin. Fredrik Reinfeldt, olette ensimmäinen hallituksen päämies, joka Lissabonin sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen esittää parlamentissa näkemyksensä Euroopan tulevaisuudesta.

Ennen keskusteluamme Lissabonin sopimuksesta ja siitä demokraattisesta prosessista, jonka se unionissa vaatii, minun on taas kerran korostettava, ja puhun nyt PPE-ryhmän puolesta, että ratifiointiprosessia on jatkettava tasaiseen tahtiin. Tähän mennessä viisi jäsenvaltiota 27:stä on ratifioinut sopimuksen. Ne ovat sanoneet ”kyllä” niille uusille välineille, jotka Lissabonin sopimus tarjoaa Euroopan tulevaisuuden muokkaamiseen ja unionin kansalaisten pyrkimysten toteuttamiseen. Mitä nopeammin ratifioimme sopimuksen, sitä nopeammin voimme soveltaa uusia toimintasääntöjä, jotka ovat välttämättömät EU:n tehokkaalle toiminnalle. Ja mikä tärkeintä, sitä nopeammin voimme keskittyä yhteisen politiikkamme sisältöön. Euroopan on kyettävä tekemään nopeita päätöksiä energiasta, ilmastosta, elintarviketurvallisuudesta, siirtolaisuudesta ja puolustuksesta.

Yli viidenkymmenen vuoden ajan poliittinen ryhmä, johon kuulun, on rohkaissut ja kannattanut Euroopan kehitystä. Kesäkuussa 2009 sitoutuisemme jaettujen arvojen, hyvinvoinnin, turvallisuuden ja solidaarisuuden Eurooppaan pannaan kokeeseen demokraattisissa vaaleissa. Toivomme, että Eurooppa on valmis kohtaamaan tämän haasteen.

Haluamme kilpailukykyisen Euroopan, jossa syntyy työpaikkoja. Haluamme sen edistävän talouskasvua ja yhteiskunnallista kehitystä. Euroopan hyvinvoinnista täytyy huolehtia pitkällä aikavälillä. Tämän vuoksi vaadimme kestävä, järkevää kehitystä, johon kuuluu ympäristönsuojelu ja ilmastomuutoksen vastustaminen.

PPE-DE-ryhmä kannattaa vapaakauppaa – sellaista vapaakauppaa, joka mahdollistaa yhteiskunnan köyhimpien ostovoiman kasvamisen ja auttaa pienentämään epätasa-arvoisuutta kansallisten rajojen sisäpuolella sekä eri valtioiden välillä. Vaikka uskommekin, että globalisaatio voi olla Euroopalle mahdollisuus, emme koskaan hyväksy rajoittamattoman vapaakaupan aatetta. Meidän vastuullamme on keskuudessamme elävien kaikkein heikoimpien suojeleminen sekä Euroopan sosiaalimallin puolustaminen. Talouskasvu ja korkeatasoinen sosiaaliturva eivät sulje toisiaan pois: tästä todistaa se tosiasia, että taloutemme kasvoi vuonna 2007 Yhdysvaltain taloutta nopeammin.

Eurooppalaiselle hyvinvoinnille on myös välttämätöntä tehokkaiden sisämarkkinoiden toteutuminen ja Lissabonin strategian tavoitteisiin pyrkiminen. Haluamme, että EU:n tilinpitäjät ovat vastuullisia ja että he asettavat korkeat vaatimukset julkisten varojen hallinnoimiselle. Budjettikurin ei kuitenkaan voida antaa

heikentää jäsenvaltioiden tai EU:n ja sen muiden kumppaneiden välistä solidaarisuuden periaatetta. Solidaarisuudella on hintansa, ja meidän on oltava valmiit maksamaan se.

Haluamme myös vahvan Euroopan, joka pystyy vastustamaan kansainvälistä terrorismia ja rajat ylittävää järjestäytyntä rikollisuutta. Nyt on kyseessä meidän arvojemme, vapauksiemme, demokratiamme, oikeusvaltioperiaattemme ja solidaarisuutemme puolustaminen. Neuvotteluille ei ole tilaa, kun kyseessä on Euroopan alueen tai sen kansalaisten turvallisuus. Kalliilla hankkimamme vapauden puolustaminen vaatii herpaantumattomia ponnisteluja ja kovia, järjestäytyneitä toimia. Samalla, kun meidän on oltava paremmin varuillamme todellisten uhkien varalta, meidän on myös kunnioitettava ihmisten yksilöllisiä vapauksia. Me kannatamme tervettä tasapainoa turvallisuuden ja yksilön vapauksien välillä.

Myös kansainvälisellä kentällä Euroopan on korkea aika sitoutua ja tavoitella lähempiä suhteita sellaisiin kumppaneihin, jotka jakavat näkemyksemme maailmasta. Kannatamme vakaata ja merkityksellistä transatlanttista yhteistyösuhdetta, mutta haluamme myös kehittää hyvän naapuruuspolitiikan ja edistää EU:n laajentumista.

Kyproksen osalta ryhmämme kannattaa viimeisimpiä pyrkimyksiä löytää oikeudenmukainen ratkaisu, joka mahdollistaa saaren kaikkien ihmisten rauhaisan yhteiselon.

Lähi-idässä EU:n on tarjottava poliittista ja taloudellista tukea israelilaisten ja palestiinalaisten rauhanneuvotteluille. Ääriryhmien nousua ei voida estää ilman, että molemmat osapuolet tekevät myönnytyksiä. Jo Euroopan unionin olemassaolo todistaa siitä, että kansojen välinen viha on voitettavissa, ja yhteisen tulevaisuuden rakentaminen mahdollista.

Kokemuksemme on otettava käyttöön siellä, missä konfliktit repivät ihmisiä erilleen. Tänään Balkanin kaakkoisosaa on maanosamme epävakain alue, ja Kosovon itsenäisyysjulistus ennakoii epävarmuuden aikakautta. Kehotamme kaikkia osapuolia suhtautumaan asiaan harkitusti ja välttämään kaikkea turhaa ärsyttämistä. Pääasia on pitää ihmiset turvassa – EU:lla on tässä tärkeä rooli.

On aika näyttää, että pystymme tuomaan vakautta Balkanille. Kannatamme Kosovon viranomaisten tueksi tarkoitettua EU:n poliisi- ja oikeusoperaatiota. Kehotamme Kosovoa tavoittelemaan vakaata, demokraattista ja moni-etnistä tulevaisuutta – ja eurooppalaista tulevaisuutta. Yhteisön jäsenyyden mahdollisuus koskee koko Balkanin aluetta, tietenkin mukaan lukien Serbiaa. Emme kannata serbien eristämistä – kannatamme Euroopan yhdistämistä.

Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, tämä on keskustelu Euroopan tulevaisuudesta – meidän on kohdattava ja voitettava haasteet ja tarvitsemme selvän poliittisen näyn sekä päättäväisyyttä ja rohkeutta. Näiden arvojen ja ensisijaisten tavoitteiden perustalla PPE-DE-ryhmä on valmis tekemään osansa haasteisiin vastaamiseksi.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisat puhemies ja pääministeri, olen tyytyväinen voidessani toivottaa teidät tervetulleeksi Strasbourgiiin. En ole varma, onko Cecilia Malmström yhtä iloissaan siitä, että joutui tulemaan kanssanne Strasbourgiiin, mutta tästä voimme keskustella ehkä myöhemmin.

Arvoisa pääministeri, puheenne oli hyvä. Uskoakseni se oli myös viisas puhe. Osoititte visiomme Euroopasta olevan saavutettavissa ainoastaan, jos varustamme Euroopan unionin tekemään osuutensa tätä maanosaa maailmalla kohtaaviin haasteisiin vastaamiseksi. Keskustelu globaalista ilmastosta ei ole eurooppalainen vaan globaali keskustelu. Tämä on totta. Euroopan unionin maailmankauppaan liittyvän roolin tarkastelun ei pitäisi rajoittua ainoastaan sisämarkkinoita koskevaan keskusteluun, vaan sen on myös autettava tunnistamaan miten nämä valtavat yhtenäismarkkinat, joilla on paljon taloudellista valtaa, voivat tuoda hyvinvointia sekä Eurooppaan että myös muihin maanosiin. Tosiasia on, että hyvinvointi muissa maanosissa – ja tämä johtaa minut kolmanteen esittämämme kohtaan – edistää maailmanrauhaa. Rauhaatuovana voimana, joka on vakiinnuttanut alueelleen vakauden ja sopusoinnun, Euroopan on myös kyettävä osallistumaan rauhan luomiseen koko maailman. Tämä ei tarkoita sitä, että Euroopan pitäisi pyrkiä opettamaan maailmaa, mutta eurooppalainen malli voi olla vaihtoehtona.

Ylikansallinen yhdentymisen, uskonnon ja etnisen konfliktin syvien jakaumien ylitse tapahtuva yhdentymisen ja verisen menneisyyden erojen umpeen kurominen hylkäämällä nationalismi ylikansallisen lähestymistavan hyväksi johtavat aina suurempaan hyvinvointiin ja tuovat rauhaa. Tämän vuoksi Euroopan tulevaisuus on riippuvainen kaltaistenne hallitusten päämiesten valmiudesta tosipaikan tullen luovuttaa osa kansallista itsemääräämisoikeutta, jotta voidaan osallistua ylikansalliseen puitekehykseen, joka on maailman lisääntyvän hyvinvoinnin, ja siten omissa maissamme vallitsevan rauhan, perusta. Tällainen on tänään esittämämme logiikka, ja minä yhdyin siihen. Se on erilainen logiikka kuin ääri-kansallismielisten logiikka, jonka mukaan tarvitsemme lisää kansallismielisyyttä ja josta kuulemme jälleen huomenna. Kansallismielisyyden

lisääntyminen merkitsee väistämättä useampia sotia. Älkäämme yrittäkö peitellä sitä. Tämän vuoksi tänään välittämänne viesti oli hyvä.

(Välihuutoja)

Ne, jotka nyt reagoivat ovat juuri niitä, joihin viittasin, eli viestini meni selvästikin perille.

Sosiaalisen Euroopan ideaa jäin kaipaamaan, arvoisa pääministeri. Joku kertoi minulle, että Reinfeldtiä kannattaa seurata, koska hän on sosiaalidemokraattien jälkeen paras vaihtoehto, ja tällaisen kuvan annoitte ainakin vaalikampanjassanne Ruotsissa. On myönnettävä, että ruotsalaiset oppivat melko pian, mitkä ovat hallituksenne todelliset tavoitteet. Mutta tänään ette viitanneet kertaakaan käsitteeseen sosiaalisesti vastuullisesta Euroopasta. Tiedän toki, että pidätte sosiaalipolitiikkaa, aivan oikein, kansallisena asiana. Minun on kuitenkin sanottava, että jos Ruotsin ja muiden maiden kansalaiset pitävät sisämarkkinoita, joita pyritte kehittämään, uhkana kotona nauttimilleen sosiaaliorneille, he hylkäävät sisämarkkinat.

Siinä tapauksessa myös teidän globaali kauppapolitiikkanne olisi turha. Teidän on otettava huomioon, että vaikka on tarvetta kehittää sisämarkkinoita, prosessin rinnalla on kehitettävä eurooppalaista sosiaalimallia. Jos tällaista kaksiosaista lähestymistapaa ei noudateta, pelkälle vapaakaupalle perustuvat, epänuodostuneet eurooppalaiset sisämarkkinat merkitsevät todellista uhkaa yhteiskuntarauhalle, jonka saavuttamiseksi olemme ponnistelleet maissamme. Sallikaa minun siksi antaa teille joitakin hyviä neuvoja, arvoisa pääministeri: jatkakaa samaan malliin globaalimaston, maailmankaupan ja kansainvälisen rauhan rakentamisen osalta, mutta ottakaa asialistalle myös eurooppalainen sosiaalinen malli. Koska kuitenkin tiedän, että olette oppimiskykyinen mies, olen melko varma, että korjaatte tasapainoa hieman.

Arvoisa pääministeri, olin erittäin tyytyväinen Turkia koskevaan huomioonne. Olette oikeudenmukainen mies, kuten puhemiehemmekin, joka antoi kollegalleni Avril Doylelle puolitoista minuuttia lisäaikaa. Minäkin saan lisäaikaa, ja voin siten lisätä vielä yhden huomion. Puhuitte Turkista. Kertokaa tämä viestinne Eurooppa-neuvoston kollegallenne presidentti Sarkozylle, koska ei ole oikein, että ihmiset EU:ssa jatkuvasti törmäävät ristiriitaisiin viesteihin. Jos minä olisin Turkin pääministeri, en koskaan voisi lakata hämmästelemästä: Fredrik Reinfeldt vieraillee parlamentissa, kieltää meitä linnoittautumasta bunkkereihimme ja käskee pitämään Turkin liittymismahdollisuudet avoimina. Neuvoston seuraava puheenjohtaja, joka ilmestyy tänne Janez Janšan jälkeen, sanoo jotain aivan vastakkaista, siitä olen melko varma. Tosiasia on, että presidentti Sarkozy kertoi meille täällä Euroopan parlamentissa, että Turkin liittyminen ei ole hänen asialistallaan. Ei tätä asiaa voi pompotella edestakaisin tällä tavoin. Selvyyden saaminen on erittäin tärkeää. EU:lla on selkeä Turkin liittymistä koskeva strategia, ja meidän on noudatettava julkaistuja suunnitelmiamme. Vai olenko väärässä? Te sanoitte tänään asian selvästi, ja toivon, että Nicolas Sarkozy tekee samoin.

Loppuhuomautuksena sanoisin, että minua ilahdutti kaikkein eniten tänään se, että aiotte tulla takaisin ensi vuoden kesällä neuvoston puheenjohtajana. Se on hyvä. Jotkut uskovat, että seuraava neuvoston puheenjohtaja, joka tulee parlamentin eteen, on pysyvä puheenjohtaja, joka esittelee kaikkien kiertävien puheenjohtajavaltioiden ohjelmat. Toisin sanoen Tony Blair tai Jean-Claude Juncker tai kuka meidän kohdallemme nyt osuukaan tässä lehmäkaupassa, esittelisi hallituksenne Tukholmassa hyväksymän ohjelman. Mutta Euroopan parlamentti odottaa juuri teidän esittelevän ensi vuonna kiertävän puheenjohtajuuden puitteissa hallituksenne ohjelman, johon sisältyy myös sosiaalisen Euroopan käsite.

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kun parlamentti aloitti Euroopan tulevaisuutta koskevan keskustelutarjan, vain harvat ennustivat, että sopimus tulisi voimaan vuoteen 2009 mennessä. Eurooppa oli uppoamaisillaan, ja Fredrik Reinfeldtin maanmiehen, August Strindbergin, sanoja mukaillen siinä oli jotain epäluonnollista, koska luonto vaatii edistystä ja kehitystä, ja jokainen askel taaksepäin merkitsee hukattua energiaa.

Sen jälkeen Euroopan unioni on löytänyt yhteisöllisen voiman, jolla saatetaan Eurooppa takaisin edistyksen polulle. Kun pääministerin valtio ottaa ohjat vuonna 2009, EU on läpikäynyt demokraattisen vallankumouksen: se on avoimempi, vastuullisempi ja huomioi kansalaisten tarpeet paremmin. Siksi ne, jotka syyttävät EU:ta epädemokraattisuudesta, haukkuvat kuin hullut vastustaakseen tätä sopimusta, joka asettaa kansalaiset ja heidän edustajansa ajajan paikalle. He haukkuvat väärää puuta protestoidessaan täällä parlamentissa, koska parlamentti ei ole vastuussa jäsenvaltioiden päätöksistä kansanäänestyksen järjestämisen osalta.

Pääministeri, jolla on maine yhteisymmärryksen luojana omassa maassaan, vaikuttaa ihanteelliselta ehdokkaalta panemaan alkuun Euroopan unionin seuraavan aikakauden uuden neuvoston, uuden parlamentin

ja uuden komission alaisuudessa. Mutta ottaako hän ohjat käsiinsä – kuten puheenjohtajavaltiot aiemmin – vai toimiiko hän vain neuvoston vakituisen puheenjohtajan kabinettipäällikkönä?

Totuus on, että sopimus muodostaa viitekehyksen tulevaisuudelle, joka meidän vielä pitää luonnostella, tulevaisuudelle, jossa suurin yksittäinen haaste unionille on, kuten Ruotsin eurooppaministeri sanoo, niiden käytännöllisten tulosten aikaan saaminen, joita kansalaiset oikeutetusti vaativat, sen sijaan, että tuijotetaan vain omaan napaan, mitä ”viisaiden kokous” vain pitkittää.

Kysely toisensa jälkeen todistaa siitä, että euroskeptikot ovat väärässä. Kansalaiset eivät halua suppeammin toimivaa unionia. He haluavat enemmän: lisää yhteistä terrorisminvastaista toimintaa, lisää yhteistoimintaa energian ja ympäristön, puolustuksen ja ulkopoliittikan, tutkimuksen ja kehityksen sekä maahanmuuton osalta. He haluavat unionin olevan kunnianhimoinen. Ja silti lähes jokaisella näistä aloista yhteistyö on vasta aluillaan, koska jäsenvaltioiden hallitukset kansallisissa pääkaupungeissa pitävät puolensa kansan tahtoa vastaan.

Meillä on kymmenen kuukautta aikaa ennen sopimuksen voimaantuloa. Meidän on aika laittaa järjestykseen parlamenttimme, koska edessämme on vallan lisääntyminen, jonka veroista parlamenttimme ei ole ennen nähnyt, ja neuvoston sekä komission on aika ”lissabonisoida” molemmat valmisteilla olevat lainsäädäntöehdotukset sekä nykyiset käytänteet, joiden on muututtava.

Kuten pääministeri vihjasi, edessämme on kiireellisiä haasteita. Niihin ei kyetä vastaamaan, elleivät hallintoelimet tee luotettavaa yhteistyötä. Pyydän pääministeriä varmistamaan, että siihen mennessä, kun yhteispäätösmenettely on otettu käyttöön lähes 80 politiikanalalla ja parlamentin ja neuvoston työmäärä on lisääntynyt valtavasti, parlamentin ja neuvoston välinen vuoropuhelu toimii, ja siten voimme hoitaa unionin asioita asianmukaisesti. Tämä koskee unionin kohtaamaa suurinta ulkopoliittista haastetta eli Kosovon kysymystä, se koskee Turkin kysymystä, josta olen täysin samaa mieltä pääministerin kanssa, se koskee suuria haasteita kuten maailman väestönkasvu, köyhyys ja siirtolaisuus, joista hän myös puhui.

Pääministeri esitteli globalisaation asettamat haasteet sekä omilla rajoillamme että niiden ulkopuolella – haasteet, joihin EU:n yhteistyöllä voidaan vastata. Tässä istuntonsalissa aiemmat pääministerit ovat tehneet samoin, mutta eivät ole saaneet aikaan kuvailemaansa yhteistyötä, joten suosittelen teille ruotsalaista sananlaskua: *Gott lära av andras fel, eftersom man inte hinner begå alla själ* – on hyvä oppia muiden virheistä, koska niitä kaikkia ei ehdi tehdä itse.

(Suosionosoituksia)

Cristiana Muscardini, *UEN-ryhmän puolesta*. - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, arvoisa pääministeri, herkkä ratifioimisvaihe on vihdoin alkanut, ja toivomme, että sopimus ratifioidaan nopeasti. Euroopan parlamentin suurempi osuus päätöksentekoprosessissa todistaa siitä tosiasista, että unionin kansalaiset otetaan paremmin huomioon.

Unionilla on nyt kunnianhimoinen tehtävä: sen on oltava aktiivinen toimija kansainvälisessä politiikassa. Ei pidä ainoastaan vahvistaa ihmisoikeuksia, on myös toimittava käytännössä niiden puolustamiseksi. Unionin on puututtava kansainvälisiin kriiseihin, jotka nykyään jätetään yksittäisille jäsenvaltioille, Yhdysvalloille sekä toimintarajoitusten vaivaamalle YK:lle. Meidän on ennakoitava tulevaisuuden tapahtumia, emmekä voi kohdata tällaisia arkaluontoisia tilanteita valmistautumattomina ja jakautuneina, kuten teimme Kosovon tapauksessa.

Energiakysymys on kiireellinen, ja unioni työskentelee sen parissa. Meidän on hylättävä kaikki näennäisesti ympäristöystävälliset lähestymistavat ja etsittävä yhteisiä ratkaisuja energiakriisin ja -kehityksen pääasiallisten ongelmien ratkaisemiseksi. Jäsenvaltioiden, tai sellaisten yhtiöiden, joiden kautta ne toimivat, on mielestämme jatkossakin omistettava jakeluverkot, koska kaikki muu voidaan yksityistää, mutta ei kansalaisten ja jäsenvaltioiden turvallisuutta. Kaikki muut vaihtoehdot veisivät Euroopalta itsenäisyyden ja omavaraisuuden. Meidän on tutkittava keinoja, joilla ydinenergian ja vaihtoehtoisen energian pulma voidaan ratkaista. On aika tehdä päätöksiä pelkän puhumisen sijaan.

Vaikka Internet ja kyvyttömyys alusta lähtien asettaa sitä koskevia rajoituksia ovat parantaneet yhteiskuntiemme vapautta, ne ovat myös altistaneet jokaisen rajoittamattomalle terrorismille, joka myös salaustekniikoiden ansiosta yhä voimakkaammin uhkaa demokratiaa ja jokaisen henkilökohtaista vapautta.

Eurooppa, jonka muodostavat palvelut, talous ja vapaat markkinat, joiden on oltava selkeiden ja yhteisesti hyväksytyjen sääntöjen sääntelemät, ei voi jättää puolustamatta sellaista perusarvoa kuin lasten oikeus koskemattomuuden. Internetin mahdollistaman pedofilian yleistyminen ja hiljattain julkaistut tiedot, joiden

mukaan 52 prosenttia pedofiilisistä Internet-sivustoista sijaitsee Euroopassa, ovat merkki siitä, että jäsenvaltioiden lainsäädännöt on yhdenmukaistettava. Näin koko unioniin saadaan nopeat ja varmat oikeudenkäynnit, asianmukaista ehkäisevää toimintaa sekä lainsäädäntö, joka asettaa levittäjät vastuuseen ja mahdollistaa laittomien sivustojen sulkemisen kautta koko unionin. Tarvitaan eurooppalainen keskus, joka auttaa perheitä, opettajia, poliisivoimia ja oikeuslaitoksia välittämään tietoa, jota tarvitaan tämän kauhean rikoksen estämiseen ja siihen syyllistyneiden rankaisemiseen.

Arvoisat puhemies ja pääministeri, jos epäonnistumme tämän kriisin välittömässä selvittämisessä, viemme Euroopalta sen tulevaisuuden, koska jos lasten koskemattomuutta ei kunnioiteta, Euroopallamme ei ole tulevaisuutta.

Monica Frassoni, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, tämä mahdollisuus tutustua arvoisaan pääministeriin on hyvin tervetullut erityisesti siksi, että hän on yleensä naisjoukon ympäröimä - joista toiset, kuten Cecilian, olemme tunteneet jo aikoja, ja toiset, kuten Margot, ovat olleet täällä jo jonkin aikaa. Naisten rooli pääministerin johtamassa hallituksessa ja hänen maassaan on jotakin, jota haluaisin korostaa erityisesti siksi, että ei ole kyse ainoastaan sukupuolesta, vaan myös laadusta, ja tämä on yksi syy siihen, että toivotamme hänet ilolla tervetulleeksi.

Arvoisa puhemies, Euroopan unionin tehtävä on tulevaisuudessa hillitä ilmastonmuutosta sen kaikilla ilmenemisalioilla: ympäristössä, taloudessa ja yhteiskunnassa. Meidän on hinnalla millä hyvänsä pystyttävä kääntämään ilmaston lämpenemiskehitys ja samalla käytettävä tilaisuutta hyväksimme siirtyäksemme kestäväan talouteen sekä saavuttaaksemme kestäväällä pohjalla olevan työelämän ja kilpailukyvyyn.

Vuosia sitten Euroopan yhteisön tavoite oli estää sota ja sitten Berliinin muurin murtumisen kautta yhdentää Eurooppa. Meidän on kyettävä ottamaan aito johtoasema tärkeimpien ympäristöhaasteiden osalta. Emme ajattele näin siksi, että olisimme yhden asian ihmisiä tai vihreitä, vaan siksi, että näemme tämän todellisuuden ilman harhakuvia ja ilman ideologisia silmälaseja.

Olemme vakuuttuneita siitä, että taloudellinen järjestelmä, demokraattinen tasapaino ja kyky saavuttaa vuosituhannen kehitystavoitteet ja hallita siirtolaisuuden aiheuttamia ongelmia ovat kaikki liitoksissa niukkojen resurssien ja ilmastonmuutoksen hallintaan. Euroopan on selvästi otettava johtoasema tässä asiassa.

Tästä syystä, arvoisa puhemies, hänen kommenttinsa siitä, että olisi uudelleen keskusteltava siitä, mitä on järkevää rahoittaa ja hoitaa Euroopan ja mitä jäsenvaltioiden tasolla, kuulostaa mielestämme täysin toisarvoiselta, ja toivomme, että tämä voidaan välttää.

Euroopan unionin talousarvio vastaa tällä hetkellä yhtä prosenttia jäsenvaltioiden BKT:sta, ja tuloksena on, että mitään pääministerin mainitsemista asioista, tai ainakaan yli puolta niistä, ei voida saavuttaa, ellei unionille saada asianmukaista talousarviota. Toivoakseni väliarvioinnissa – jossa puheenjohtajavaltiolla on uskoakseni tärkeä tehtävä ottaen huomioon, että tämän ja ensi vuoden välillä meidän on päätettävä myös seuraavista rahoitusnäkymistä – hänen valtionsa ei hidasta etenemistä kuten aiemmin.

Lopuksi, arvoisa puhemies, odotamme, että kunnias Ruotsi ottaa myönteisen roolin tärkeän energiapaketin osalta, ja lopettaa sitoumuksiensa pienentämisen, millä se on myös näyttänyt huonoa esimerkkiä muille jäsenmaille.

Lopuksi vapaakaupasta. Emme ole protektionisteja, mutta olisi todella lyhytnäköistä ja melko ideologista ajatella, että vapaakauppa on vastaus kaikkeen, kun tiedämme, että ilman ympäristöä suojelevia sääntöjä ja sosiaalisia sääntöjä se ei ole mahdollista.

Turkkia koskevasta kysymyksestä olemme täysin samaa mieltä. Papadopouloksen karsiutuminen Kyproksella on mielestämme ilouutinen. Arvoisa puhemies, miksi emme ottaisi uudelleen käsitteilyyn kysymystä Euroopan parlamentin toimipaikasta?

Francis Wurtz, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* - (FR) Arvoisat puhemies, pääministeri ja eurooppaministeri, jos Ruotsin kokemus on meille arvokasta eurooppalaisen politiikan ollessa kyseessä, se on arvokasta juuri sosiaalialalla ja siinä, mitä voimme oppia Laval-Vaxholm-tapauksesta, jonka valitettavasti päätitte jättää huomioimatta puheessanne.

Sallikaa minun käydä tosiseikat nopeasti läpi. Ruotsalaiset ammattiliitot ryhtyivät työtaistelutoimenpiteeseen pakottaakseen latvialaisen yhtiön noudattamaan Ruotsissa ruotsalaista työlainsäädäntöä. Mitä muutakaan voidaan olettaa, saattaisi joku ajatella, ellei ole kyseessä niin kutsutun alkuperämaaperiaatteen, joka tunnetaan

myös sosiaalisen polkumyynnin nimellä, kannattaja. Latvialainen yritys joka tapauksessa vastusti ammattiliittojen vaatimuksia EU:n lainsäädännön nojalla. Kiista vietiin oikeuden eteen ja toimitettiin käsiteltäväksi korkeimpaan EU:n lainsäädännön tuntemaan tuomioistuimeen, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, joka tulkitsee perustamissopimuksia ja vakiinnuttaa oikeuskäytännön, kuten tiedämme.

Viime vuoden joulukuun 18. päivänä yhteisöjen tuomioistuin antoi tuomion yrityksen hyväksi ja ammattiliittoja vastaan. Tuomioistuimen tuomiossa sanotaan, ja tämä on suora lainaus, että ”pääasiassa on todettava, että [...] ammattiliittojen oikeus ryhtyä työtaistelutoimiin [...] voi johtaa siihen, että näiden yritysten on vähemmän houkuttelevaa tehdä rakennustöitä Ruotsin alueella tai se on jopa vaikeampaa, ja sitä on tästä syytä pidettävä [...] palvelujen tarjoamisen vapautta koskevana rajoituksena.” Tulevaisuudessa vastaavissa tilanteissa ruotsalaisten ammattiliittojen on rajoitettava vaatimuksensa koskemaan, tämä on taas suora lainaus, ”vähimmäissuojaa”, jonka yhteisön lainsäädäntö sallii, jotta ei rikottaisi perustamissopimuksen 49 artiklaa, joka takaa vapauden tarjota palveluita.

Tätä ei voi hyväksyä, ja tämän vuoksi ryhmäni kiireesti kehottaa Euroopan parlamenttia keskustelemaan tapauksesta ja sen valtavista vaikutuksista: millaista poliittista jälkiseurantaa tämä tuomio kaipaa? Sillä välin olisimme kiinnostuneet kuulemaan teidän ajatuksianne tästä tapauksesta, arvoisa pääministeri.

Hélène Goudin, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisat puhemies ja pääministeri. Vastaus Ranskan ja Alankomaiden EU:n perustuslaista järjestämien kansanäänestysten tuloksiin on esimerkki epädemokraattisista suuntauksista eurooppalaisessa politiikassa. Poliittinen eliitti on kiinnostunut kuuntelemaan ihmisiä ja kunnioittamaan kansan tahtoa vain, jos alamaiset huomaavaisesti ja tottelevaisesti sanovat ”kyllä” EU:n muuttamiselle liittovaltion suuntaan.

Lissabonin sopimusta koskevien keskustelujen yhteydessä pääministeri Reinfeldtin olisi pitänyt toimia demokratian lähettilään tavoin ja julistaa, että kansanäänestysten tulokset itse asiassa tarkoittivat, että sopimus oli epäonnistunut.

Lisäksi Reinfeldt olisi voinut vaatia enemmän hallitusten väliseen yhteistyöhön perustuvaa sopimusta, perustella joustavaa yhdentymistä, vaatia vapautusta eurosta ja pyytää Strasbourgiiin siirtymisen lopettamista. Hän ei tehnyt mitään näistä.

Eli mitä tapahtuu Ruotsin puheenjohtajuuskauden aikana vuonna 2009? Pääteeman olisi pitänyt olla EU:n yhteistyön tehostaminen, uudistaminen ja uudenaikaistaminen. Fredrik Reinfeldtin olisi siten pitänyt ilmoittaa, että Ruotsi aikoo asettaa etusijalle maatalouspolitiikan uudistamisen ja vaatia loppua Euroopan parlamentin matkustussirkukselle.

Sen sijaan, että Ruotsin hallitus pyrkisi kevyempään ja voimakkaampaan unioniin, sillä näyttää olevan tähtäimessään laveampi ja kaikkeen sekaantuva EU. Ruotsissa kritiikki lisääntyvää EU:n liittovaltioistumista kohtaan on kansan parissa laajaa, mutta poliittisen eliitin parissa se on käytännössä olematonta. Onkin perusteltua kysyä, kuinka hyvin vaaleilla valitut edustajamme todella edustavat kansaa.

Lopuksi haluaisin tarjota Fredrik Reinfeldtille kunnan pullollisen Elsassin viiniä, jos hän voi mainita yhdenkin esimerkin laista, joka olisi voitu säätää hylätyn EU:n perustuslain puitteissa, mutta jota ei voida säätää tarkistetun version puitteissa. Otatteko haasteen vastaan, Fredrik Reinfeldt?

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, Ranskan petos on täydellinen. Häpeän kongressi kokoontui Versailles'hin helmikuun neljäntenä hyväksymään perustuslain tarkistukset, jotka tarvittiin niin kutsutun perustuslaillisen sopimuksen hyväksymiseksi.

Versailles'sta on muodostunut ensisijainen paikka Ranskan itsenäisyydestä luopumiselle, kun pidetään mielessä, että Saksan valtakunta julistettiin siellä.

Irlanti puhuu tosiasiallisesti niiden 26 jäsenvaltion puolesta, joissa ei nyt järjestetä kansanäänestystä, ja joissa miljoonat äänestivät vuonna 2005 ”ei” eurooppalaiselle supervaltiolle.

Kun ihmisiltä viedään heidän lainmukainen oikeutensa ilmaista mielipiteensä tulevaisuudesta, he kostavat. Älkää huoliko, hyvät naiset ja herrat, he kostavat, ja millainen kosto se onkaan ensi vuoden eurooppalaisissa vaaleissa.

Jos totta puhutaan, monet eurooppalaiset johtajat tiesivät, että tämä huonosti naamioitu perustuslaki hylättäisiin heidän maissaan. Nicolas Sarkozy myönsi tämän avoimesti parlamentin puheenjohtajakokoukselle ja viittasi erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukseen. Hän on nimittänyt itse itsensä tämän törkeän

huijauksen sovittelijaksi. Hän oli itse asiassa viimeinen, joka sai tämän toisen perustuslakiversion hyväksytyksi parlamentissa, mutta mitäpä eräät eivät tekisi kerätäkseen huomiota itselleen ja näyttääkseen siltä, että heillä on kaikki langat käsissään.

Maineikkaat ja muinaiset kansakunnat heitetään siten syrjään tehden tilaa konstruktiiviselle utopialle, joka alistaa ne, sitoen kädet ja jalat, globalisaation ja kahlitsemattoman liberalismiin kauhistuttaville seurauksille: joukkosiirtolaisuudelle, turvattomuudelle, taloudelliselle tuholle, yhteiskunnalliselle kriisille ja moraalille ja kulttuuriselle rappiolle.

Euroopan tulevaisuus ei ole tässä totalitaarisessa supervaltiossa, kuten voimme nähdä Kosovossa, jonka pitäisi toimia esimerkkinä, vaan vapaasti toteutetussa Euroopan kansakuntien ja kansojen, mukaan lukien slaavilaisten kansakuntien, välisessä yhteistyössä.

Selvää kuitenkin on, että kaksi kansaa, molemmat unionin perustajajäseniä, ilmaisivat kantansa kansanäänestyksessä ja selkeästi vastustivat ehdotettua perustuslakia. Koska perustuslaki on siten laitton, kaikki siitä seuraava on laitonta, ja ketään ei voida pakottaa noudattamaan sen määräyksiä.

Kansallinen vastarinta on siten oikeutettu: kaikkien kansalaisten oikeus ja isänmaallisten velvollisuus. *Caveant consules!*

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, toivotan pääministerin tervetulleeksi tänne. Täällä minä teen työtäni. Tämä on dynaaminen paikka. Täällä muotoillaan politiikkoja, joilla on suora vaikutus ruotsalaiseen yhteiskuntaan sekä myös muihin eurooppalaisiin yhteiskuntiin. Se tapahtuu täällä – ei siksi, että kansalaiset pyritään sulkemaan poliittisen prosessin ulkopuolelle, vaan koska nämä ovat asioita, joista voidaan päättää vain, jos valtiot toimivat yhdessä. Kansallisvaltio ei ole enää asianmukainen ympäristö moniin aikamme haasteisiin vastaamiseen.

Niiden meistä, jotka olemme Ruotsista, joka on kuitenkin suhteellisen tuore jäsenvaltio, olisi ehkä hyvä muistaa, että monet niistä haasteista, joita kohtaamme, eivät johdu EU:sta, vaan lankeavat Euroopan unionin ratkaistaviksi, koska se on osoittautunut menestyksekkääksi aikamme haasteisiin vastaamisessa.

Näihin sisältyy Kosovo. Näihin sisältyy ilmastokysymys, jonka osalta Ruotsi on osoittanut, kuinka kehitystä voidaan käyttää sääntelyn sijaan yhteiskuntamme etujen ajamiseksi. Näihin sisältyvät kilpailukyky sekä rikollisuuden- ja terrorisminvastaista taistelua koskevat kysymykset. Nämä ovat ongelmia ja aloja, joita voimme käsitellä ainoastaan toimimalla yhdessä. Ne ovat ongelmia ja haasteita, jotka lankeavat meille meidän menestyksemme vuoksi.

Siksi pääministeri teki mielestäni oikein korostaessaan erästä seikkaa – jonka mielestäni pitäisi olla Euroopan unionin johtava idea tulevina vuosina – nimittäin avoimuutta. Avoimuutta meitä ympäröivää maailmaa kohtaan. Avoimuus maailmalle mahdollistaa sen, että voimme auttaa muokkaamaan kansainvälistä järjestelmää sellaisilla arvoilla kuin demokratia ja vapaus sekä laajentaessamme omaa yhteisöämme että osallistuessamme kansainvälisiin vapaakauppaneuvotteluihin ja moneen muuhun.

Jäsenvaltioiden välisen avoimuuden osalta on mielestäni tärkeätä painottaa, että ne, jotka vastustavat avoimuutta, vastustavat myös ihmisten vapaata liikkuvuutta ja vapaita mahdollisuuksia. Syrjintää tapahtuu juuri tässä kohdin. Avoimuus on hyvä eurooppalainen idea, ja jos saamme toteutettua sen, varmistamme myös, että kansalaisemme tunnistavat, että tämä todellakin on kansalaisten unioni. Tämä on haaste Ruotsin puheenjohtajuuskaudelle ja tälle parlamentille ja sen poliittisille ryhmille.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, kuten kaikki muutkin, haluaisin kiittää pääministeri Reinfeldtia hänen läsnäolostaan täällä.

Ensimmäinen kysymykseni koskee Itämeren kaasuputken ympäristöselvitystä. Itämeri on yksi maailman saastuneimmista meristä, ja parlamentti teki hiljattain sitä koskevan tutkimuksen, johon osallistui useita valiokuntia. Ruotsi oli ensimmäinen valtio, joka toimitti arvioinnin ympäristövaikutuksista. Tämä on yksi tärkeimmistä ympäristökysymyksistä sekä Ruotsille että EU:lle. Vaatiiko Ruotsi vielä toista vaihtoehtoa, jossa putki vedettäisiin maata pitkin ja josta täytyy tehdä uusi ympäristövaikutusten arviointi?

Putken toimittajat vakuuttavat meille parlamentissa, että tämä olisi liian kallista. Mutta sekä pääministeri että minä olemme kotoisin Tukholmasta, missä infrastruktuuri- ja investointikulut ovat käytännössä kaksinkertaistuneet. En voi uskoa, että 10–15 prosentin korotus on hyväksyttävä perustelu vastaväitteelle. Ympäristö on tärkeämpi.

Toinen kysymykseni koskee rypälepommeja ja vastaavia, joista keskustellaan nyt osana Oslon prosessia ja Wellingtonissa, Uudessa-Seelannissa ja joita käsiteltiin viime viikolla myös Ruotsin parlamentissa – tämä on myös tärkeä aihe. Useat järjestöt Ruotsissa, kuten Amnesty International, kirkkojen diakoniajärjestö, Punainen risti, UNICEF, Svenska Freds -rauhanjärjestö ja Ruotsin YK-liitto, ovat lähettäneet minulle kirjeitä ja vaatineet, että *Bombkapsel 90* (BK90), jota käytetään ruotsalaisissa JAS-lentokoneissa, olisi luokiteltava rypälepommiksi ja sisällytettävä kansainväliseen kieltoon. Mikä on hallituksen kanta JAS-koneissa käytettyyn pommiin? Pitääkö pääministeri BK90-pommia rypälepommina vai ei? Aikooko pääministeri toimia jatkuvassa Oslon prosessissa?

Lopuksi haluaisin tietää, milloin pääministeri aikoo toimia jaksottaisen Strasbourgiiin muuttamisemme lopettamiseksi, jonka puolesta eurooppaministeri Malmström keräsi miljoona nimeä ja allekirjoitusta. Eikö parlamentin itsensä kuuluisi päättää kokouksemme paikastaan neuvoston sijaan? Haluaisin myös sydämellisesti kiittää huomiosta, jonka teitte Turkin osalta. Lopuksi saanen sanoa, että kun palaatte ensi vuonna Ruotsin puheenjohtajakauden puitteissa, pääministeri ja muut hallituksen jäsenet ovat tervetulleita takaisin, usein!

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa pääministeri, se tosiasia, että Ruotsi sai uuden hallituksen syksyllä 2006, ei jäänyt huomaamatta, mitä tulee Euroopan unioniin sitoutumiseen. Haluankin kiittää pääministeriä ja eurooppaministeriä heidän selkeästä pyrkimyksestään tehdä Ruotsista aktiivisempi toimija unionissa ja löytää sen oma paikka Euroopan yhdentymisen ytimessä, kuten pääministeri sanoi.

Silti Ruotsi pysyy euron ulkopuolella, ja tämä tulee kalliiksi meille ruotsalaisille sekä taloudellisesti että varsinkin poliittisesti. Loppujen lopuksi, arvoisa pääministeri, kysymys on solidaarisuudesta. Kysymykseni onkin: milloin Ruotsista tulee unionin täysimääräinen jäsen. Miltä aikataulu näyttää, arvoisa pääministeri? Tämä on varsin arka aihe kotona Ruotsissa.

Olemme nyt Strasbourgissa, kauniissa ja viehättävässä kaupungissa, jonka historia muistuttaa mieliin sodan kauhut. Tämän lisäksi tiedämme, että miljoonat kaltaisemme kansalaiset ovat sitä mieltä, että tämä Brysselin ja Strasbourgien välinen matkustaminen ei ole paras tapa huolehtia ympäristöstämme ja käyttää varojamme. Harras anomus: eikö Ruotsin hallituksen olisi mahdollista puheenjohtajuuskautensa aikana uskaltautua tekemään aloitetta, jolla tämä edestakaisen matkustaminen saataisiin loppumaan?

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). – (LV) Arvoisa pääministeri, sekä te että me odotamme Euroopan tulevaisuudelta paljon. Aikanaan Robert Schuman toivoi voivansa yhdistää eurooppalaiset eri konfliktien aiheuttaman, vuosisatoja kestäneen erossa olon jälkeen. Hän ymmärsi, että ymmärtääksemme minne olemme menossa, on tärkeätä tietää, mistä olemme tulleet. Arvoisa pääministeri, ymmärrättekö, että Euroopan unioni ei ole selvittänyt epädemokraattista ja totalitaarista menneisyyttään? Selvä esimerkki tästä on viime vuonna tehty EU:n puitepäätös, joka koskee taistelua rasismia ja muukalaisvihaa vastaan. Euroopan valtioita kehoitetaan antamaan vankeusrangaistuksia natsien rikosten kieltämisestä, mutta vastaavien rikosten, joita tehtiin kommunistihallinnon alaisuudessa, epäoikeutettu kieltäminen tai niiden ihannoiti tarkoituksenmukaisesti jätetään huomiotta. Euroopan unionin ei pitäisi sallia tätä. Millaisen kuvan tämä antaa miljoonille itäeurooppalaisille, mukaan lukien uusien jäsenvaltioiden kansalaisille, joita kidutettiin Stalinin keskitysleireissä? Kehotan teitä vakavasti pohtimaan tätä ja edistämään ratkaisua tähän ongelmaan Euroopan tulevaisuuden ja oikeuden nimissä. Kiitos.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, ruotsalaista päivää jatkaa nyt seuraava henkilö, joka haluaa lopettaa Strasbourgissa käymisen. Haluan myös kansanäänestyksen perussopimuksesta.

Huomasin pukeneeni tänä aamuna yhden vihreän ja yhden mustan sukan. Ehkäpä tämä symbolisoi sitä, että meidän olisi saavutettava täällä jonkinlainen uusi liitto niiden ryhmittymien välille, jotka eroavat perinteisistä ryhmistä. Jos saatte minulta vihreän sukan, Fredrik, teidän on luultavasti ryhdyttävä kunnianhimoisemmaksi energian säästämisen ja uusiutuvien energialähteiden osalta. Toin mukanaani esimerkin. Tämä lamppu on LED-lamppu. Sen paikoilleen ruuvaaminen kestää 12 sekuntia. Uuden ydinvoimalan rakentaminen kestää 12 vuotta. Kumpi on helpompi ja nopeampi tapa ratkaista ilmasto-ongelmat?

Ajattelin myös, että meillä on kasvuun liittyviä ongelmia, joista on päästävä yhteisymmärrykseen. Nykyään tuomme historiallisia määriä tuotteita, jotka aiheuttavat päästöjä muissa maissa. Meidän on pidettävä tämä mielessämme työskennellessämme ilmastokysymyksen parissa. Sitten palaamme kauppaan. Liiketoimintaa suojeleva protektionismi on väärin. Mutta protektionismi, jolla suojellaan ympäristöä ja ihmisoikeuksia, on poliitikkojen velvollisuus ja vastuu vapailla markkinoilla. Muuten ihmiset muuttuvat markkinoiden välineiksi sen sijaan, että markkinat olisivat ihmisten väline.

Paras tapa, jolla te voisitte todistaa, että kansalaiset todella voivat osallistua unionin tulevaisuudesta päättämiseen, on sallia kansan ilmaista ajatuksensa kansanäänestyksessä.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan toivottaa Ruotsin pääministerin tervetulleeksi parlamenttiin ja tähän keskusteluun Euroopan tulevaisuudesta. Tämä on tärkeä keskustelu, joka vaikuttaa 493 miljoonaan ihmiseen. Keskustelu pitää siksi käydä, ja päätöksiä ei pidä tehdä ainoastaan parlamentissa, vaan myös kansalaisten keskuudessa. Jotta kansalaiset voivat sitoutua keskusteluun, heidän on voitava myös vaikuttaa tulevaisuuteensa. Ilman osallistumista ja mahdollisuutta vaikuttaa ei ole myöskään sitoutumista. Miten saamme kansalaiset siis osallistumaan? Vastaus on itsestään selvä: kysymällä heiltä tulevaisuudesta ja kuuntelemalla heidän vastauksiaan. Siksi kansanäänestys Lissabonin sopimuksesta on tarpeen, jos olemme tosissamme Euroopan kansalaisten suhteen. Liian suuren osan EU:n lainsäädännöstä luovat nykyään nimettömät viranhaltijat, joihin vaikuttavat asiantuntijat ja edunvalvontaryhmät, joissa kansalaisten ääni ei pääse kuuluviin. Nyt on aika päästää kansalaisten äänet kuuluviin.

Pääministeri ei maininnut Vaxholm-tuomiota lainkaan. Se on saanut suuren määrän huomiota, ei ainoastaan Ruotsissa, vaan myös monissa muissa EU:n jäsenvaltioissa. Tämä on luonnollista, koska se ei ole ainoastaan kuolinisku ruotsalaiselle mallille, vaan hyökkäys palkansaajia ja ammattiliittojen asemaa kohtaan kautta Euroopan. Tuomio on kutsu vähentää työntekijöiden palkkoja alimmalle sallitulle tasolle. Mikään maa ei saa asettaa vähimmäissuojaa parempia ehtoja työntekijöille. Tuloksena on kahden kerroksen työmarkkinat. Harvat edut ovat vain kotimaisten palkansaajien ulottuvilla, ja ulkomaisiin palkansaajiin pätevät eri säännöt. Tämä johtaa palkkojen ja työolosuhteiden polkumyyntiin ja syrjintään.

Ruotsi voi saada aikaan muutoksen tässä asiassa. Ruotsi voi puolustaa palkansaajien oikeuksia ja sosiaalista Eurooppaa vaatimalla Lissabonin sopimukseen poikkeuksia työehtosopimusten osalta. Ruotsi voi asettaa johtoon ja saada muut seuraamaan.

Yhteenvetona haluan muistuttaa Ruotsin pääministeriä toisesta niistä aiheista, jotka olivat Ruotsille tärkeimmät ennen EU:n jäsenyyttä. Yksi tärkeimmistä painopistealueista oli yhdenvertaisiin mahdollisuuksiin liittyvät kysymykset. Mitä on tapahtunut? Haluaako Ruotsi jatkossa näyttää mallia yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskeissa kysymyksissä? Tämä kysymys on osa tulevaisuutta koskevaa keskustelua. Ilman naisia Euroopalla ei tulevaisuutta.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopalla on selvästi tulevaisuus ainoastaan kansojensa kautta, koska ne antavat unionille sisällön ja voiman. Jos sen kansat sulautetaan, niiltä riistetään vastuu itsestään ja ne jaetaan tai rikotaan pieniksi ruhtinaskunniksi, joilla ei ole mitään poliittista ulottuvuutta – tietenkin Yhdysvaltojen imperialistisen politiikan mukaisesti, kuten olemme juuri nähneet tapahtuvan Kosovossa, missä viimeisimmät kauhistuttavat tapahtumat aiheuttavat uhkan tulevaisuudelle – lyhyesti sanottuna, jos Eurooppa antautuu maattomalle tekniselle järjestelmälle, joka alistaa Euroopan globalisaation ja valtakunnan oikeille, alan todella pelätä tulevaisuutemme puolesta.

Kaikki puhuu sen puolesta, että tämä kone, jota me häpeäksemme kutsumme Euroopan unioniksi, ei ainoastaan toimi ilman ihmisiä, vaan itse asiassa heitä vastaan. Tästä todistaa myös Ranskassa vuonna 2005 järjestetyn kansanäänestyksen tuloksen hämmästyttävä kieltäminen, jota auttoi ja edisti mitäänsanomaton presidenttimme Nicolas Sarkozy. Ranskalaiset tuntevat tullessaan petetyiksi ja ovat luopuneet kaikesta toivosta tässä yleisessä rytkäksä, joka kieltää sekä menneen että tulevan.

Eurooppa löytää pelastuksen vain, jos ihmiset ottavat kohtalonsa omiin käsiinsä ja jos jäsenvaltiot ovat vapaat toteuttamaan omia politiikkojaan ja yhdistämään voimansa tarvittaessa, jos emme usko valhetta demokratiasta, jolla ei ole enää mitään tekemistä *demoksen* tai *kratoksen* kanssa, lyhyesti sanottuna, jos jäsenvaltiot ja kansat julistautuvat uudelleen itsenäisiksi. Muuten kaunis idea Euroopasta ajautuu haaksirikkoon, ja me ajaudumme yhä kauemmas ja kauemmas historian rannoilta.

László Tókécs (NI). – (HU) Arvoisat puhemies ja pääministeri, uuteen Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen liitettyssä perusoikeuskirjan johdannossa todetaan, että Euroopan kansat ovat päättäneet jakaa rauhanomaisen tulevaisuuden, joka perustuu yhteisille arvoille. Saharov-palkinnon voittaja Salih Mahmoud Osman sanoi kuitenkin viime joulukuussa Euroopan parlamentin täysistunossa, että ilman oikeudenmukaisuutta ei ole rauhaa.

Epäoikeudenmukaiset rauhan takaavat järjestelmät johtavat ennemmin tai myöhemmin sotaan ja kaatuvat. Viimeisin sota Balkanilla ja entisen Jugoslavian hajoaminen ovat tästä erinomainen esimerkki. Sovinto on lähes mahdoton saavuttaa, ellei uutta, oikeudenmukaista järjestelmää saada tilalle.

Euroopan on tultava sinuiksi myös kommunistisen menneisyytensä kanssa. Kommunismin huonosta perinnöstä eroon pääseminen on edellytys Euroopan rauhanomaiselle tulevaisuudelle. Kommunismi ansaitsee yhtäläisen tuomion kuin natsismi. Maanosamme ei näe rauhaa tai oikeusvaltiota, eikä turvallisuutta tai vakautta, ellei legitiimiä oikeutta sovelleta kaikkiin asioihin. Tätä samaa oikeutta sovelletaan myös ratkaistaessa etnisten vähemmistöjen tilanne.

Giles Chichester (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, toivotan ilolla pääministerin tervetulleeksi tänään. Hänen historiallinen voittonsa Ruotsin parlamenttivaaleissa oli henkilökohtainen saavutus. Onnittelen häntä myös keskusta-oikeiston yhdistämisestä ja sosiaalidemokraattien vallan voittamisesta ja toivotan onnea hänelle ja hallitukselleen.

Keskustelemme tänään Euroopan tulevaisuudesta viikolla, jolla tämä parlamentti äänestää Lissabonin sopimusta tukevasta mietinnöstä. Haluan tehdä erittäin selväksi, että Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiiviset parlamentin jäsenet äänestävät mietintöä vastaan, koska vastustamme periaatteellisesti tätä sopimusta. Emme hyväksy myöskään prosessia, jolla siitä sovittiin, sekä sitä tosiasiaa, että se on pelkkä kopio perustuslaista, jonka kaksi unionin perustajajäsentä hylkäsi kansanäänestyksellä.

Tämä sopimus vie Euroopan väärään suuntaan. Sillä siirretään EU:lle merkittävästi uutta toimivaltaa, josta osa on aloilla, jotka ovat kansallisen edun kannalta äärimmäisen tärkeitä. Puolueellani on erilainen näkemys Euroopan tulevaisuudesta. Siinä Eurooppa on avoimempi, dynaamisempi ja seurattavampi sekä hajautetumpi, epäyhtenäisempi ja joustavampi.

Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentti käsittelee parhaillaan sopimusta. Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset olivat tietenkin toivoneet saavansa sanoa mielipiteensä kansanäänestyksessä. Mutta hallituksemme perui häpeällisesti julkisen lupauksensa järjestää kansanäänestys.

Puolueeni jatkaa, täällä ja kotimaassamme, ahkeraa kampanjointia sen puolesta, että kansalaiset saisivat ilmaista mielipiteensä kansanäänestyksessä. Ilman laajaa yleistä kannatusta Euroopan unionilla ei ole yleisön tukea toiminnalleen. Sen on päästävä irti toimielimiin liittyvästä pakkomielteestään. Ollakseen valmis 2000-luvulle EU:n on keskityttävä esimerkiksi ympäristöön, taloudelliseen kilpailukykyyn ja maailmanlaajuiseen köyhyyteen näyttääkseen, että se on yleisen kannatuksen arvoinen. Nämä ovat niitä asioita, joista tulevaisuuden Euroopan pitäisi koostua.

Libor Rouček (PSE). - (CS) Arvoisa ministeri, hyvät naiset ja herrat, EU on juuri saanut päätökseen erittäin menestyksellisen vuoden. EU laajeni Romaniaan ja Bulgariaan, Schengen-alueeseen liittyi yhdeksän uutta maata, euro-alueeseen liittyi kolme uutta valtiota, ja euro on alkanut hiljalleen korvata dollarin kansainvälisenä valuuttana ympäri maailman. EU ja sen 500 miljoonaa kansalaista ja kuluttajaa alkavat sanella yhä merkittävämmässä määrin maailmanlaajuisia kaupallisia, ympäristöön liittyviä ja teknisiä sääntöjä ja normeja. Huolimatta monien euroskeptikkojen toiveajattelusta Eurooppa pääsi jopa yhteisymmärryksen uudesta uudistussopimuksesta.

Korostan näitä menestyksiä, koska ne on saavutettu uusien jäsenvaltioiden aktiivisen osallistumisen ansiosta, ei niistä huolimatta. Tämän vuoksi olen tyytyväinen pääministerin tulevaisuuden painopistealoihin liittyviin ehdotuksiin. Yhden näistä tulevaisuuden painopistealoista pitäisi olla EU:n laajentuminen Länsi-Balkanin alueille. Tähän vaaditaan kuitenkin seuraavien kahden ennakoehdon toteutumista: kyseessä olevien maiden on oltava teknisestä näkökulmasta katsottuna valmiit, ja nykyisillä jäsenvaltioilla on oltava rohkeutta. Niiden politiikoilla on oltava rohkeutta selittää kansalaisilleen, että laajentuminen on ollut menestystarina ja että sen sijaan, että se olisi vähentänyt turvallisuutta, vapautta, demokratiaa ja hyvinvointia, se on lisännyt niitä. Mielestäni meillä on oltava rohkeutta sallia Länsi-Balkanin alueiden liittyminen viisumivapaaseen alueeseen mahdollisimman aikaisin. Miksi meidän, 27 valtion ja 500 kansalaisen yhteisön, pitäisi pelätä Länsi-Balkanin 20 miljoonaa ihmistä?

Minulla on yksi loppuhuomio. Ruotsin puheenjohtajuuskausi on ensi vuonna. Ruotsi työskentelee Ranskan ja Tšekin tasavallan kanssa. Haluaisin pyytää pääministeriä rohkaisemaan tšekkikollegoitaan antamaan Lissabonin sopimuksen Tšekin tasavallan parlamentin ratifioitavaksi mahdollisimman pian. Tšekin tasavallan kansalaisena epäilen, että euroskeptinen hallituksemme ei ole kovin innokas tätä tekemään.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Hyvät kollegat, kokemuksessa ei ole mitään ihmeellistä. Se auttaa tunnistamaan virheen, kun teet sen uudelleen. Tällä kertaa emme saa tehdä virheitä Balkanilla. Tämä on ensimmäinen huomautukseni pääministerin parlamentille osoittamista avaussanoista. Euroopan on puhuttava Kosovossa yhdellä äänellä.

Toinen huomautukseni koskee terrorismia, jota vastaan avoimen yhteiskunnan on taisteltava avoimen yhteiskunnan käytettävissä olevin keinoin ja vahvalla itseluottamuksella antamatta periksi tungetteleville toimenpiteille.

Kolmas ja viimeinen huomautukseni koskee ilmastokysymystä, jonka osalta eurooppalaisen järjestelmän on käsiteltävä ehkä suurin ja vaikein asia lyhyimmässä ajassa, missä meidän on koskaan täytynyt tehdä vastaavia suuria päätöksiä. On olemassa vaara, että asioita viimeisteltäessä Kööpenhaminassa olemme kuin Hans Christian Andersenin sadun kuningas, joka käveli ilman vaatteita kaupungin kaduilla.

Jotta EU:lle tuotetaan tarvitsemaamme lainsäädäntöä, on oltava näyttöä vahvuudesta ja yhteistyöstä ministerineuvoston ja komission välillä, ja ennen kaikkea parlamentin kanssa – jotakin, jolle ei ole esikuvaa EU:n historiassa.

Lopuksi haluan sanoa olevani iloinen nähdessäni tulevaisuuteen suuntautuneen ruotsalaisen hallituksen eurooppalaisen keskustelun ytimessä. Tervetuloa!

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin tulevaisuudelle ovat tärkeimpiä elintason säilymiseen ja yleiseen sekä kansainväliseen turvallisuuteen liittyvät näkyvät tulokset kansalaisten elämässä. Unionin tulevaisuutta eivät määrittele nämä entistä monimutkaisemmat toimielin uudistukset, joista tämä parlamenttikin keskustelelee huomennaamulla.

Yksi kokeista, joihin unioni joutuu ja joka on erityisen tärkeä teidän ja minun Itämeren rannalla sijaitseville maillemme, on pohjoiseen kaasuputkeen liittyvä kysymys. Hanke on harvinaisen vaarallinen ympäristölle ja poliittisesti EU:n energiaohjelmien vastainen. Jos haluamme Euroopan, joka tuottaa tuloksia, emme voi sallia tällaisia hankkeita. Tästä seuraakin kysymykseni: mikä on teidän kantanne tämän hankkeen rahoittamiseen eurooppalaisista varoista, joihin Nord Stream -yhtiön edustajat juuri viittasivat?

Ian Hudghton (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, jo yli yhdeksän vuoden ajan minulla on ollut suuri kunnia edustaa Skotlantia täällä parlamentissa, ja tänä aikana olemme keskustelleet monta kertaa Euroopan tulevasta muodosta ja olemme toivottaneet tervetulleeksi kärkijoukkoon 12 uutta jäsenvaltiota. Tämä sisämarkkinoiden ja muiden yhteistyön alojen valtava laajentuminen on hyväksi Skotlannille ja hyväksi Euroopalle kokonaisuutena. Mutta kuluneiden yhdeksän vuoden aikana meidän on täytynyt kärsiä niin kutsutuista kriiseistä, kuten Santerin komission irtisanoutuminen tai perustuslaillisen sopimuksen hylkääminen. Se, että EU:n jäsenyyden monet myönteiset seuraukset on pilattu tällaisilla itseaiheutetuilla ongelmilla, on sääli ja aiheuttaa turhautumista.

Skotlannissa me myös pääsemme eteenpäin. Meillä on uusi hallitus – kansallispuolueen hallitus, joka on euromyönteinen ja jolla on visio Skotlannin uudesta tulevaisuudesta Euroopassa. Arvoisa pääministeri, haluan nähdä skotlantilaiset ministerit neuvostossa teidän ministereidenne vieressä, ei toisessa rivissä. Skotlannilla on paljon annettavaa Euroopan unionille ja sen kehitykselle: rakentava asenne ja rikkaat energiavarat, mainitakseni niistä kaksi. Odotan sitä päivää, kun Skotlanti toivotetaan tervetulleeksi unioniin itsenäisenä jäsenvaltiona. Uskoakseni tällainen muutos ei olisi ainoastaan eduksi Skotlannille, vaan myös Euroopan tulevaisuudelle.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Arvoisat puhemies ja pääministeri, keskustelemme Euroopan tulevaisuudesta, mutta suurin kysymys koskee sitä, kuka tästä tulevaisuudesta päättää.

Jean Monnet'n ajoista lähtien EU:ssa on valitettavasti ollut perinteenä, että unionia rakennetaan ilman eurooppalaisten kansalaisten osallistumista. Suurin harha tähän mennessä on se, että EU:n poliittinen johto esittää ne samat ehdotukset unionin johtamis- ja toimintatavasta, jotka esitettiin perustuslaillisissa sopimusehdotuksissa, jotka on jo hylätty kansanäänestysten korkeiden äänestysprosenttien ja vastustavien äänien ansiosta.

Huomautan, että liberaaliryhmän johtaja sanoo sopimuksen vastustajien haukkuvan hullun lailla. Eli hän tarkoittaa, että ranskalaisten ja hollantilaisten enemmistö haukkuu kuin hullut, kuten tietysti minäkin seissoessani täällä istuntosalissa. Mielestäni puheenjohtajan ei pitäisi sallia tällaisen kielen käyttöä jatkossa.

Ruotsin pääministeri sanoo kotonaan ja täällä parlamentissa, että EU:n talousarvion maataloustukia pitäisi vähentää ja leikata ja että ylikansallisuuteen johtava kehitys pitäisi keskeyttää. Tämä on Ruotsin kansalaisten mielipide. Mutta neuvostossa hänen hallituksensa kannattaa EU:n kehittämistä valtioksi, ja ruotsalaiset Euroopan parlamentin jäsenet puoltavat vastaavasti vallan siirtämistä ruotsin kansalaisilta Brysseliin. Tämä ei ole mikään tulevaisuus.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisat puhemies ja pääministeri, on hieman outoa keskustella Euroopan tulevaisuudesta ilman, että pohditaan kysymystä Euroopan unionin rajoista. Ja silti tämä on oleellisin haaste, jonka kohtaamme. Kerta toisensa jälkeen väistelemme aihetta, ja suuri yleisö on oikeutetusti huolissaan. Ihmiset ovat huolissaan siitä, onko Euroopan unioni vielä eurooppalainen hanke. Sitä se ei enää ole, jos Turkki liittyy. Jos Euroopan unioni itsepäisesti kieltäytyy kuuntelemasta kansan tahtoa, sen demokraattinen perusta katoaa hitaasti mutta varmasti.

Arvoisa pääministeri, te varoitatte rakentamasta muuria Turkkia vastaan. Mutta tästä ei ole kysymys. Hienot sanat eivät huiputa ketään Euroopassa. Kööpenhaminan kriteerejä on noudatettava, myös Turkin, mutta näin ei selvästikään ole tapahtunut. Joten oli aika keskeyttää neuvottelut. Tässä vain yksinkertaisesti pitäytydytään sovitussa.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Arvoisat puhemies ja pääministeri, viittasitte Euroopan unioniin globaalina toimijana, erityisesti sopimuksen ratifioinnin jälkeen. Emme voi muuta kuin kannattaa tätä näkemystä, ja onnittelisin teitä, arvoisa pääministeri, selvän ja päättäväisen kannan ottamisesta Valko-Venäjän, Euroopan viimeisen diktatuurin, osalta. Jos haluamme vaikuttaa demokratian ja ihmisoikeuksien puolesta Afrikassa ja Aasiassa, meidän on ensin selvitettävä nämä ongelmat lähellämme, unionin omilla kotiportilla.

Tässä yhteydessä haluaisin myös onnitella teitä sen johdosta, että olette ottaneet selkeän kannan EU:n laajentumiseen. Mielessäni on Valko-Venäjän naapuri Ukraina, jossa käydään taistelua siitä, muodostuuko maasta demokratia, joka kehittyy normaalisti, sujuvasti ja demokraattisesti, sekä meidän että Ukrainan kansan eduksi. Avautuminen Ukrainaa kohti on hyvin tärkeää pitäen silmällä sen jäsenyyttä Euroopan unionissa.

Lopuksi haluaisin onnitella teitä, arvoisa pääministeri, erittäin vahvasta Itämeren, kahdeksan jäsenvaltion reunustaman pienen meren, suojeleluun liittyvästä kannanotostanne. Itämeri on käytännössä EU:n sisäinen meri, ja maailmassa yksikään meri ei kohtaa vastaavan suuruisia ympäristöuhkia.

Puhuitte myös energiakysymyksistä ja ilmastonmuutosta torjuvista toimita Ruotsin puheenjohtajuuskauden painopistealueena. Kannatamme täysin tätä sitoumusta, joka on yhteiskuntamme tehtävä ja velvollisuus. Mutta minulla on sellainen mielikuva, että tässä asiassa puhumme enemmän kuin teemme.

Talousarvion väliarviointi toimitetaan Ruotsin puheenjohtajuuskauden aikana. Ellemme muuta talousarviotamme siten, että meillä on varaa toimia ilmastonmuutosta vastaan jotensakin vastuullisesti ja ottaa käyttöön vähähiilisiä teknologioita laajassa mielessä ymmärrettyinä, emme todellakaan pääse sanoja pidemmälle ja epäonnistumme päätehtävämme täyttämässä.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies. Tervetuloa Fredrik Reinfeldt. Puhuitte hyvin viisaasti sopimuksesta, laajentumisesta ja ilmastosta. Keskityn johonkin, mitä ette maininnut.

Jacques Delors sanoi kerran, että sisämarkkinat eivät ikinä onnistuisi ilman vankkaa sosiaalista ulottuvuutta. Hän oli ehdottoman oikeassa. Joten olin hieman yllättynyt siitä, että käsittelette sosiaalista EU:ta ja näitte sen kansallisten järjestelmien ja EU:n sääntöjen välisenä ristiriitana.

Mielestäni se pitää nähdä toisinpäin. Meillä on yhteiset työmarkkinat. Meidän on siksi täydennettävä kansallista työläinsäädäntöämme ja -järjestelmiä, muuten tämä ei toimi. Jos pysytte tässä näkökannassa, haluaisin esittää muutaman esimerkin. Onko ongelmana työntekijöiden lähettämisestä annettu direktiivi? Onko ongelmana ostotarjouksista annettu direktiivi vai jokin työmarkkinaosapuolten Euroopan tasolla tekemistä sopimuksista? Osa-aikatyötä koskeva direktiivi? Vanhempainvapaata koskeva direktiivi?

Voimme ottaa yksityiskohtaisen esimerkin. Tämä epätasapaino markkinoiden ja politiikan välillä on nähtävissä Laval-tapauksessa. Laval-tapauksessa ongelma on, että markkinat menevät työntekijöiden oikeuksien edelle. Olette hoitaneet tämän hyvin Ruotsissa. Tähän saakka olette hoitaneet jutun hyvin, mutta kuten monet muut ovat täällä sanoneet, tämä vaikuttaa moniin muihin maihin kautta EU:n. Jos eurooppalainen aloite tulee tarpeelliseksi, oletteko silloinkin mukana kanssamme?

Viime kuussa hyväksyimme työterveyttä ja työturvallisuutta koskevan strategian. Yksi siinä asetetuista tavoitteista oli sen varmistaminen, että jokaista 10 000 työntekijää kohti on yksi työsuojelutarkastaja. Ruotsi kulkee täysin vastakkaiseen suuntaan eikä saavuta tätä tavoitetta pitkään aikaan. Sen sijaan suhdeluku laskee Ruotsissa 27 prosentilla. Tanskassa, jossa työmarkkinat muistuttavat Ruotsin markkinoita, on yli kaksi työterveys- ja työturvallisuustarkastajaa 10 000 asukasta kohti. Miten voi olla mahdollista, että Ruotsi kulkee aivan vastakkaiseen suuntaan? Miksi ette aseta etusijalle työterveyttä ja -turvallisuutta?

Henrik Lax (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, on vaikea tehtävä saada unioni sellaisen yhteisen energiapolitiikan taakse, jolla voidaan turvata jäsenvaltioiden energiansaanti, kuten sanoitte, hyvä pääministeri Reinfeldt.

Mainitsitte myös EU:n Itämeren strategian, jota komissio parhaillaan käsittelee. Asianmukaisesti suunniteltu Itämeren aluetta koskeva strategia voi muodostua tulevaisuudessa tärkeäksi osaksi energiapolitiikkaa, ei vähiten energiaan liittyvässä yhteistyössä Venäjän kanssa. Ongelmaa kuvaa hyvin Ruotsin hallituksen viime viikolla tekemä päätös hylätä Nord Streamin hakemus, joka koski kaasuputken viemistä Ruotsin Itämeren aluevesien kautta. Hakemus oli liian puutteellinen harkittavaksi otettavaksi.

Kaasuputkihanke aiheuttaa alueella suurta epäluottamusta. Hyväksyttävää ratkaisua ei voida löytää, elleivät EU ja Itämeren ympäröivät jäsenvaltiot muodosta toimintalinjaa ja ellei niille anneta täyttä osallisuutta hankkeeseen.

Haluaisin kehua Ruotsia, joka tarjoaa mahdollisuuden kokeilla uusia energiapolitiikan määräyksiä, jotka sisältyvät Lissabonin sopimuksen 176a artiklaan.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Arvoisat puhemies ja pääministeri, haluaisin puhua ympäristöpolitiikan pienestä osa-alasta. Malmön kaupungin aloitteet energiansäästön ja ympäristöystävällisen liikenteen alalla ovat lupaavia. Olen koeajanut useita ympäristöystävällisiä autoja. Hiljattain tammikuussa Berliinissä ajoin suurta S-sarjan Mercedestä, joka on noin parin tonnin auto. Auto toimi sekä perinteisellä polttoaineella että vedyllä. Yhdestä polttoaineesta toiseen saattoi vaihtaa nappia painamalla – riippumatta auton senhetkisestä nopeudesta. Kiihtyvyyks vaikutti olevan yhtäläinen molemmilla polttoainetyypeillä.

Kehityksen näkökulmasta vedyn käyttö autojen polttoaineena on edistynyt huomattavasti. Vetykäyttöisen auton jätetuote on puhdas vesi, eikä mitään muuta. Jos vetyä käytettäisiin tavallisten yksityisautojen polttoaineena, olisi mahdollista päästää ainoastaan vetykäyttöisiä autoja kaupunkiemme keskusta-alueille. Tämä vähentäisi huomattavasti saastuttamista ja siten myös hengitystiesairauksia ja vanhojen rakennuksiemme syöpymistä. Toivon, että Ruotsi edistää tällaista ympäristöllisesti kestävä kehitystä.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, joulukuun 14. päivänä vuonna 2007 Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota esittämään EU:n Itämeren aluetta koskevan strategian viimeistään vuoden 2009 heinäkuuhun mennessä - aloite, johon myös Euroopan parlamentti oli tyytyväinen.

Tämän päätöksen tärkeyttä eivät voi aliarvioida Pohjoismaat eivätkä ne Itämeren rannalla sijaitsevat jäsenvaltiot, jotka liittyivät vuonna 2004. Strategia voisi todellakin mahdollistaa alueen voimavarojen käyttämisen kaikilla aloilla ympäristöstä, taloudesta, kulttuurista ja koulutuksesta turvallisuuteen.

Tähtäämällä Lissabonin esityslistalla asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen EU:n Itämeren aluetta koskeva strategia voisi muodostua sillaksi suhteissa Venäjään. Ruotsi on neuvoston puheenjohtajavaltio vuoden 2009 toisella puoliskolla, ja toivomme, että tämä antaa strategialle hyvän alun. On kuitenkin oleellista, että kaikki Itämeren maat valmistelevat omat toimintasuunnitelmansa tähän mennessä, ja tämä koskee myös omaa maatani Viroa.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, on olemassa periaatteessa kaksi mallia yhdistyneen Eurooppamme tulevaisuudelle: yhdenmukaisen, aina vain lähemmin yhdennetyn Euroopan malli, joka on Lissabonin sopimuksessa kuvattu malli, tai ”kokoa oma annoksesi” -malli.

Ruotsi on Suomen ja Itävallan tavoin kuulunut Euroopan unioniin jo huomattavan pitkän ajan, mutta Ruotsi ei kuulu euroalueeseen. Saanko kysyä pääministeriltä onko tähän joitakin erityisiä syitä? Näkisimme mielellämme Ruotsin liittyvän euroalueeseen.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Giles Chichester pistäytyi täällä pitämässä lyhyen puheen ja katosi kuuntelematta vastausta. Hänen lisäksi täällä keskustelussa ei ollut yhtä ainutta Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolueen jäsentä kuulemassa konservatiivipääministerin puhuvan meille Euroopan tulevaisuudesta.

Miksi näin? Eivätkö he halunneet kuulla konservatiivikollegaltaan, kuinka hyvä Lissabonin sopimus on? Että siitä ei tarvitse järjestää kansanäänestystä, koska siihen ei sisälly toimivallan siirtämistä? Että tarvitsemme tätä sopimusta saadaksemme unionin toimimaan paremmin? Eivätkö he kykene osallistumaan edes näitä asioita koskevaan keskusteluun? Jäivätkö he mieluummin ulos, oletettavasti baariin maansa itsenäisyyspuolueen kollegoiden kanssa?

Mielestäni on häpeä, että he eivät olleet täällä osallistumassa tähän erinomaiseen keskusteluun.

(Suosionosoituksia)

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja pääministeri, viittasitte yhteiseen maatalouspolitiikkaan ainoana EU:n politiikkana, joka on täysin yhteisön käsissä. Lienette kuitenkin tietoinen siitä, että viimeisten 15 vuoden ajan maatalouspolitiikka on käynyt läpi merkittävämpiä muutoksia kuin mikään muu EU:n politiikka, ja maatalouspolitiikkaa ei mitenkään voida verrata tai asettaa samalle viivalle teollisuuspolitiikan kanssa, koska niitä koskevat hyvin erilaiset ehdot. Turvallisuuden ja etukäteissuunnittelulle varatun pelivaran on oltava jatkossakin maatalouspolitiikan taustalla.

Haluaisin muistuttaa, että EU:n talousarviosta maataloudelle osoitettu osuus vähenee 35 prosenttiin vuoteen 2013 mennessä. Maatalousyhteisö ottaa vastuunsa yleisöä kohtaan hyvin vakavasti – tämä vastuu on kirjattu Rooman sopimukseen. Tutkimuksen, kehityksen, kestävyuden, työllisyyden ja ympäristönsuojelun on oltava yhteisiä tavoitteitamme. Odotan todellakin jännittävää Ruotsin puheenjohtajuuskautta.

Esko Seppänen (GUE/NGL). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, Euroopan tulevaisuudesta puhuttaessa ette puhuneet Euroopan unionin militarisoimisesta. Lissabonin sopimuksella EU:n jäsenvaltiot sitoutuvat lisäämään sotilaallisia voimavarojaan. Lissabonin sopimuksella jäsenvaltiot ovat valmiita operoimaan ulkomailla kriisinhallintatehtävissä, jopa rauhaan pakottamisessa, ilman YK:n mandaattia eli kansainvälisen oikeuden näkökulmasta laittomasti. Ja Lissabonin sopimukseen liittyvät myös sotilaalliset turvatakuut, ainakin solidaarisuuslausekkeeseen, ja tältä osin Ruotsin puolueettomuus on kovin kyseenalainen, sotilaallinen liittoutumattomuus on kovin kyseenalainen. Arvoisa pääministeri, pidättekö te Lissabonin sopimukseen sisältyviä sotilaallisia turvatakuita yhteensopivina teidän sotilaallisen liittoutumattomuutenne kanssa?

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisat puhemies ja pääministeri, selvästikään emme ole sitoutuneet Euroopan rakentamiseen Brysselin teknokraattien, vaan unionin kansalaisten vuoksi – jotta he voisivat elää paremmin ja turvallisemmin. Ainoastaan kuuntelemalla heitä voimme menestyä tehtävässämme.

Poliitikoilla on erilaisia odotuksia: jotkut haluavat enemmän Eurooppaa, jotkut vähemmän. Tosiasia kuitenkin on, että 27 jäsenvaltion pääministerit ovat allekirjoittaneet Lissabonin sopimuksen. Sopimus on tienviitta avoimempaan ja demokraattisempaan Eurooppaan, ja siksi se pitäisi ratifioida tämän vuoden aikana. Sallikaa minun sanoa niille parlamentin jäsenille, jotka nyt vaativat ratifiointia koskevia kansanäänestyksiä, vaikka itse vastustivat eurooppalaista perustuslakia: älkää leikkikö kansanäänestyksen instituution kanssa, älkää naamioituko demokratian puolustajiksi, koska unionin kansalaiset eivät usko teitä kuitenkaan. He tietävät, että juuri Lissabonin sopimus puolustaa demokratiaa Euroopassa.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Hyvät naiset ja herrat, keskustelun aiheena on tänään visio uudenaikaisesta, dynamisesta Euroopasta. Tämä keskustelu on erittäin hyödyllinen ja ajankohtainen. Globalisaatio pakottaa meidät kysymään kysymyksiä ja ottamaan vastaan haasteita, kuten ne, jotka Ruotsin pääministeri Fredrik Reinfeldt mainitsi. Rakenteellisten uudistusten toimeenpanon, joka on mielestäni Lissabonin sopimuksen poliittisesti vaikein osa, on oltava pääasiallinen poliittinen tavoitteemme. Ellei taloutemme kasva tervettä vauhtia, voimme unohtaa tietoon perustuvan talouden. Olen vakuuttunut siitä, että tietoon perustuva talous ja inhimillisiin voimavaroihin sijoittaminen ovat oikeita strategioita Euroopan tulevaisuuden kannalta.

Useat puhujat ilmaisivat toivovansa ”sosiaalista Eurooppaa”. En tiedä yhtään poliitikkoa, en edes meidän konservatiivisessa ryhmässämme, joka vastustaisi kansalaisten sosiaalista turvaverkkoa; joka ei haluaisi kansalaisten ansaitsevan kunnollista palkkaa ja saavuttavan paremman elintason tai joka haluaisi kansalaisten saavan 150 euron eläkkeen, kuten Slovakiassa. Vuoden 2007 viimeisen neljänneksen aikana maassani Slovakiassa talous kasvoi ennätykselliset 14 prosenttia edelliseen vuoteen verrattuna. Voisiko nykyinen pääministeri Robert Fico johtama sosiaalidemokraattinen hallitus panna toimeen sosiaalipolitiikkaa, jos aiemmalla hallituksella, jota johti pääministeri Mikuláš Dzurinda, ei olisi ollut poliittista rohkeutta hyväksyä rohkeita vero-, sosiaali-, terveys- ja koulutusjärjestelmien uudistuksia?

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa pääministeri, se mitä sanotte on totta – meidän ei pitäisi pelätä vahvaa, vaan heikkoa Eurooppaa. Olen täysin samaa mieltä ja uskoakseni niin ovat myös Euroopan kansalaiset. Kun he kuitenkin näkevät meidät näpertelemässä traktorin lamppujen ja muiden pikkujuttujen kanssa, olen varma, että he ovat pettyneitä.

Hyvä pääministeri, puhuitte hyvin innostuneesti laajentumisesta. Mietin kuitenkin, olisiko EU:n ollut viisaampaa ratkaista sisäiset ongelmansa ennen laajentumista. Eikö olisi ollut parempi, jos jonkinlainen uudistussopimus olisi ollut voimassa jo ennen laajentumista?

Lopuksi, arvoisa pääministeri, nyt kiireellinen kysymys on Lissabonin sopimuksen ratifiointi. Olin yllätynyt kuullessani Yhdistyneestä kuningaskunnasta valitun kollegani ilmaiseman mielipiteen. Jos Lissabonin sopimusta ei ratifioida, Euroopalla ei ole tulevaisuutta.

Fredrik Reinfeldt. – (SV) Kiitos teille kaikille kysymyksistänne ja kommentteistanne. En valitettavasti pysty vastaamaan kaikkiin kysymyksiin. Kiitos paljon kärsivällisyydestänne, jota olette osoittaneet joutuessanne kuuntelemaan näin paljon ruotsia kysymysten suuren määrän vuoksi.

Vastaukseni liittyvät hyvin paljon luottamukseeni siihen, että tehtyjä sopimuksia noudatetaan, ja tähän palaan vielä jatkossa. Sanoin, että uskon vahvasti Eurooppaan. Useaan otteeseen Ruotsissa olen myös ilmaissut luottavani ruotsalaiseen työmarkkinamalliin, joka on kehitetty työehtosopimustemme pohjalta. Ruotsissa olemme valinneet hieman eri tien kuin monissa muissa Euroopan maissa, jotka ovat pitäneet tärkeämpänä lainsäädäntöä, kun me taas olemme painottaneet työmarkkinaosapuolten vastuuta.

Meidän näkökulmamme on, että Laval-tuomio ei heikennä Ruotsin mallia, mutta että se kylläkin herättää useita eräisiin Ruotsin lainsäädännön osiin liittyviä kysymyksiä. Etenemme rauhassa yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa selvittääksemme, miten ruotsalaiseen työmarkkinamalliin voitaisiin tehdä muutoksia, mutta tämän tarkoitus ei kuitenkaan ole huonontaa sitä tai tehdä mitään perustavanlaatuisia muutoksia.

Aiomme jatkossakin kunnioittaa työmarkkinamallin järjestystä ja toivomme voivamme käydä keskustelua, ja toivon, että tätä ei tulkita miksikään muuksi, kun siitä puhutaan kautta Euroopan.

Täällä sanottiin, että sisämarkkinat eivät riitä. Kyllä, yksi arvostelu koskee sitä, että sisämarkkinat eivät ole täysin toimivat. Tämä on huomautus, jonka kuulen usein liikealan toimijoilta ja muilta, että puhumme sisämarkkinoista, mutta että vapaa liikkuvuus ei ole todellisuudessa vapaata.

Hallitukseni tekee todellakin töitä vähentääkseen yhteiskunnallista syrjäytymistä, luodakseen pohjan työn kautta syntyvälle itsemääräämisoikeudelle ja varmistaakseen, että useimmat ihmiset tekevät töitä. Lisäksi hyvinvointiin liittyvät päämäärät tulisi saattaa useampien ulottuville. Mitä useampi ihminen työskentelee, sitä enemmän saamme varoja hyvinvointiratkaisujen rakentamiseen niille, jotka eivät voi tehdä työtä. Mielestäni siis Ruotsin noudattamassa politiikassa työn ja hyvinvoinnin välinen polku on johdonmukainen.

Demokratia mainittiin useissa kommentteissa. Mielestäni täällä demokratiaa harjoittavat esimerkillisellä tavalla sen valitut edustajat. Tämä ei ole huono tapa harjoittaa demokratiaa. Uskon, että useat teistä läsnä olevista ovat tänään edustaneet äänestäjiänne hyvin, ja myös minä olen valmis tekemään saman monin eri tavoin. Demokratia on kyky tehdä päätöksiä, ja näin on oltava.

Haluaisin huomauttaa, että Ruotsin kokemus kansanäänestyksistä on hyvin ristiriitainen. Joskus on ollut selvää, mitä kysytään ja mihin vastataan. Joskus olemme kysyneet kysymyksen ja saaneet eri vastauksen, ja sitten olemme käyttäneet vuosia selvittääksemme, mitä Ruotsin kansa itse asiassa vastasi. Tiedän, että useissa muissa maissa on ollut samanlaisia kokemuksia.

Nyt kyseessä olevan kaltaisesta, moniin tarkistuksiin perustuvasta sopimuksesta olemme aiemmin Euroopan historiassa päättäneet ilman kansanäänestyksiä, ja olemme valmistautuneet päättämään siitä edustuksellisen demokratian puitteissa. Mielestäni tämä on erinomainen tapa näyttää, kuinka elävän demokratian on toimittava.

Muutama monien mainitsemaan kaasuputkeen liittyvä lyhyt vastaus. Tässäkin asiassa haluamme kunnioittaa olemassa olevia sopimuksia ja lainsäädäntöä. Selvitämme siis kansainvälisten yleissopimusten ja Ruotsin lainsäädännön puitteissa mahdollisuuksia harkita tämän kaasuputken rakentamista. Havaitimme, että meille toimitettu hakemus oli puutteellinen. Siksi lähetimme sen takaisin. Asiaan palataan myöhemmin. En osaa arvioida tällä hetkellä missä mittakaavassa tähän voidaan vaikuttaa ensisijaisesti Ruotsin ympäristölainsäädännön kautta. Se on kuitenkin lähtökohtamme selvittäessämme tämän perusteellisesti.

Olemme kuulleet useita näkökantoja siitä, pitäisikö parlamentin jäsenten sukkuloida edestakaisin parlamentin sijaintipaikkojen välillä, mutta tässäkin asiassa olemme tietoisia siitä, miten sopimukset toimivat. Kaikilla jäsenvaltioilla on vaikutusvaltaa, jonkinlainen veto-oikeus asiassa, kuten te kysymysten esittäjät tiedätte.

Kunnioitamme tätä oikeutta, vaikka me, kuten monet meidän äänestäjistämme, kyseenalaistamme nykyisen kaltaisen edestakaisen muuttamisen järkevyyden.

Näemme nyt ympäristöystävällisten kulkuneuvojen käytön lisääntyvän mittakaavassa, jota oikeastaan kukaan ei voi ylittää. Olemme ottaneet käyttöön ympäristöystävällisille autoille erilliset vakuutusmaksut, jotka ovat vahva kannustin, ja niiden ansiosta yli 30 prosenttia Ruotsissa myydyistä uusista autoista on nyt ympäristöystävällisiä. Tämä on kehityssuunta, jota ehdottomasti vahvistetaan jatkossa.

Euroon liittyviä kysymyksiä oli useita. Myös tässä asiassa kunnioitamme sopimuksia siinä mielessä, että meillä on Ruotsin kansan antama kansanäänestystulos vuodelta 2003. Olemme sanoneet kunnioittavamme ruotsalaisten mielipidettä. Jos ruotsin kansalaiset muuttavat mieltään, kysymys voi mahdollisesti tulla uudelleen ajankohtaiseksi.

Haluan myös huomauttaa, että Ruotsi, joka sijaitsee Suomen ja sen käyttämän euron läheisyydessä, luonnollisesti miettii, mitä tapahtuu Tanskassa, jos Tanska syksyllä kokeilee euroa koskevan poikkeuslausekkeen hyödyntämisen lopettamista. Sitten eurolla on paljon suurempi vaikutus Ruotsia lähellä olevana valuuttana, ja tämä mahdollisesti vaikuttaa ruotsalaisiin.

Jotkut teistä mainitsivat, että on epäselvää missä roolissa tulen takaisin. Ensimmäisen kerran osalta se ei todennäköisesti ole kovin epäselvää, koska kesään asti otan osaa Ranskan, Tšekin tasavallan ja Ruotsin puheenjohtajuuskaudet kattavan, 18 kuukautta kestävä ohjelman esittelyyn.

Tämän jälkeen kieltämättä on auki, mikä kiertävän puheenjohtajuuden rooli on. Meillä on paljon ajatuksia tästä aiheesta. Uskon vahvasti Euroopan unioniin, joka on ankkuroitu Euroopan eri osiin. Siksi mielestäni kiertävällä puheenjohtajuudella on tulevaisuudessa selkeä asema uuden sopimuksen mukaisesti vaaleilla valitun presidentin rinnalla. Paljon kiitoksia arvokkaista kommentteistanne ja kysymyksistänne.

Puhemies. – (DE) Kiitos, arvoisa pääministeri. Tämä oli viimeinen keskustelu Euroopan tulevaisuutta koskevassa keskustelutarjassamme. Keskustelu on päättynyt.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, kun pääministeri vierailee täällä, useat ihmiset hänen maastaan haluavat puheenvuoron, ja sehän on hyvä. Puheenjohtaja kuitenkin ehkä voisi yrittää puheenvuorojen jakamisen aikana varmistaa, että tasaisempi maantieteellinen jako toteutuisi. Täällä ei ollut tänään käytännöllisesti katsoen yhtään puhujaa eteläisestä Euroopasta, ja joskus tilanne on vastakkainen, kun joku etelästä tulee tänne. Olisi hienoa, jos te voisitte auttaa luomaan paremman tasapainon.

Puhemies. – (DE) Eteläeurooppalaisten pitäisi sitten pyytää puheenvuoroa ja osallistua. Jos he eivät ole paikalla, en voi antaa heille puheenvuoroa.

(Vastustusta)

Itse asiassa minä kyllä annoin puheenvuoron Ioannis Varvitsiotisille.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen siihen, että Euroopan tulevaisuus on edelleen parlamentin keskusteluissa jatkuvasti esiintyvä teema. Yhdessä pohtiminen on ensiarvoisen tärkeää menestyksensä ja vakaan tulevaisuuden varmistamiseksi seuraaville eurooppalaisille sukupolville.

Uskoakseni kahden perusajatuksen, nimittäin eurooppalaisen kansalaisen tulevaisuuden ja EU:n aseman maailmassa, pitäisi olla tämän analyysin ja Euroopan tulevaisuuden käsitteen pohjalla. Siten sisäisellä tasolla kansalaisten hyvinvoinnin pitäisi johtaa kaikkia eurooppalaisia toimia, kun taas ihmisoikeuksien ja niiden täydellisen suojelemisen pitäisi olla tulevaisuuden ratkaiseva suunnannäyttävä. Koulutus ei ole vähäpätöinen edellytys vauraille tulevaisuudelle, ei myöskään nuorten ja lasten suojelua, kulttuurien välistä vuoropuhelua ja suvaitsevaisuutta edistävä politiikka. Sekä Lissabonin strategia että uusi uudistussopimus ovat tärkeitä asiakirjoja, jotka pitäisi määrätietoisesti panna täytäntöön.

Kuitenkin 2000-luvun globalisoituneessa maailmassa, jossa toimijat ovat riippuvaisia toisistaan, Euroopan on mahdotonta saavuttaa todellista hyvinvointia ilman, että sama varmistetaan koko maailmalle. Siten EU:n on pakko osallistua maailmanlaajuisen rauhan, vakauden ja hyvinvoinnin varmistamiseen.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Olen hyvin pahoillani kuunnellessani Euroopan tulevaisuutta koskevaa keskustelua ja kuullessani Ruotsin pääministerin asettaman kyseenalaiseksi EU:n maataloutta koskevan talousarvion.

Jos tämä keskustelu koskee tulevaisuutta, niin se näyttää kyllä olevan kiinni menneisyydessä. On syytä huomauttaa, että YMP oli yksi EU:n perustavista politiikanaloista. Sen avulla tarjottiin ruokaa nälkäisen Euroopan ruokkimiseksi, ja se on kehittynyt ja muuttunut viimeisten 50 vuoden aikana poliittisten ja julkisten muutosvaatimusten mukaisesti.

Nykyään YMP ei ole EU:n talousarvion suurin menoerä. Silti uskon, että maatalouteen ja elintarviketuotantoon sijoittaminen on hyvä valinta maailmassa, jossa elintarviketurvallisuus on nykyään hyvin näkyvillä poliittisella asialistalla.

Tulevaisuuden ja uudistussopimuksen ratifioinnin kannalta on tärkeää kertoa ihmisille, mitä sopimus sisältää ja mitä ei!

Järjestämme Irlannissa sopimuksesta kansanäänestyksen, jonka mahdollinen myönteinen tulos parantaa kansallisten parlamenttien asemaa ja valtaa EU:n lainsäädäntöön nähden.

Tämä on tärkeä sopimusehto, mutta vaaleilla valittujen parlamentin jäsenten on käytettävä tätä uutta valtaa.

Mihaela Popa (PPE-DE), kirjallinen. - (RO) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat,

Euroopan tulevaisuutta käsittelevän keskustelun puitteissa meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen yhteiskuntaluokkaan, joka parhaiten edustaa tulevaisuuden ideaa, nuoriin, jotka ovat Euroopan unionin huomisen kansalaisia.

Nuorisopitäisi kouluttaa suunnittelemaan sukupolvensa tulevaisuus, ja tähän kuuluu yhteisen historiamme ja EU:n muodostumisen ja kehityksen vaiheiden tunteminen. Rakentaaksesi tulevaisuuttasi sinun on tunnettava menneisyytesi.

Euroopan unionin historiaa on opetettava kouluissa ja eurooppalaisen nuorisopolitiikan on oltava mahdollisimman yhdenmukaista, mikä selvästi vastaisi nuorten erityisongelmiin. Euroopalla pitäisi nyt olla selkeä visio koulutuksen, tietoyhteiskunnan, kulttuurien välisen vuoropuhelun ja nuorisovaihdon, nuorisotyöllisyyden ja -liikkuvuuden sekä syrjäytyneiden nuorten nykyisten ongelmien varalle.

Menestyvä Eurooppa voidaan rakentaa vain yhteistyöllä, päivä kerrallaan.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. - (EN) Me istumme täällä 27 kansaa edustavana parlamenttina. Erilaisuutemme aiheuttavat nykyään jakaantumista Eurooppaa koskevien lähestymistapojemme ja niitä muovaavan politiikkamme vuoksi. Suuri haasteemme ei ole se uusi sopimus, jolla meidät yritetään sitoa voimakeinoin, vaan Euroopan tulevaisuutta koskevan lähestymistapamme henki – Euroopan, jossa lapsemme ja heidän lapsensa menestyvät kilpaillessaan 2000-luvun nousevien voimien kanssa.

Odotan innolla Eurooppaa, jossa tulevat sukupolvet eivät voi ainoastaan matkustaa vapaasti, vaan heitä ei myöskään syrjitä sen perusteella, miltä Euroopan maantieteelliseltä alueelta he tulevat, mitä kieltä he puhuvat äidinkielenään tai kuinka heidän sukunimensä kirjoitetaan.

Solidaarisuus, yhteenkuuluvuus ja yhdentyminen ovat sanoja, joita käytetään yleisesti toimielimissämme. Euroopassa – joka on jakautunut uusiin ja vanhoihin jäsenvaltioihin ja sellaisiin jäsenvaltioihin, jotka etsivät erillisiä etuja liittoutumalla kahdenkeskisesti kolmansien maiden kanssa, ja sellaisiin, jotka eivät ole liittoutuneet näiden maiden kanssa – nämä sanat ovat merkityksettömiä. Euroopan unioni on nykyään eksynyt kahdenkeskisten sopimusten, yhdenmukaisuuden ja monimuotoisuuden – jonka pitäisi olla etumme, ei esteemme – viidakkoon.

10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

11. Lissabonin strategia - Kasvua ja työllisyyttä koskevat yhdennetyt suuntaviivat (2008–2010) (keskustelu)

Puhemies. - (EL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu neuvoston ja komission Lissabonin strategiaa koskevista julkilausumista ja sen jälkeen Margarita **Starkevièiütèn** talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö kasvua ja työllisyyttä koskevista yhdennetyistä suuntaviivoista (Osa: jäsenvaltioiden

ja yhteisön talouspolitiikan laajat suuntaviivat): uuden syklin käynnistäminen (2008–2010) 2007/2275(INI) (A6-0029/2008)

Žiga Turk, neuvoston puheenjohtaja. – (SL) Olen hyvin tyytyväinen siitä, että voin osallistua tähän istuntoon, jossa Euroopan parlamentti keskustelee Lissabonin sopimuksen seuraavasta kasvua ja työllisyyttä koskevasta syklistä.

Lissabonin sopimuksen allekirjoittaminen saattaa päätökseen aikakauden, jolloin keskityimme paljon oman sisäisen, ja joskus poliittisen, muotomme määrittelemiseen. Eurooppa on nyt huomattavasti paremmin valmistautunut olemaan avoin maailmalle, ja Lissabonin strategialla tarjotaan Euroopalle välineitä maailman kehityslinjoihin vaikuttamiseen. Nykyhetkeä määrittelee ainakin neljä tällaista kehityslinjaa.

Kun EU pani Lissabonin strategian alulle vuonna 2000, globalisaatio nähtiin pääasiassa Euroopan, Yhdysvaltojen ja Japanin välisenä kilpailuna. Tämän jälkeen uusia, tärkeitä toimijoita on astunut maailman näyttämölle, ja ne antavat meille aihetta pohtia uudelleen, miten Eurooppa voi osallistua tähän globaaliin maailmaan ja mitkä ovat sen todelliset kilpailuvälit.

Viestintävallankumous tapahtuu silmiemme edessä Internetin ja verkkosivujen ansiosta. Luovuutta ja innovaatiota ei ole enää rajattu jäykkiin, institutionaalisiin ohjelmiin. Vain kerran menneisyydessä olemme todistaneet joukkotiedonvälityksen vallankumousta, ja se tapahtui 500 vuotta sitten, kun keksittiin edullinen paperi ja painotekniikka, jotka muodostivat perustuksen Euroopan ylivallelle.

Olemme kolmannen teollisen vallankumouksen kynnyksellä, ja sen seurauksena riippuvuutemme fossiilista polttoaineista vähenee ja siirrymme vähähiiliseen talouteen. Toukokuussa 2007 parlamentti antoi kolmatta teollista vallankumousta ja vetytaloutta koskevan julkilausuman ja siten osoitti EU:n tuen tämän alan johtaville toimijoille.

Teollisuuden aikakauden jälkeen siirrymme käsitteelliseen aikakauteen, jossa arvot, merkitys ja empatia ovat etualalla. Näiden kehityslinjojen punainen lanka on ihmisten ja heidän arvojensa luovan potentiaalinen tärkeyden kasvaminen. Nämä ovat kaksi sellaista aihetta, jotka ovat luonteeltaan hyvin eurooppalaisia. Tämän vuoksi Eurooppa on erittäin halukas toimimaan yhtenä näiden neljän kehityslinjan suunnittelijana ja johtajana.

Lissabonin kasvua ja työllisyyttä koskeva strategia kehystää eurooppalaisia ideoita kehityksestä. Perinpohjaisen tarkistuksen jälkeen vuonna 2005 todettiin Lissabonin strategian tehokkuus. Rakenteelliset uudistukset ovat parantaneet eurooppalaisen talouden perustuksia. Tämän vuoksi on helpompi selvittää rahoitusmarkkinoita tai raaka-aineiden - erityisesti raakaöljyn ja ruoka-aineiden - nousevia hintoja koskevia kriisejä. Maailmantalous suuntaa yhä kasvavaan epävarmuuteen. Sen vuoksi on tärkeätä, että Eurooppa pitää kurssinsa ja jatkaa taloutensa ja yhteiskuntansa uudistamista ja uudenaikaistamista.

Komissio teki hyvää työtä valmistellessaan joulukuussa julkaistun Lissabonin paketin. Slovenia on Eurooppa-neuvoston puheenjohtajavaltiona asettanut Lissabonin strategian puheenjohtajuuskautensa viiden painopistealaukseen. Olemme erittäin tyytyväisiä siihen, että Euroopan parlamentti osallistuu laajaan keskusteluun seuraavassa vaiheessa. Olemme jo keskustelleet näkökannoista talous- ja raha-asioiden valiokunnan kanssa käydyissä neuvotteluissa, kolmen suuren kesken sekä parlamenttien välisissä tapaamisissa. Me kaikki teemme parhaamme mahdollistaaksemme sen, että Eurooppa-neuvosto voisi antaa lähtölaukauksen tälle Lissabonin strategian kunnianhimoiselle uudelle vaiheelle.

Eurooppa-neuvosto hyväksyy talouspolitiikan yhdenmukaiset suuntaviivat ja työllisyyspolitiikkaa koskevat päätelmät. Tarpeesta muokata yhdenmukaisia suuntaviivoja keskusteltiin pitkästi. Loppujen lopuksi kollegat useimmista jäsenvaltioista sopivat, että voimme parantaa joitakin muotoiluja, mutta itse suuntaviivojen alistaminen keskustelulle johtaisi pitkään yhdenmukaistamisen aikakauteen ja hidastaisi uuteen vaiheeseen siirtymistä, vaikka lopputulos olisi hyvin samankaltainen kuin mitä meillä on edessämme nyt.

Ecofin-neuvosto päätti yksimielisesti olla muokkaamatta talouspolitiikan suuntaviivoja. Sen sijaan muutoksia tehdään perusteluihin, eli siihen kontekstiin, jossa suuntaviivat asetetaan.

Eurooppa-neuvosto hyväksyy jäsenvaltioiden antamat erityissuosittelut, jotka liittyvät jäsenvaltioiden edistymiseen kansallisten uudistusohjelmien täytäntöönpanossa. Eurooppa-neuvosto kehottaa kaikkia osapuolia, nimittäin neuvostoa, komissiota ja parlamenttia, panemaan Lissabonin sopimuksen täytäntöön.

Se edistää muutamia tärkeitä toimintoja ja päämääriä neljällä painopistealalla. Nämä neljä alaa heijastavat ensinnäkin Euroopan huolta ympäristöstä, toiseksi Euroopan huolta ihmisistä ja heidän asemastaan yhteiskunnassa, kolmanneksi pyrkimystä kehittää laajemmin yrittäjyyttä harjoittava Eurooppa ja neljänneksi

pyrkimystä mahdollistaa innovatiivisempi ja luovempi Eurooppa, jolle kaikki muu itse asiassa perustuu. Käsittelen jokaista näistä aloista lyhyesti.

Näen luovuuden koulutuksen ja innovaation rinnalla. Euroopan on muutettava rikas kulttuuriperintensä ja eettiset pääomansa tuotteidensa kilpailuvaltiksi. Meidän on pyrittävä jatkossakin siihen, että tutkimukseen ja tuotekehitykseen sijoitetaan kolme prosenttia tuloista. Tiedon on oltava viides vapaus. Me tarvitsemme yhtenäistetyä tietoa, jossa tieto on avoimesti saatavilla, jossa avointa innovaatiota tuetaan ja jossa tietoa tietenkin asianmukaisesti suojellaan eurooppalaisilla patenti- ja tekijänoikeussäännöksillä. Eurooppalaisen tutkimus- ja tuotekehityspolitiikan ja kansallisten politiikkojen välistä koordinoitua pitäisi olla mahdollista kehittää.

Meidän eurooppalaisten on harjoitettava enemmän yrittäjyyttä. Meillä ei ole tarpeeksi erittäin innovatiivisia ja luovia pieniä yrityksiä. Meidän on siksi kiinnitettävä enemmän huomiota pienten ja keskisuurten yritysten luomiseen ja kehittämiseen ja mahdollisuuksiin käyttää tieto- ja tutkimusresursseja sekä saada pääomarahoitusta.

Meidän on vahvistettava sisämarkkinoita, erityisesti palveluiden ja verkkotoimialan osalta ja poistettava tiettyjä näkymättömiä esteitä. Vahvat ja toimivat sisämarkkinat ovat myös paljon parempi suoja globalisaation vaikutuksia vastaan kuin protektionismi. Rahoitusmarkkinoiden avoimuutta on lisättävä, lainsäädäntöä parannettava ja hallintotaakkoja vähennettävä.

Meidän on Euroopassa säilytettävä perinteenä hoivan ja solidaarisuuden tarjoaminen kansalaisillemme. Joustava turvallisuus mahdollistaa tasapainon dynaamisen etsimisen talouden – jonka edellytykset ovat toimivat työmarkkinat – ja turvallisuuden – joka tarkoittaa sitä, että ihmiset löytävät nopeasti uutta työtä – välille.

Meidän on siksi tarjottava mahdollisuus koko elämän kestäväan koulutukseen ja muuhun tukeen. Erityisesti meidän on varmistettava, että nuoret hankkivat jonkinlaisen koulutuksen ja löytävät mahdollisimman pian töitä. Vanhempaa sukupolvea on rohkaistava pysymään työelämässä niin pitkään kuin mahdollista.

Lopuksi totean, että me Euroopassa välitämme luonnosta ja ympäristöstä. Euroopan on otettava johtoasema prosessissa, johon jotkut viittasivat nimellä kolmas teollisuusvallankumous, jonka ydin on siirtyminen vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaan talouteen. Olen vakuuttunut siitä, että tämä on eduksi Euroopan taloudelle, koska Euroopasta tulee maailman johtaja tulevaisuuden teknologioiden osalta. Meidän on saavutettava poliittinen yhteisymmärrys energia- ja ilmastopakettista tämän vuoden loppuun mennessä.

Hyvät naiset ja herrat, me tarvitsemme ratkaisevan sysäyksen Lissabonin strategian uudelle vaiheelle tehdäksemme Euroopasta dynaamisemman, luovemman ja yrittäjyyteen ja tietoon perustuvan yhteiskunnan, joka välittää ihmisistä ja ympäristöstä. Meidän on erittäin tärkeää pohtia strategisia puitteita Euroopan vuoden 2010 jälkeiselle kehitykselle ja Lissabonin strategian ja kestäväan kehityksen strategian mahdollista lähentämistä.

Kuten Mark Leonhard kirjoitti, tämä vuosisata on Euroopan vuosisata, mutta ei siksi, että Eurooppa hallitsisi muuta maailmaa siirtomaakauden tavoin, tai edes siksi, että sillä olisi voimakkain teollisuus. Tästä vuosisadasta voi muodostua Euroopan vuosisata, koska maailmaa hallitsevat eurooppalaiset arvot ja luovuus eli ne perustekijät, jotka muokkaavat oleellisesti maailman kehitysviivoja. Eurooppalaista luovuutta tukee Euroopan loistava kulttuuriperinne. Eurooppalaiset arvot – naapureina teemme yhteistyötä ratkaistaksemme riidat ja huolehtiaksemme luonnosta ja ihmisestä – ovat esimerkki koko maailmalle. Siksi me emme saa unohtaa näitä syvästi inhimillisiä lähtökohtia suunnitellessamme unionin taloudellista ja yhteiskunnallista tulevaisuutta eli kasvua ja työllisyyttä koskevaa strategiaamme.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisat puhemies ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, komission kannalta tänäpäiväinen Euroopan tulevaa asemaa maailmassa koskeva keskustelu on perustavanlaatuisen. Se koskee vastaustamme aikamme taloudellisiin, yhteiskunnallisiin ja ympäristöllisiin haasteisiin. Euroopan yhdentyminen, jonka puitteissa on yhdistetty 27 valtiota ja lähes 500 miljoonaa ihmistä, on meidän strateginen vahvuutemme. Emme enää heikennä itseämme taisteluissa, ja siten Euroopasta on tullut joka suhteessa yksi maailman houkuttelevimmista alueista.

Sisämarkkinat ovat hyvinvointimme perustuskivi, ja yhtenäisvaluutta on arvokas poliittinen ja taloudellinen kilpailuvaltti. Emme altistu aikakauden epävarmuustekijöille tai globalisaation myrkyille. Yhdentyminen antaa mahdollisuuden auttaa muovaamaan globalisaation aikakautta oman visiomme mukaisesti.

Tätä globaalia aikakautta ei kuitenkaan leimaa vain yhden maan tai maanosan vaikutus. Japani, Yhdysvallat ja Euroopan unioni saavat haastajan sellaisista nousevista valtioista kuin Kiina, Intia, Venäjä ja Brasilia, jotka meidän laillamme tavoittelevat johtoasemaa globaaleissa talouden ja tekniikan kilpailussa.

Uskomme, että tämä uusi aikakausi tarjoaa meille mahtavia mahdollisuuksia ja uusia vaihtoehtoja, mutta ainoastaan jos pysymme valppaina ajan merkeille ja olemme tietoisia kaikista riskeistä. Globaalin liikkuvuuden aikoina kysymys siitä, kuinka turvattu Euroopan unionin työpaikat ovat ja kuinka voimme tulevaisuudessa taata enemmän hyvin palkattuja työpaikkoja, on aikakauden todellinen yhteiskunnallinen ongelma. Sallikaa minun toistaa: aikamme yhteiskunnallinen kysymys on se, onko meillä riittävä määrä hyviä työpaikkoja ja pystymmekö säilyttämään pitkällä aikavälillä.

Tämän kriittisen ongelman ratkaisu on Lissabonin tarkistetun strategian ydin – kumppanuutemme kasvun ja työllisyyden edistämiseksi. Tällä strategialla Eurooppa vastaa globalisaation haasteisiin.

Olemme toimittaneet arvioinnin kolmen vuoden jälkeen ja olemme tyytyväisiä sen tuloksiin. Nämä ovat olleet hyviä vuosia kasvun ja työllisyyden kannalta. Useita miljoonia työpaikkoja on luotu, ja kasvuvauhti on ollut kovempi kuin edeltävinä vuosina. Ensimmäistä kertaa tuottavuutemme on kasvanut nopeammin kuin Yhdysvalloissa. Ihmiset ovat alkaneet tuntea oleellisten rakenteellisten uudistusten hyötyvaikutukset. Mutta olisi väärin levätä laakereillamme. Emme ole vielä saavuttaneet määränpäättämme. Meillä on vielä pitkä matka edessämme ja lisää uudistuksia toimeenpantavana. Emme tarvitse ennustajaa ymmärtääksemme, että aikakaudellemme ominainen piirre ei ole jäykkyys, vaan jatkuva muutos. Tämä pelottaa yhä monia, erityisesti niitä, jotka pelkäävät jäävänsä jälkeen ja joutuvansa globalisaatioissa hävinneiden joukkoon.

Tämä on toinen syy siihen, miksi kasvua ja työllisyyttä edistävän kumppanuuden rakentuminen entistä vankemmin yhteiskuntimme perustuen on tärkeää. Uskomme löytäneemme strategian, joka on realistinen ja tuottaa toivotut tulokset, toisin kuin vuoden 2000 Lissabonin strategia. Tämä on myös komission seuraaville kolmelle vuodelle tekemän ehdotuksen päämäärä. Uskomme, että perussuunta on oikea, mutta uskomme myös joitakin mukautuksia vielä tarvittavan joihinkin tulevaisuuden kannalta ratkaiseviin kohtiin.

Esimerkiksi kolmen seuraavan vuoden aikana on erityisesti tarvetta kiinnittää huomiota kasvua ja työllisyyttä koskevan kumppanuutemme yhteiskunnalliseen ulottuvuuteen. Uskoakseni tämä on keskeinen kysymys. Opetuksen, koulutuksen ja ammattitaidon tasoa on kehitettävä. Voimme kohdata muutoksen vain, jos autamme kaikkia yksilöitä kehittämään kaikkia lahjojaan, oppimaan jatkuvasti uusia asioita ja pysymään joustavina koko heidän elinkaarensa ajan. Jokaisella on oikeus tähän. Tämä on ainoa keino, jolla voimme varmistaa, että työpaikkansa menettäviä ei tuomita perheidensä kanssa elämään yhteiskunnan reunamilla pysyvässä työttömyydessä ja köyhyydessä.

Tarvitsemme politiikan, joka rohkaisee työllisyyttä ja mahdollistaa uudelleenaloittamisen ihmisten kaikissa elämän vaiheissa. Tämä ei ole ainoastaan poliitikkojen tehtävä, vaan myös eurooppalaisten yrittäjien ja yhtiöiden. Sallikaa minun tehdä tämä kristallin kirkkaaksi, erityisesti eräiden äskettäisten tapahtumien valossa. Yrittäjien ja yhtiöiden, jotka eivät ole vielä mukana, on harkittava asiaa uudelleen, koska hyvä ja motivoitunut työvoima on yhtiön arvokkain kilpailuvaltti ja se voi muodostaa ratkaisevan kilpailukyyn.

Tarvitsemme lisää ponnistuksia tosiasiallisesti tietoon perustuvan yhteiskunnan luomiseksi. Valitettavasti olemme vielä kaukana päämäärästämme, joka on osoittaa vuoteen 2010 mennessä kolme prosenttia Euroopan BKT:stä tutkimukseen, ja huolestuneena huomautan, että ero kasvaa, ei suinkaan pienene. Toinen vielä huolestuttavampi kehitys on se, että vaikka eurooppalaiset yhtiöt käyttävät tutkimukseen ja kehitykseen itse asiassa enemmän kuin aiempina vuosina, ne ovat taipuvaisia sijoittamaan nämä varat Euroopan ulkopuolelle.

Eurooppalainen tutkimusalue on saatava todelliseen käyttöön. Jos emme onnistu pitämään tutkimusta ja kehitystä Euroopassa, emme onnistu pitämään Euroopassa työpaikkojakaan.

Tiedämme, että sisämarkkinoita on jatkuvasti vahvistettava. Meidän on vapautettava yritystemme selvän enemmistön, eli 23 miljoonan pienen ja keskisuuren yrityksen, täysi potentiaali – nämä yritykset työllistävät kaksi kolmasosaa eurooppalaisesta työvoimasta. Olemme jo panneet pyörät pyörimään ja tehneet monta aloitetta, mutta aiomme lisätä vauhtia kesäkuussa eurooppalaisella pienyrityksiä koskevalla säädöksellä.

Yksi tärkeä painopisteala on ankara pyrkimys sisällyttää energia ja ilmastotavoitteemme kasvu- ja työllisyyspolitiikkaamme. Olemme innokkaita toimittamaan todisteita siitä, että ympäristöhaasteet voidaan muuttaa taloudelliseksi mahdollisuudeksi ja yhteiskunnalliseksi edistykseksi. Tarvitsemme vahvan eurooppalaisen teollisuusalan ottamaan vastuuta, koska olemme vakuuttuneita siitä, että EU:n johtava asema energiatehokkuuden, uuden teknologian ja voimavarojen taloudellisen käytön aloilla ei olisi hyväksi ainoastaan ympäristölle, vaan myös lisäksi työllisyyttä.

Ympäristöystävällisten tuotteiden ja prosessien kysyntä on suurempaa kuin koskaan ennen. Vastuullinen politiikka, joka on suunniteltu estämään ilmastonmuutosta, ei perustu Euroopan teollisuuden vähentämiselle, vaan Euroopan elinkykyisyydelle teollisuuden sijainnin kannalta ja sellaisten teollisuudenalojen toiminnalle, joiden tuotantoprosessit eivät vahingoita luontoa ja jotka vievät ympäristönsuojeluun liittyviä tuotteita tai palveluita.

Meidän kantamme on, että voisimme edelleen kehittää tämän kysymyksen käsittelyä. Pystyäksemme tähän tarvitsemme suuren yhteisen ponnistuksen Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden osalta. Meillä on jo tähän tarkoitukseen luotettava verkosto. Meillä on kumppanuus, joka perustuu vuoropuhelulle ja aiempien saavutusten kriittiselle arvioinnille, ja joka on käytössä hyväksi havaittu. Kolme vuotta sitten loimme yhdennettyjen suuntaviivojen yhteydessä sarjan luotettavia vertailupisteitä, joiden avulla eurooppalaiset ja kansalliset uudistukset voidaan suunnata oikein.

Olen hyvin tietoinen siitä, että jotkut kyseenalaistavat ehdotuksemme siitä, että termin kapeammassa merkityksessä ymmärretyt suuntaviivat jätetään entiselleen. Komissio ei tehnyt tätä ehdotusta dogmaattisuuden tai itsepäisyyden vuoksi. Emme halunneet mitään kosmeettista käärettä. Halusimme korostaa uudistuksen tavoitteen jatkuvuutta ja uudistusten suuntaa Euroopan unionissa. Samaan aikaan toimitimme kriittisen arvioinnin ja ilmaisimme selvästi missä viimeisen kolmen vuoden aikana on ilmennyt heikkouksia. Tämän vuoksi ehdotamme kuvailemani kaltaista painotuksen muutosta esimerkiksi yhteiskunta- ja ympäristöulottuvuuden kohdalla, ja tämä muutos on tehty myös suuntaviivoihin.

Olemme myös tehneet ehdotuksen uudeksi yhteisön ohjelmaksi, joka on tarkasti kohdistettu ohjelma, toisin kuin edeltäjänsä, joka oli suuri ja sekalainen valikoima hankkeita. Se heijastelee Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian kaiken kattavia painopistealoja.

Kasvu- ja työllisyyspolitiikkamme, hyvät naiset ja herrat, on jatkossakin komission pääasiallisen huomion kohde. Se pysyy asialistallamme näkyvällä paikalla, koska kyse on työpaikkojen, hyvinvoinnin ja ympäristönsuojelun lisäämisestä.

(Suosionosoituksia)

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisat puhemies ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, ensimmäiseksi haluaisin onnitella Margarita Starkevičiūtę ja kaikkia muita tässä parlamentissa, erityisesti talous- ja raha-asioiden valiokunnan jäseniä, jotka ovat osallistuneet mietintöne valmisteleminen. Mielestäni mietinnössä on ilahduttavan paljon Lissabonin strategian uutta, kolme vuotta kestävää sykliä koskevaa analyysia ja ehdotuksia.

Jos tarkastelemme kolmea kulunutta vuotta, voimme olla yhtä mieltä mietinnön sisältämän analyysin kanssa Lissabonin strategian tuottamista tuloksista tämän uuden, vuoden 2005 arvioinnin jälkeisen jakson aikana.

Kuten on jo sanottu tänä iltana, työpaikkoja luodaan koko ajan. Merkittävä osuus näistä työpaikoista liittyy uudistuksiin, jotka ovat seurausta Lissabonin strategiasta, ja siihen, miten uudistukset nähdään työmarkkinoilla ja Lissabonin strategian määrittelemillä talouden muilla toiminta-aloilla, sekä kolme vuotta sitten hyväksytyihin kansallisiin uudistusohjelmiin.

Kasvumahdollisuudet paranevat, vaikka haluaisimme niiden kasvavan enemmän. On kuitenkin elintärkeää, että Euroopan talouden kasvukyky normaaleissa taloudellisissa olosuhteissa paranee. Tarvitsemme suurempaa kasvua voidaksemme säilyttää merkittävän aseman globalisoituvassa maailmassa, jossa uudet ja erittäin dynaamiset toimijat ovat nousussa.

Lisäksi markkinoiden toiminta kehittyy, ja yrittäjyyden, liiketoiminnanharjoittajien ja tuotantoon suuntautuneiden sijoitusten tiellä olevia esteitä poistetaan.

Sosiaaliturvajärjestelmien ja julkistalouden tilinpidon ylläpidon parantamiseksi on tehty uudistuksia monissa Euroopan maissa, ja tietenkin tietoisuus tarpeesta huolehtia ympäristöstä kasvumallimme puitteissa on kasvanut.

Lissabon siis kantaa hedelmää. Kasvu- ja työpaikkastrategia, joka on ollut toiminnassa vuodesta 2005 kantaa hedelmää. Suunnan muuttaminen nyt olisi virhe. Siksi kannatamme tänään keskustelun kohteena olevaa mietintöä pääpiirteittäin: meidän on jatkettava eteenpäin suuntaan, jonka se osoittaa.

Tästä huolimatta on selvää, että on huomioitava tilanteen muutokset – liittyvätpä nämä huomattavat muutokset sitten energiaan ja ympäristöön, ilmastonmuutoksen estämisen asettamiseen etualalle, uusiin

haasteisiin, kokemuksiin tai tietenkin taloudelliseen ilmastoon ja taloudelliseen tilanteeseen, jotka ovat vallinneet viime kuukausina.

Kohtaamamme tilanne johtaa suurempaan epävarmuuteen sekä rahoitusmarkkinoiden kasvavaan paineeseen ja merkitsee sitä, että näissä epävakaisissa, epävarmemmissa ja vaikeammissa olosuhteissa meidän on nopeutettava uudistusten tahtia ja järjestäytymistä ja Lissabonin strategian soveltamista.

Mielestämme toimeenpanon pitää, kuten yhdennetyissä suuntaviivoissa todetaan, tapahtua makrotaloudellisen vakauden puitteissa – jotka vahvistavat julkisen taloudenhoitomme kestävyyttä, hyvinvointi- ja sosiaaliturvajärjestelmiämme ja kestävää ympäristöhoitoa – ja taloudellisten toimijoiden luottamuksen ja sitoutumisen puitteissa.

Meidän on otettava kaikki hyöty irti liikkumatilasta, jonka olemme saavuttaneet viime vuosien järkevien uudistustemme ja politiikkamme ansiosta – meidän on käytettävä hyväksemme marginaali, jonka tämä epävarmuuden aika tarjoaa meille nyt, kun useimpien maittemme julkisten talouksien tila on parantunut.

Voimme lopettaa automaattisten vakauttajien käytön useimmissa talouksissamme, koska rahoitusmarkkinoilla on vähemmän kasvupaineita Yhdysvaltojen talouden jyrkän hidastumisen vuoksi.

Olemme paremmissa lähtötilanteessa nyt kuin vuonna 2001 selvitäksemme taloudellisen toiminnan huomattavasta hidastumisesta, yhdennetyille suuntaviivoille perustuvan politiikkamme ansiosta.

Ottaen huomioon rahoitusmarkkinoiden paineet olemme verranneet eurooppalaisten talouksien tilaa Yhdysvaltojen talouteen, ja monet meistä ovat viime viikkojen ja kuukausien aikana huomanneet sen etulyöntiaseman, joka eurooppalaisilla talouksilla on terveen taloudellisen perustan vuoksi. Tätä tervettä taloudellista perustaa on vahvistettu suuntaviivoissa määritellyn politiikan ansiosta: sekä talous- ja rahaliiton toiminnan että monien rakenteellisten Lissabonin strategiaan kuuluvien uudistusten osalta.

Eräät lähitulevaisuuden painopistealat ovat itsestään selviä, ja niihin kiinnitetään huomiota Margarita Starkevičiūtėn mietinnössä: meidän ensisijainen tehtävämme on nyt vahvistaa rahoitusalan yhdentymisen edistymistä.

Rahoitusalan yhdentyminen on käytettävissämme oleva väline, jolla voimme parantaa kykyämme sopeutua juuri kokemamme tilanteen kaltaisiin tilanteisiin. Joitakin aloitteita on tehty, kuten Ecofin-neuvoston äskettäin hyväksymä tiekartta. Meidän on kaikkien autettava näiden aloitteiden mahdollisimman nopeassa toimeenpanemisessa kautta Euroopan ja meidän on varmistettava, että Eurooppa puhuu yhdellä äänellä näistä aloitteista, joista on keskusteltava ja jotka on hyväksyttävä useampia toimijoita koskettavan viitekehysten, esimerkiksi Kansainvälisen valuuttarahaston tai rahoitusjärjestelmän vakautta edistävän foorumin, puitteissa.

Tämän kaiken huomioon ottaen olen varma siitä, että työskentelemme yhdessä, että tulevaisuudessa työskentelemme tuottoisasti yhdessä parlamentin kanssa. Tämän pitäisi vahvistaa yhteisymmärrystä strategiamme perusnäkökulmista ja viesteistä taloudellisten ja yhteiskunnallisten toimijoiden rohkaisemiseksi, jotta myös ne osallistuisivat aktiivisesti tähän uudistusprosessiin, jotta uudistukset eivät olisi ylhäältä määrättyjä vaan ennemminkin kasvaisivat alhaaltapäin ja muovautuisivat yhteiskunnallisen vuoropuhelun tuloksena. Eurooppalaisten toimielinten, neuvoston, parlamentin ja komission on tehtävä tuotteliasta yhteistyötä, jotta niiden lisäksi myös jäsenvaltiomme voivat kehittyä ja kansallisten uudistusohjelmiensa osana panna täytäntöön tavoitteita, joista tänä iltana olemme yhtä mieltä.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

Margarita Starkevičiūtė, esittelijä. - (LT) Haluaisin kiittää Günter Verheugenia ja Joaquín Almuniaa heidän antamastaan määritelmästä EU:n Lissabonin strategialle. Olen kuitenkin aina pitänyt melko vaikeana ymmärtää strategian tärkeimpiä painopistealoja.

Tämä komission asiakirja sisältää noin 300 sivua, jotka on jaettu erillisiin lukuihin, joista jokaisessa määritellään omat erilliset prioriteetit. Yhteensä löydämme siis 24 viitekehystä, joita Euroopan unionin olisi seurattava pannakseen talouspolitiikkansa ja strategiansa menestyksellisesti täytäntöön. Emme halua jäädä jälkeen komissiosta, joten parlamentti on, kolmen eri menettelyn seurauksena, hyväksynyt kolme eri päätöslauselmaa näistä 24 viitekehyksestä. Ilmeisesti tämä on meidän osuutemme byrokratian rajoittamisessa.

Haluaisin myös kiittää komissiota uudistuksen jatkuvuuden korostamisesta. Olen täysin samaa mieltä. Elämä kuitenkin tuo eteemme muutoksia ja uusia kehityskulkuja, erityisesti globalisaation näkökulmasta. Jos siis päätämme tehdä ainoastaan kosmeettisia muutoksia, se tuskin tarkoittaa, että edistämme innovaatiota ja luovuutta, kuten kunnioitettu Slovenian edustaja huomautti.

Arvostan Eurooppa-neuvoston näkemystä siitä, että jokaisen uuden strategian pitäisi tuottaa lisäarvoa. Mielestäni kuitenkin meidän pitäisi vakiinnuttaa asemamme uudistusten jatkuvuuden edistämisen osalta, mutta sillä ehdolla, että näitä uudistuksia vahvistetaan ja ne sopeutetaan uusiin olosuhteisiin. Lissabonin strategian ainoana tavoitteena pitäisi olla kansalaisten hyvinvointi.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi voimme panna toimeen useita talouspolitiikan välineitä, joiden kaikkien pitäisi toimia yhdessä. Rahapolitiikan osalta meidän pitäisi korostaa Euroopan keskuspankin itsenäisyyden tärkeyttä. Ottaen huomioon etunäkökohtien ja globaalien haasteiden moninaisuuden meillä on oltava yksi ainoa elin, joka niihin vastaa. Meidän on myös muistettava, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole vielä liittyneet yhtenäisvaluutta-alueeseen.

Keskuspankin kykyä saavuttaa inflaatiotavoitteet on rajoitettu, kuten on sen mahdollisuus vastata inflaatiopaineisiin ja Euroopan unionin ulkopuolisiin, globaaleihin haasteisiin. Tämän mukaisesti olisi otettava käyttöön vaihtoehtoisia keinoja, jotta keskuspankki voisi toimia itsenäisemmin. Tietenkin meidän pitäisi ennen kaikkea puhua julkisen talouden tasapainosta.

Uskaltaisin kuitenkin esittää jyrkästi eriävän mielipiteeni talouden tasapainon tavoittelemisesta mekaanisilla menojen leikkauksilla. Tällaisissa tapauksissa kaikkein haavoittuvimmat ja sosiaalisesti heikoimmassa asemassa olevat kansanosat kantavat taakan viranhaltijoiden sijaan, koska jälkimmäisillä ei ole tapana leikata omia palkkojaan. Ensimmäisen tavoitteemme pitäisi olla vahvistaa hallintolaitoksia ja vähentää hallinnon kustannuksia. Nämä varat voitaisiin sitten jakaa kansalaisia hyödyttävälle aloille.

Toinen oleellinen asia, jota haluaisin korostaa, on rahoitusalan rooli. Ei ole juuri järkeä puhua talousarvion tiukentamisesta, jos samaan aikaan pankkien pelastamisyrittäisiin käytetään miljardeja. Lissabonin strategiassa rahoitusalan rooli pitäisi määritellä selkeästi. On itsestään selvää, että ilman rahoitusalan vakautta on mahdotonta turvata pitkäaikainen taloudellinen vakaus.

Lukuun ottamatta nykyisiä rahoitusalan näkyviä ongelmia en ole huomannut, suoraan sanottuna, suuria ponnistuksia rahoitusalan vakavaksi kehittämiseksi. Kunnes seuraava kriisi koittaa, kuten sanotaan.

Kuinka voimme auttaa kansaamme, jäsenvaltioiden kansalaisia? Ensinnäkin meillä on mahdollisuus vähentää heille työstä aiheutuvia kuluja, heidän asuinkustannuksiaan, asettumiskulujaan ja uuteen elämäntapaan sopeutumisen kustannuksia.

Tutkijat ovat esittäneet useita suosituksia näiden ongelmien ratkaisemiseksi. Olen samaa mieltä siitä, että ne saattaisivat tuottaa hyödyllisiä tuloksia, eli parantaa edustuksellisuutta ja pienyritysten rahoitusmahdollisuuksia.

Marianne Thyssen, PPE-DE-ryhmän puolesta. - (NL) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsenet, hyvät naiset ja herrat, tämä on ensimmäinen kerta kun järjestämme kevään huippukokoukseen valmistavan vuosittaisen keskustelun iltapäivällä. Tässä parlamentissa ajoitamme ensisijaiset keskustelut yleensä aamuun. Mutta teidän ei pidä päätellä tästä, että pidämme kevään huippukokousta ja Lissabonin strategiaa vähäpätöisempinä. Ei lainkaan, me vain kerrankin armollisesti pyhitimme aamumme Richard Corbettille ja Íñigo Méndez de Vigolle ja keskustelullemme heidän erinomaisesta mietinnöstään, joka koskee uudistussopimusta, joka yhdessä Lissabonin strategian kanssa on ratkaisevassa asemassa Euroopan tulevaisuutta muovattaessa.

Viime viikolla Brysselissä kokoannuimme kansallisten parlamenttien jäsenien kanssa arvioidaksemme strategian edistymistä, ja yhdestä asiasta pääsimme hyvin nopeasti yhteisymmärrykseen: uusi lähestymistapa, joka keskittyy kasvuun ja työpaikkoihin, unohtamatta kestävyysulottuvuutta, tuottaa hedelmää. Strategia edistää eurooppalaisen talouden kasvupotentiaalia ja luo ympäristön, joka suosii uusien työpaikkojen luomista: 6,5 miljoonaa tähän mennessä, ja odotamme vielä 5:ttä miljoonaa uutta paikkaa. Seuraava askel on, kuten komissio ehdottaa, jatkaa valitulla tiellä rohkeasti, koska työtä ei ole vielä saatettu loppuun. Kaikissa jäsenvaltioissa ja kaikilla aloilla on silti paljon tilaa, ja tarvetta, parantamiselle. Meillä on paljon opittavaa toisiltamme, ja meidän on myös paremmin käytettävä hyväksemme mahdollisuudet, joita ilmenee alueellisella tasolla. Kannatamme täysin sydämin Lissabonin strategiaa koskevaa yhteistä päätöslauselmaa.

Ryhmällemme prioriteetit ovat selvät. Suuremmat sijoitukset tutkimukseen ja innovaatioon ja tekijänoikeuksien tehokas suojelu – nämä ovat ratkaisevia taloutemme kehittämisen ja laadukkaiden työpaikkojen luomisen kannalta. Yhtä oleellinen on parannettu liiketoimintaympäristö. Yhtenäismarkkinoiden loppuun saattaminen, parempi sääntely ja vähennetty byrokratia – nämä ovat tärkeitä kaikille liikeyrityksille, mutta erityisesti 23 miljoonalle pk-yrityksellemme. Tarvitsemme siis tätä pienyrityksiä koskevaa säädöstä ja se ei saa jäädä pelkäksi symboliseksi eleeksi. Olemmekin olleet hyvin tyytyväisiä saatuamme tällä viikolla tavaroiden yhtenäismarkkinoihin liittyvän lainsäädännöllisen paketin valmiiksi, mutta olemme vähemmän iloisia siitä, että ehdotettiin uusia merkitsemissäntöjä, jotka lisäävät hallinnollista sekasotkua.

Kolmantena asiana on työmarkkinoiden uudistaminen. Joustavuus ja työpaikkojen turvaaminen kuuluvat yhteen ja meidän on sijoitettava enemmän ihmisten ammattitaitoon.

Lopuksi, kannatamme 20-20-20-tavoitteita, mutta sellaisessa muodossa, että niiden avulla luodaan työpaikkoja täällä, sen sijaan, että työpaikat viedään muihin maanosiin.

Vielä viimeinen huomautus: kevään huippukokouksessa keskitytään, aivan oikein, raha- ja vakuutusmarkkinoiden hiipivään kriisiin. Meidän on varmistettava, että tämä kriisi ei harhauta huomiotamme kasvun ja työpaikkojen lisäämisen edistämisestä. Jos olemme valppaina ja jos pidämme kurssimme, voimme palauttaa ihmisten luottamuksen. Luottamus merkitsee vakautta ja sitä, että voimme taata Euroopalle hyvän tulevaisuuden. Ja se on meidän tehtävämme.

Robert Goebbels, PSE-ryhmän puolesta. - (FR) Arvoisa puhemies, Lissabonin strategian soveltaminen, joskin epätäydellisessä muodossa, on mahdollistanut Euroopan unionin edistymisen monilla aloilla. Työpaikkoja on luotu ja koulutukseen, tutkimukseen ja uusiin teknologioihin on sijoitettu enemmän voimavaroja.

Meillä on silti haasteita edelleen kohdattavina. Maailma on liikkeessä ja uusia ongelmia syntyy. Ministeri, Žiga Turk ja komission jäsenet Verheugen ja Almunia osoittivat tämän juuri selvästi. Vaikka luottokriisi alkoi Yhdysvalloissa, ovat pankkiirit, vakuuttajat ja rahastonhoitajat Euroopassa olleet aivan yhtä ahneita – rahoitusmaailmassa ahneus on pääasiallinen eteenpäin vievä voima. Sillä aikaa, kun eräät huippujohtajat avaavat kultaiset laskuvarjonsa, työntekijät ja suuri yleisö maksavat sotkun kulut.

Luotonanto on vähentynyt lähes kaikkialla. Reaalitalous jumittaa paikallaan, Yhdysvallat on selvästi lamassa, Euroopassa kasvulta loppuu höyry, inflaatio kiihtyy jälleen, öljytuotteiden ja elintarvikkeiden hinnat ovat nousussa ja lannoitteiden hinnat nousevat jyrkästi, mikä ennakoi kalliimpaa viljasatoa.

Euroopan keskuspankki ei tee muuta kuin yrittää pitää inflaation kurissa. Työntekijöitä ja ammattiliittoja kehoitetaan kiristämään vyötä, vaikka ostovoima pienenee lähes kaikkialla.

Hyvä Günter Verheugen, kaikkien valtioidemme on nyt käsiteltävä köyhyyttä ja yhteiskunnallista syrjäytymistä. Euroopassa 68 miljoonaa ihmistä elää asuinmaansa virallisen köyhyysrajan alapuolella. Työntekijöistä 13 prosentilla on epävakaa sopimukset, eikä heillä ole jatkuvaa sosiaaliturvaa. Meillä on 23 miljoonaa näennäistä itsenäistä ammatinharjoittajaa. Samaan aikaan yksi prosentti väestöstä omistaa yli 15 prosenttia Euroopan rikkauksista.

Ilmastonmuutoksen vastaisen taistelun seurauksena köyhydestä tulee arkipäivää yhä useammille Euroopassa. Saastuttaja maksaa -periaate kuulostaa hyvältä, mutta loppujen lopuksi kuitenkin kuluttaja maksaa laskun. Yhdistyneessä kuningaskunnassa julkisviranomaiset pyrkivät vastustamaan energiaköyhyyttä, ja silti komissio kertoo meille, että EU ei ole vapauttanut tarpeeksi energiamarkkinoita. Ihan kuin maailmassa, jossa energiavaroista 90 prosenttia on itsenäisten valtioiden hallinnassa, kuluttajat voisivat vapaasti valita energiantoimittajansa.

Kohdatessaan nämä haasteet komissio, ja erityisesti sen puheenjohtaja Barroso, antaa vain yhden vastauksen: älkää muuttako Lissabonin strategiaa. Yhdenneetyt suuntaviivat on aivan ilmeisesti veistetty portugalilaiseen marmoriin, ja jos puheenjohtaja Barrosolta kysytään, niitä ei voi muuttaa.

Annan sosialidemokraattisen ryhmän puolesta puheenjohtaja Barrosolle vakavan varoituksen. Me emme voi hyväksyä, että komission vastaus suuntaviivojen muutosvaatimukseen on kylmän sodan tyylinen *njet*. Lissabonin strategian viitekehys muuttuu. Myös toimintaamme ohjaava asiakirja on mukautettava uuteen eurooppalaiseen ja kansainväliseen tilanteeseen.

(Suosionosoituksia)

Bilyana Ilieva Raeva, ALDE-ryhmän puolesta – (BG) Hyvät Eurooppa-neuvoston ja komission edustajat ja kollegat, elvytetyssä Lissabonin strategiassa painotettiin kolme vuotta sitten kestäväää talouskasvua ja laadukkaampien työpaikkojen lisäämistä. Nyt kansalliset uudistukset etenevät sujuvasti, Euroopan talous kasvaa tasaista vauhtia ja työttömyysluvut ovat alhaisimmalla tasolla sitten vuoden 1998. Huolimatta näistä hyvistä tuloksista tarvitsemme yhä suurempia ponnistuksia dynaamisen ja tietoon ja innovaatioon perustuvan talouden saavuttamiseksi kasvavan globaalin kilpailun puitteissa.

Euroopan liberaalidemokraattien liiton parlamenttiryhmä pitää tätä strategiaa perusteellisten taloudellisten ja sosiaalisten uudistusten liikkeelle panevana voimana. Se on vastaus globalisaation haasteisiin, ja sen avulla EU voi päästä johtoon sekä talouskasvun, sosiaalisen ja ympäristöön liittyvän hyvinvoinnin aloilla että teknologian kehityksessä ja uudenaikaistamisessa. Näiden tavoitteiden saavuttamiseen tarvitaan kaksinkertaistettuja ponnistuksia tulevina vuosina. Euroopan liberaalidemokraatit antavat tunnustusta sille, että kuluneiden kolmen vuoden aikana on strategialle kehitetty uusia hallintorakenteita, joiden ansiosta vastuu jakautuu paremmin yhteisön ja jäsenvaltioiden välille.

Bulgaria ja Romania ovat osallistuneet Lissabonin strategian täytäntöönpanoon täysimääräisesti unioniin liittymisestään lähtien, ja vuonna 2007 ne antoivat ensimmäiset selonteot uudistussuunnitelmiansa täytäntöönpanosta. Huolimatta jäsenvaltioiden välisistä eroista Lissabonin strategian täytäntöönpano on kehittänyt koko Euroopan unionin kasvumahdollisuuksia.

Liiketoimintaympäristö, joka on hyvin tärkeä liberaalidemokraateille, on hyötynyt näistä uudistuksista huomattavasti. EU:n strategia paremman sääntelyn toteuttamiseksi muotoutuu hiljalleen. Useimmissa jäsenvaltioissa on nykyään helpompaa ja edullisempää rekisteröidä yritys ja aloittaa liiketoiminta. Euroopan tasolla meiltä silti vielä puuttuu yhdyntynyt yrittäjyyskulttuuri. Tarvitsemme EU:n tasoisien, kokonaisvaltaisen lähestymistavan pienten ja keskiuurten yritysten kasvun ja kilpailukyvyyn edistämiseksi. EU:n jäsenvaltiot ovat sitoutuneet sijoittamaan kolme prosenttia bruttokansantuotteesta innovaatioon, tutkimukseen ja tuotekehitykseen vuoteen 2010 mennessä.

Saatavilla olevat tilastot kuitenkin osoittavat, että jäsenvaltioiden välillä on huomattavia eroja. Siksi näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan vakavia ponnistuksia, myös yksityisen sektorin puolelta.

Euroopan unioni on edistynyt huomattavasti tavoitteessaan muuttua ympäristöystävälliseksi yhteiskunnaksi. Hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi ja uusiutuvien energiamuotojen käyttöön ottamiseksi vuoteen 2020 mennessä on tehty uusia kunnianhimoisia sitoumuksia. Liberaalidemokraatit uskovat, että vähähiilinen yhteiskunta on mahdollista toteuttaa vain, jos tutkimus- ja innovaatiotoiminta tarjoaa tarvittavan ympäristöystävällisen teknologian.

Ne korkeat normit, jotka me, eurooppalaiset, haluamme, on mahdollista saavuttaa ainoastaan solidaarisen toiminnan avulla. Siksi kokemusten vaihtaminen, tuen antaminen ja mahdollisuus oppia toisilta ovat äärimmäisen tärkeitä. Tietoon perustuva talous edellyttää halua oppia. Talouskasvu, matala työttömyys, korkeat sosiaaliset normit ja dynaaminen liiketoimintaympäristö eivät sulje toisiaan pois. Riittää, kun muistaa Suomen ja Tanskan kaltaisten maiden esimerkkiä.

Hyvät kollegat, useat liberaalidemokraattien ensisijaisista tavoitteista heijastuivat Lissabonin strategiaan ja Euroopan parlamentin julkilausumaan. Näihin sisältyy edellytysten luominen joustavammin ja paremmin toimiville markkinoille, jotka mahdollistavat sosiaalisen osallisuuden lisääntymisen; hallintotaakan vähentäminen ja paremman sääntelyn saavuttaminen; eurooppalaisten liiketoimintayksikköjen kansainvälisen aseman vahvistaminen; maahantuonnin, viennin ja sijoitusten lisääminen; rahoitusmarkkinoiden avoimuuden ja vakauden lisääminen; kuluttajansuojan parantaminen; ympäristönsuojelun kehittäminen; yhteisön rakennerahastojen tehokkaampi käyttäminen näkyvien tulosten saavuttamiseksi strategian täytäntöönpanossa; ja Euroopan laajuisiin hankkeisiin kuuluvien liikenneverkkojen lujittaminen.

Hyvät kollegat, indikaattorit ovat paikoillaan, ja tavoitteet on selvästi määritelty. Tärkeätä on nyt täytäntöönpano.

Guntars Krasts, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Arvoisat komission jäsen ja neuvoston edustajat, tänään haluaisin keskittyä Lissabonin strategian tehtäviä ja tavoitteita koskevan kysymyksen mahdollisiin seurauksiin. Globaali rahoitusmarkkinoiden ongelmat ja Yhdysvaltain talouden vaikeuksien vaikutus maailmantalouden kasvuun ovat ensimmäinen todellinen koetus uudelle Lissabonin strategialle ja sen kyvyllä selvittää Euroopan talouskasvun mahdolliset esteet. Huolimatta nykyisistä ongelmista nopeampi talouskasvu säilyy Euroopan ensisijaisena tavoitteena. Tämä edellyttää useiden, aktiivisten yritysten tuleamista markkinoille. En epäile etteikö sekaannus rahoitusjärjestelmässä vaadi toimia vakauden palauttamiseksi.

Olisi kuitenkin korostettava, että nyt on tehtävä vastuullisia päätöksiä. Rahoitusjärjestelmän vakauttamiseen tähtävien toimenpiteiden ei pitäisi estää järjestelmän tehtävien täyttämistä eli Euroopan yritysten kasvun edistämistä. Haluaisin korostaa tätä erityisesti, koska on oleellista laajentaa vastaperustettujen yritysten rahoitusvaihtoehtoja. Rahoitusvaihtoehtojen välistä kilpailua olisi rohkaistava huomattavasti. Kaikissa Lissabonin strategian asiakirjoissa korostetaan pienten ja keskisuurten yritysten kasvumahdollisuuksien edistämistä, ja tämä on myönteinen asia. Olemme tyytyväisiä komission ehdotukseen pienyrityksiä koskevaksi säädökseksi. Nykyisessä tilanteessa sellaisten suurten yritysten, jotka ovat vakiinnuttaneet paikkansa markkinoilla, rahoitusvaihtoehtoja ei voi edes verrata niiden vaihtoehtoihin, jotka haluavat perustaa oman yrityksen. Lissabonin strategiasta puuttuu velvollisuus edistää laajan, kilpailukykyisen rahoitusvälinevalikoiman luomista, vaikka itse asiassa tämä on elintärkeä ehto Euroopan kasvukykyyn vaalimiselle. Rahoitusjärjestelmän epävakauteen vastaamisen ei saa antaa rajoittaa rahoitussektorin innovatiivisuutta. Kiitos.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, ilmastopolitiikan puitteissa vuosi 2007 – josta on jo kulunut jonkin aikaa – muistetaan vuotena, jolloin virallisesti tunnustettiin ilmastonmuutoksen olemassaolo. Jos otamme huomioon, että ilmaston lämpenemistä ja kestäviä strategioita koskevaa keskustelua on käyty jo lähes kahden vuosikymmenen ajan, huomaamme selvästi, kuinka kauan tällaiseen poliittiseen prosessiin vaikuttaminen kestää ja kuinka vaikeata on saada aikaan todellinen strateginen suunnanmuutos. Vaikka kautta Euroopan kuulemme vakuutuksia siitä, että kestävyuden tavoittelu on vihdoinkin sisällytetty Lissabonin strategiaan, epäilen edelleen, olemmeko todella tosissamme tämän valtavan muutoksen suhteen ja olemmeko todella valmistautuneet vaihtamaan kurssia ja jättämään taaksemme puhtaasti määrälliset kasvutavoitteet tavoitellaksemme laatukskeistä kasvua.

Valmistellessamme parlamentin päätöslauselmaa Lissabonin sopimuksesta me, minä ja yhteisesittelijäni Klaus-Heiner Lehne, kiistelimme taas kerran – emme me henkilökohtaisesti, vaan poliittiset ryhmämme – energiapolitiikkaa ja energiastrategioita koskevista kysymyksistä. Eikä ihme että kiistelimme, koska tämä aihe ansaitsee päätyä kiistelyn kohteeksi. Päätöslauselmassa säilytetään nyt käsite, joka tuskin edes piilottaa ryhmiemme mielipiteiden välisen mahdollisen kuilun kestävyuden osalta. Termi ”vähähiilinen talous” esitetään tälle parlamentille nyt kompromissimallina. Minun mielestäni se vain peittää konfliktin, joka vallitsee *status quon* ja meidän haluamamme strategian välillä: ensimmäisen kannattajat haluaisivat jatkaa energiaan perustuvaa taloutta, joka toimii vanhalla hiilen ja ydinvoiman yhdistelmällä, mutta me kannatamme voimavarojen käytön radikaalia leikkaamista. Tämä käsite, jonka nyt olemme sisällyttäneet päätöslauselmaan, peittää hieman kyvyttömyyttämme tehdä päätöstä. Sallikaa minun toistaa tässä kohdoin, että mielestäni Euroopan on mahdotonta toimia edelläkävijän roolissa, joka täyttäisi ihmisten toiveet kautta maailman, jos se jatkaa riskialttiiseen ydinvoimaan turvaamista tai hiilivoiman käytön elvyttämistä. Siirryn nyt eteenpäin, mutta palaamme tähän kiistaan toisessa yhteydessä.

Uskon myös, hyvä Günter Verheugen, että suuntaviivojen muuttaminen tämän alan osalta tapahtuu vielä, koska pelkkä energiahuoltovarmuuden ja uusiutuvien luonnonvarojen käytön lisääminen ei vastaa strategian muutosta. Uusi strategia on aivan toinen asia ja sen täytyy ilmetä uusina toimina ja keinoina. Uskon kuitenkin, että tarve muuttaa Lissabonin strategian suuntaviivoja ei rajoitu ainoastaan ympäristöä koskevaan politiikkaan, vaan koskee myös sosiaalipolitiikkaa. Kuulemme jatkuvasti, että kasvu ja työllisyys ovat kääntyneet kasvuun viimeisten kolmen vuoden aikana. Samaan aikaan olemme kuitenkin nähneet yhteiskunnallisen syrjäytymisen ja epävarmojen työpaikkojen lisääntyvän. Meidän mielestämme sosiaalisen osallisuuden ja yhdenmukaisuuden lisäämistä koskevan tavoitteen voidaan tulkita tarkoittavan yksinkertaisesti sanottuna sitä, että työskentelevien ihmisten on Euroopassa voitava elää tuloillaan. Siksi olin yllättynyt Lissabonin sopimusta käsittelevän päätöslauselman valmistelun aikana poliittisten ryhmien välisestä riitelystä siitä, onko oikein vai väärin tehdä Euroopassa teollisuudenalakohtaisia sopimuksia vähimmäispalkoista. En usko, että on olemassa vaihtoehtoja, ja toivonkin vain, että tästä asiasta vallitsisi suurempi yhteisymmärrys. Toivon myös, että kollegani tämän istuntosalin oikealla puolella eivät aina tulkitsisi ”joustoturvan” käsitteen tarkoittavan, että ainoastaan yhteiskunnan heikoimpien on oltava joustavia ja alistuvia, kun taas muut voivat vapaasti jatkaa elämäänsä kuten haluavat.

Huomenna äänestetään asiasta, jota pidän tämän päätöslauselman puitteissa erittäin tärkeänä – ja tämä huomautus tarkoitettu myös Ilda Figueiredolle, jolla oli johtava rooli tämän menestyksen saavuttamisessa. Me nimittäin onnistuimme esittämään yhteisiä ehdotuksia uusiksi indikaattoreiksi, joilla mitataan edistystä Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa, erityisesti ihmisten elämänlaadun paranemista. Se tosiasia, että tulopohjainen lähestymistapa – jossa käytetään perinteistä kansantulon kasvuvauhtia merkkipaaluna – jättää täysin huomiotta erot tulojen kasvussa, osoittaa selvästi, että se ei ole millään tavoin asianmukainen indikaattori. Se muuttuu tietenkin vielä epäsovinnammaksi, jos haluamme itse asiassa mitata sellaisia tekijöitä

kuin parannukset elämänlaadussa tai ympäristön tilassa. Olisin kiitollinen, jos komissio vastaisi näihin ympäristöindikaattoreita ja sosiaalisia indikaattoreita koskeviin huomautuksiin.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. - (PT) Kahdeksan vuotta Lissabonin strategian hyväksymisen jälkeen sosiaalinen epätasa-arvoisuus on käytännössä lisääntynyt, ja köyhyys, josta kärsii noin 78 miljoonaa ihmistä, mukaan lukien 25 miljoonaa matalapalkkaista epävarmoissa työsuhteissa työskentelevää, on pahentunut.

Useimmat luodut työpaikat ovat epävarmoja, ja osa-aikatyö koskee erityisesti naisia, joita edelleen syrjitään töihin ja koulutukseen pääsyssä ja uralla etenemisen sekä palkkatason osalta. Nuorisotyöttömyysaste on kaksi kertaa korkeampi kuin kokonaistyöttömyys, ja tämä koskee monia korkeakouluista valmistuneita nuoria, jotka eivät onnistu löytämään työtä tai löytävät vain koulutustaan vastaamatonta työtä. Samaan aikaan kuusi miljoonaa nuorta keskeyttää koulun joka vuosi, mikä vaarantaa heidän tulevaisuutensa. Nämä seuraukset olivat näkyvissä strategiassa, jonka uusliberaali näkemys kehitettiin vuoden 2005 uudistuksen puitteissa. Uudistuksen ensisijaiset toimenpiteet olivat alakohtainen ja julkispalveluiden rakenteellinen vapauttaminen ja yksityistäminen, ja siinä painotettiin työvoiman joustavuutta.

Yhdysvalloissa alkanut rahoituskriisi ja fossiilisten polttoaineiden ja eräiden elintärkeiden maataloustuotteiden korkeat hinnat voivat nyt pahentaa köyhyyttä ja sosiaalista epäoikeudenmukaisuutta. Poliittikkaa on siksi muutettava kiireesti näiden seurausten estämiseksi Euroopan unionissa, erityisesti kaikkein haavoittuvimmissa talouksissa, ja yhteiskunnallisen tilanteen huonontumisen välttämiseksi.

Siksi päätöslauselmassamme korostetaan tarvetta korvata Lissabonin strategia eurooppalaisella solidaarisuuden ja kestävän kehityksen strategialla, joka avaa uusia horisontteja Euroopalle, jossa olisi täystyöllisyys ilman syrjintää, kunnolliset työpaikat ja oikeudet, paremmat palkat ja joka olisi taloudellisesti ja sosiaalisesti yhtenäinen, tai joka lyhyesti sanottuna takaa sosiaalisen oikeudenmukaisuuden.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. - (NL) Arvoisa puhemies, muutaman viime kuukauden aikana luottokriisi Yhdysvalloissa on todistanut, että puhdas kapitalistinen järjestelmä on epävakaa. Jo pidemmän aikaa olemme tienneet, että kommunistinen tai – toisin ilmaistuna – sosialistinen järjestelmä ei toimi. Tämä tuli hyvin selväksi vuonna 1989. Mutta nyt, kun kapitalismi selvästi ei toimi myöskään, on korkea aika toimia tämän havainnon pohjalta.

Lissabonin strategian avulla pyrimme varmistamaan, että Eurooppa säilyy taloudellisesti kilpailukykyisenä suhteessa muuhun maailmaan. Tämä on mahdollista vain, jos kaikki kynnelle kykenevät tekevät jotain ja jos pyrimme takaamaan hyvän elinympäristön.

Työllisyyden ja kestävän kehityksen edistäminen ovat siten aivan oikeutetusti uudistetun Lissabonin strategian pääasialliset tavoitteet. Mielestäni ne ratkaisut, joita GUE-ryhmään kuuluvat kollegamme esittävät, eivät joko pohjautu tietoon tai ovat muuten epärealistisia. Jos toteuttaisimme kuvatuunlaisia toimenpiteitä, inflaatio kasvaisi ja sijoittajien luottamus Eurooppaan haihtuisi savuna ilmaan. Ja loppujen lopuksi inflaatio on varastamista.

Jo aiemmissa kevään huippukokousta koskevissa keskusteluissa sanoin, että jäsenvaltioiden hallitusten pitäisi ottaa aktiivisempi rooli. Sanon saman tänään. Jäsenvaltioiden on itsensä pantava alulle uudistuksia ja vietävä ne läpi. Ja vaikka emme ole vielä laman partaalla, on korkea aika toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä hyvinvointivaltion uudistamiseksi. Euroopan unioni voi tässä asiassa koordinoita, mutta se ei voi sanella.

Sergej Kozlik (NI). - (SK) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kyseessä olevassa päätöslauselmassa aivan oikeutetusti korostetaan sääntelemättömän, globaalin rahoitusjärjestelmän riskejä. Järjestelmä on EU:n politiikan suoran vaikutusvallan ulottumattomissa ja voi levittää taloudellista epävakautta laajalle. Tämän vuoksi on tarpeellista arvioida uudelleen liiketoimintamallin vaikutus ja monikansallisten rahoitusyhtiöiden rooli globaaleilla rahoitusmarkkinoilla ja pyrkiä järjestelmään ne uudelleen laajan kansainvälisen järjestelmän puitteissa.

Olen samaa mieltä siitä, että terveellinen ja vakaa makrotaloudellinen ympäristö edellyttää laajamittaista talousarviotukea ja järkevää yksityistä ja julkista sijoituspolitiikkaa, joka tuottaa edistyksellistä infrastruktuuria ja avaa ovia tulevaisuuden markkinoille. En usko, että julkinen omistus on yksi päätekijöistä, jotka johtavat eurooppalaisten energiamarkkinoiden vääristymiseen. Kukaan ei ole tähän mennessä osoittanut, että yksityiset monopolit käyttäytyisivät sen paremmin kuin monopolit, joissa valtio on osakkaana.

On vain sovittava asianmukaiset säännöt. Tämän vuoksi on tarpeen parantaa kilpailusääntöjä energia-alalla sekä liikenne- ja tietojärjestelmien aloilla, jotta nämä markkinat voidaan avata asteittain ja jotta eurooppalaista infrastruktuuria voidaan laajentaa ja yhdentää.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, ohjausryhmän laatima päätöslauselma keskittyy kolmeen painopistealaan, jotka ovat seuraavat: sisämarkkinat, joiden osalta erityisesti painotamme tarvetta kuroa umpeen eräitä eroja, joista minun ei tarvitse mainita kuin yhtenäisen patenttilainsäädännön ja vakuutus-alan sisämarkkinoiden puuttuminen; työmarkkinat, joiden osalta painotamme jouston avulla saavutettua turvallisuutta; ja seuranta ja valvonta, joiden osalta painotamme erityisesti strategian täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa.

Tällä kertaa päätimme tietoisesti olla keskittymättä energiaan ja ympäristöön, koska ne olivat kahden aiemman vuoden painopistealat, ja strategisesti katsottuna olemme itse asiassa saavuttaneet päätöslauselmillamme haluamamme, eli olemme varmistaneet, että komissio ja neuvosto paneutuvat aiheeseen perusteellisesti.

Yksi asia, jota pidämme edelleen tärkeänä ja jota käsitellään päätöslauselman yleisessä osassa, on koko paremman sääntelyn kysymys. Viittaamme erityisesti ongelmiin, joita edelleen esiintyy tulosten arvioinnissa ja byrokratian vähentämisessä.

Valmisteluvaiheessa ryhmien välillä nousi tietenkin kiistoja, joista kuitenkin lähes kaikkiin löydettiin ratkaisu. Loppujen lopuksi yksi ratkaiseva kiistanaihe jäi jäljelle. Minun ryhmäni pysyy uskollisena yhdennetyille suuntaviivoille ja uskoo komission tavoin, että meidän ei ole tarvetta muuttaa niitä tässä vaiheessa.

Yleisesti ottaen voimme pitää viime vuosien saavutuksia menestyksenä. Kun vuonna 2005 tavallaan elvytimme Lissabonin strategian, kaikki olettivat Lissabonin olevan vain yhden jäsenvaltion, Portugalin, pääkaupunki. Kukaan ei yhdistänyt sen nimeä konkreettiseen strategiaan. Esimerkiksi Kioton tapaus oli aivan eri: nimi viittaa kaupunkiin, mutta myös maailmanlaajuiseen strategiaan. Me olemme viime vuosina edistyneet huomattavasti sen suhteen, mikä meidän käsityksemme on Lissabonin merkityksestä.

Olemme samaa mieltä komission kanssa siitä, että kasvu ja työpaikat ovat avaintekijöitä ja että edistys tällä alalla on ratkaisevan tärkeitä. Koska vain kasvun ja työpaikkojen avulla voimme toteuttaa hyvää ympäristö- ja sosiaalipolitiikkaa.

Udo Bullmann (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, johan on markkinat. ”Pysymme uskollisina suuntaviivoille” kuulostaa hieman dogmaattiselta. Me PSE-ryhmässä emme huolehdi niinkään siitä, mitä asiakirjaa kannatamme tai emme kannata, vaan uskoaksemme tärkein kysymys on se, ovatko nämä suuntaviivat vastaus todelliseen taloudelliseen tilanteeseen ja tarjoavatko ne yhtään lisää apua Euroopan unionin kansalaisten tarpeisiin vastaamiseksi. Tämä on keskustelun pääkysymys, joten taas kerran, antakaamme tilastojen puhua puolestaan.

Jean-Claude Juncker, euroryhmän puheenjohtaja, on juuri ilmoittanut, että kasvu kääntyy laskuun ja että vuonna 2008 se ei enää ole 2,7 prosenttia, vaan 1,6 tai 1,7 tai 1,8 prosenttia. Tämä kuulostaa selvältä varoitukselta, erityisesti koska tiedämme Yhdysvalloissakin näkymien olleen synkät jo vuoden 2007 lopulla. Samaan aikaan inflaation ennustetaan olevan 3,2 prosenttia. Tämä tarkoittaa hyvinvoinnin, reaali-palkkojen ja ostovoiman häviämistä. Tietenkin pelkäämme, että talouden pysähtyminen ja inflaatio seuraavat toisiaan, ja tässä meillä on siitä varoitus.

Tiedämme myös, että köyhyys ei ole vähentynyt Euroopan unionissa viimeisten viiden vuoden aikana, vaan itse asiassa yhä useammat ihmiset jäävät hyvinvointiyhteiskunnan ulkopuolelle. Tutkimus ja kehitys ovat saavuttaneet jotakuinkin vakaan tason, mutta eivät Lissabonin strategian tarvitsemää kolmea prosenttia, vaan juuri hieman yli puolet siitä, keskimäärin 1,6–1,8 prosenttia – joka on aivan liian vähän, eikä anna meille sitä kansainvälistä asemaa, jota havittelemme.

Meillä on edessämme ristiriita. Enhän voi teeskennellä, että yhdennetyt suuntaviivat ovat hallintoväline, ja samaan aikaan muokata tätä välinettä siten, että se ei reagoi Euroopan unionin taloudelliseen ja sosiaaliseen tutkimusaineistoon. En voi nousta ylös ja päättää, kuten komission puheenjohtaja, että suuntaviivojen tekstin keskeisestä osasta ei muuteta mitään, ei edes pilkkua, toivoen, että kansalaiset unionin jäsenvaltioissa, työnantajat, työntekijät, ne, jotka tekevät osuutensa taloudellisessa prosessissa, uskovat täällä harjoitettavan poliittista hallintoa. Tätä ristiriitaa ei voi ratkaista tällä tavoin.

Läsnä olevat komission jäsenet ovat kertoneet meille monia kertoja, mitä pitää muuttaa. Keskustelkaamme näistä muutoksista, mihin tahansa alaan ne liittyvätkin. Missä ovat ne tuotteet, missä ovat ne muutokset, jotka auttavat parantamaan myös tavallisen ihmisen osaa? Sosiaalidemokraatit kannattavat parlamentin

asiakirjojen mukaista hyökkäysstrategiaa, mutta me haluamme todellisia vastauksia, jotka auttavat parantamaan tavallisen ihmisen osaa.

Wolf Klinz (ALDE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, jäsenvaltiot ovat nyt ja jatkossa vastuussa talouspolitiikan suunnittelusta ja toteuttamisesta. Tämä tarkoittaa sitä, että Lissabonin strategia voidaan panna täytäntöön vain jäsenvaltioiden toteuttamalla kohdistetuilla toimenpiteillä. Ei ole olemassa eurooppalaista talouspolitiikkaa, joka määriteltäisiin keskitetysti Brysselissä. Tämä on syy siihen, miksi talouspolitiikan peruspiirteet ovat niin tärkeitä. Ne ovat jäsenvaltioiden taloustrategioiden koordinoinnin kulmakivi ja muodostavat kiintopisteen sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot kulkevat oikeaan suuntaan toteuttaessaan tarvittavia uudistuksia ja että ne pysyvät oikealla tiellä jatkossakin. Niissä määritellään EU:n keskeiset talousperiaatteet: avoimet markkinat, oikeudenmukainen kilpailu, innovatiivinen yksityinen kilpailu ilman valtion sääntelyä.

Valitettavasti jäsenvaltiot eivät aina pane kasvun ja työllisyyden yhdennettyjä suuntaviivoja täytäntöön, tai toimivat hyvin arasti. Erityisesti globalisaation haasteisiin vastaamiseksi Euroopan unionin on pitädyttävä keskeisiin periaatteisiinsa, jotka turvaavat kilpailukyvyyn pitkällä aikavälillä.

Valitettavasti olemme viimeaikoina nähneet useampia esimerkkejä sellaisesta, jota kutsuisin luovaksi ositteluksi. Esimerkiksi – ja Rebecca Halmsille tiedoksi, sanon tämän hänelle – Deutsche Post, Saksan postilaitos, on määrännyt ylettömän korkeat vähimmäispalkat ja siten pitää kaikki kilpailijat poissa virallisesti vapautetuilta markkinoilta. Nykyiset vaikeudet rahoitusmarkkinoilla osoittavat myös, että yritykset vaikeuksiin jouduttuaan pyytävät aivan liian helposti apua valtiolta. Yksityisten rahoituslaitosten, kuten Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivan Northern Rockin tai saksalaisen IKB:n pelastaminen veronmaksajien varoin on anteeksiantamaton virhe talouspolitiikan sääntöjen puitteissa. Pankkien tuotto jää osakkeenomistajien käsiin ja suuret bonukset maksetaan pienelle osalle työntekijöistä, kun taas tappiot kansallistetaan. Tämän kaltainen menettely horjuttaa ihmisten luottamusta sosiaaliseen markkinatalousjärjestelmään.

Valtion tehtävä on tukea markkinoita säätämällä asianmukainen puitelainsäädäntö, mutta markkinoiden tehtävä on ajaa taloutta eteenpäin ja varmistaa, että Eurooppa säilyttää kilpailukykynsä.

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Arvoisa puhemies, viimeaikainen rahoitusmarkkinoiden kuohunta, joka ravisteli kuluttajien ja markkinoiden luottamusta, sai meidät tajuamaan, kuinka tärkeitä toimivat, kestävät kasvustrategiat ovat. EU:lle on aina ollut hyvä ratkaisu tällaisten strategioiden ja yksittäisiä kansakuntia ja unionia yksikkönä vahvistavan koordinaatio- ja yhteistyöpolitiikan soveltaminen. Tänään on otettu esiin moni Lissabonin strategian kannalta tärkeä asia, esimerkiksi innovaation tukeminen, oikeudenmukainen kilpailu, energiaongelmien käsittely, ilmastonmuutos, elinikäinen oppiminen ja sijoittaminen tietoon, mainitakseni vain muutaman.

Uskon, että sekä kilpailukyvyyn ja kasvun lisääminen että kolmen prosentin rajan saavuttaminen ovat elintärkeitä tavoitteita, jotta voimme nähdä Euroopan kasvavan suunnitelmiamme mukaan. Mielestäni on jo saatu todella paljon aikaan. Joskus olemme liian kriittisiä itseämme kohtaan. Euroopassa on luotu reippaasti yli 12 tai 13 miljoonaa työpaikkaa viime vuosien aikana, mikä on enemmän kuin on saavutettu Yhdysvalloissa.

Jos haluamme noudattaa valistunutta sosiaalipolitiikkaa ja löytää varoja sen toteuttamiseen, meidän on vapautettava taloutemme. Ja tämä on kysymys, jota emme käsittele yksittäisissä jäsenvaltioissa. Uskon, että tämä on haasteemme: että jäsenvaltioiden taloudet kasvavat siten, että voimme sitten käyttää rahaa valistuneeseen sosiaalipolitiikkaan.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). - (ES) Arvoisa puhemies, olisin samaa mieltä siitä, että Lissabonin strategiaan liittyvien ensisijaisten painopistealojen ja resurssien pitäisi olla selkeämmin määritellyt jäsenvaltioiden ja toimivaltaisten toimielinten talousarvioissa. Koko opetus- ja koulutusketju pitäisi arvioida tarkasti, ja yleisen kulttuurisen, tieteellisen ja teknisen ammattikoulutuksen sisällön pitäisi olla mahdollisimman korkeatasoista ja tähdätä siihen, että se mahdollistaa ihmisten sopeutumisen muutoksiin laajemmassa tilanteessa ja edistää kansalaisten osallistumista, laadukkaampia työpaikkoja ja yrittäjähenkisyyttä sekä innovaatiota.

On välttämätöntä tutkia väestöllisiä muutoksia ja niiden vaikutuksia julkiseen kukkaroon, työmarkkinoihin ja terveyspalveluiden tarjontaan. Samaten työmarkkinoiden innovatiiviset uudistukset pitäisi toteuttaa seuraten joustoturvan sääntöjä, jotka edistävät kilpailukykyä ja samalla tarjoavat riittävän sosiaaliturvan antamatta periksi tämän parlamentin oikeistolle, kuten kollegani Rebecca Harms sanoi puheessaan.

Lopuksi on tärkeätä, että jäsenvaltiot ja kaikki toimivaltaiset toimielimet vaihtavat tietoja parhaista käytännöistä tehokkaasti, koska tässä on myös se etu, että tavoitteet lähentyvät kautta Euroopan.

Helmuth Markov (GUE/NGL). - (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, sanoitte, että olemme hiljattain luoneet lisää työpaikkoja. Totta, mutta pääosa niistä on epävarmoja työpaikkoja. Sanoitte, että tuottavuus on kasvanut. Totta, mutta sitä tuottavuuden kasvua ei ole käytetty palkkojen nostamiseen – mikä olisi voitu tehdä – eikä sitä ole sijoitettu uudelleen. Sanoitte, että kasvava BKT on merkki siitä, että olemme oikealla polulla, että Lissabonin strategia on se oikea. Minä sanon teille, että huolimatta niistä kolmesta myönteisestä tilastollisesta tuloksesta, jotka esititte, emme ole nähneet tähän mennessä minkäänlaisia tuloksia.

Kannattavuus kasvaa, mutta ansiotulot eivät kasva, noudatamme edelleen tarjontaan, ei kysyntään, perustuvaa talouspolitiikkaa, eikä meillä ole riittävää kansallista kysyntää. Tämä merkitsee sitä, että meillä on edelleen samat ongelmat Lissabonin strategian kanssa kuin viisi tai kolme vuotta sitten. Mikään ei ole muuttunut. Miten siis voitte sanoa, että olemme oikealla polulla? Mitä meille jää käteen? Sanoitte myös, että meidän pitää tukea pk-yrityksiä. Siinä tapauksessa pyytäisin teitä kääntymään kolleganne Peter Mandelsonin puoleen. Mikä oli hänen panoksensa Globaali Eurooppa -strategiaan? Hänen kantansa oli, että markkinat on avattava suurille, maailmanlaajuisesti toimiville yhtiöille. Ei mainintaa pk-yrityksistä, ei sanaakaan!

Toteutamme jäsenvaltioissa verouudistuksia, jotka suovat erityiskohtelun osakeyhtiöille. Ne säästyvät maksamasta veroja. Mutta niiden tuottama voitto ei kulkeudu kansalliseen talouteen. Sanomme, että työntekijöiden pitää olla joustavia. Heidän on hyväksyttävä se, että he ansaitsevat vähemmän. Tämän he ovat joutuneet hyväksymään jo useiden vuosien ajan. Jos tuottavuus kasvaa hurjasti, työntekijöiden voisi sallia saada osansa. Näin ei kuitenkaan tapahdu. Pankit spekuloiivat armottomasti, ja hyvin huomattava osuus suurten yhtiöiden voitoista varataan rahoituspääomaksi suurten voittomarginaalien vuoksi, eikä niitä siten sijoiteta takaisin tuotantoon. Tämä on väärä suunta Lissabonin strategialle.

Jos haluan rahaa, niin sitten minun on Euroopan unionina tai jäsenvaltiona vaadittava lisää verotuloja. Voin saada niitä vain aloilta, joilla verotuloja voidaan saada riittävästi. Tämä olisi Lissabonin strategian oikea lähestymistapa: talouspolitiikan radikaali uudelleenarviointi. Jos jatkamme ehdottamiemme linjoja seuraten, emme onnistu ratkaisemaan ongelmia Euroopan unionissa.

John Whittaker (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, ei ole mitään hyötyä jatkaa Lissabonin strategiasta puhumista, koska joka vuosi viimeisten kahdeksan vuoden ajan on yleisesti tunnustettu, että se ei toimi kovinkaan hyvin.

Tämä mietintö, jossa luetellaan valtava määrä asioita, joita unionin pitäisi tehdä, on täysin hakoteillä. Sen sijaan, että EU olisi kasvua ja tuottavuutta edistävä voima, se rajoittaa Euroopan talouksia loppumattomilla sekaantumisillaan liiketoimintaan.

Toinen huomiotta jätetty seikka on se, että EU:n alueen eri taloudet ovat rakenteeltaan ja suorituskyvyltään hyvin erilaiset. Ei ole järkeä puhua eurooppalaisesta taloudesta yksittäisenä yksikkönä. Verratkaa Saksaa, joka on nauttinut hienoisesta talouskasvusta, ja eteläisiä jäsenvaltioita, jotka kärsivät valtavista kauppataseen vajauksista, romahtavista asuntomarkkinoista ja suunnattomista valtion veloista. Nämä valtiot tarvitsevat epätoivoisesti matalampia korkoja ja devalvointia, joihin ei ole mahdollisuutta, koska ne kuuluvat euroalueeseen. Jos Euroopan keskuspankki laskee korkoja tarjotakseen hieman apua, sen on jätettävä huomioimatta inflaatiotavoite, mikä ei varmasti ilahduttaisi saksalaisia.

Varmastikin näihin kiireellisempiin kysymyksiin pitäisi kiinnittää huomiota sen sijaan, että jatketaan Lissabonin strategiaa koskevaa steriiliä keskustelua taas muutaman miljoonan sanan verran. Mutta oletan, että tämä korostaisi liikaa talous- ja rahaliiton heikkoutta, eli sitä, että yhtenäisvaluutta ei ole kestävä pitkän aikavälin järjestely, kun kyseessä on ryhmä hyvin erilaisia talouksia ja itsenäisiä hallituksia.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, me kaikki tiedämme, että Euroopan on kehityttävä tietoon perustuvaksi yhteiskunnaksi, joka kykenee kilpailemaan maailman markkinoilla. Meidän ei tarvitse taistella tästä asiasta, siitä olemme kaikki samaa mieltä. Mistä emme ole samaa mieltä, on esimerkiksi se tosiasia, että komissio pitää suurimittaista, taloudellisista syistä tapahtuvaa maahanmuuttoa yhtenä tärkeimmistä keinoista Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämä on absurdia. Meillä on tarpeeksi kykyjä Euroopassa. Ennen kaikkea meillä on muutamia kymmeniä miljoonia ihmisiä ilman työtä, ja se on aivan tarpeeksi. Tämä on valtava haaste hallituksille, liike-elämälle ja teollisuudelle. Ja sitä paitsi keskiverto-eurooppalaisemme ei todellakaan halua uutta siirtolaisaaltoa. Hän haluaa, että suuri määrä täällä jo asuvia ulkomaalaisia kotiutuu, sulautuu valtaväestöön ja pääsee mukaan työllistymisprosessiin.

Kyllä, komissio on taas ihan eksyksissä. Muistan komission sanoneen muutama kuukausi sitten, että Belgian poliittinen kriisi hidastaisi Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavien uudistusten vauhtia. Todellisuudessa asia on juuri päinvastoin. Todellisuudessa Belgian poliittinen kriisi on todiste Belgian valtion epäonnistumisesta, ja Belgian olemassaolo estää Flanderia uudistamasta työllisyyslainsäädäntöään ja työmarkkinoitaan, vähentämästä sosiaalimenojaan, yksinkertaistamasta ja vähentämästä verotustaan Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseksi. Mutta tietenkin komission on täysin sopimatonta myöntää, että Belgia on este sekä Flanderille että Valloniale.

Cristobal Montoro Romero (PPE-DE). - (ES) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, olemme monimutkaisessa tilanteessa, Euroopan unioni on vaikeassa taloudellisessa tilanteessa, ja me aloitamme talouspolitiikan suuntaviivojen hahmottelemisen olosuhteissa, joita hallitsee talouskasvun hidastuminen, joka itsessään on periaatteessa merkki taloudellisten toimijoiden, kuluttajien, yrittäjien ja ennen kaikkea pienten ja keskisuurten yritysten luottamuksen puutteesta.

Sen lisäksi, että onnittelemme esittelijää ja ilmaisemme tyytyväisyytemme muiden ryhmien myönteiseen asenteeseen, erityisesti sosialidemokraattisen ryhmän, jonka kanssa olemme päässeet yleiseen yhteisymmärrykseen, joka mahdollistaa talouspolitiikan suuntaviivojen määrittämisen, ryhmäni, Euroopan kansanpuolueen ryhmä, haluaa korostaa Euroopan unionin ja eurooppalaisen talouden vahvistamisen tärkeyttä – nämä saavutetaan edistämällä talousuudistuksia ja sitoutumalla niihin. Tämän vuoksi kannatamme komissiota sen pyrkimyksissä helpottaa yhdennettyjen suuntaviivojen avulla sellaisten perusteellisten uudistusten toteuttamista, jotka ovat uuden, luottamukseen perustuvan viitekehityksen taustalla – tämä viitekehitys mahdollistaa kohtaamiemme haasteiden voittamisen.

Uusi viitekehitys on pyhitetty työmarkkinaosapuolten yhdessä sopimille työvoimauudistuksille ja verouudistuksille, jotka rohkaisevat pienten ja keskisuurten yritysten kasvua ja työpaikkojen luomista. Lyhyesti sanottuna tämä on viitekehitys, joka on pyhitetty sellaisille uudistuksille, jotka saattavat valmiiksi sisämarkkinat, jotka ovat paras keino edistää sellaista talouskasvua, joka johtaa työpaikkojen syntymiseen EU:ssa.

Tässä kohdin haluaisin myös korostaa, että protektionismi on torjuttava, mitä seikkaa puolustamme poliittisessa kannanotossamme, ja kannatamme perusteiden luomista sellaiselle talouskasvulle, joka synnyttää työpaikkoja, mikä on Euroopan yhdyntymisen todellinen peruspilari.

Edit Herczog (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, pitkällisten neuvottelujen tuloksena meillä on vihdoin käsissämme teksti, jota me sosialidemokraatit voimme kannattaa. Olen siis tyytyväinen tähän Lissabonin sopimusta koskevaan päätöslauselmaan.

Aloitan kuitenkin ilmaisemalla henkilökohtaisen mielipiteen, joka on, että pelkkä idea ei riitä. Kaikki riippuu sen toteuttamisesta. Näiden kahden on esiinnyttävä yhdessä. Vuonna 2000 Lissabonin idea oli hyvä ja ajankohtainen. Emmekä olisi voineet tunnustaa parempia tavoitteita kuin vuoden 2005 tarkistuksessa asetetut. Mutta jos katsomme täytäntöpanoa – erityisesti pitkällä aikavälillä ja koko päätöksentekoketjun osalta – onkin asia aivan eri. Ensimmäisiin viiteen vuoteen nähden on tapahtunut edistystä, ja dynaamisuus on hieman lisääntynyt, mutta tarpeemme, globaalit haasteet ja potentiaalimme huomioon ottaen tulokset ovat rajoitetut.

Olemme toteuttaneet joitakin erinomaisia aloitteita ja luoneet menestystarinoita, kuten kasvua ja työllisyyttä koskevan ohjelman tai ”ajattelle ensin pientä” -hankkeen, ja olemme nähneet joitakin lainsäädännöllisiä menestyksiä, kuten palveludirektiivi, rahoitusmarkkinoiden valvonta, ilmastonmuutospolitiikka ja uusi energiapaketti, vain muutamia mainitakseni. Mutta yleiskäsitys puuttuu, samoin kuin sitoutuminen. Unionin toimielimissä voimme havaita tämän siitä, että yhä harvemmin puhutaan asialistasta. Se voidaan huomata hyvin vähäisestä kiinnostuksesta viimeviikon yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen aiheeseen, ja se voidaan havaita yksinkertaisesti Eurobarometrin tuloksia lukemalla.

Haluaisin esittää kaksi lukua Eurobarometrissä. Yleistä optimismia kuvaava indeksi on laskenut viimeisten yhdeksän kuukauden aikana yhdeksällä pisteellä, 26:sta 17:ään. Jos katsomme muita keskeisiä suorituskykyä kuvaavia indikaattoreita, työllisyyteen liittyvää optimismia kuvaava indeksi laski yhdeksän kuukauden aikana kolmella pisteellä viidestä yhteen. Lisätarkastelu osoittaa, että Lissabonin strategian keskeiset osa-alueet ovat ihmisten mielestä vähiten tärkeitä. Tämä tarkoittaa, että kahdeksan vuotta Lissabonin jälkeen EU:n kansalaiset eivät usko, että EU voi tarjota kunnollisia vastauksia heidän ongelmiinsa.

Eli Lissabon elää edelleen asiakirjoissamme, mutta selvästikään ei sydämässämme ja mielissämme. Maanosien välistä kilpailua eivät 2000-luvulla ratkaise ainoastaan luonnon- ja energiavarat tai taloudelliset resurssit. Inhimillisen pääoman ja inhimillisten resurssien voima määrää voittajan. Yhteisön vahvuuden määrää koko

väestön, määrällisessä mielessä, ja sen tiedon, laadullisessa mielessä, summa. Yhteisönä meillä on vielä paljon tehtävää tiedon luomisen, tiedon hallinnan ja ihmisten motivoinnin osalta. Tämä on yhteisö, jota meidän on käsiteltävä kokonaisuutena, ja huolehdyttävä siitä, että ketään ei syrjitä. Emme voi jättää ketään ulkopuolelle, oli hän sitten nuori tai vanha, musta tai valkoinen, rikas tai köyhä. Tarvitsemme jokaista – ihmisiä kokonaisuutena. Oikeat ihmiset ovat tärkeitä 2000-luvulla, eikä komission puheenjohtaja ole täällä tänään puhumassa tästä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Lena Ek (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, seitsemän työvuoden jälkeen Lissabonin sopimus on osittain epäonnistunut. Tämä johtuu pääasiassa täytäntöönpanovaikeuksista. Tässä muutama esimerkki sisämarkkinoilta.

Energiapaketin osalta meidän piti antaa täysin uutta lainsäädäntöä. Kun päätimme lisätä tutkimukseen osoitettuja määrärahoja, saimme vain puolet siitä, mitä olimme päättäneet tarvitsevamme. Meillä on eurooppalainen innovaatioon liittyvä ristiriita: sijoitamme rahaa, mutta siitä ei seuraa haluamaamme teollistumista tai työpaikkoja.

Puhuimme ylevästi pk-yrityksistä, mutta ne joutuvat edelleen kamppailemaan samojen säännösten kanssa kuin suuret, globaalit yhtiöt.

Me tiedämme, että sukupuolten tasa-arvo parantaa talouskasvua, mutta meillä on tälläkin alalla paljon tehtävää. Me tiedämme, että liikenneala on hyvin huonossa tilassa Euroopassa, mutta meillä on vielä paljon tehtävää rautateiden ja kuljetusaikojen osalta kautta Euroopan. Nyt on aika tehdä jotain näille asioille. Ensimmäinen ajattelemisen arvoinen asia, hyvät Žiga Turk ja Joaquín Almunia – ja ehkä voitte välittää tämän viestin myös Günter Verheugenille – on kevään huippukokouksessa esitettävän ilmastonmuutosta koskevan päätöslauselman tekstin sisältö.

Me olemme kaikki samaa mieltä siitä, että ilmastonmuutoksessa voimme kaikki voittaa, ratkaista ympäristöongelmia ja luoda työpaikkoja. Olemme jo parlamentissa tehneet päätöksiä tämän osalta ja odotamme nyt komission ja neuvoston vastineita kevään huippukokouksessa.

Euroopassa on yhä 18 miljoonaa työtöntä, yli 18 miljoonaa ihmistä työttömänä, ja me tiedämme, että pk-yritykset, ympäristöteknologia, innovaatio ja palvelut voivat tarjota heidän tarvitsemansa työpaikat. Annatko heille tämän mahdollisuuden?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, tämän Lissabonin strategiaa koskevan keskustelun puitteissa haluan aivan ensiksi painottaa, että mielestäni Yhdysvaltojen luottokriisin vaikutuksia Euroopan talouskasvun ja työttömyyden tasoon ei ole riittävästi huomioitu. Vaikka yksittäisten jäsenvaltioiden esittämät BKT-ennusteet vuosille 2008 ja 2009 ovat alhaisemmat kuin vuonna 2007 saavutettu kasvu, vaikuttaa siltä, että todellisuus muodostuu vielä pahemmaksi.

Toinen huomioni on, että Yhdysvaltain hallitus ja keskuspankki toimivat tarmokkaasti ja salamannopeasti. Hallitus tarjosi 150 miljardin dollarin arvosta tukea yrityksille ja kuluttajille, ja leikkaamalla korkoja useaan otteeseen keskuspankki varmisti, että reaalikorot säilyivät negatiivisina.

Sitä vastoin EU:n jäsenvaltioiden hallitukset, Euroopan keskuspankki ja muut keskuspankit antavat vaikutelman, että ne ovat tyytyväisiä talouskasvun hidastumiseen ja euron vahvistumiseen. Emme voi muuta kuin yhtyä mietinnön johtopäätöksiin siitä, että on tarpeen siirtää työhön liittyvä verotaakka ympäristöveroihin ja päättäväisesti hylätä ehdotus jäsenvaltioiden yritysverotuksen koordinoinnista.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, on totta, että Euroopan talous kohtaa huomattavia ongelmia. Kriisit maailman rahoitusmarkkinoilla, nousevat energian ja ruoan hinnat, palkkojen polkemisesta ja yhteiskunnallisesta riistosta johtuva väkisynty, epävakaiden työsuhteiden lisääntyminen – nämä ovat kiireellisiä ongelmia, jotka on hoidettava. Ja silti tässä mietinnössä niitä ei mainita.

Meitä muistutetaan siitä, että tulojen pitäisi kasvaa samaa tahtia keskipitkän aikavälin tuottavuuskasvun kanssa. Silti mietinnössä vaaditaan jatkamaan rakenteellisten uudistusten toteuttamista eli juuri niiden väitettyjen uudistusten, joista seurasivat meidän nyt kohtaamamme ongelmat. Sen sijaan, että luotaisiin työpaikkoja julkisten investointien avulla, yhä enemmän painetta asetetaan työntekijöille ja työttömille, työaikoja pidennetään ja väärin perustein tapahtuvia irtisanomisia vastaan tarjottua suojaa heikennetään entisestään.

Sen sijaan, että ryhtyisimme toimiin rahoitusmarkkinoiden ja pääomasiirtojen sääntelemiseksi, seisomme avuttomina ja katselemme, kun nykyinen luottokriisi leviää yhä laajemmalle. Ja sen sijaan, että lopettaisimme liberalisointipolitiikan, joka on vaikuttanut huomattavissa määrin hintojen nousuun energiamarkkinoilla, jatkamme itsepäisesti keskittymistä yksityistämiseen ja sääntelyn purkamiseen.

Ryhmämme ei äänestä tämän mietinnön puolesta. Emme tue mietintöä, jossa edistetään uusliberalistista agenda ja tehdään loppu sosiaalisista oikeuksista ja joka aiheuttaa yhä uusia kriisejä. Me tarvitsemme radikaalisti erilaisen talouspolitiikan, jossa työntekijöiden ja työttömien edut asetetaan isojen yritysten voitontavoittelun edelle.

Patrick Louis (IND/DEM). - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, tietoon perustuvan talouden haluaminen on hyvä asia, mutta se ei yksin riitä. Suoraan ja välillisesti luotujen työpaikkojen määrän kasvu riippuu perinteisen tehdastyön kannattavuudesta, mutta nämä teollisuudenalat ovat puristuksissa. Niiden kilpailukyky on jo hyökkäyksen kohteena yhteiskuntiemme kasvavien hallintokulujen kannalta, ja niitä kuristaa lisää euron absurdi hallinnointi, joka luo kilpailua vääristävää lisätuloa sellaisille maille, joilla ei ole vakavasti otettavaa sosiaali- tai ympäristöpolitiikkaa.

Järjestelmä toimii nurinkurisesti. Olemme sosiaalidemokraatteja EU:n sisällä ja liberaaleja sen ulkopuolella, vaikka todellisuudessa tarvitsemme parempaa suojelua muuta maailmaa vastaan ja suurempaa vapautta unionin sisällä. Tosiasioiden perusteella tämä on selvää. Lissabonin strategia ei toimi Euroopan talouksien epäsuhtaisuuden, kilpailun aiheuttamien kasvavien paineiden ja pääomamarkkinoiden liiallisen epävakauden vuoksi.

Hylätäkäämme siis motivaatiota vähentävä myytti eurooppalaisesta sosiaalistrategiasta, joka takaa hyvinvoinnin kaikille. Kasvia ei voi saada kasvamaan kiskomalla sitä lehdistä! Ratkaisuja ei löydy Brysselistä, vaan ne muodostuvat vapaan yhteistyön ja jäsenvaltioiden oman terveen järjen käytön tuloksena. Juuremme, jotka kasvavat isänmaitemme maaperässä, antavat meille älykkyyden, reagoitakyvyn, järjen ja voiman vastata nykyisiin haasteisiin. Tässä kyseessä olevassa tapauksessa joulupukille lähetetyt kirjeet eivät auta.

Malcolm Harbour (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen osallistunut keskusteluihin tässä parlamentissa alkuperäisestä Lissabonin sopimuksesta lähtien ja olen myös Lissabonin strategiaa käsittelevän koordinoitiryhmän jäsen. Yksi niistä asioista, joita olen johdonmukaisesti vaatinut, on se, että komissio keskittyisi Lissabonin strategiaan ja asettaisi selkeästi määritellyt ensisijaiset tavoitteet. En usko, että kukaan on maininnut tätä aiemmin tai kiittänyt komissiota tämän tekemisestä. Yhteisöllä on nyt Lissabonin sopimus, jossa on kymmenen ensisijaista tavoitetta.

Tämän ryhmän jäsenenä minun on sanottava, ja tämä harmittaa minua jonkin verran, että mielestäni parlamentin päätöslauselma on viety aivan eri suuntaan. Tämä päätöslauselma, joka meillä on käsittelyssä tänään, vaikuttaa minusta pitkävetisemmältä ja moniselitteisemmältä kuin aiemmat päätöslauselmat. Epäilenpä, että komissio pettyy, koska Lissabonin strategiassa, jossa on nämä kymmenen ensisijaista tavoitetta ja jonka uskon teidän kaikkien lukeneen, komissio painottaa sen tärkeyttä, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat yhdessä strategisista uudistustavoitteista ja -toimista. Minä olen ehdottomasti samaa mieltä. Toivon, että komissio voi löytää nämä tiedot tästä päätöslauselmasta, koska uskoakseni niistä suurin osa on siihen sisällytetty.

Mielestäni kuitenkin yksi komission kanssa tekemämme työn opetuksista on, että kun seuraavan kerran työskentelemme tämän strategian parissa, meidän on keskityttävä näihin ensisijaisiin toimiin, koska olen tyytyväinen nähdessäni, että komissio aikoo käsitellä niitä, pitää ne vakaina ja viedä niitä eteenpäin. Osa ongelmaa on se, että me vastaanotamme pinoittain papereita – erilaisia tiedonantoja strategioihin ja tarkistettuihin painopistealoihin liittyvistä eri näkökannoista. Nämä tarkistukset, nämä kymmenen painopistealaa ovat erilaiset verrattuna viimevuotisiin. Suoraan sanoen tämä ei ole käypä keino päästä eteenpäin.

Viime viikolla osallistuin esittelijänä kansallisten parlamenttien kokoukseen. Haluan vain toistaa, mitä useat kollegani ovat sanoneet: Lissaboniin liittyvä toiminta on siirtymässä kansallisiin parlamentteihin, koska meidän on saatava ne sitoutumaan näiden kymmenen ensisijaisen tavoitteen täytäntöön panemiseen, ja tätä meidän on myös pohdittava. Olen erityisen tyytyväinen ministerin läsnäolosta täällä, koska se osoittaa neuvoston sille antaman arvon.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Arvoisat puhemies ja neuvoston puheenjohtaja, rehellisesti sanottuna, olen pettynyt sosiaalisten tavoitteiden puuttumiseen meille esittelemältänne asialistalta, joka on laadittu kevään huippukokousta varten. Ryhmäni mielestä on syytä vahvistaa Lissabonin strategiaa ja yhdenmennyttää

suuntaviivoja monen tärkeän asian suhteen. Kolme niistä koskee sosiaalista ulottuvuutta. On totta, että Lissabon on vaikuttanut myönteisesti kasvuun ja työllisyyteen, mutta kaikki eivät ole päässeet tästä osallisiksi. Kuusi miljoonaa nuorta keskeyttää koulun saamatta päättötodistusta. Maahanmuuttajilla ja vammaisilla on suuria vaikeuksia löytää töitä, ja 16 prosenttia eurooppalaisista elää köyhyydessä. Tämä on todiste siitä, että kasvu- ja työllisyysstrategia ei automaattisesti johda kaikkia koskevaan sosiaaliseen osallisuuteen ja kannattavaan työllistymiseen. Joten haluamme Lissabonin strategian sosiaalista ulottuvuutta vahvistettavan uudella suuntaviivalla, jotta varmistetaan aktiivinen, kaikkia koskeva sosiaalinen integraatio.

Toiseksi kaikki työpaikat eivät ole laadukkaita työpaikkoja. Epävarmojen työsopimusten (tilapäinen työ, vastoin omaa toivetta tehty osa-aikainen työ, vuokratyö) osuus on kasvanut huomattavasti. Naiset ja nuoret jäävät usein jumiin huonolaatuisiin työsuhteisiin. Ja jäsenvaltioiden aktiiviseen työllisyyspolitiikkaan, tukeen ja koulutukseen ohjaama rahoitus on ennemminkin vähentynyt kuin lisääntynyt. Eli selvästi jäsenvaltiot eivät ole vielä tajunneet, että tasapainoiseen, joustoturvaan perustuvaan lähestymistapaan kuuluvat sopimukset, jotka ovat sekä joustavia että turvallisia ja että aktiivinen investointi inhimillisiin resursseihin on ehdoton edellytys markkinoiden segmentoitumisen estämiseksi. Haluamme suuntaviivojen sisältävän kaikki joustoturvan peruseriaatteet, mukaan lukien työpaikkojen laadun ja inhimillisiin voimavaroihin investoimisen.

Kolmanneksi Lissabonin ohjelman sosiaalinen ulottuvuus on kuin kapinen kettu. Meille vakuutetaan, että kehitetään uusi sosiaalinen ohjelma ja on hyvä, että tämä on osa Lissabonin pakettia. Mutta me odotamme komissiolta ehdotusta kunnianhimoiseksi sosiaalseksi ohjelmaksi, ei vain tiedonantoja väestökehityksestä, koulutuksesta ja maahanmuutosta, kuten on ilmoitettu, vaan lainsäädäntöaloitteita työllisyyden laadun parantamiseksi ja köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vastustamiseksi. Joka tapauksessa, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluaisin nähdä lisää sosiaalista kunnianhimoa kevään huippukokouksessa.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, yksi Euroopan parlamentin keskeisistä suosituksista on taistella protektionismia vastaan sekä EU:n ulko- että sisäpuolella.

Uskon vakaasti, että protektionismi heikentää, ennemminkin kuin puolustaa, kansalaisten oikeuksia, mutta että EU:n pitäisi hoitaa ensin oma tonttinsa. Tärkeimmän tavoitteemme pitäisi nyt olla protektionististen esteiden poistaminen EU:n alueelta. Toteuttaaksemme eurooppalaiset yhtenäismarkkinat meidän on vahvistettava yhteisten markkinoiden neljää perusvapautta, erityisesti työntekijöiden vapaata liikkuvuutta. Mietinnössämme todetaan, että monet työmarkkinat ovat edelleen segmentoituneet ja että työntekijöiden liikkuvuus on vähäistä. Kuinka yllättävää! Olemmeko unohtaneet, että useimmat kansalaiset uusista jäsenvaltioista tarvitsevat edelleen työluvan voidakseen työskennellä muissa EU-maissa?

Neljä vuotta alkurajähäydyslaajentumisen jälkeen emme ole nähneet huomattavia häiriöitä vanhempien jäsenvaltioiden työmarkkinoilla tai siirtymärajoitukset oikeuttavia muuttotulvia. Sitä vastoin jäsenvaltioiden monimutkaiset kansalliset kiintiöt ja laadulliset rajoitukset heikentävät Lissabonin strategiaa, jonka tarkoituksena on varmistaa markkinoiden joustavuus ja työvoiman liikkuvuus.

Meillä on vain kaksi vuotta aikaa tulla maailman kilpailukykyisimmäksi taloudeksi, parantaa kilpailukykyämme ja luoda lisää työpaikkoja ja kasvua, mutta olen toiveikas. Romaniassa, minun kotimaassani, talous on kasvanut viimeisten viiden vuoden ajan keskimäärin kuusi prosenttia vuodessa, ja työttömyysprosentti on laskenut neljään. Nyt ongelmana alkaa olla työvoiman puute.

Rajat on tarpeellista avata kolmansien maiden työntekijöille, mutta ensisijaisen tavoitteemme pitäisi olla EU:n sisäisten esteiden poistaminen ensin. Työntekijöiden 12 uudesta jäsenvaltiosta pitäisi voida vapaasti muuttaa työskentelemään mihin tahansa EU:n jäsenvaltioon, ja siirtymäkauden rajoitteet pitäisi poistaa. Ulkopuolisten työntekijöiden hankkimista ei voida mitenkään oikeuttaa niin kauan, kuin omiin kansalaisiimme kohdistetaan rajoituksia.

Rajoituksia ei voi oikeutettaa, eivätkä ne ole Lissabonin strategian mukaisia, ja niiden poistaminen on ainoa keino saavuttaa kilpailukykyinen ja innovatiivinen Eurooppa.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Lissabonin strategiassa asetetaan tavoitteet, jotka meidän on saavutettava tulevaisuudessa, jotta Eurooppa olisi paikka, jossa sen kansalaisten toiveet täyttyvät. Eurooppa ei kuitenkaan ole kuin saareke maailman kartalla, ja elleivät suurimmat maailmanvallat saavuta samankaltaisia tavoitteita, edes kaikkein toivotuimpien muutosten aikaan saaminen – liittyen

esimerkiksi ilmastoon – tarkoittaa vain, että me itse rajoitamme teollisuutemme ja valmistajiemme mahdollisuuksia ja heitämme samalla strategian muut tavoitteet roskakoriin.

Euroopan väestön pientymistä vastaan taistelemisen hyväksymällä maahanmuuttajia muista maanosista on itsemurha, koska samaan aikaan tuhotaan perheinstituutio ja perhearvot, ja näin kulttuurikonfliktien todennäköisyys tulevaisuudessa kasvaa. Sama pätee monilla muilla aloilla. Euroopan suurimpien maiden johtajat puhuvat tarpeesta vapauttaa kauppaa ja harjoittavat samaan aikaan nationalismia omissa maissaan. Euroopan unionin on nostettava siteet silmiltään ja ryhdyttävä taisteluun maailman talousmarkkinoilla turvaten Euroopan perinteisten lakien ja tapojen kunnioitukseen.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Arvoisa puhemies, sallikaa minun kysyä yksinkertainen kysymys. Kuinka paljon painoarvoa valiokunnan mietinnössä, joka koskee strategian uutta vaihetta, annetaan työntekijöiden, pienten ja keskisuurten yritysten, nuorten ja naisten sosiaalisille tarpeille?

Onko se ratkaisu, jolla muutetaan kansalaisten kokoaikeista ja turvallista työtä koskevat vaatimukset joustaviksi ja epävarmoiksi työpaikoiksi? Onko työajan pidentäminen ja eläkeiän nostaminen, ihmettelempä vain, oikea keino kilpailukyyn saavuttamiseksi, ennemmin kuin se, mitä me uskomme: parempi palkka ja turvalliset työolosuhteet, joista seuraa parempi tuottavuus, ja ennen kaikkea, parempi elintaso?

Mitä nuoret ja naiset haluavat? Haluavatko he päätyä pysyvästi koulutuksen ja työn välimaastoon vai saada mahdollisuuksia käyttää ammattitaitoaan? Me uskomme, että jälkimmäinen vaihtoehto on oikein.

Ympäristön ja ilmastomuutoksen osalta kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevassa tavoitteessa on myönteisiä tekijöitä, enemmän kuin Yhdysvalloissa ja muissa maissa. Jos kehitystä ei sidota ympäristön suojeluun jokaisessa maassa, tulokset eivät ole järjestelmällisiä.

Onko myöskään mahdollista edistää valtion energian, sähkön ja nestekaasun tuottajien eriyttämistä ja vakuuttaa, että tämä on julkisen edun mukaista ja auttaa saavuttamaan energiaomavaraisuuden – halvoin hinnoin, totta kai? Eikö asia ole käytännössä juuri päinvastoin?

Lopuksi haluaisin lisätä, että tutkimus ja innovaatio eivät voi olla ainoastaan markkinoitavia hyödykkeitä: ne ovat julkinen hyödyke, ja niitä pitäisi arvioida ennen kaikkea sen perusteella, missä mittakaavassa ne edistävät yhteiskunnan etua. Tästä seuraa, että julkista investointia ja tutkimusta on lisättävä. Meidän ei pidä uhrata tutkimuspotentiaalia yksityisten voittojen edestä.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, taloudellinen kilpailu on Lissabonin strategian keskeinen tekijä. Lissabonin strategia perustuu kilpailuun, kilpailukykyyn ja kasvuun, ja vaikka kilpailu on tärkeätä mille tahansa toimivalle taloudelle, muistakaamme, että kilpailun perusmekanismi on, että yksi voittaa ja toinen häviää. Ajatuksena on siis vahvimman säilyminen.

Yleisesti ottaen tämä saa yritykset Euroopassa ryhdistäytymään, kehittämään tuotteitaan ja palveluitaan sekä yrittämään kovemmin maailmanlaajuisesti. Toisaalta maailmanlaajuisesti se voi merkitä äärimmäistä köyhyyttä kilpailussa häviävillä, mutta myös Euroopassa tätä häviämistä koskevaa kysymystä on tärkeätä käsitellä, koska unionissamme on kansalaisia jotka häviävät, koska eivät pääse osallisiksi strategiassa painotetuista eduista. Esimerkiksi tavoitteita työllistää kansalaisemme ja päästää heidät köyhyydestä ei ole läheskään saavutettu. Itse asiassa on esitetty tilastoja, joiden mukaan ei ainoastaan työttömien lukumäärä, erityisesti nuorten keskuudessa, ole kasvanut, vaan myös sosiaalinen epätasa-arvoisuus ja köyhyys ovat lisääntyneet.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). - (PT) Vuonna 2006 Euroopan unioni kirjasi suurimman talouskasvunsa sitten vuoden 2000. Vuonna 2007 EU kasvoi enemmän kuin Yhdysvallat, ja jotkin jäsenvaltiot lähestyivät kymmenen prosentin rajaa tai jopa rikkoivat sen. Niille, jotka väittävät, että Lissabonin strategian uudistukset ovat uusliberalistisia ja eivät anna painoarvoa sosiaalisille kysymyksille, vastaus on selvä: vuonna 2006 työllisyys kasvoi kolme kertaa viiden edellisen vuoden keskiarvoa enemmän, viimeisen kahden vuoden aikana on luotu yli kuusi ja puoli miljoonaa uutta työpaikkaa, ja vuoteen 2009 mennessä odotettavissa on viisi miljoonaa lisää. Tällaisia lukuja ei ole nähty sitten 1980-luvun.

Kaiken lisäksi vuonna 2006 EU:n alueen tuottavuus kasvoi viiden edeltävän vuoden keskiarvoa enemmän, ja ensimmäistä kertaa vuosiin tuottavuus kasvoi Euroopassa enemmän kuin Yhdysvalloissa. Vaikka näistä tuloksista ei voi antaa kaikkea kunniaa Lissabonin strategialle, ei voida kieltää, etteikö se olisi vaikuttanut niihin. Siksi onnittelien komissiota Lissabonin strategian koordinoinnista hyvin vaikeissa olosuhteissa.

Tulevaisuudessa eurooppalainen talous voi jatkaa kasvuaan ja yhä useampia työpaikkoja voidaan luoda huolimatta nykyisestä taloudellisesta ilmastosta, jos jäsenvaltioiden talouspolitiikkoja koordinoidaan paremmin, jos sisämarkkinoita kehitetään edelleen, jos yhteiskunnallista vuoropuhelua edistetään, jos palkankorotukset seuraavat tuottavuuden kasvua, jos varainhoitoa valvotaan asianmukaisesti, jos viidettä vapautta – tietoa – kannustetaan, ja mikä on erittäin tärkeätä minulle, jos Euroopan unioni antaa selviä merkkejä siitä, että se haluaa puolustaa etujaan, sen sijaan, että se olisi globalisaation passiivinen kohde, ja jos se osoittaa olevansa valmis toimimaan ratkaisevassa tehtävässä globalisaation hallitsemiseksi.

Jan Andersson (PSE). - (SV) Kiitoksia paljon, arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja. Olen samaa mieltä siitä, että Lissabonin strategialla on saavutettu tuloksia ja että se on ollut menestyksekkäs monien vuosien ajan, mutta tämä ei mielestäni ole syy olla tekemättä siihen muutoksia.

Toisaalta Udo Bullmann on oikeassa. Kasvu on nyt hidastumassa, ja inflaatio kasvaa. Mutta tilanne ei ole näin yksiviivainen, koska toisaalta paljon on tapahtunut. Ensinnäkin keskustelemme ilmastopolitiikasta, joka muuttaa kaikkea politiikkaa EU:ssa. Suhtaudun tulevaisuuteen tämän osalta myönteisesti, koska tämä tarkoittaa uusia investointeja ja uudenlaisia työpaikkoja, jotka ovat kestävämpiä pitkällä aikavälillä ja niihin sisältyy merkittävä tietoelementti. Lissabonin strategian ja suuntaviivojen olisi pitänyt heijastella tätä enemmän.

Toiseksi, olemme keskustelleet joustoturvasta usean vuoden ajan, mistä on syntynyt hyviä suuntaviivoja neuvostossa, mutta nämä eivät ole näkyvissä yhdentyneissä suuntaviivoissa. Meillä on samat vanhat suuntaviivat kuin ennenkin. Koko toteutunutta prosessia olisi voitu tarkastella.

Kolmanneksi haluan mainita yhden näkökohdan, jonka muun muassa Anne von Lanker mainitsi. On totta, että asiat ovat sujuneet EU:ssa hyvin jonkin aikaa, mutta ei ole totta, että kaikilla olisi mennyt yhtä hyvin. Täällä on laajamittaista sosiaalista syrjäytymistä. On myös työpaikkoja, jotka eivät aina ole hyviä eivätkä tarjoa elantoa. On seutuja, joilla kehitys ei aina ole ollut kovin myönteistä. Meidän on yhdistettävä yhdenmetyt suuntaviivat sosiaaliseen ulottuvuuteen. Sosiaalisen ulottuvuuden ja työllisyyttä ja kasvua lisäävän kehityksen välillä ei ole ristiriitaa. Ne ovat toistensa ehtoja.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Arvoisa puhemies, on tärkeätä, että EU kasvaa, että kasvu on vahvaa ja että työpaikkoja luodaan. Tämä luo myös edellytykset unionin legitimitetin kasvulle.

Viime aikoina EU:lla on mennyt paremmin kuin aikoihin. EU:n asiat ovat myös paremmin kuin esimerkiksi Yhdysvaltojen. Tiedämme, että sisämarkkinat ja euro ovat luoneet aivan uudenlaiset olosuhteet Euroopan kasvulle. Vielä on kuitenkin paljon tehtävää, kuten monet ovat sanoneet.

Esitän yksityiskohtaisen esimerkin. Se on ehkä hieman liian isänmaallinen, mutta esitän sen kuitenkin: kotimaassani Ruotsissa hallitus on toteuttanut kasvupolitiikkaa, jolla on luotu lähes satatuhatta uutta työpaikkaa, osin veroihin ja työnantajamaksuihin kohdistettujen helpotusten avulla. Yksi aloite koski erityisesti työnantajille huoltopalveluista aiheutuvia kuluja useilla sellaisilla aloilla, jotka eivät ole kilpailukykyisiä kansainvälisillä markkinoilla. Näin oli tarkoitus luoda 17 000 uutta työpaikkaa. Komissio on kuitenkin nyt estänyt tämän vaatimalla, että aloitetta rajoitetaan. Tämä vie hankkeelta terän, ja Ruotsin hallitus joutuu luultavasti lakkauttamaan sen kokonaan.

Minun on vaikea ymmärtää komission toimia kahdesta syystä. Maailmanlaajuisen laman uhatessa hallitukset tietenkin luovat erilaisia kannustinpaketteja turvatakseen työllisyyden ja ostovoiman. Aloitteen avulla oli tarkoitus antaa kipeästi tarvittu piristysruiske hyvin kehittymättömälle ruotsalaiselle palvelusektorille, jonka on toivottu vakauttavan koko talouttamme. Mielestäni tämä on suuressa ristiriidassa Lissabonin strategian yleisen linjan kanssa. Jos haluamme tulla täksi kilpailukykyiseksi taloudeksi, maailman kilpailukykyisimmäksi vuoteen 2010 mennessä, eikö meidän pitäisi myös kokeilla uusia keinoja? Haluan kysyä teiltä suoraan, hyvät komission jäsenet, miksi estätte uusien työpaikkojen luomisen tällä tavoin?

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, kommunismin aikakautena ihmiset Puolassa tapasivat sanoa, että on kolme ontologista kategoriala: oleminen, ei-oleminen ja suunnitteleminen. Ja tänään me sanomme edelleen, kuten kommunistisuunnittelijat, että meidän on tehtävä sitä ja tätä tai saavutettava tämä ja tuo, emmekä pääse yhtään lähemmäksi tavoitteitamme. Ja näin me juutumme ilmeiseen ristiriitaan: kehittyneillä mailla on tarve puolustaa huippuosaamiskeskuksiaan – käytännössä työpaikkojaan – ja koheesio-politiikkaa kohdellaan kuin vapaaehtoista hyväntekeväisyys-toimintaa.

Aasian tiikereiden, kuten Kiinan, talouskehitys kuitenkin osoittaa, että tuloksia saavutetaan toisenlaisilla keinoilla: sijoittamalla uudenaikaiseen teknologiaan maissa, joissa on alhaiset tuotantokustannukset. Ellemme

saa ratkaistua ristiriitaa EU:n lähestymistavassa, emme voi muuta kuin jatkaa strategiasta puhumista ja huutaa täysin kurkuin "eteenpäin" seisokkellessamme näyttämällä turhan pantteina.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, on hyvä, että aktiivisesti annamme huolellisesti harkitun panoksemme kevään huippukokoukseen. Oli oikea ratkaisu puhua tästä aamulla ja saattaa odotuksemme jäsenvaltioiden tietoon. Painottaisin, että strategiaamme täytäntöönpano tapahtuu hajautetusti liiketoiminta-alan, kuntien ja alueitten tasolla. Enemmän kuin 66 prosenttia valtioiden talousarvioista käytetään paikallisiin ja alueellisiin hankkeisiin, ja PPE:n aluepolitiikan koordinaattorina tiedän, että käyttämällä eurooppalaisia politiikan välineitä olemme vuodesta 2007 alkaen edistäneet tärkeitä asioita merkittävästi asettamalla rakennerahastojen ja aluepolitiikan painopistealat uudelleen. Olemme siirtyneet fyysisestä infrastruktuurista tietoon perustuvaan infrastruktuuriin, koulutukseen ja innovaatioon. Puhumme nyt EU:n kautta aikojen suurimmasta talousarviosta, joka on vuoteen 2013 mennessä yli 450 miljardia euroa. Onneksi tämä tosiasia tehdään selväksi sekä päätöslauselmassamme että alueiden komitean samoihin aikoihin esiteltävässä mietinnössä.

Voinko tehdä huomautuksen toisesta sopimukseen liittyvästä seikasta, josta keskustelimme tänä aamuna? Sosiaalisen ja taloudellisen yhtenäisyyden rinnalla tämä vahvistaa alueellisen yhtenäisyyden asemaa kolmantena tavoitteena. Tämä tarkoittaa, että ryhmittäminen, eli yritysten keskittyminen pääalueille, asetetaan etusijalle. Mutta samaan aikaan meidän on varmistettava, että asiantuntemusta ei hyödynnetä ainoastaan rajoitetuissa osissa Eurooppaa, vaan että se siirretään myös muille jäsenvaltioiden alueille, joiden ei saa antaa jäädä jälkeen. Eli näen alueellisen strategian ja Lissabonin strategian investointeina tietoon ja kilpailukykyyn, yrittäjyyteen ja pk-yrityksiin, jollaisina ne ovat merkittävä vastaus. Käynnissä on monia sellaisia ohjelmia, joilla voimme näyttää äänestäjillemme, kansalaisillemme ja yrityksillemme, että tämä ei ole ainoastaan EU:n vaan myös muiden kumppaneiden strategia.

Elisa Ferreira (PSE). - (PT) Arvoisat puhemies ja komission jäsenet, hyvät naiset ja herrat, niin kutsuttu luottokriisi on romuttanut monet kaikkein liberaaleimman politiikan perusteluista. Loppujen lopuksi markkinat eivät sääntelekään itseään, tappiot eivät vaikuta ainoastaan niihin ihmisiin, jotka tietoisesti ja harkiten ottavat osaa monimutkaisiin, korkeariskisiin uhkapeleihin, eivätkä Euroopan hyvät tavat takaa immuniteettia ulkopuolisia mullistuksia vastaan. Tämä on vain yksi monista esimerkeistä, joiden perusteella olisi suositeltavaa, kuten sosiaalidemokraattien ryhmä on vakuuttanut, että Euroopan pitäisi määritellä tavoitteidensa mukaisia strategioita ja politiikan välineitä, jotka tukisivat unionia siinä tehtävässä, jota se tavoittelee globalisoituneen talouden vaikeissa olosuhteissa.

Vuonna 2000 määrittelimme Lissabonin strategiassa keskeisen tavoitteen, jota on sen jälkeen tarkistettu. Tämä tavoite on edelleen voimassa, mutta sen saavuttaminen on vielä kaukana. Tavoitteena oli, että kahden vuoden päästä nykyhetkestä, eli vuonna 2010, Eurooppa olisi maailman kilpailukykyisin alue, jonka talous perustuisi tietoon ja joka edistäisi sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja loisi lisää parempia työpaikkoja. Nyt haasteet ovat kiireellisempiä ja jotkin johtopäätökset selviä. Ensinnäkin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ja Lissabonin strategian välinen lähentyminen on saatettava loppuun. On löydettävä tasapaino politiikan suuntaviivojen vakauden ja kykymme vastata olosuhteiden nopeisiin muutoksiin (erityisesti ilmaston, energian, rahoitusmarkkinoiden kehityksen, ulkomaankauppapolitiikan ja vaihtokurssien vaikutusten osalta) välille. Kolmanneksi sosiaalinen ja alueellinen lähentyminen on nyt yksi strategian epäonnistuneimmista osa-alueista.

Lopuksi ja yhteenvetona esitän, että unionin ulkopuolisen kilpailukykyyn varmistaminen ja sen sovittaminen yhteen sisäisen koheesion kanssa edellyttää tehokkaampia ohjausjärjestelmiä. Tehokas talouspolitiikan koordinointi, joka edistää kasvua ja työpaikkojen syntymistä, on vain yksi näistä. Sosiaali-, koulutus-, investointi-, tutkimus-, tiede- ja teknologia-alojen politiikkaa on arvioitava uudelleen tämän uuden todellisuuden puitteissa. Tämä oli viesti sosiaalidemokraattisen ryhmän kannanotoissa, ja toivon, että komissio ja neuvosto ottavat sen vastaan. Ennen kaikkea meille on oleellista, ja ihmiset odottavat, että lupaukset edistyksestä toteutetaan. Vain näin heidän luottamuksena Euroopan unionin tulevaisuuteen ja sitä koskevat toiveensa osoittautuvat järkeviksi ja voivat kestää.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, kahdeksan vuotta tavoitteen asettamisen jälkeen voimme varmuudella todeta, että Euroopan unioni ei tule sitä saavuttamaan. Kilpailukykytavoite on jäänyt enemmän julistukseksi kuin konkreettiseksi toimenpiteeksi. Euroopan väestön vanhetessa Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttaminen on käytännössä erittäin haasteellista. Etenkin kun kilpailijamaat ja kilpailija-alueet menevät kovasti eteenpäin.

Voidaan myös aiheellisesti kysyä, onko kilpailukykyisin talous edes sellaisenaan alun perinkään ollut realistinen tavoite ja tavoite, johon Euroopassa pitäisi väen väkisin, keinolla millä hyvänsä pyrkiä unohtaen tyystin kaikki muut arvot. Ja tässä haluaisin painottaa, että Euroopassa on 18 miljoonaa työtöntä ja nuorisotyöttömyys on paikoitellen 25 prosenttia. En ole valitettavasti huomannut, että EU-johtajat olisivat tästä asiasta kovasti kiinnostuneita ja huolissaan. On kuitenkin erittäin tärkeää, että näistä nuorista ja työttömistä pidetään huolta.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, onko Lissabonin strategiassa kyse jonkinlaisesta jäniksenmetsästyksestä? Haluammeko jahdata jänistä vai itse asiassa saada sen kiinni? Minusta näyttää siltä, että perustehtävänä on luoda hieman luottamusta Lissabonin strategiaa ajavia unionin toimielimiä kohtaan. Tämän saavuttamiseksi on ehdottoman tärkeää, että talouskasvun hedelmät jaetaan tasaisemmin kuin tähän saakka.

Ei olisi ollenkaan eduksi, että Lissabonin strategia alettaisiin yhdistää yhä suurempiin sosiaalisiin ja taloudellisiin vastakohtaisuuksiin. Olen samaa mieltä edellisen puhujan kanssa siitä, että jos näin tapahtuu, strategiaa eivät hylkää käytännössä hallitukset, vaan Euroopan unionin kansalaiset.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, tämänpäiväinen keskustelu osoittaa, kuinka arka tämä aihe on Euroopan parlamentille. Päivän aihe on meidän olemassaolomme syy. Se koskee eurooppalaisten hyvinvointia tulevaisuudessa.

Me olemme eri mieltä keinovalikoimasta – kuinka saavutamme Lissabonin tavoitteet – mutta uskoakseni jokainen tässä parlamentissa haluaa saavuttaa nämä tavoitteet. Olen kuitenkin samaa mieltä Anneli Jäätteenmäen kanssa siitä, että valitettavasti emme ole nähneet paljoa edistystä tapahtuneen.

Mielestäni meidän on puhuttava kahdesta eri toiminnan tasosta. Ensiksi eurooppalaisella tasolla on vain yksi keskeinen asia, joka meidän pitäisi tehdä lisätäksemme kilpailukykyä, ja se on yhtenäismarkkinat. EU:n sisämarkkinat ovat suurin kilpailukykyä edistävä voimamme globaalissa ympäristössä. Paljon turhaa byrokratiaa on vielä jäljellä, ja meidän on tehtävä yhteistyötä pk-yritystemme kanssa – ne ovat erittäin tärkeitä Euroopan menestykselle.

Meidän on tietenkin keskityttävä asioihin myös kansallisella, jäsenvaltioiden, tasolla, ja tämän osalta tarvitsemme paljon enemmän toimia, kuin mitä viime aikoina on nähty, erityisesti työmarkkinoiden rakenneuudistusten osalta. Kuulimme tänään Ruotsin pääministeriä, joka puhui rakenneuudistusten tärkeydestä työmarkkinoiden kannalta ja myös väestöllisiin muutoksiin sopeutumisen osalta. Mielestäni on itsestään selvää, että jäsenvaltiot eivät ole täyttäneet velvollisuuksiaan tässä asiassa.

Mielestäni myös finanssipolitiikan ja makrotalouden osalta meidän on saatettava loppuun budjettivajeiden aikakausi. Meidän on keskityttävä makrotaloudellisiin kysymyksiin. Tätä unioni ei voi tehdä, vaikka meillä onkin yhtenäisvaluutta. Asia jää jäsenvaltioiden poliitikkojen vastuulle.

Lopuksi haluaisin sanoa, että olen samaa mieltä Margarita Starkevičiūtėn kanssa. Hänen mietintönsä on mielestäni erinomainen. Rahoituspalvelut ovat yksi sisämarkkinoiden kulmakivistä. Rahoituspalveluihin on kiinnitettävä paljon enemmän huomiota, myös Euroopan tasolla.

Perwenche Berès (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, mielestäni tänä vuonna keskustelumme on varsin tärkeä, koska arvioimme Lissabonin sykliä.

Ymmärrän vihdoinkin komission lähestymistapaa, jonka mukaan kaikki on kunnossa ja kaikki muutostarpeet kielletään, koska EU:n talous on pohjimmiltaan terve. Sanotte näin, koska verrattuna Yhdysvaltojen talouteen meidän taloutemme on perustavanlaatuisesti terveempi. Silti lisäisin, että suuntaviivojen uudelleenmäärittelyyn tähtäävistä neuvotteluista 27 jäsenvaltion kesken muodostuu todennäköisesti vaikeat.

Tämä ei kuitenkaan ole koko totuus. Yhdysvaltain talouden tilanne vaikuttaa kaikkien EU:n jäsenvaltioiden talouksiin ja euroalueen talouteen ehkäpä erityisesti. Meidän on myös otettava huomioon ympäristöä ja energiaa koskevat uudet, legitiimit strategiset tavoitteet, jotka valtioiden ja hallitusten päämiehet hyväksyivät viime maaliskuussa. Kaikki katsovat nyt rahoitusmarkkinoiden myllerrystä, lievästi sanottuna, ja arvioivat sen vaikutuksia näihin markkinoihin ja reaaliin talouteen.

Suosittamme siksi näiden neljän tekijän sisällyttämistä virallisesti suuntaviivojen arviointiin. Žiga Turk, kun näimme teidät Ljubljanaassa viime marraskuussa, pyysitte meitä kertomaan, mitä Euroopan parlamentti haluaa. Me kerromme nyt, että haluamme, että suuntaviivoissa otetaan paremmin huomioon talouspolitiikan koordinointi, ilmastonmuutos ja rahoitusmarkkinoiden valvonta. Jos tämän eteen voitaisiin vielä tehdä

jotakin, katsoisimme sen edistävän meidän mahdollisuuttamme koordinoida talouspolitiikkaa ja soveltaa suuntaviivoja.

Mutta ei tässä kaikki, arvoisa komission jäsen! Haluamme myös lisää johdonmukaisuutta suuntaviivojen ja muiden komission käytössä olevien välineiden välille, jotta varmistetaan tämän yhdessä määrittelemämme strategian täytäntöönpano EU:n käytettävissä olevien välineiden avulla.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). - (SV) Arvoiset puhemies ja komission jäsen Verheugen, hyvät naiset ja herrat, Lissabonin strategia on juuri käynyt läpi hitaan alkuvaiheen ja alkaa nyt herättää optimismia ja tahtoa, mitä me juuri tarvitsemmekin. Sen laatijat keskittyivät menestyksekkäästi olennaiseen eivätkä häiriintyneet parlamentin ongelmallisesta tavasta sekaantua kaikkeen.

On monia tapoja vastata globalisaation aiheuttamiin haasteisiin. Jotkut laittavat päänsä hiekkaan kuin strutsit ja uskovat kaiken kääntyvän parhain päin. Toiset ovat viisaampia, näkevät mahdollisuuksia ja kehittävät omia kykyjään, kuten tämän mietinnön laatijat.

Ajankohtaisin ja tärkein asia on nyt varmistaa ainakin se, että jäsenvaltiot noudattavat omia velvoitteitaan. Tämä pitää sisällään sisämarkkinoiden valvonnan, sen varmistamisen, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön ja noudattavat tehtyjä päätöksiä ja että säännöt ovat hyvin perusteltuja: eivät liian monimutkaisia eivätkä liian kalliita pk-yrityksille. Meidän olisi myös pitäydettävä tärkeisiin teemoihin, kuten yksinkertaistamiseen, parhaiden käytänteiden kehittämiseen, vertailuun ja kilpailuun.

Tämä edellyttää myös parempaa yhteistyötä viranomaisten välillä sekä paikallis- että aluetasolla. Se on hyväksi kansalaisille ja liike-elämälle ja edistää yhdentymistä. Se edellyttää vapaan liikkuvuuden järjestelmällistä valvontaa, jotta saamme palvelumarkkinat kukoistamaan.

Tulosten mittaaminen on askel eteenpäin. EU saa legitimeettinsä tulosten saavuttamisesta, ja kansalaisten elämänlaatua parantavat tulokset eivät suinkaan ole vähämerkityksisiä. Tämä edellyttää innostavaa yrittäjyysilmapiiriä, jonka toteuttamisessa Lissabonin strategia voi olla avuksi, jos strategia pannaan täytäntöön hyvin tietoisesti. Komission on painostettava jäsenvaltioita.

Lopuksi olen vakuuttunut siitä, että komissio ratkaisee järkevästi Ruotsin ongelmaan, joka koskee työnantajamaksuja.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kasvu- ja työllisyyspaketin uudistus ja Lissabonin strategian elvyttäminen sekä kasvun ja kestävä työllisyyden tunnistaminen EU:n ensisijaisiksi tavoitteiksi ovat kantaneet hedelmää kevään 2005 Eurooppa-neuvoston kokouksesta.

Eurooppa on toteuttanut yhteistä strategiaa, ja kuten Joaquín Almunia on sanonut, sen ensimmäinen kolmivuotisjakso on todistanut kasvun kiihtyneen, työpaikkojen syntyneen ja julkisen talouden kehittyneen ja Euroopan talouden kasvupotentiaalin kasvaneen.

Vaikka tulokset vaihtelevat jäsenmaiden välillä, yleinen tilanne on myönteinen. Olin aidosti yllättynyt kuullessani yhden kollegani täällä sanovan, että on mahdotonta saavuttaa utopia, että on mahdotonta kasvaa, luoda työpaikkoja, lisätä sosiaaliturvaa ja säästää. Esimerkkejä näiden asioiden tapahtumisesta unionissa kuitenkin on, ja minä tunnen tietenkin Espanjan esimerkin parhaiten.

Komissio on ilmoittanut, että Espanja on edistynyt hyvin kansallisen uudistusohjelmansa täytäntöönpanossa ja tavoittanut EU:n keskitasoa 66 prosenttia korkeamman työllisyystason kolme vuotta aikataulusta edellä ja kasvattanut sijoituksia tutkimukseen ja kehitykseen. Sen talousarvio on ollut ylijäämäinen kaikkina varainhoitovuosina. Tämä on loistava esimerkki Lissabonin strategian menestyksestä – strategia on vahvistanut Espanjan taloutta ja toiminut moottorina ennennäkemättömälle konvergenssille, joka on nyt 105 prosenttia, enemmän kuin yhteisön keskiarvo.

Tällä perusteella meidän on pitäydettävä samoihin strategioihin, jotka vastaavat kiihtyvän globalisaation ja vanhenevan väestön aiheuttamiin haasteisiin. Tämän saavuttamiseksi on tarpeen painottaa sosiaalista ulottuvuutta.

Euroopan, joka on tietoon perustuva yhteiskunta, on luotava tiedon vapaus, toteutettava digitaalinen osallisuus ja vahvistettava sosiaalista ulottuvuutta kehittämällä ihmisten perustaitoja, tarjoamalla pk-yrityksille mahdollisuuksia ja vakiinnuttamalla sosiaalishandardit sisältävä joustoturva.

On tarpeen käsitellä ajankohtaisia kysymyksiä kuten luottokriisiä ja polttoaineiden ja ruoan hinttoja, mutta meidän on pidettävä mielessämme, että lähtötilanne on hyvä, että ensi vuonna juhlimme euron kymmenettä syntymäpäivää ja että meidän on vahvistettava kansainvälistä talousyhteistyötä.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, tiedämme kaikki, ja meidän on se myönnettävä, että Lissabonin strategia ei ole mahdollistanut toivomaamme edistystä. Tämän vuoksi joudumme taas tänään puhumaan Lissabonin strategian tarkistamisesta.

Kasvu hidastui dramaattisesti euroalueella vuoden 2007 jälkimmäisellä puoliskolla, ja tämä kasvun puute on Euroopan ongelmien syy. Jotta Lissabonin strategian seuraava kierros onnistuisi, meidän on mentävä Euroopan ongelmien diagnosointia pidemmälle ja aloitettava niiden hoitaminen toteuttamalla selvää hallintoa. Strategian seuraava kierros ei saa olla vain byrokraattista pelleilyä.

On tärkeätä, että kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välillä tehdään enemmän yhteistyötä, kuten tapahtui viime viikolla. Koska jäsenvaltiot sopivat yhdessä siitä, mitä jokaisen pitää tehdä uudistaakseen talouksiaan, niiden pitäisi myös sitoutua tiedottamaan uudistusten täytäntöönpanon edistymisestä.

Tähän asti useimmilla kansalaisistamme ei ole ollut mitään käsitystä Lissabonin strategiasta. EU:n on siksi vältettävä ampumasta itseään jalkaan aikana, jona se kohtaa monia haasteita: väestö, joka pienenee vuodesta 2020 alkaen, taloudellinen paine, energian hintojen nousu, ilmastonmuutos ja sosiaalinen epätasa-arvo.

Tarvitsemme siis lippulaivatoimia luodaksemme aidon dynamiikan ja edistääksemme miljoonien pk-yritysten kehitystä ja kasvua uusien työpaikkojen luomiseksi.

Ympäristöalalla määrärahoja on lisättävä huomattavasti rakennustemme energiatehokkuuden parantamiseksi ja siten rohkaistava innovaatiota ja luotava uusia työpaikkoja.

Pitäkää mielessänne, mitä Churchill sanoi ja minkä pitäisi olla ohjenuoramme strategian seuraavalla kierroksella: ”Kuinka kaunis strategia onkaan, kannattaa välillä katsoa tuloksiakin”. Todistamalla tehokkuutensa Euroopan unioni voi tulla lähemmäksi kansalaisiaan. Tämä on kansalaisiansa ja etujansa suojelevan Euroopan koko idea.

Donata Gottardi (PSE). - (IT) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, haluaisin korostaa joitakin keskeisiä kohtia Euroopan parlamentin ja erityisesti sosialidemokraattien ryhmän kannassa, joka liittyy kasvuun ja työllisyyttä koskevan Lissabonin kierroksen toteuttamiseksi asetettuihin laajoihin suuntaviivoihin.

Yksi näistä on tarve yhdistää talousarviota tukeva prosessi, joka on tyyppillinen vakaussopimuksen lähentymisohjelmille, ja julkisten menojen laatu. Jäsenvaltioiden julkiset menot on suunnattava uudelleen ja koordinoitava strategian ensisijaisten tavoitteiden mukaisiksi makrotaloudellisen vakauden, kestävän kasvun ja täystyöllisyyden takaamiseksi.

Kaikki julkisen kulutuksen uudelleensuuntaaminen, joka on jäsenvaltioiden kesken koordinoitusti kohdistettu yhteisten investointitavoitteiden pohjalta, myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuusaloitteiden avulla, on linkitettävä tutkimukseen ja kehitykseen, koulutukseen, infrastruktuuriin, liikennealaan ja energiaan, ja tämä on se, mikä voi olla liikkeellepaneva voima sellaiselle kasvu- ja kilpailukykystrategialle, joka tekee eurooppalaisesta taloudesta voimakkaan ja kykenevän kestävänsä rahoitusalan myllerryksen ja talouden muuttumisesta rahoituskeskeisemmäksi aiheutuvat seuraukset.

Näille painopistealoille osoitettu julkinen rahoitus mahdollistaa kilpailukyyn ja tuottavuuden kasvattamisen. Talousarviopolitiikan ja toisaalta tuottavuuden kasvun ja palkkapolitiikan väliselle yhteydelle on annettava erityishuomiota. Tältä osin sosialidemokraattien ryhmä on sitä mieltä, että on luotava vahva yhteys tuottavuuden kasvun ja siitä seuraavan voittojen oikeudenmukaisen jakamisen välille sosiaalisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi.

Sosiaalisen yhteenkuuluvuuden keskeinen edellytys on kansallisen vähimmäispalkan säätäminen. Tässä suhteessa olen vakuuttunut siitä, että Euroopan parlamentti huomisessa äänestyksessä antaa vahvan ja päättäväisen merkin kehottamalla jäsenvaltioita sitoutumaan todelliseen ja oikea-aikaiseen täytäntöönpanoon.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, luottokriisi ja rahamarkkinoiden tilanteen kiristymisen ovat levinneet reaalityöelämään ja ovat vakavana ongelmana, johon on puututtava harkiten. Rahoitusjärjestelmän vakautta edistävä foorumi on todennut, että meidän on todennäköisesti mukautettava toimintaamme pitkällä aikavälillä, mikä voi aiheuttaa ongelmia.

Euroalueen kasvu hidastuu merkittävästi vuonna 2008. Euroryhmän puheenjohtaja Jean-Claude Juncker on ennustanut, että kasvu on tänä vuonna 1,6–1,8 prosenttia, mikä on prosentin vähemmän kuin viime vuonna. Perushyödykkeiden hintojen pitkittynyt ja jatkuva kohoaminen aiheuttaa uusia vaikeuksia Euroopan taloudelle, sillä öljyn, teräksen, mineraalien ja maatalouden perustuotteiden hinnat kohoavat ennenkuulumattomasti, mikä lisää inflaatiopainetta.

Euron arvo on vahvistunut dollarin arvon heikennyttyä, mikä vaikuttaa entisestään maailmanlaajuiseen epätasapainoon ja Euroopan kilpailukykyyn. Kaikki nämä tekijät luovat erittäin vaikean ympäristön raha- ja finanssipolitiikalle. Emme kuitenkaan saa masentua, joten tarkastelkaamme, kuinka olemme edistyneet. Viime vuosisadan ensimmäisellä puoliskolla kuoli 60 miljoonaa eurooppalaista. Berliinin muuri murtui vuonna 1990, ja olemme vielä yhdentymisen alkuvaiheissa.

Kuitenkin, jos tarkastelemme euron menestystä ja yleisesti Euroopan keskuspankin ja sen inflaatiotavoitteiden ja alhaisen korkotason menestystä, voimme havaita, että kaikista näistä ongelmista huolimatta voimme selvittää vaikeuksista ja saavuttaa tavoitteet, jotka olemme itse asettaneet. Tämän takia pyydän, että komissio raivaisi tietä kymmenen kohdan suunnitelmallaan ja ottaisi kilpailukyvyyn tunnuslauseekseen. Euron käyttöönoton jälkeen on luotu jopa 12 miljoonaa työpaikkaa. Edistäkää yrittäjyyttä. Tehkää työpaikan luomisesta kannattavin asia, jonka Euroopan unionin kansalainen voi tehdä. Näin ihmisille annetaan mahdollisuus päästä eroon köyhyydestä ja kurjuudesta.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelumme taustalla on entistä pahempi rahoitusmarkkinoiden kriisi, kasvun hidastuminen ja inflaation kohoaminen. Tämän takia on entistä tärkeämpää jatkaa sitkeästi Lissabonin strategialla määriteltyjä rakenneuudistuksia. Jotta voisimme vastata globalisaation aiheuttamiin haasteisiin, meidän on luotava tietoon perustuva talous ja tehtävä sijoituksia koulutukseen ja inhimillisen pääoman luomiseen. Meidän on myös uudistettava työmarkkinoita, tehtävä joustoturvamallista yleisempi ja lisättävä ammatilliseen toimintaan liittyvää eurooppalaisten yhteiskuntien aktiivisuutta. Tiivistetysti todettuna, arvoisa komission jäsen, Euroopan tulevaisuus riippuu tiedosta ja työstä. Ne ovat myös parhaita keinoja torjua köyhyyttä ja syrjäytymistä.

On hyvä, että nämä kaksi tekijää otetaan huomioon komission asiakirjoissa. Toteuttaessaan toimia kehityksen, tiedon ja työllisyyden edistämiseksi Euroopan komissio voi luottaa parlamentin tukeen. Talouskasvun ja työllisyyden osalta on tärkeää hyödyntää eurooppalaisten yrittäjien valmiudet. Tämä koskee erityisesti pieniä ja keskiuuria yrityksiä, jotka vastaavat yli kahdesta kolmasosasta unionin BKT:sta. Odotan malttamattomana sitä, että komissio hyväksyy pienyrityksiä koskevan eurooppalaisen peruskirjan ja päättää toimenpiteistä hallinnollisen taakan vähentämiseksi 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä.

Arvoisa puhemies, esiteltyjen asiakirjojen heikkoutena on, että niissä ei analysoida syitä Lissabonin strategian hitaaseen ja epätasaiseen täytäntöönpanoon eri aloilla. Emme tiedä, miksi tutkimukseen ja kehitykseen liittyvät kulut kasvavat niin hitaasti. Emme tiedä, miksi työmarkkinoilla syrjitään edelleen ulkopuolisia työntekijöitä. Emme tiedä, miksi jatkuva koulutus ei kehity suunnitelmien mukaisesti. Emme myöskään tiedä, miksi palvelu- ja verkkoalojen avaamista vastustetaan. Komission asiakirjoissa ei esitetä vastauksia näihin tai moniin muihinkaan kysymyksiin.

Arvoisa komission jäsen, me emme saa piilottaa päätämme pensaaseen! Parhailakaan toimenpiteillä ei saada tuloksia, jos niiden taustalla olevat ongelmat on määritelty väärin. Kehotan komissiota esittämään kunnollisen selvityksen siitä, miksi Lissabonin strategian täytäntöönpano on viivästynyt.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä päätöslauselmassa on 59 kohtaa ja näin ollen monta viestiä. Kiinnitän erityistä huomiota 20 ja 21 kohtaan pienyritysten merkityksestä, 29 ja 30 kohtaan kilpailukykyistä ja yhtenäismarkkinoiden merkityksestä sekä 42 ja 43 kohtaan tarpeesta uudistaa työmarkkinoita. Tässä yhteydessä haluan erityisesti korostaa joustavuuden merkitystä, työnantajien lisäksi myös työntekijöiden osalta. Tämä on käsite, jonka merkitys jää vasemmistolle johdonmukaisesti epäselväksi, minkä takia vasemmiston edustajat ovat tänään esittäneet tavallisia vanhanaikaisia huomautuksiaan.

Pyydän kuitenkin komissiota ja neuvostoa unohtamaan tämän asiakirjan yksityiskohdat ja tarkastelemaan sitä kokonaisuutena. Kehotan niitä erityisesti vertailemaan sitä muihin päätöslauselmiin, jotka parlamentti on antanut aikaisemmin, ennen aiemmin pidettyjä kevään Eurooppa-neuvoston kokouksia. Tässä tapauksessa voi käydä ilmi yksi yksittäinen asia, nimittäin se, että tämä päätöslauselma on monin tavoin, mutta valitettavasti ei kaikin tavoin, paljon määrätietoisempi kuin aiemmin annetut päätöslauselmat. Päätöslauselmalla vahvistetaan se, miten parlamentti haluaisi toteuttaa Lissabonin strategiaa. Sillä todellakin vahvistetaan voimakkaasti tätä näkemystä. Tällä päätöslauselmalla osoitetaan todella päättävyyttä.

Tämän takia kehotan komissiota ja neuvostoa olemaan yhtä päättäväisiä omissa vastauksissaan ja unohtamaan arastelun. Näin ollen, kun parlamentti seuraavan kerran antaa päätöslauselman tästä aiheesta, Euroopan parlamentin jäsenten ei tarvitse kertoa entistä ponnekkammin, mitä on vielä tehtävä, vaan voimme onnitella kaikkia sidosryhmiä aidosta ja mitattavissa olevasta kehityksestä, jota on tapahtunut. Tämä on tärkein haaste, ja tämä on keskeinen viesti, jonka aiomme antaa teille huomiossa äänestyksessä.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, Euroopan unioni ei tarkoita ainoastaan kilpailuun perustuvia yhtenäismarkkinoita; meidän on luotava yhdessä sosiaalinen Eurooppa.

On erittäin tärkeää parantaa elämänlaatua Euroopassa ottaen huomioon globalisaation, väestörakenteen muutokset ja ympäristöä koskevat haasteet. Koska Lissabonin strategialla luodaan uusia pätevyyttä vaativia ja hyväpalkkaisia työpaikkoja ja edistetään kestäväää talouskasvua, sillä voidaan myös kehittää uutta sosiaalista Eurooppaa.

Sosiaalisessa Euroopassa olisi taattava terveydenhuollon ja sosiaaliturvapalvelujen yleinen saatavuus ja laadukkaiden julkisten palvelujen saatavuus ja edistettävä sosiaalista yhteenkuuluvuutta käyttämällä tehokkaasti hyväksi rakenne- ja koheesiorahastoja. Myös aluekehityksen pitäisi olla yhtenä painopistealana kaudella 2008–2010.

On osoitettu, että tieto- ja viestintäteknologia lisää työn tuottavuutta. Käytämme nykyisin tietoteknisiä järjestelmiä ja sähköisiä viestintäverkkoja liikenteessä, rahoituspalveluissa, julkisissa palveluissa, koulutuksessa ja terveydenhuollossa.

Vuotta 2004 koskevat Euroopan unionin tilastotiedot innovointivalmiuksista osoittivat, että Bulgariassa, Romaniassa ja Slovakiassa yli kymmenen työntekijän yritykset saivat yli 36 prosenttia tuloistaan innovatiivisten tuotteiden ja palvelujen myynnistä. Nyt meidän on kuitenkin investoitava enemmän tietoon perustuvaan talouteen, lisättävä sijoituksia tutkimukseen ja innovointiin ja erityisesti sovellettuun tutkimukseen. Tämän pitäisi olla kaikkien jäsenvaltioiden painopistealana. Itse asiassa sijoituksia tiedepuistoissa tai yliopistoissa tehtävään tutkimukseen ja innovointiin olisi myös edistettävä verotuksellisilla toimenpiteillä, joilla lisätään yksityisiä investointeja tutkimukseen.

Meidän on investoitava enemmän koulutukseen ja edistettävä kolmannen asteen koulutusta ja elinikäistä oppimista. Lissabonin strategialla luodaan Eurooppa, joka perustuu sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen ja ihmisarvoiseen työhön. Euroopan kaikkien kansalaisten taloudellinen turvallisuus, sosiaalinen osallisuus, lastenhuoltopalvelujen perustaminen, sukupuolten välinen tasa-arvo ja sosiaalisen markkinatalouden luominen tekee unionista taloudellisen ja sosiaalisen esimerkin koko maailmalle.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, raha on yksinkertaisesti osa Euroopan kehitystä. Tämän takia haluan käsitellä uudelleen taloudellista tilannetta, rahoitusmarkkinoita ja esimerkkejä tähän mennessä koetuista myllerryksistä.

Olemme kaikki tietoisia Euroopan – ja varsinkin Yhdysvaltojen – useiden pankkien tilanteesta ja siitä, miten Euroopan keskuspankin oli vahvistettava pääomarakennetta pitääkseen rahoitusmarkkinat toimintakykyisinä. Tämän takia on lisättävä yhteistyötä kaikkien maailmanlaajuisten markkinatoimijoiden kanssa, mikäli perustoimintatapaa muutetaan ennen vuotta 2010, jotta meidän eurooppalaisia rahoitusmarkkinoitamme suojeltaisiin paremmin uusilta ulkopuolisilta iskuilta. Lisäksi olisi annettava paremmat säännöt nimellisarvon asettamisesta ja mukautetusta valvonnasta ja lisättävä avoimuutta ja palautettava pankkien keskinäinen luottamus ja sijoittajien luottamus.

On olemassa selvä syy siihen, miksi meidän on käytävä tehokkaampaa vuoropuhelua muiden maailmanlaajuisten markkinatoimijoiden, erityisesti Yhdysvaltojen, kanssa. Viimeksi kuluneiden seitsemän vuoden aikana Yhdysvaltain talouden arvo on kasvanut 4,2 miljardilla, kun taas luottojen kokonaisarvo on kasvanut 21,3 miljardilla. Tämä tarkoittaa, että velkataso on 350 prosenttia liian korkea verrattuna BKT:hen. Valitettavasti Yhdysvallat aikoo toteuttaa jatkossakin tätä rahapolitiikkaa, joka on johtanut valtavaan ylivelkaantumiseen. Yhdysvallat laskee voimakkaasti peruskorkotasoaan, mikä tarkoittaa, että rahaa syydetään rahoituslaitoksille. Tämä johtaa valuutan arvon heikkenemiseen entisestään, kotitalouksien ostovoiman heikkenemiseen ja nollakasvuun, jota on vaikea hallita ja joka voi vaikuttaa merkittävästi Eurooppaan. Nämä rahapolitiikan menetelmät ovat tärkeimpänä syynä viimeisimpään kriisiin.

Euroopan ja kaikkien maailmanlaajuisten markkinatoimijoiden on yhdessä torjuttava riipeästi uusien kriisien aaltoa, jotta varmistetaan, että aallosta ei kehity hyökyaaltoa ja että useat ponnistelut Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseksi eivät ole menneet hukkaan.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, minun mielestäni meidän olisi tunnustettava kolme myönteistä näkökohtaa uudistuksissa, jotka on tähän mennessä toteutettu Lissabonin strategian jakson puitteissa:

- ensimmäisenä myönteisenä näkökohtana on se, että jopa epäluuloisimmat hallitukset ovat vähitellen alkaneet toimia uudistusten perustana olevan filosofian mukaisesti ja tuottaneet ensimmäisiä epäröiviä tuloksia;

- toisena näkökohtana on se, että uusi strategia on kohdennetumpi – ja tästä meidän on kiitettävä komissiota. Joulukuusi-malliin perustuvasta lähestymistavasta, jossa kaikkia toimia tarkasteltiin uudistuksen puitteissa, on nyt luovuttu;

- kolmantena myönteisenä näkökohtana on se, että EU:n tärkeimmät lippulaivaohjelmat, kuten Galileo-järjestelmää ja Euroopan teknologiainstituuttia koskevat ohjelmat, ovat keskeisessä osassa uudessa strategiassa. Tämän asian osalta haluaisin hyödyntää Slovenian ministerin läsnäoloa ja pyytää, että hän kehottaisi kollegoitaan päättämään pikaisesti Galileo-asian käsittelyn, jotta me voimme alkaa käyttää tälle ohjelmalle osoitettuja huomattavia määrärahoja hyvään tarkoitukseen.

Meidän on kuitenkin tarkasteltava maltillisesti myös kahta kielteistä näkökohtaa. Kyseiset puutteet ovat seuraavat:

- kansalaiset eivät ensinnäkään valvo tai edistä Lissabonin tavoitteiden saavuttamista tai ymmärrä strategian henkeä. Ongelmana on, että kansalaiset katsovat Lissabonin strategian liittyvän ennemminkin organisaatioihin kuin yksityishenkilöihin; meidän on saatava heidät vakuuttuneiksi siitä, että strategia todellakin koskee heitä;

- toisena puutteena ovat valvontamekanismit. Miten voimme tarkastaa, tekevätkö jäsenvaltiot lupaamansa asiat uudistusjakson puitteissa? Pelkään pahoin, että valvonnassa on taannuttu jälleen kerran siihen, että virkamiehet Brysselissä ja jäsenvaltioissa lähettävät toisilleen kirjeitä ilman, että asiaan liittyy mitään politiikkaa.

Olen sitä mieltä, että vaikka antaisimme luvan uudistuksiin, meidän on jälleen kerran otettava politiikka keskeiseksi osaksi valvontamenettelyä. Tämä runsas byrokraattinen kirjeenvaihto on lopetettava.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Ensiksi haluan esittää kaksi lyhyttä huomautusta Lissabonin strategiasta. Ensimmäisenä huomautuksena on, että meidän on ponnisteltava enemmän, lähes yhtä paljon kuin yhdysvaltalaisen. Lisäksi on huomautettava, että Lissabonin strategia voi olla hyödyksi ainoastaan siinä tapauksessa, että siihen liittyy seuraamuksia, esimerkiksi liiallisten alijäämien osalta.

Toisena asiana ovat direktiivit. Uusien jäsenvaltioiden osalta toivoisin meidän tarkastelevan kysymyksiä uusliberaalien tekijöiden lisäksi myös hieman suurempana kokonaisuutena. Loppujen lopuksi on kuitenkin pohdittava, mitä merkitystä on esimerkiksi nollan prosentoin alijäämällä tai inflaatiolla, jos laatua koskevat tekijät heikkenevät. Lama yleistyy, mutta kehityssuuntaus on päinvastainen yrittäjyyden ja uusien perheiden perustamisen määrän osalta. Kehitys jatkuu samanlaisena. Tämä on valitettavasti paljon vakavampaa.

Jos tarkastelemme esimerkiksi tärkeimpiä jakelujärjestelmiä, on erittäin tärkeää, että teemme tarvittaessa leikkauksia. Sitäkin tärkeämpää on kuitenkin se, mitä tapahtuu terveyden edistämiseksi tai vastaako koulutus työtä, toisin sanoen, voidaanko markkinoilla hyödyntää ihmisiä välittömästi ja annetaanko ammatilliselle koulutukselle enemmän painoarvoa ja luodaanko siihen parempia mahdollisuuksia. Toisin sanoen meidän on myös tässä yhteydessä otettava käyttöön laatua koskevat perusteet sen sijaan, että alamme tehdä päättömiä leikkauksia.

Kolmas asiani koskee tilastoja. Toivoisin kovasti, että asioita mitattaisiin BKT:n lisäksi myös BKTL:n perusteella. Rahaa virtaa pois uusista jäsenvaltioista osinkoina, mutta kyseisten jäsenvaltioiden mukaan niiden BKT kasvaa. Meidän olisi itse asiassa tarkasteltava sitä, mitä kyseisiin valtioihin jää jäljelle.

Vakaus- ja kasvusopimus: mihin asioihin myönnämme hyvityksiä? Kehittyvän talouden osalta ei kuitenkaan ole selvää, että t & k -toiminnan viiden tai kuuden prosentoin, tai yli kolmen prosentoin, osuutta pidettäisiin

kovin tärkeänä, kun otetaan huomioon, että eron kurominen umpeen muuhun Eurooppaan verrattuna on niille tärkeintä. Meidän pitäisi palkita niitä työpaikkojen luomisesta ja yhteenkuuluvuuden edistämisestä.

Tämän mietinnön puutteena pidän myös sitä, että siinä ei käsitellä harmaata taloutta. Omassa maassani sen osuus on noin 30 prosenttia. Meidän on kiinnitettävä huomiota myös tähän. Lopuksi, ja tärkeimpänä huomautuksena, meidän on pantava neljä vapautta täytäntöön tasavertaisesti; emme saa vain poimia parhaita päältä eli avata ovementte pääomalle jossakin tapauksessa, mutta kieltäytyä avaamasta palvelualaa uusien jäsenvaltioiden osalta. Kiitos paljon.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, tämä päätöslauselma Lissabonin strategian käynnistämistä uudelleen vastaa hyvinkin paljon mietintöä, jonka parlamentti ehdotukseni perusteella hyväksyi viime lokakuussa yhtenäismarkkinoita koskevasta tulevasta strategiasta.

Haluan aivan aluksi kiittää Marianne Thyssenä ja Klaus-Heiner Lehneä sekä kaikkia heidän kollegoitaan koordinoitiryhmässä siitä, että he ovat laatineet päätöslauselman, joka on erittäin tasapainoinen ja vastaa poliittista, taloudellista ja sosiaalista todellisuutta EU:ssa.

Haluaisin kiinnittää erityistä huomiota ehdotuksiin, jotka koskevat sosiaalisten oikeuksien merkitystä ja sitä, että taloudellinen kilpailukyky on sovittava yhteen sosiaalisen mallin kanssa; sanoisinkin, että meidän on tietenkin mentävä pidemmälle ja säädettävä yleishyödyllisiä palveluista.

Haluaisin korostaa myös sitä, mitä mietinnössä sanotaan teollis- ja tekijänoikeuksista. Tämä on tärkeä valttikortti EU:lle ja pk-yrityksille. Päätöslauselmassa esitetty kansainvälinen ulottuvuus on jotakin uutta, mutta erittäin tärkeää. Yhtenäismarkkinat ovat se tekijä, joka antaa Euroopan 500 miljoonalle kansalaiselle etulyöntiaseman globalisoituneessa maailmassa.

Lopuksi haluaisin sanoa muutaman sanan menettelyä koskevasta kysymyksestä. En ole varma siitä, että avoin koordinoitimenetelmä, jota käytetään nykyisin, olisi kaikkein tehokkain. Olen henkilökohtaisesti sitä mieltä, että meidän on useiden Lissabonin strategian alojen osalta siirryttävä toteuttamaan yhteistä politiikkaa, yhteisön politiikkaa, jos haluamme onnistua tulevaisuudessa.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, mitä toimia on tähän mennessä toteutettu yritysten verotaakan keventämiseksi? Verojen alentamisen sijaan varoja käytetään kaikenlaisiin koulutusohjelmiin, joiden tulokset ovat kyseenalaisia.

Nyt Euroopan yhdentymisen tiellä on uusia esteitä, on löydettävä vastaus uusiin kysymyksiin, jotka liittyvät esimerkiksi ympäristön suojelemiseen, ilmastonmuutokseen ja uusiutuviin energianlähteisiin. Tasapainoista kasvua ja työllisyyttä on tarkasteltava laajempina kokonaisuutena, ei vain yksinomaan talouden kannalta, vaan yhteiskuntaa, kulttuuria ja ympäristöä koskevien näkökohtien kannalta. Koska vietämme yli kolmasosan elämästämme töissä, meidän on kiinnitettävä palkkatason lisäksi huomiota myös viihtyvyyden, turvallisuuden, solidaarisuuden ja ihmisarvon kaltaisiin kysymyksiin.

Seuraava huomautukseni koskee energiamarkkinoiden vapauttamisen vaikutuksia. Jatkuva suuntaus kohti korkeampia energiahintoja sekä entistä suurempia ympäristöä koskevat uhkat korostavat tarvetta edistää energiatehokkuutta sen laajimmassa mahdollisessa merkityksessä. Uusiutuvat energianlähteet, puhtaat hiiliteknologiat, ydinvoima, tasapainoiset toimituslähteet ja Euroopan infrastruktuurin kehittäminen ovat peruskysymyksiä, joita meidän on käsiteltävä tulevina vuosina.

Kun olemme nyt luoneet tavaroiden yhtenäismarkkinat, meidän on keskityttävä parantamaan palvelumarkkinoiden toimintaa. Meidän on edistettävä nopeaa yhdentymistä panemalla annetut säädökset johdonmukaisesti täytäntöön ja poistamalla kaikki esteet palvelujen tarjoamiselle kyseisillä markkinoilla.

Lopuksi toivon, että kevään Eurooppa-neuvosto antaa seuraavan kolmen vuoden aikana sovellettavat uudet suuntaviivat, joilla otetaan huomioon tämänpäiväisessä keskustelussa esitetyt näkemykset ja mielipiteet. Perustavanlaatuisena kysymyksenä on edistyminen sellaisten direktiivien poistamisessa, jotka eivät anna EU:n jäsenvaltioille mahdollisuutta kehittämiseen.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, iskulauseet sopivat poliittiseen keskusteluun, mutta me emme saa jäädä vain iskulauseiden tasolle. Sekä komission tiedonannossa kasvua ja työllisyyttä koskevista yhdennetyistä suuntaviivoista, viiden ryhmän ehdottamassa yhteisessä päätöslauselmaesityksessä vuoden 2008 kevään Eurooppa-neuvostosta että Starkevičiūten mietinnössä ylistetään viidettä vapautta, tiedon vapautta, jonka tarkoituksena on täydentää neljää ennestään tuttua vapautta – tavaroiden, palvelujen, henkilöiden ja pääoman vapaata liikkuvuutta – ja joka myös on yhdenvertainen niiden kanssa. Tämä tuo mieleeni lainauksen

klassikkoteoksesta: ”Sanoman kuulen, uskon vilu pani.” Olemme kuulleet vuosien ajan puhuttavan tietoon perustuvasta taloudesta. Otamme asian jälleen kerran esille. Konkreettisten toimenpiteiden osalta saamamme viestit ovat kuitenkin täysin erilaisia.

Muutaman viime vuoden aikana olemme pohtineet usein sitä, pitäisikö Euroopan unionilla olla enemmän toimivaltaa tietoa koskevan kysymyksen osalta ja kuinka suurta toimivaltaa sille olisi annettava. On huomautettu toistuvasti, että tieto ei ole ala, jolla jäsenvaltioiden olisi siirrettävä vastuunsa, sillä niillä on yksinoikeus kyseiseen alaan. Olemme myös kuulleet saman perustelun yhä uudelleen talousarvion osalta. Aina kun käsittelemme talousarvioon liittyviä kysymyksiä ja teemme niistä päätöksiä, olipa kyseessä pitkän aikavälin päätökset tai lyhyen aikavälin päätökset, meille kerrotaan, että meidän on säästettävä ja että säästöjä voidaan tehdä järkevimmin koulutuksen ja tiedon aloilla.

Hetki sitten komission jäsen Verheugen käsitteli tutkimusta ja kehittämistä koskevia valiteltavia lukuja. Muistan, että leikkauksia pyrittiin tekemään jatkuvasti erityisesti vaihto-ohjelmissa, jotka ovat tärkeitä tiedon kannalta. Tämän takia katson, että tämä toimintatapa on väärä.

Me tarvitsemme uusia välineitä, ja tarvitsemme myös uusia taloudellisia varoja. Esitän erittäin konkreettisen ehdotuksen: kaikista 15–25-vuotiaista nuorista kymmenen prosentin pitäisi opiskella kuuden kuukauden ajan toisessa EU:n jäsenvaltiossa. Tällä lisättäisiin tietoa ja joustavuutta ja tehtäisiin oppimisesta hauskeempaa.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Arvoisat puhemies, ministeri ja komission jäsen, olen vakuuttunut siitä, että ilmastonmuutos on tekijä, joka vaikuttaa nykyisin eniten Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseen. Ja arvoisa komission jäsen, olen täysin samaa mieltä siitä, että asiaa koskeva Euroopan unionin nykyinen strategia perustuu saasteiden ja päästöjen vientiin ja työttömyyden tuontiin.

Meidän on näytettävä esimerkkiä tämän ongelman osalta, sillä kannamme siitä suurta vastuuta. Meidän on myös houkuteltava muut mukaan, jotta emme ole yksin. Meidän on tehtävä ilmastonmuutoksen torjunnasta kehityksen ja kilpailukyvyyn lähde. Se on mahdollista, mutta vaatii suurempien määrärahojen osoittamista erityisesti teknologiaan. Tämä tarkoittaa talousarvion tarkistamista. Te, arvoisa komission jäsen, olette paras henkilö, jolle tämä voidaan sanoa: meidän on tarkistettava talousarviota vuodesta 2009 lähtien!

Czesław Adam Sikiński (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan esittää muutamia huomautuksia. Ensinnäkin, nuorten tehokkaan koulutuksen pitäisi olla EU:n painopisteala. Ainoastaan liikkuvat, joustavat ja pätevät henkilöt, erityisesti teknisillä aloilla, voivat taata, että unioni kehittyy jatkuvasti talouden ja teknologian aloilla.

Toiseksi, tieteelliselle ja tekniselle tutkimukselle ja kehittämiselle osoitettavan rahoituksen pitää riippua konkreettisista tuloksista. Teollisuuden on maksettava kyseisistä tuloksista, mutta niille voidaan antaa taloudellista tukea kansallisista talousarvioista.

Kolmanneksi, unionin on kehitettävä malli tietoyhteiskuntaa varten ja luotava parhaat edellytykset innovatiivisten yritysten perustamisen ja kehittämisen edistämiseksi ja sille, että saavutamme uusille teknologioille ja tekniselle edistymiselle avoimen talouden.

Neljänneksi, Euroopassa työskentelevien henkilöiden on lisättävä tehokkuuttaan ja tuottavuuttaan.

Viidenneksi, ja yhtä aikaa tämän kanssa, meidän on torjuttava sosiaalista syrjäytymistä takaamalla pääsy työmarkkinoille ja koulutukseen, torjumalla työmarkkinoilla esiintyvää syrjintää ja toteuttamalla sekä ennaltaehkäiseviä että parantavia toimenpiteitä huumeriippuvuuden osalta.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista hämmennykseni siitä, että komission uudelle jaksolle asettamat kymmenen tavoitetta eivät kuvasta Euroopan parlamentin viime vuonna esittämää suositusta liikenne- ja logistiikka-alan ja Euroopan laajuisten verkkojen paremmasta integroinnista Lissabonin strategiaan.

En usko, etteikö komissio olisi tietoinen näiden kilpailukyvyyn tekijöiden merkityksestä – itse asiassa, globalisaation puitteissa, logistiikka aiheuttaa teollisuudelle suuremmat kustannukset kuin työvoima, puhumattakaan ilmastonmuutoksen aiheuttamasta ylimääräisestä haasteesta. Luotan siihen, että tällä kertaa komissio ottaa täysimääräisesti huomioon Galileo-ohjelmaa ja innovointia koskevan 27 ja 16 kohdan, jotta me kaikki voimme hyödyntää täysimääräisesti Lissabonin strategian luoman hyödyllisen synergian komission ja jäsenvaltioiden välillä ja edistää kestävästä liikennestä, logistiikkaa ja Euroopan laajuisia verkkoja koskevissa Euroopan suunnitelmissa erityisesti rajat ylittävillä osuuksilla, jotka jätetään aina huomiotta.

Neuvoston osalta kehottaisin puheenjohtajavaltiota kiinnittämään huomiota 27 kohtaan, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan sisällyttämään kansallisiin suunnitelmiinsa liikennettä ja logistiikkaa koskevat näkökohdat painottaen asianmukaisesti – eli voimakkaasti – Euroopan laajuisten verkkojen kehittämistä.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Puheessaan komission jäsen Almunia totesi, että viimeisen kolmen vuoden aikana kasvu on lisääntynyt ja että markkinoiden toiminta, sosiaaliset uudistukset, julkinen talous ja ympäristöä koskevat näkökohdat ovat parantuneet. Minunkin mielestäni tämä pitää paikkansa. Mielestäni kehittymisestä voidaan pohjimmiltaan kiittää parempaa vuoropuhelua ja jäsenvaltioiden parempaa osallistumista, kuten tunnustimme Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden parlamenttien välisessä yhteisessä kokouksessa viime viikolla.

Arvoisa komission jäsen, haluaisinkin kysyä seuraavaa: emmekö voisi lisätä kasvuvauhtia, jos ottaisimme alueet mukaan toimintaan ja kannustaisimme niitä osallistumaan, sillä ne ovat osapuolia, jotka usein käyttävät varoja, ja myös tämä asia liittyy Lissabonin strategian tehokkuuteen? Kansallisella tasolla Lissabonin strategiasta vastaavan henkilön nimittäminen olisi myönteistä ja edistäisi toimintaa. Vaikka jäsenvaltiot ovat vastuussa asiasta, eikö Lissabonin strategiasta vastaavan henkilön nimittämistä voitaisi edistää alueellisella tasolla?

Žiga Turk, neuvoston puheenjohtaja. – (SL) Arvoisat puhemies ja komission jäsenet Almunia ja Verheugen, hyvät naiset ja herrat, kiitos tästä keskustelusta. Lissabonin strategia on uudistuksen ja nykyaikaistamisen strategia, ja se edellyttää yhteistyötä, tukea ja ajatuksia kaikilta yhteiseen tavoitteeseen pyrkiviltä tahoilta. Olen todella kiitollinen perustelluista huomautuksistanne.

Aluksi, yleisenä huomautuksena, on todettava, että Lissabonin strategian tehokkuudesta on kiistelty. Jotkut Euroopan parlamentin jäsenet, kuten Jan Andersson, pitivät sitä tehokkaana, kun taas toiset jäsenet – joita oli melkoisen paljon – olivat toista mieltä asiasta. Tämä osoittaa poliittisten näkemysten kirjon Euroopan unionissa. Margarita Starkevičiūtė kysyi Lissabonin strategian painopistealoista ja siitä, onko niihin kiinnitetty riittävästi huomiota. Vastauksen antoi itse asiassa Malcolm Harbour, joka totesi, että yhteisön Lissabonin ohjelma koostuu erinomaisista painopistealoista.

Useat kysymykset koskivat yhdennettyjä suuntaviivoja ja sitä, voidaanko niillä vastata nykyisiin kysymyksiin. Kuten olen huomauttanut, myös me olemme pohtineet tätä kysymystä, ja olemme päättelleet, että meidän on jatkettava samaan suuntaan ja ylläpidettävä Lissabonin strategian täytäntöönpanoa ja ennen kaikkea täytäntöönpanon tahtia. Olen tyytyväinen siihen, että jotkut parlamentin ryhmät ja jäsenet olivat samaa mieltä asiasta. Jo Leinen, Malcolm Harbour ja Edit Herczog korostivat, että ideoiden sijaan tarvitaan täytäntöönpanoa, erityisesti nyt, kun usko EU:n strategiaan on hiipumassa.

On myös esitetty muita hyviä menettelyä koskevia ajatuksia, esimerkiksi parhaiden käytäntöjen vaihtaminen, alueellinen ulottuvuus ja Lissabonin strategian laajentaminen koskemaan yhteisön ja jäsenvaltioiden lisäksi myös esimerkiksi alhaisempia tasoja. Lissabonin strategia laajenee myös maailmanlaajuisesti.

Tutkimuksen ja kehittämisen osalta olitte sitä mieltä, että kyseessä on Euroopan tulevaisuuden keskeinen osatekijä. Pidän Edit Herczogin näkemyksestä, jonka mukaan luvut eivät riitä, vaan mukana pitää olla sydämellä ja järjellä. Ymmärrän tukenne viidennelle vapaudelle ja siihen liittyvälle Eurooppa-patentille. Suhtaudumme vakavasti varoitukseen, joka koskee eurooppalaista osaamista. On tarpeen turvata hyvät olosuhteet Euroopan lahjakkaille ihmisille. Euroopan parhaista tutkimusinsinööreistä 700 000 työskentelee ulkomailla. Meidän on pyrittävä houkuttelemaan heidät takaisin, koska seitsemän kymmenestä Yhdysvaltoihin menneestä insinööristä jää Yhdysvaltoihin. On edistettävä opiskelua ulkomailla.

Liiketoimintaympäristön osalta jotkut teistä ilmaisivat tukensa sisämarkkinoille, joilla ei toimita protektionistisesti. Toisin sanoen tehokkaiden markkinoiden ansiosta Eurooppa saa kilpailuetua. Pidän ajatuksista, jotka koskivat yrityskulttuuria, erityisesti yritysten edistämistä, eli sitä, että uuden yrityksen perustaminen tai uuden työpaikan luominen katsotaan parhaaksi mahdolliseksi teoksi. On totta, että meidän on parannettava useita asioita tällä alalla erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten kehittämiseksi ja niiden mahdollisuuksien parantamiseksi rahoituksen ja tutkimusinfrastruktuurin saatavuuden osalta. Piia-Noora Kauppi ja Margarita Starkevičiūtė ovat laatineet mietinnön tästä asiasta.

Työllisyys ja koko sosiaalinen ulottuvuus olivat tärkeimpinä aiheina useissa keskusteluissa. En ole samaa mieltä siitä, että Lissabonin strategia olisi uusliberaali; Euroopan huoli ihmisistä ja ympäristöstä muodostaa päinvastoin kaksi neljästä Lissabonin strategian tärkeimmästä pilarista.

Myös joustoturvasta käytiin keskustelua Robert Goebbelsin ja Adina-Ioana Văleanin aloitteesta. On totta, kuten joku huomautti, että jos emme ota sitä käyttöön, työnantajat turvautuvat muihin työllistymismuotoihin,

jotka ovat erittäin joustavia, mutta huomattavasti huonompia vaihtoehtoja työntekijöiden kannalta. Taloudellista ympäristöä ei ole luotu edistämään myös turvallisuutta, mutta joustoturvajärjestelmä tarjoaa siihen mahdollisuuden.

Ehdotukset uusiksi indikaattoreiksi ovat mielenkiintoisia ja liittyvät OECD:n elämänlaatuindikaattoreihin. Tulevaisuudessa on keskusteltava myös tavoista arvioida Lissabonin strategiaa.

Ympäristöä käsiteltiin paljon. Mielestäni ymmärrämme, että Euroopan tilanteen pitää olla tyydyttävä kaikille, kuten joku sanoi. Ongelmana on se, miten muu maailma saataisiin osallistumaan ponnisteluihimme, jotka koskevat kehittymistä vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaksi taloudeksi, vaikka voimme varmasti edistää asiaa omalla esimerkillämme.

Meillä on loistava keskustelukumppani rahoitusmarkkinoiden ja finanssipolitiikan alalla. Pyydän anteeksi, että en huomannut teitä aikaisemmin ja tervehtinyt teitä aluksi. Yhteenvetona voidaan todeta, että poistumme tästä salista muutamia tärkeitä tietoja rikkaampina. Haluan kiittää Margarita Starkevičiūtę mietinnöstä ja Klaus-Heiner Lehneä ja Rebecca Harmsia päätöslauselmaesityksestä. Me olemme jo tarkastelleet sitä. Arvioimme huolellisesti myös lopullisen version.

Tässä parlamentin istunnossa esitetyt mielipiteet vaihtelevat suuresti, mutta minun mielestäni vaikuttaa siltä, että ne viittaavat samaan suuntaan kuin Lissabonin asiakirjat, toisin sanoen yleinen paketti. Olen vakuuttunut siitä, että olemme oikealla tiellä ja käynnistämme menestyksekkäästi uuden vaiheen nykyisiin haasteisiin vastaamiseksi ja että uuden vaiheen tavoitteena ei ole ainoastaan vähäisin yhteinen nimittäjä, josta saamme sovittua.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan esittää vielä muutamia erittäin lyhyitä huomautuksia. Kasvua ja työllisyyttä koskeva strategiamme, joka tunnetaan myös nimellä Lissabonin strategia, on vain keino paikata mahdollisimman järkevällä tavalla sitä, että Euroopan unionilla ei ole yhteistä talouspolitiikkaa – olemme juuri ratifioimassa uutta perustamissopimusta – eikä meillä ole yhteistä talouspolitiikkaa uuden perustamissopimuksenkaan nojalla. Toubonin pyyntö oli siksi aiheellinen, mutta ei tällä hetkellä kovinkaan realistinen. Meillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin jatkaa kumppanuuden perusteella, jotta saamme houkuteltua 27 jäsenvaltiotamme tekemään yhteistyötä yhteisön toimielinten kanssa ja tekemään sen, mikä on tarpeen yhteisten tavoitteidemme saavuttamiseksi jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla.

Onko yhtenä tavoitteenamme todellakin kehittyä esimerkiksi maailman dynaamisimmaksi, kilpailukykyisimmäksi ja parhaaksi alueeksi vuoteen 2010 mennessä? Kauan aikaa sitten, vuonna 2004, neuvosto, parlamentti ja komissio sanoivat, että tätä vuonna 2004 asetettua Lissabonin tavoitetta ei saavutettaisi. Se, että tavoitetta ei saavuteta, ei ole yllättävää. Olemme tienneet asian jo vuodesta 2004 lähtien. Tämän takia esitimme vuonna 2005 täysin tarkistetun strategian, jossa kyseistä ajankohtaa ei enää mainita. Tämä tarkoittaa, että meidän ei pitäisi mitata nykyistä kasvu- ja työllisyyspolitiikkaamme niiden tavoitteiden perusteella, jotka asetettiin vuonna 2000 ja jotka tiesimme mahdottomiksi saavuttaa. Esitän teille henkilökohtaisen näkemykseni asiasta. Mielestäni ei ole olennaista, pärjäämmekö tietynä aikana paremmin kuin jotkut muut. Mielestäni tärkeää on se, että kehitymme mahdollisimman pian niin, että voimme saavuttaa ne sosiaaliset tavoitteet, jotka me kaikki haluamme saavuttaa Euroopassa. Näitä ovat kaikkien kansalaistemme korkea elintaso, korkeatasoinen sosiaaliturva kaikille kansalaisillemme, koko Eurooppaa koskevat korkeat ympäristönormit sekä maailmanlaajuisen vastuamme tiedostaminen. Nämä ovat tärkeimmät sosiaaliset tavoitteemme. Jos haluamme saavuttaa ne, tarvitsemme vahvan ja vakaan taloudellisen perustan, mikä nimenomaan on tämän strategian tavoitteena.

Mielestäni Dariusz Rosatilla oli oikeus kysyä alijäämistä. Jos hän tutkii tarkasti maakohtaisia kertomuksia ja suosituksiamme, hän huomaa, missä olemme havainneet alijäämiä. Lisäksi hän huomaa, että olemme havainneet niitä juuri niillä alueilla, jotka hän mainitsi. Vastaan hänelle. Miksi Euroopassa ei tapahdu elinikäistä oppimista niin kuin pitäisi? Miksi Euroopassa ei ole niin paljon nykyaikaista infrastruktuuria kuin pitäisi olla? Miksi emme asettaneet etusijalle tutkimusta ja kehittämistä tai koulutusta, kuten meidän olisi pitänyt tehdä? Yksinkertaisena vastauksena on, että useissa jäsenvaltioissa ja myös yhteisön tasolla – kuten kaikki tiedätte – taloudelliset painopistealat ovat aivan toisenlaisia. Olisi hyvä, jos päättäisimme yhdessä pyrkiä muuttamaan kyseisiä painopistealoja. Tämä kuitenkin edellyttää – enkä sano tätä ainoastaan siksi, että komission makrotaloustieteilijä ja vakautta kannattava tärkeä poliitikko istuu vieressäni, vaan koska olen asiasta vakuuttunut – että makrotaloudelliset puitteemme ovat vakaat ja vankat. Pääasiassa tämä tarkoittaa esimerkiksi valtion talouden vahvistamista. Jos yksittäisten jäsenvaltioiden talous ei ole vankka, on mahdotonta asettaa investointeja koskevia uusia painopistealoja.

Suuntaviivojen osalta ymmärrän, mitä asia vaatii, ja komissio jatkaa mielellään suuntaviivoja koskevia keskusteluja parlamentin kanssa. Haluan kuitenkin esittää yhden huomautuksen. Kyseiset suuntaviivat eivät sinällään ole poliittinen ohjelma. Ne eivät ole toimintaohjelma. Suuntaviivoja voisi kutsua perustaksi kansallisille uudistusohjelmille ja yhteisön Lissabonin strategialle. Olen asiasta täysin vakuuttunut. Suuntaviivat antavat nykyisessä muodossaan mahdollisuuden tehdä kaikki ne asiat, joita eri puhujat tänään täällä parlamentissa pyysivät, jos suuntaviivat pannaan käytännössä täytäntöön kansallisissa uudistusohjelmissa ja yhteisön Lissabonin ohjelmassa.

Olemme valmiita tarttumaan Olle Schmidtin Joaquín Almunialle ja minulle itselleni esittämään erittäin konkreettiseen haasteeseen eli tietyn Ruotsissa tapahtuneen asian tutkimiseen. Haluan esittää yhden huomautuksen tästä asiasta. Komissio tukee täysimääräisesti politiikkaa, jonka perusteella yrityksille ja yrittäjille annettavia verokannusteita käytetään myös työpaikkojen luomiseen. Se on meidän toimintatapamme. Esitämme itse asiassa hyvinkin pian ehdotuksen palveluintensiivisiin yrityksiin sovellettavista alhaisemmista ALV-kannoista. Joaquín Almunia ja minä emme tiedä, mitä Ruotsissa tarkasti ottaen tapahtui, mutta tutkimme asiaa. Minusta vaikuttaa siltä, että kyseessä on ennemminkin tekninen ongelma kuin perustavanlaatuinen poliittinen ongelma, mutta selvitämme ongelman ja varmistamme, että asiasta käydään tarvittavaa vuoropuhelua.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, lyhyesti sanottuna, jos pyydätte minua vertaamaan nykyistä taloudellista tilannetta kolmen vuoden takaiseen tilanteeseen, jolloin uudistettu strategia Lissabonin kierroksen nojalla käynnistettiin, olen sitä mieltä, että meillä on riittävästi todisteita todetaksemme, että tilanteemme on parantunut kolmen vuoden takaiseen tilanteeseen verrattuna. Työpaikkoja on enemmän, tuottavuus on kasvanut, julkishallinnon tila on terveempi, on luotu useampia kestäviä sosiaaliturvajärjestelmiä ja on suunniteltu useita uusia toimia.

Jos te komission jäsenenä kuitenkin pyydätte minua tekemään sen johtopäätöksen, että meidän ei enää tarvitse tehdä mitään, vastaan tietenkin, että on vielä paljon tehtävää, että jatkossa on tehtävä vielä useita asioita ja että ottaen huomioon nykyisen taloudellisen tilanteen ja siihen liittyvän taloudellisen paineen, tahtia on lisättävä. Totesin tämän jo aluksi, ja toistan näkemykseni nyt uudelleen.

Tämän takia en halua, että kukaan poistuu tästä salista siinä uskossa, että komissio ja komission jäsenet ajattelevat, että olemme erittäin tyytyväisiä ja että uusia toimia ei enää tarvitse toteuttaa. Emme saa sekoittaa jatkuvaa etenemistä samaan suuntaan siihen, että emme enää toteuttaisi uusia toimia. Samaa suuntaan eteneminen tarkoittaa, että on välttämätöntä jatkaa toimien toteuttamista Lissabonin ohjelman nojalla – kuten joku teistä totesi, mistä olemme kiitollisia – jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla, samoin kuin muissa, kansallisia hallituksia alhaisemmalla tasolla toimivissa elimissä, kuten Emanuel Jardim Fernandes huomautti.

Vastauksena useisiin tämän illan aikana kuulemiini mielenkiintoisiin puheenvuoroihin totean, että jos pyytäisitte minua nimeämään kolme asiaa, jotka ovat selvästi painopistealoja, olisin samaa mieltä niiden useiden puhujien kanssa, jotka käsittelivät rahoituspalvelujen integraatiota. Tämä on keskeinen aihe Euroopalle ja talous- ja rahaliitolle, ei ainoastaan euroalueen valtioille vaan myös niille, jotka haluavat liittyä siihen lähitulevaisuudessa.

Toisena keskeisenä kysymyksenä on ilmastonmuutos. En toista, mitä useat teistä ovat jo sanoneet. Kolmantena kysymyksenä on sosiaalinen osallisuus, joka on yksi yhdennetyistä suuntaviivoista. Emme voi kertoa kansalaisille, että on tarpeen vastata globalisaation aiheuttamiin haasteisiin, että on tarpeen kehittyä kilpailukykyisemmäksi ja että markkinoidemme toimintaa on parannettava, jos politiikallamme ei edistetä suurempaa sosiaalista osallisuutta, jonka kilpailukykyisemmät ja tuottavammat taloudet mahdollistavat. Jos tuottavuus ei lisääny, korkeatasoisia työpaikkoja ei ole tarjolla, ja jos korkeatasoisia työpaikkoja ei ole tarjolla, jos uralla kehittymiseen ei ole mahdollisuuksia tai jos käytössä ei ole elinikäistä oppimista koskevia järjestelmiä, talous ei voi olla kilpailukykyinen.

Tätä voitaisiin sanoa taloudellisten ja sosiaalisten näkökohtien väliseksi yhteydeksi, joka tunnustettiin Lissabonin strategiassa jo alusta alkaen, ja tämä on selvempää nyt kuin vuonna 2005 tai vuonna 2000.

Lopuksi yhdyin joidenkin – Pervenche Berèsin ja muiden – mielipiteeseen puhuttaessa tarpeesta koordinoida talouspolitiikkaa. Kuten Günter Verheugen totesi, Euroopan tasolla ei ole valmiuksia toteuttaa useimpia uudistuksia tai kaikkea Lissabonin strategian politiikkaa. Meidän onkin koordinoitava paremmin jäsenvaltioiden talouspolitiikkaa; Euroopalla on siihen välineet – ne sisältyvät Lissabonin strategiaan, jolla koordinoidaan talouspolitiikkaa, ja ne epäilemättä sisältyvät myös talous- ja rahaliittoon.

Lupaam keskustella tästä näkökohdasta kanssanne toukokuusta lähtien, kun komissio esittää asiasta kertomuksen ja suuntaviivat sen analyysin perusteella, jonka laadimme talous- ja rahaliiton kymmenestä ensimmäisestä vuodesta.

Margarita Starkevičiūtė, *rapporteur*. – (LT) I would like to talk about coordination. Numerous suggestions have been made regarding the course of action to achieve it. To my mind, if we were to implement them all, that would create an immense economic crisis within the European Union.

The right course of action is to decide on priority actions and objectives. We are not in a position to eliminate poverty and deprivation by 2010, as foreseen in the Lisbon Strategy. It would not be right to encourage aggregate demand all over the EU. If we encourage demand in the new Member States, we will have an economic crisis on our hands; our economies will become overheated.

It so happens that very often we fail to notice what our neighbours are doing. Researchers have already proved that the biggest problem within the EU is the failure to appreciate national differences and the attempt to excessively harmonise. In order to encourage individual achievement a favourable environment has to be created. I do agree with Mr Verheugen that the EU policy should be one of cooperation, not dictatorship.

I come from the former Soviet Union, where there used to be many set indicators, every one of which had to be achieved. However, the shops were empty. Indicators are not a goal in themselves. I also disagree with plans to base the EU social model on benefit distribution, otherwise our next discussion will be solely on migration. All the world would come to us to claim benefits. We are talking about the need to achieve a social environment in Europe that would enable Europeans to find employment, find their place in life and express themselves. To my mind, that is the ultimate purpose for Europe, as well as the essence of its social model and human life.

President. – I have received two motions for resolution⁽¹⁾ tabled in accordance with Rule 103(2) of the Rules of Procedure.

The debate is closed.

The vote will take place on Wednesday, 20 February 2008.

(The sitting was suspended at 20.00 and resumed at 21.00)

Written statements (Rule 142)

Gábor Harangozó (PSE), *in writing*. – The aim of creating a dynamic and innovative society in Europe bringing growth and employment by 2010 will be successfully achieved only through an approach that genuinely takes into account the fight against poverty and the social dimension.

While refocusing the growth and jobs strategy on an improved performance-based approach, social inclusion and environmental standards should at no cost be left aside for achieving economic targets. The prospect of creating new jobs in an innovative-based economy should bring developments in the fields of education and training to improve the equal integration of the most vulnerable and disadvantaged categories of the population EU-wide. Investments on innovation, research, transport and energy efficiency should focus on bringing real benefits to the European consumers in a free and fair trade economic Union. As a matter of fact, economic growth is not an end in itself and, of course, economic figures are not to be confused with the welfare of European citizens.

The real aim of the Lisbon strategy should in the end still be the improvement of the quality of life for our citizens and future generations; therefore, a strong social dimension is required.

Gyula Hegyi (PSE), *in writing*. – (HU) We are gradually coming to the end of the ten-year period during which the European Union was supposed to have become the most competitive economic zone in the world, with a sound social safety net and exemplary environmental indicators.

One does not have to be very bold to predict that we will not be able to work miracles over the next two years. The task we set ourselves was too ambitious, and the results have been rather modest. If, however, we take also into account the fact that the European Union has undertaken an expansion of historic proportions,

(1) See minutes.

reunited Europe, created a common currency and drafted common legislation on numerous matters for 27 nations, then we should by no means be disappointed in what has been achieved.

In terms of our environmental commitments, Europe in many respects continues to set an example to the world in terms of green thinking and legislation. We know full well, however, that there are contradictions in this area too. Many laws are just a dead letter in some Member States, and permissible environmental levels in some cases are more permissive than in many non-EU countries. The Lisbon goals are therefore appropriate, but implementing them in the era of consolidation following the great boom of EU expansion will require a lot more effort than before.

Tunne Kelam (PPE-DE), in writing. – I welcome the efforts to fulfil the goals of the Lisbon Strategy, but I am not very convinced that fulfilling its plans is practically possible by the set deadline.

It is, therefore, highly important to emphasise the knowledge-driven society. Spending on science in the EU is less than in the US and today we are facing the fact that we cannot compete on the world market in the field of inventions or technology. The EU and its Member States have to put more effort and allocate more financial resources to developing and updating European education and science.

The Baltic Sea has become an internal sea of the European Union, showing stable, high economic growth. The Baltic Sea region has the potential to become one of the most competitive regions in the world.

The Baltic Sea strategy foresees sustainable development and growth, it foresees and maps all the areas which can be further developed, and therefore can in reality become maybe the only region actually fulfilling the Lisbon Strategy. Therefore I strongly urge the EU, and especially the Member States around the Baltic Sea, to use this strategy to its fullest. The Baltic Sea strategy has the potential to become a success story of Lisbon Strategy.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), in writing. – (RO) The fundamental objectives of the Lisbon Strategy cannot be achieved without developing competitiveness, taking into consideration all the current global challenges (globalization, climate changes, fluctuations on the financial markets, international markets openness).

In order to increase competitiveness, the EU should accelerate its efforts to build a society based on knowledge and to continuously improve the administrative capacity. The development of stable communities and the coherence of industry and cross-industry policies cannot be achieved without good operation of the local and regional potential, by enhancing the competencies of local and regional authorities, and fully complying with the diversity and consolidation of inter-regional and cross-border relations and exchanges.

Romania has planned to follow the convergence process and to reduce the gaps existing at the moment of accession. Its human and material resources are an important source of competitiveness for all the Member States, which represents one of the main advantages that our country's accession has brought to the Union.

The growth potential of the Romanian economy, of the energy resources and the overall natural resources, its attractiveness and territorial accessibility are an advantage for the interdependence of the European economies and we rely on the solidary support of the older Member States so that, beyond any conjectural and temporary dissensions, the Romanian resources would be showed to be an advantage at their true potential, to the Union's benefit.

Esko Seppänen (GUE/NGL), in writing. – (FI) The EU has many good intentions, one of the older ones being the Lisbon Strategy we are now debating and one of the more recent ones being the latest energy package.

The means employed to achieve these purposes are not in line with the targets. You could sum it up by saying that the Lisbon Strategy is not being implemented in the way planned and that the Member States are not actually committed enough to realise its objectives. In a way that is good: the Lisbon Strategy is designed to run counter to the construction of a socialist Europe.

Non-implementation might also go the way of energy targets: they will not be achieved by 2020. The markets are moving in another direction, and the EU does not go against market trends.

Given this situation, the Lisbon Strategy needs to be reconsidered: we should defy the power of the markets.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

12. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0010/2008).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Osa I

Puhemies. – (PT) **Anne E. Jensenin** laatima kysymys numero 39 (H-0051/08)

Aihe: Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) arvio lentokelpoisuudesta

Kolme Dash 8 Q400 -tyyppisellä koneella lennettyä lentoa (Aalborgiin, Vilnaan ja Kööpenhaminaan) epäonnistui syksyllä 2007. Asiaa tutkivan viranomaisen alustavista selvityksistä käy ilmi, että 9. ja 12. syyskuuta lennettyjen lentojen laskutelineonnettomuudet johtuivat rakenneviasta, ja Skandinavian ilmailuviranomaiset ja Euroopan lentoturvallisuusvirasto ovat tästä yhtä mieltä. Lokakuun 27. päivänä tapahtuneesta lennon epäonnistumisesta syytettiin rakennevikaa ja sitä seurannutta vian etsintää. Skandinavian ilmailuviranomaiset määräisivät skandinaaviset lentokoneet lentokieltoon ja ovat asettaneet joukon ehtoja lentojen jatkamiselle, kun taas EASA katsoo, että kyseinen rakennevika on melko vähäpätöinen.

Eikö EASA:n tehtävänä ole taataa korkea turvallisuustaso?

Miten EASA ja Skandinavian ilmailuviranomaiset voivat arvioida asian niin eri tavoin, kun lentoyhtiön tutkimuksesta, jossa tarkastettiin 16 sen 18 Dash 8 Q400 -koneesta, käy ilmi, että kaikissa näissä koneissa on sama rakennevika tai samoja puutteita kuin koneessa, joka teki pakkolaskun Kööpenhaminaan?

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Vastaan mielelläni Anne Jensenin esittämään kysymykseen.

Koska lopullisia tutkimusraportteja ei ole vielä saatu niistä onnettomuuksista, joissa DASH8 Q400 -koneet olivat osallisina, komissio katsoo olevan ennen aikaista pohtia nämä tietyt tapaukset aiheuttaneita tekijöitä tai mahdollisia suunnitteluvirheitä ja puutteita.

Euroopan lentoturvallisuusviraston (European Aviation Safety Agency, EASA) tehtävänä on tietenkin varmistaa korkein mahdollinen turvallisuustaso. Virasto on seurannut tätä tapausta hyvin tiiviisti, ja se jatkaa samalla tavalla, sillä tämän tyyppin lentokoneita on toimitettu 170 kappaletta ympäri maailmaa, ja ne ovat tällä hetkellä käytössä.

EASA:sta saatujen yksityiskohtaisten tietojen mukaan EASA:n, Norjan, Tanskan ja Kanadan ilmailuviranomaisten sekä näiden lentokoneiden valmistajan välillä on ollut lukuisia yhteydenottoja. Niiden seurauksena on toteutettu useita toimia ja EASA on muun muassa julkaissut lentokelpoisuusmääräyksiä, joissa määrätään korjaavia toimia.

Lentokonetyypin laskutelinejärjestelmän yksityiskohtaisen arvioinnin jälkeen EASA päätteli, ettei lentokoneiden turvallisuus ole kyseenalainen. Skandinavian ilmailuviranomaisille suositeltiin tämän vuoksi lentokoneiden lentokelpoisuustodistusten palauttamista - luonnollisesti korjaavien toimien toteuttamisen jälkeen.

Skandinavian ilmailuviranomaiset ilmoittivat lentoyhtiölle edellytyksistä, jotka oli täytettävä lentokelpoisuustodistusten palauttamiseksi kyseisille koneille. Lentoyhtiö ei kuitenkaan ole vielä toimittanut vaadittua näyttöä siitä, että sen kalusto on tarkastettu ja vaaditut muutokset tehty.

Tällä hetkellä Euroopan lentoturvallisuusvirastolle ei ole ilmoitettu, että Tanskan ilmailuviranomaiset olisivat palauttaneet SAS:in Q400 -koneille lentokelpoisuustodistukset. EASA on edelleen yhteydessä Tanskan ilmailuviranomaisiin pyrkiessään selvittämään tätä seikkaa.

Arvoisa puhemies, tässä oli vastaukseni Anne Jensenin esittämään kysymykseen.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, kiitän varapuheenjohtaja Barrotia vastauksesta. On totta, että erimielisyys, johon kysymyksessäni viittasin, on kenties osittain korjaantunut. Tanskan ilmailuviranomaiset eivät kuitenkaan anna SAS:in lentää näillä koneilla ennen teknisten ongelmien ratkaisemista, vaikka toiset lentoyhtiöt tosiasiaa käyttävät koneita, joissa on samoja teknisiä ongelmia.

Minusta keskeinen ongelma tässä on se – sen lisäksi että syrjitään Skandinavian Airlinesia suhteessa Flybeen, Augsburgin, Tyroleanin ja Luxairin kaltaisiin lentoyhtiöihin – että me kansalaiset emme voi luottaa ilmailun turvallisuuteen. Arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, kuinka te vakuuttaisitte minulle, että voin luottaa aivan yhtä paljon yhteisön lentoturvallisuusvirastoon kuin kansallisiin ilmailuviranomaisiin, sillä loppujen lopuksihan on kyse näistä viranomaisista?

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) EASA on antanut selvät ohjeet, ja jos niitä noudatetaan, se tarkoittaa, että kone on lentokelpoinen. Näin ollen turvallisuusongelmaa ei ole, Tanskan ilmailuviranomaiset eivät vain ole ilmoittaneet EASA:lle kyseisen lentoyhtiön vastauksia.

Hyvä Anne Jensen, tosiasiaa EASA on antanut täydelliset ohjeet näiden lentokoneiden käytöstä mahdollisesti syntyvien ongelmien korjaamiseksi.

Nyt EASA:n on odotettava tutkimustuloksia ennen kuin se voi esittää lopullisen kantansa asiasta, mutta haluan korostaa, että lentoturvallisuusvirasto on selvästi antanut kattavat ohjeet näiden lentokoneiden turvallisesta käytöstä. Onnettomuuksissa ei ole loukkaantunut ketään, mutta kuten sanoitte, onnettomuuksia on tapahtunut, ja on toimittava tilanteen korjaamiseksi.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa komission varapuheenjohtaja, tilanne vaikuttaa nyt paradoksaalisesti olevan sellainen, että Euroopan lentoturvallisuusvirasto on kieltänyt lentokoneita lentämästä, kun taas esimerkiksi Itävallan ilmailuviranomaisten mukaan se on kuitenkin mahdollista. Kysyn teiltä seuraavaa: onko EASA:n nyt helpompi toimia, kun olemme päättäneet sen laajemmista toimivaltuuksista alalla, koska vaikuttaa siltä, kuten sanoitte, että näitä lentokoneita valmistava yritys aiheuttaa tällä hetkellä tiettyjä ongelmia. Jos EASA voi nyt toimia kuten päätimme, nimittäin myös määrätä sakkoja toimiluvan välittömän peruuttamisen sijaan, onko sen toiminta helpompaa? Uskon, että päätöksemme laajentaa EASA:n toimivaltuuksia helpottaa sen toimintaa vastaisuudessa.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Haluan tehdä täysin selväksi, että EASA on antanut ohjeet, ja kaikkien lentoyhtiöiden on noudatettava viraston laatimia sääntöjä.

Kysymykseenne on kuitenkin laajempi. Kyllä, EASA:lla on vastuunsa lentokoneiden hyväksymisessä, ja se vastaa myös suunnittelun hyväksyntätodistusten antamisesta kaikkialla maailmassa, mutta se tukeutuu EU:n jäsenvaltioissa toteutettaviin tarkastuksiin seurattessaan sitä, noudatetaanko yhteisiä sääntöjä yhdenmukaisesti.

Toisin sanoen, ja kuten aivan oikein totesitte, olemme laajentaneet viraston toimivaltuuksia, mutta emme niin paljoa, ettei jäsenvaltioiden ilmailuviranomaisilla olisi enää lainkaan vastuuta. Jäsenvaltioiden on kannettava vastuunsa ilmailuviranomaistensa kautta.

Kenties jonain päivänä onnistumme edistymään, mutta tällä hetkellä EASA:lla on lukuisia vaikeita tehtäviä suoritettavana, ja sen on kyettävä edelleen seuraamaan yhteisten sääntöjen noudattamista hyvin tiiviisti jäsenvaltioissa toteutettavien tarkastusten avulla.

Tässä nimenomaisessa tapauksessa katson, että EASA on toiminut juuri niin kuin pitääkin turvallisuuden varmistamiseksi.

Puhemies. – (PT) **Jörg Leichtfriedin** laatima kysymys numero 40 (H-1062/07).

Aihe: Yritysjohtajien palkkojen avoimuus

Yritysjohtajien palkat nousevat koko ajan kaikkialla Euroopassa. Esimerkiksi Itävallassa johtajien peruspalkat nousivat vuosien 2006 ja 2007 välisenä aikana noin 3,7 prosenttia. Olennaisesti enemmän nousivat tosin johtajien palkkojen muuttuvat osuudet. Yritysjohtajien palkkojen nousun vuoksi myös yleinen mielenkiinto johtajien työstä todellisuudessa maksettavaan korvaukseen kasvaa. Palkkojen muuttuvia osuuksia ei tarvitse mainita tilinpäätöksissä, joten osakkaat haluavat tietää, mihin heidän rahansa joutuvat. Tästä syystä Euroopan unionin kansalaiset vaativat äänekkäästi lisää avoimuutta yritysjohtajien palkkoihin.

Onko komissio tietoinen tästä kehityksestä? Suunnitteleeko komissio säädöksiä, joiden seurauksena yritysjohtajien palkkatiedoista tulee avoimempia, tai onko asiasta jo annettu säädöksiä?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Yritysjohtajien palkkaus on ajankohtainen kysymys, on ollut jo jonkin aikaa. Tämän vuoksi komissio on toteuttanut toimia lisätäkseen yritysjohtajien palkkoja koskevaa avoimuutta.

Komission vuonna 2004 antamassa suosituksessa edellytetään niin yhtiön palkka- ja palkkiopolitiikan kuin yksittäisten johtajienkin palkkojen ilmoittamista vuosittain. Komissio on myös seurannut suosituksen tosiasiallista noudattamista jäsenvaltioissa. Olemme hiljattain laatineet tätä asiaa koskevan katsauksen.

Suurin osa jäsenvaltioista on ottanut käyttöön yksittäisten johtajien palkkauksen avoimuutta koskevat korkeat standardit kansallisessa yritysjohton valvontaa koskevassa säännöstössään tai sitovassa lainsäädännössä. Kuitenkin vain noin 60 prosenttia jäsenvaltioista on noudattanut suositusta palkka- ja palkkiopolitiikan avoimuuden osalta. Vain harvoissa jäsenvaltioissa suositellaan tästä äänestettävän yhtiökokouksessa. Tässä on parantamisen varaa.

Komissio aikoo myös arvioida, missä määrin yritykset noudattavat suositeltua avoimuusstandardia käytännössä. Palkkaus on ala, jolla eräät yritykset ovat olleet hyvin haluttomia antamaan tietoja, huolimatta kansallisessa yritysjohton valvontaa koskevassa säännöstössä esitetystä suosituksesta. Tutkimme asiaa edelleen.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, sanoitte itse, että 60 prosenttia yrityksistä ei aio tehdä mitään. Kysyn siis teiltä: mitä komissio aikoo tehdä.

Tästä siirryn toiseen kysymykseeni. Olemme saaneet tietää todellisen tapauksen perusteella Saksasta, että nämä herrat – sillä he ovat pääasiassa herroja – sekä ansaitsevat erinomaisen hyvin että ovat myös haluttomia maksamaan ansioistaan veroja, minkä vuoksi he asettuvat Liechtensteinin kaltaisiin valtioihin. Mitä komissio aikoo tulevaisuudessa tehdä lopettaakseen tämän käytännön?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen molempiin kysymyksiin totean, että näitä asioita on käsiteltävä jäsenvaltioiden tasolla. Vastauksena kysymykseen siitä, mitä komissio aikoo tehdä, totean, että komissio on jo toiminut.

Edeltäjäni päätti laatia suosituksen tälle alalle. Miksikö hän päätti laatia juuri suosituksen? Varmasti monestakin syystä, mutta ensisijainen syy on se, ettei sopimusta yleisestä kansallisen yritysjohton valvontaa koskevasta säännöstöstä tai yhtiölainsäädännöstä yhteisön tasolla ole tehty. Sellaista sopimusta ei koskaan saataisi aikaan.

Alalla on hyvin paljon kulttuurisia eroavuuksia, ja se on varmasti ollut yksi peruste edeltäjäni päätökselle laatia tätä nimenomaista asiaa koskeva suositus.

Suosituksista koskeva selvityksemme on osoittanut, että suurin osa jäsenvaltioista on ottanut käyttöön yksittäisten johtajien palkkausta koskevat korkean tason tiedottamisstandardit yritysjohton valvontaa koskevassa säännöstössä, ja jotkut ovat sisällyttäneet ne sitovaan lainsäädäntöön. Suurin osa on käsitelty myös suositusta palkkapolitiikan avoimuudesta.

Toinen, verotusta koskeva kysymys, on todellakin asia, josta jokaisen jäsenvaltion on päätettävä sopivaksi katsomallaan tavalla ja kansallisen lainsäädännön mukaan.

Puhemies. – (PT) **Cristina Gutiérrez-Cortinesin** laatima kysymys numero 41 (H-1041/07)

Aihe: Suurnopeusjunaradan maanalaiset kaivutyöt Sagrada Familia -tempppelin lähistöllä

Kuten kaikki tietävät, suurnopeusjunaradan maanalaiset kaivutyöt Barcelonan alla ovat aiheuttaneet lukuisia sortumia ja vajoamia, mikä asettaa vaaraan suuret asuintalot ja rakennukset, kuten Sagrada Familia -tempppelin ja lukuisia muita historiallisia monumentteja.

Koska kyseessä on EU:n tukema hanke, haluaisimme tietää, mitä ensisijaisia ympäristövaikutustutkimuksia (direktiivi 85/337/ETY⁽²⁾) on tehty ja onko tutkimuksissa arvioitu Sagrada Familialle ja muille historialliselle rakennuksille aiheutuvia riskejä?

Haluaisimme myös tietää, onko EU:n saamiin asiakirjoihin sisällytetty Pompeu Fabran yliopiston tutkimus, jossa kehoitetaan luopumaan maanalaisesta rataosuudesta sen koko alueelle aiheuttamien vaarojen ja riskien vuoksi?

(2) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Stavros Dimas, *komission jäsen*. – (EL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan muistuttaa komission vakaasta päätöksestä: olipa hanke kuinka hyödyllinen tai tarpeellinen tahansa, sitä ei koskaan saa toteuttaa ympäristönäkökohtia, kansanterveyttä ja jäsenvaltion kulttuuriperintöä huomioimatta.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki vaadittavat toimenpiteet kulttuuriperinnön suojelemiseksi ja turvaamiseksi. Tämä koskee erityisesti kaupunkien historiallisia keskuksia, joihin toisinaan kohdistuu lisääntyvän kaupungistumisen aiheuttamia lisäpaineita.

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksen osalta haluan korostaa seuraavaa: Madrid–Saragossa–Barcelona-reitin suurnopeusjunaradan rakennushankkeet on vain osittain yhteisrahoitettu koheesiorahastosta.

Euroopan laajuisen liikenneverkoston rahastosta myönnetään yhteisrahoitusta hankeselvitysten valmisteluun koko rataosuudella, myös jatkolle Barcelonasta Gironaan ja Figueresiin.

Yhteisön rahastojen varoja ei kuitenkaan ole voitu käyttää tai osoittaa Barcelonan maanalaiseen verkostoon liittyviin hankkeisiin. On myös todettava, että hankkeiden suunnittelu ja toteutus on yksinomaan jäsenvaltion vastuulla, ja sen on noudatettava ja pantava tiukasti täytäntöön sovellettavia yhteisön lainsäädännön säännöksiä.

Tässä nimenomaisessa tapauksessa yhteisön rahoitusta ei ole myönnetty Sants- ja Sagrega-asemat yhdistävän osuuden valmistelutöihin, tai Sagrada Familian lähelle avattavaan tunneliin. Komissiolle ei näin ollen ole ilmoitettu asiasta, eikä se ole saanut Espanjan viranomaisilta jäljennöstä ympäristövaikutusten arvioinnista.

Komissio on tietoinen siitä, että toimivaltainen Espanjan viranomainen, saastumisen ja ilmastonmuutoksen ehkäisemisestä vastaava pääsihteeristö, on hyväksynyt ympäristövaikutusten arvioinnin 30. toukokuuta 2007 tekemällään päätöksellä. Hyväksymispäätöksen teksti on julkaistu Espanjan hallituksen virallisessa lehdessä kesäkuussa 2007. Tekstissä viitataan hankkeen Sagrada Familian kaltaiseen kulttuuriperintöön kohdistuviin vaikutuksiin.

Lopuksi, komissiolle ei ole ilmoitettu Pompeu Fabran yliopiston tutkimuksesta. Espanjan viranomaisten on otettava huomioon niin tutkimusten sisältö kuin tässä tapauksessa myös julkinen mielipide.

Komissio seuraa edelleen tilannetta. Toivomme, ettei minkäänlaista vahinkoa aiheuteta tälle Barcelonan kaupungin kulttuuriperintöön kuuluvalla historiallisella rakennuksella.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, epäilemättä laillisia menettelyjä on noudatettu asianmukaisesti, varmasti pakollisilta osin. Käännyn komission puoleen pyytääkseni siltä apua perustamissopimusten vartijana ja vetoan sen omatuntoon, jotta se tuomitsisi toimenpiteet ja soveltaisi ympäristövaikutuksia koskevaa direktiiviä perusteellisesti tässä ominaisuudessaan.

Se, ettei Euroopan unioni rahoita juuri tätä tunnelin osaa, ei ole merkityksellistä, sillä me kaikki tiedämme, että hankkeiden jakaminen osuuksiin on huono käytäntö, jota Euroopan unioni on usein arvostellut.

Miksi suurnopeusjuna-hanketta ei julistettu sellaiseksi merkittäväksi hankkeeksi, joka edellyttää yksityiskohtaisia tutkimuksia vaikutuksista, kun tiedämme sen kulkevan Pedreran ja näin ollen myös Sagrada Familian hyvin herkkien alueiden alitse?

YVA-direktiivin 3 artiklan henki edellyttää arviointia mahdollisista vaikutuksista kulttuuriperintöön. Rakennettava 40 metriä syvä suojaseinä sijaitsee vain puolentoista metrin päässä Sagrada Familian julkisivusta, joka painaa 40 000 tonnia.

Lisäksi ottaen huomioon maaston ominaispiirteet sekä sen, että katedraali on äärimmäisen monimutkainen mestariteos, pyydän vain, että kaikkia osapuolia kuultaisiin ja kannat otettaisiin huomioon. Olen hyvin iloinen siitä, että suurnopeusjuna-hanketta toteutetaan, mutta tämä ei ole puoluepoliittinen kysymys, kansanpuolue muutti reittiä, ja minusta sitä olisi nyt muutettava uudelleen kulkemaan Valencia-kadun suuntaisesti.

Stavros Dimas, *komission jäsen*. – (EL) Haluan vielä kerran korostaa, ettei komissiolla ole valtuuksia puuttua asiaan. Arvoisa parlamentin jäsen on todellakin oikeassa todetessaan, että meidän on pyrittävä erityisen huolellisesti säilyttämään kulttuuriperintömme ja varsinkin arkkitehtoniset mestariteokset. Tähän mennessä meitä ei kuitenkaan ole varoitettu mistään vaarasta, sillä toteutetun ympäristöarvioinnin luonnosta ei ole osoitettu meille vääräksi.

Komission tietoon on saatettu vain Llave para Litoral -yhdistyksen Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle toimittamat vetoomukset. Yhdistyksen jäsenet toivovat maanlaisesta reitistä poikkeavaa rantaviivareittiä.

Nämä ongelmat kuuluvat kuitenkin paikallisviranomaisten, alueviranomaisten ja keskushallinnon ratkaistaviksi ympäristövaikutusten arviointia koskevan direktiivin mukaisesti. Niillä on velvoite toimia näin kulttuuriperintöme säilyttämiseksi.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan vain lisätä joitakin yksityiskohtia ja todeta, kenties ihmisten rauhoittamiseksi, että rakennustöistä on saatavilla täydelliset geologiset tiedot, rakennustekniikka soveltuu paikallisiin olosuhteisiin, ennaltaehkäisevää hoitoa toteutetaan ennen töiden aloittamista olemassa olevien rakennusten lähellä, luotauksia toteutetaan jatkuvasti, jotta havaittaisiin välittömästi pieninkin mahdollisuus maan liikkumisen ja vajoamisen osalta, kielteisiä vaikutuksia ympäristön rakenteisiin ei ole ja kansalaisille suunnatun tiedotuksen avoimuudesta annetaan vakuudet.

Yritän sanoa tällä, ettei kenelläkään ole Espanjan, Katalonian ja paikallisten viranomaisten intressejä suurempia intressejä sen varmistamiseksi, että niin tämä historiallinen rakennus kuin alueella asuvat ihmisetkin suojataan kaikilta mahdollisilta haitoilta.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Minulla ei nähdäkseni ole mitään lisättävää arvoisan parlamentin jäsenen meille esittämiin tietoihin.

Osa II

Puhemies. – (PT) **Marie Panayotopoulos-Cassiotoun** laatima kysymys numero 42 (H-1049/07)

Aihe: Klassisen kreikan ja latinan sisällyttäminen eurooppalaiseen kielitaitoindikaattoriin

Komissio on ilmoittanut aikovansa ottaa käyttöön eurooppalaisen kielitaitoindikaattorin viiden eniten puhutun kielen osalta (KOM(2005)0356), jonka johdosta kysyn komissiolta, aikooko se sisällyttää latinan ja klassisen kreikan kielen eurooppalaisten kielten opetusohjelmaan, koska ne muodostavat eurooppalaisten kielten perustan ja monia niistä peräisin olevia sanoja käytetään kaikissa eurooppalaisissa kielissä niiden alkuperästä riippumatta?

Näiden kielten merkityksen vuoksi Euroopan filologiyhdistys Euroclassica on jo määrittänyt latinan kielen taidon tasot ja tutkinnot ja tutkii mahdollisuutta luoda vastaavanlainen järjestelmä klassisen kreikan osalta. Näiden kahden klassisen kielen opiskelu antaa yhteisen mahdollisuuden laajentaa eurooppalaisen kulttuurin perustan tuntemusta ja lujittaa eurooppalaisten kansalaisten yhteenkuuluvaisuutta, ja näin hankitut tutkinnot tuovat lisäedun ammatillisessa elämässä.

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Vuonna 2005 antamassaan tiedonannossa nimeltä Eurooppalainen kielitaitoindikaattori komissio ehdotti yksityiskohtaista strategista lähestymistapaa eurooppalaisen kielitaitotutkimuksen toteuttamiseksi. Komissio ehdotti välinettä, jonka avulla saadaan kerättyä tarvittavat tiedot eurooppalaisen indikaattorin laatimiseksi tällä alalla ja parannetaan vieraiden kielten opetusta koskevaa tietämystä.

Tämän seurauksena neuvosto antoi toukokuussa 2006 päätelmänsä, jotka koskivat useita perustavaa laatua olevia ongelmia eurooppalaisen kielitaitoindikaattorin osalta. Testattavista vieraista kielistä neuvosto päätti, että eurooppalaisesta kielitaitoindikaattorista päätetään Euroopan unionin virallisten kielten osalta. Tämä tarkoittaa, että hanke koskee vain eläviä kieliä. Näin ollen mahdollisuutta testata latinaa tai klassista kreikkaa ei ole pohdittu.

Neuvosto päätti käytännön syistä, että eurooppalaisen kielitaitotutkimuksen ensimmäisessä vaiheessa oppilaan kielitaitoa arvioidaan Euroopan unionin virallisista kielistä eniten opiskelluissa ensimmäisessä ja toisessa vieraassa kielessä, toisin sanoen englannissa, ranskassa, saksassa, espanjassa ja italiassa. Tietoja kerätään kolmen kielitaitovaatimuksen osalta: lukeminen, kuullun ymmärtäminen ja kirjoittaminen.

Testausvälineet ovat kuitenkin kaikkien valtioiden saatavilla, jotta voidaan varmistaa, että myös muita kuin näitä viittä vierasta kieltä koskevat testit voidaan sisällyttää kansallisiin vaihtoehtoihin. Komissio tekee myös aloitteen varmistukseksi, että tutkimuksen seuraavaan vaiheeseen sisällytetään kaikki Euroopan unionissa opiskeltavat viralliset kielet.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, ymmärrän, ettei opettaminen kuulu vastuualaanne, kuten ei myöskään tietojen välittäminen tai, kuten totesin kirjallisestikin, klassisista kielistä juontavan yhteisen kulttuuriperinnön vaaliminen.

Kuuluuko tämä teidän vastuualaanne vaiko ei? Se on ensimmäinen kysymykseni. Toinen kysymykseni on, liittyykö eurooppalainen tutkimusohjelma näiden kielten tutkimiseen vaiko ei? Tiedättekö tästä mitään?

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Minulle esitettiin kysymys, joka koski eurooppalaista kielitaitoindikaattoria. Kuten vastasin, toiminta koskee ainoastaan Euroopan unionin virallisia kieliä. Toisaalta komissiolla ei ole tietoja jäsenvaltioissa tai niiden alueilla mahdollisesti toteutetuista mainittuja kieliä koskevista tutkimuksista.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa komission jäsen, eurooppalaista kielitaitoindikaattoria koskevan mietinnön esittelijänä haluan korostaa, että tällä indikaattorilla on tarkoitus arvioida yleistä kielitaitoa nykykielten osalta kaikissa jäsenvaltioissa.

Sovimme, että indikaattorilla mitataan aluksi kielitaitoa EU:n opetusjärjestelmien viidessä yleisimmässä kielessä: englannissa, ranskassa, saksassa, italiassa ja espanjassa.

Parlamentti kehotti kuitenkin komissiota ja neuvostoa siirtymään mahdollisimman pian seuraavaan vaiheeseen ryhtymällä tarvittaviin toimiin, joiden avulla testit voidaan ulottaa koskemaan laajempaa valikoimaa Euroopan unionin virallisia kieliä, kunhan siitä ei aiheudu haittaa nykykielten opettamiselle ja kehitykselle.

Voiko arvoisa komission jäsen kertoa meille, missä vaiheessa nyt ollaan ja mahdollisesti mitä kieliä seuraava vaihe kattaa?

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, Pohjois-Böömin Haindorfissa entisessä luostarissa on puolalais-saksalais-tsekkiläinen kokoontumiskeskus, jossa kaikki kirjoitukset ja kyltit ovat latinaksi. Emmekö voisi tehdä niin myös yhteisön toimielinten rakennuksissa?

Toinen ehdotus: emmekö voisi laatia Eurooppa-hymniin latinankielisen tekstin, jota kaikki voisivat laulaa yksinäisesti? Jokainen jäsenvaltio voisi sitten kääntää sanat omalle kielelleen, mutta yhteinen teksti olisi latinaa.

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Mitä tulee eurooppalaiseen kielitaitoindikaattoriin, kuten aiemmin sanoin ja kuten oikein totesitte, ensimmäisessä vaiheessa arvioidaan vain viittä kieltä.

Tällä hetkellä aikataulu on seuraavanlainen: tänä vuonna valmistemme pilottihanketta ja vuonna 2009 toteutamme arvioinnin kaikki valmistelut, jotta vuonna 2010 saamme selvät tulokset tilanteesta näiden viiden kielen osalta. Sen jälkeen, kuten puheenvuorossani totesin, komissio haluaa laajentaa indikaattorin soveltamista kaikkiin virallisiin kieliin. On kuitenkin vielä liian aikaista sanoa tarkkaa hetkeä, jolloin tämä laajennus toteutuu. Meidän on luonnollisesti odotettava ja tutkittava yksityiskohtaisesti indikaattorin arviointitulokset niiden viiden kielen osalta, joilla aloitamme.

Toisaalta, mitä tulee toiseen esittämääne kysymykseen, Euroopan komission tavoitteena on suojella kielten moninaisuutta. Tältä kannalta Euroopan komissio pyrkii kaikilla toimillaan suojelemaan sekä virallisia kieliä että muita Euroopan unionissa puhuttuja kieliä. Meillä on 23 virallista kieltä, yli 60 alueellista kieltä, vähemmistökieliä ja vähemmän käytettyjä kieliä. Tältä kannalta toimmemme liittyvät erityisesti eläviksi kieliksi kutsumiimme kieliin.

Näkökannat Eurooppa-hymniin vaihtelevat tietenkin kovasti. Euroopan komission tehtävä ei ole päättää tästä asiasta.

Puhemies. – (PT) **Bernd Posseltin** laatima kysymys numero 43 (H-0002/08)

Aihe: Kielivähemmistöjen tukeminen

Mitä kielivähemmistöjä komissio tuki vuonna 2007, ja millaisia mahdollisuuksia on vahvistaa saksankielisille vähemmistöille osoitettua tukea vuosina 2008 ja 2009?

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Vuoden 2007 ehdotuspyynnössä valittiin elinikäistä oppimista koskevasta ohjelmasta rahoitettavaksi yksi vähemmistökieliä koskeva verkosto ja kolme hanketta.

Avaintoimi 2: vieraat kielet. Kielellisen monimuotoisuuden edistämiseksi suunniteltu verkosto, jota koordinoi Welsh Language Board, kohdistaa toimintansa seuraaviin kieliin: baski, bretoni, katalaani, korni, itäfriisi,

gaeli, pohjoisfriisi, kymri, länsifriisi, slovakia, retoromania, galicia, friuli, sardi, viro, iiri, latvia, liettua, malta, suomi ja ruotsi.

Yhteisön kielellistä monimuotoisuutta käsittelevä virasto on yksi tähän kolmevuotiseen hankkeeseen osallistuvista kumppaneista. Hankkeen tarkoituksena on helpottaa nykyisten hyvien käytäntöjen vaihtoa sekä uusien ja innovatiivisten ajatusten kehittämistä opetus- ja kielisuunnittelun alalla alueellisten kielten, vähemmistökielten, alkuperäiskielten, rajat ylittävien kielten, pienten kansakuntien kielten ja vähemmän käytettyjen kielten osalta. Vuonna 2007 rahoitettuihin kolmeen monivuotiseen hankkeeseen sisältyy vähemmistökieliä sekä maailmankieliä, kuten katalaani, baski, sardi, sisilia, iiri, venäjä, arabia ja hindi.

Ajanjaksolla 2008–2010 ensisijaisiksi katsotaan hankkeet, jotka koskevat vähemmän käytettyjä eurooppalaisia kieliä. Elinikäistä oppimista koskevassa ohjelmassa ajanjaksolla 2007–2013 kaikki kielet ovat tukikelpoisia, siis myös saksankieliset vähemmistöt.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, ymmärsinkö oikein, etteivät saksankieliset vähemmistöt voi saada tukea ennen vuotta 2013? Aivan varmasti on olemassa todellisia vähemmistöjä, kuten Tšekin tasavallan saksankieliset, Liettuan puolankieliset, Tšekin tasavallan puolankieliset ja niin edelleen. Jos heillä siis on tiedotusvälineitä tai kulttuuria koskevia hankkeita, he eivät juuri nyt voi saada lainkaan tukea. Vai olenko ymmärtänyt väärin?

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) En kenties puhunut riittävän selvästi. En todellakaan sanonut, että tietyt kielet, saksan kieli mukaan luettuna, voisivat saada tukea vasta vuoden 2013 jälkeen. Vastaus on aivan selkeä. Kaikki Euroopan unionissa puhutut kielet, näin ollen tietysti myös saksan kieli, voivat saada rahoitusta elinikäistä oppimista koskevasta ohjelmasta. Vain ehdotetun hankkeen tai ehdotettujen hankkeiden laadulla on merkitystä. Vastaan siis aivan suoraan, että näitä kieliä voidaan rahoittaa elinikäistä oppimista koskevasta ohjelmasta, myös nykyisellä kaudella vuodesta 2008 vuoteen 2013. Toistan vielä, myös nykyisellä kaudella.

Puhemies. – (PT) **Seán Ó Neachtainin** laatima kysymys numero 44 (H-0010/08)

Aihe: Vähemmän käytetyt kielet Euroopassa

Voiko komissio ilmoittaa, aikooko se esittää lähitulevaisuudessa uusia ohjelmia, joilla edistetään vähemmän käytettyjen kielten käyttämistä Euroopassa? Millaisia nämä mahdolliset ohjelmat olisivat luonteeltaan ja millaista taloudellista tukea niille voitaisiin antaa?

Kysymykseen numero 45 vastataan kirjallisesti.

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Komissio ei aio esittää lähiaikoina uutta ohjelmaa vähemmän käytettyjen kielten käytön konkreettiseksi edistämiseksi Euroopassa. Itse asiassa komission ohjelmien uusi sukupolvi kaudella 2007–2013 – etenkin elinikäistä oppimista koskeva ohjelma – tarjoaa laajan valikoiman rahoitusmahdollisuuksia näille kielille. Kaikki kielet ovat tukikelpoisia tässä ohjelmassa.

Rahoitusta on saatavilla kaikista elinikäistä oppimista koskevan ohjelman neljästä alaohjelmasta, jotka ovat Comenius, Erasmus, Grundvig ja Leonardo da Vinci. Rahoitusta on mahdollista saada myös elinikäistä oppimista koskevan ohjelman hiljattain luodusta poikittaisesta osiosta, erityisesti vieraisiin kieliin liittyvä avaintoimen kautta. Siinä tarjotaan rahoitusta sellaisille hankkeille ja verkostolle, joiden tarkoituksena on edistää vieraiden kielten oppimista ja kielellistä moninaisuutta.

Vuoden 2007 yleisen ehdotuspyynnön jälkeen rahoitusta myönnettiin avaintoimesta 2 yhdelle verkostolle ja kolmelle hankkeelle, jotka koskevat vähemmän käytettyjä kieliä. Ajanjaksolla 2008–2010 ensisijaisiksi katsotaan Euroopan vähemmän käytettyjä kieliä koskevat hankkeet. Vuonna 2008 avaintoimelle 2 saatavilla olevat määrärahat ovat 9,9 miljoonaa euroa, mutta kun otetaan huomioon, että kieliin liittyvien toimien ja hankkeiden rahoitus on osa vallalla olevaa suuntausta, lisää varoja on saatavilla elinikäistä oppimista koskevasta ohjelmasta.

Seán Ó Neachtain (UEN). — (GA) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä vastauksesta. Myöntääkö hän kuitenkin, että on tärkeää tukea vähemmän käytettyjä kieliä niiden elinympäristössä ja ettei niitä saa liikaa sitoa elinikäiseen oppimiseen? Nämä kielet ovat haavoittuvia, ja jos niitä ei tueta riittävästi, ne ovat vastaisuudessa entistäkin haavoittuvampia. Taloudellinen tuki on tietenkin tärkeää, mutta symbolinen tuki vielä tärkeämpää. Onko komission jäsen samaa mieltä siitä, että symbolista tukea olisi lisättävä?

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Voin vain toistaa juuri sanomani, nimittäin että Euroopan komission toimissa kielellisen monimuotoisuuden tukemiseksi tuetaan sekä 23 virallista kieltä että myös muita Euroopan

unionissa puhuttuja kieliä, ja tämä koskee myös alueellisia kieliä ja vähemmän puhuttuja kieliä. Lisäksi olen osoittanut toimittamissani tiedoissa, että tuki on todellista, merkittävää tukea näiden kielten kehityksen tukemiseksi.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (GA) Arvoisa puhemies, kollegani Seán Ó Neachtain puhuu sujuvasti iiriä. Minä en kuitenkaan puhu. Pyydän anteeksi.

(EN)Voinko esittää kysymyksen? Olen samaa mieltä vastauksenne lähtökohdasta. Raha on tärkeää, mutta eikö tärkeämpää ole, että opimme opettamaan kieliä entistä paremmin? Irlannin kaltaisessa valtiossa, jossa minun kaltaiseni ihmiset kovasti haluaisivat osata kieltä, mutta ovat käyneet läpi koulujärjestelmän, joka ei antanut oppimiseen mahdollisuutta, on löydettävä keinot opettaa meille äidinkieltämme, koska me todella haluaisimme osata sitä.

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Euroopan komissio aikoo esittää vuoden 2008 loppupuoliskolla uuden monikielisyttä koskevan strategian. Tässä strategiassa opetuksella on hyvin merkittävä asema, ja vieraiden kielten erilaiset oppimismenetelmät ovat hyvin etusijalla.

Iirin kieleen liittyen voin kertoa, että matkustin hiljattain Dubliniin ja minulla oli tilaisuus keskustella Irlannin viranomaisten kanssa tuolloin ja myöhemminkin, ja olen korostanut mahdollisimman laajan koulutuksen tarvetta sellaisten ihmisten osalta, jotka kykenevät työskentelemään yhteisön tasolla ja muuallakin kielenkääntäjinä tai tulkkeina. Tämä on keskeinen tekijä, jotta voidaan taata iirin kielen täysin yhdenvertainen asema muiden unionin virallisten kielten joukossa.

Evgeni Kirilov (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, minä todellakin odotin saavani komission jäseneltä vastauksen tänään. Puheenvuoro annetaan ihmisille lausumien ja kysymysten esittämiseksi. Minulla on kysymys, ja haluaisin saada siihen vastauksen. Se on aivan yksinkertaista. Täällä tuhlataan tänään aikaa lausumiin. Voisitteko ystävällisesti tässä tapauksessa antaa komission jäsenen vastata hyvin lyhyesti? En esitä sen jälkeen mitään lisäkysymyksiä.

Puhemies. – (PT) Arvoisat parlamentin jäsenet, kun ihmiset pyytävät puheenvuoroa, en voi tietää aikovatko he esittää lausuman vai kysymyksiä. Aivokapasiteettini ei vielä riitä sellaiseen, eikä minulla ole ennustustaitoja. Minun on kuitenkin noudatettava aikataulua parlamentin sääntöjen ja käytäntöjen mukaan, eikä minulla valitettavasti ole antaa teille puheaikaa. Siitä olisi häirtää niille kollegoillenne, jotka ovat esittäneet kysymyksiä. Minun on korostettava, että komissiolle on esitetty pelkästään tätä kyselytuntia varten 70 kysymystä. Ei luonnollisesti ole mahdollista vastata 70 kysymykseen. Meillä on säännöt, ja meidän on noudatettava niitä. Olen vilpittömän pahoillani ja ymmärrän turhautuneisuutenne. Jos olisin asemassanne – ja kun olen asemassanne, minäkin olen turhautunut – mutta en voi luvata teille vastausta. Komission jäsen tietenkin vastaa teille joka tapauksessa kirjallisesti, joten tulette saamaan vastauksenne. Toivon ymmärrystä.

Puhemies. – (PT) **Claude Moraesin** laatima kysymys numero 46 (H-1047/07)

Aihe: Aluekehitysrahastot ja vähemmistöryhmät

Aluekehitykseen tarkoitetuista rakennerahastoista vuosina 2007–2013 on sovittu suurimmalta osin. Kun tämä otetaan huomioon, miten komissio aikoo varmistaa, ettei varoja käytetä syrjivällä tavalla ja että niistä hyötyvät myös etniset ryhmät, kuten romanit?

Aikooko komissio julkistaa tiedot siitä, miten erilaiset etniset ryhmät ovat saaneet varoja?

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kertoa, että vuosien 2007–2013 uuden sukupolven koheesiopolitiikan ohjelmien valmisteluprosessin yhteydessä komissio on vaatinut, että romanikysymys, joka on arvoisalle parlamentin jäsenelle erityisen tärkeä, sisällytetään suunnitteluun ja ohjelmointiin. Minun on todettava, että jäsenvaltiot ovat vastanneet hyvin myönteisesti sisällyttämällä romanikysymyksen monialaisena kysymyksenä moniin kansallisiin strategisiin viitekehyksiin ja myös suorilla viittauksilla toimintaohjelmissa. Tämä on erityisen vahvasti havaittavissa Unkarin, Tšekin tasavallan, Slovakian, Romanian, Bulgarian, Viron ja Espanjan kaltaisissa valtioissa, mutta myös Puolassa, Sloveniassa, Liettuassa ja Suomessa.

Rakennerahastojen hajautetun hallintotavan vuoksi komissio ei pysty selvästi sanomaan, mitkä hankkeet koskevat ja tulevat vastaisuudessa koskemaan romanikysymystä tai kuinka paljon rahaa on saatavilla. Koska osallistumme kuitenkin seurantakomiteaan ajanjaksolla 2000–2006, voin kertoa olevan selvää, että romanien integraatiota tukevia hyvin mielenkiintoisia ja täydentäviä ohjelmia ja hankkeita on paljon. Monissa ESR:n

ja EAKR:n ohjelmissa romanien integraatiota tuetaan joko erityisten täytäntöönpanomäärärahojen tai epäsuorien, haavoittuvia ryhmiä koskevien tukien kautta. Näin on esimerkiksi Virossa, Suomessa ja Puolassa.

Tietojen julkistamisen osalta minun on todettava, että kuten todennäköisesti tiedättekin, jäsenvaltioiden on ajanjaksolla 2007–2013 julkaistava yksityiskohtaisia tietoja jokaisen ohjelman tuensaaajista, mutta järjestelmä ei koske selkeästi edunsaajien etnisen taustan selvittämistä. Tämän meille toimitettavan luettelon perusteella voimme kuitenkin tunnistaa aloja, joilla yhteisön politiikka on aktiivista.

Haluan myös todeta, että aluepolitiikan pääosasto on laatinut ajanjaksolle 2007–2013 romanikysymystä käsittelevän oppaan komission sisäistä työskentelyä varten, ja sitä on hyödynnetty yksiköissä suunnittelukaudella. Yksiköiden välinen romaniasioiden työryhmä toimii rakennerahastojen yhteydessä, ja sen puheenjohtajuudesta vastaa aluepolitiikan pääosasto.

Haluan myös kertoa, että monissa jäsenvaltioissa – joista Unkari on hyvä esimerkki – on myös ohjausjärjestelmiä, jotka on luotu erityisesti uuden aluepolitiikan prosessia varten. Esimerkiksi Unkarissa on romanineuvonantajien verkosto, joka auttaa romanihakijoita hankkeen valmistelun eri vaiheissa. Komissio työstää parhaillaan ja esittää kesäkuuhun 2008 mennessä yleiskatsauksen kaikista yhteisön välineistä ja politiikan aloista, mukaan lukien rakennerahastot, ja niiden vaikutuksista romanien integraatioon.

Claude Moraes (PSE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, kiitos hyvin tyhjentävästä vastauksestanne. Haluan kiittää teitä myös hiljattain vaalipiirissäni tekemästänne työstä omien rakennerahasto-ongelmiemme selvittämisessä.

Voinko vielä tarkentaa kysymystäni, joka koskee toiminnan asianmukaisen kohdentamisen etnisiin vähemmistöihin? Eurooppa-neuvosto pyysi joulukuussa teitä ja komissiota nimenomaan tarkastelemaan tätä asiaa tarkemmin. Katsotteko, että minulle antamanne tyhjentävän vastauksen lisäksi olisi mahdollista määrittää, onko tuki kohdennettu oikein romaneihin ja muihin ryhmiin, vai suodattuuko rahaa muihin kohteisiin? Onko teidän mahdollista kertoa vielä lisää tästä asiasta?

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Itse asiassa komission jäsen Špidla vastaa neuvoston pyyntöön vastaamiseksi annettavien asiakirjojen laatimisesta. Osallistumme kuitenkin kaikki prosessiin yksiköiden välisten työryhmien kautta.

Kuten sanoin, saamme tiedot lopullisia edunsaajia koskevasta raportista, joten saamme tietää, mitä tehdään romanien tai muiden vähemmistöjen hyväksi. Emme saa etnisesti eroteltuja tietoja edunsaajien taustoista. Ala, jolla hanke toteutetaan, on kuitenkin täysin selkeä, joten tämän perusteella saamme kaudesta 2007–2013 paljon enemmän tietoa kuin tähän mennessä.

Haluan myös todeta, että jäsenvaltioiden komiteoiden hallintojärjestelmän tarkkailijan ominaisuudessa komissio myös tarkastelee ja osallistuu aktiivisesti varojen jakautumisen arviointiin etnisten vähemmistöjen kannalta merkittävien alojen osalta, joten meillä on monipuolisia tietoja. Minun on kuitenkin myönnettävä, ettei meillä ole täysin kehittyntä välinettä, jolla voisimme määrittää politiikanalan tukitoimien koko laajuuden, mutta olemme täysin tietoisia kaikista mahdollisuuksistamme ja käytämme niitä kaikkia.

Aika näyttää. Valmistelemme nyt komission asiakirjaa neuvostolle. Selvitämme myös, mitkä alat ovat epäselviä, mistä meillä ei ole tietoa ja minkälaisia toimia voidaan vielä tarvita.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan kysyä komission jäseneltä kuuluvatko yksinhuoltajien perheet ja köyhät perheet haavoittuvien ryhmien määritelmään, ovatko he vähemmistöryhmiä vaiko eivät. Lisäksi kysyn, voidaananko kelpoisuusvaatimuksia yhdistää ja tällaisten ryhmien tukea lisätä.

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Haluaisin sanoa, ettei mitään ole jätetty ulkopuolelle. Teidän avullanne olemme valmistelleet asetukset. Olemme ottaneet tarkkaan huomioon haavoittuvat ryhmät, ja EAKR-asetuksessa on tämän osalta selkeät viittaukset esimerkiksi yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskeviin politiikkoihin. Se on siis painopisteala.

On myös olemassa järjestelmä, jonka avulla raportoidaan siitä, kuinka yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskevaa politiikkaa pannaan täytäntöön koheesiopolitiikan uuden sukupolven ohjelmissa. Se, missä määrin jäsenvaltiot ja alueet tätä käyttävät, riippuu siitä, kuinka vahvoja ovat hallintorahaston kaikkiin rakenteisiin osallistuvat kumppanit. Tämä on yhteishanke.

Komissio on luonut yleiset puitteet ottaakseen huomioon kaikki haavoittuvat ryhmät. Niiden hyödyntäminen ei riipu pelkästään komissiosta vaan myös jäsenvaltioista. Kehotan voimakkaasti kaikkia paikan päällä olevia huolehtimaan siitä, että tämä asia otetaan huomioon.

Jäsenvaltiot päättävät nyt valintaperusteista, ja komissio osallistuu tähän prosessiin. Prosessin onnistuminen riippuu kuitenkin jäsenvaltioista ja kumppaneista, sillä kaikki työmarkkinaosapuolet ovat edustettuina seurantakomiteassa. Toivon kaikkien kumppaneiden komission kanssa kiinnostävän jäsenvaltioiden huomiota näihin kysymyksiin ja siihen, että valintaperusteisiin sisältyy perusteita, joiden avulla saamme ohjelmiimme kaikkien haavoittuvien ryhmien edustajia.

Puhemies. – (PT) **Jim Higginsin** laatima kysymys numero 47 (H-1057/07)

Aihe: EU:n aluerahoitus Irlannille vuosina 2007–2013

EU:ssa hyväksyttiin hiljattain Irlannille tarkoitettu rahoitus ajanjaksolle 2007–2013. Voiko komissio kertoa, onko se tyytyväinen rahoituksen alueelliseen tasapuolisuuteen? Onko komissio huolissaan siitä, että lukujen mukaan Irlannin kaksi aluetta eivät lähesty toisiaan vaan BMW-alue (Border, Midland and Western region) on edelleenkin jäljessä eteläistä ja itäistä aluetta (Southern and Eastern region), joka on hallituksen rahoituksen kohteena?

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Irlannille tarkoitettua rahoituksesta ajanjaksolle 2007–2013 ja sen jakautumisesta kahden alueen kesken haluan todeta, että BMW-alue (Border, Midland and Western region), johon sovelletaan vaiheittain tavoitetta 2, saa rahoitusta asukasta kohden neljä kertaa enemmän kuin naapurinsa, tasavallan vauras eteläinen ja itäinen alue.

Irlannille myönnettyistä kaikkiaan 901 miljoonasta eurosta 457 miljoonaa euroa myönnettiin BMW-alueelle ja 293 miljoonaa euroa eteläiselle ja itäiselle alueelle.

Myös yhteistyöohjelmiin on myönnetty 150 miljoonaa euroa, mikä merkitsee, että BMW-alueella rahoitusta asukasta kohden on noin 400 euroa ja eteläisellä ja itäisellä alueella noin 95 euroa.

Haluan myös kertoa, että BMW-alue on suoriutunut erinomaisesti viime suunnittelukaudella EU:n rakennerahastotukien osalta. Asukaskohtainen BKT oli vuonna 2004 jo 102,9 prosenttia EU 27:n keskimääräisestä asukaskohtaisesta BKT:sta. Myönnän kuitenkin, että BMW-alueen ja naapurialueen välinen ero alueellisessa BKT:ssa on edelleen haaste, ja tämän vuoksi toivonkin, että niin ESR:n kuin EAKR:nkin kauden 2007–2013 ohjelmissa ero tulee edelleen pienemään.

Jim Higgins (PPE-DE). — (GA) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä. Haluan asettaa kontekstiinsa merkittävän tiehankkeen, joka on erittäin tärkeä syrjäisille alueille. Vuonna 2006 saatettiin päätökseen 14 suurta tiehanketta, mutta yksikään niistä ei sijainnut BMW-alueella. Samana vuonna rakenteilla oli uusia tiehankkeita, mutta niistä vain yksi sijaitsi lännessä, BMW-alueella.

Samana vuonna käynnistettiin 11 tiehanketta, jotka kattavat 222 kilometriä, mutta vain kaksi hanketta sijaitsee lännessä ja kattaa 25 kilometriä. Olette oikeassa todetessanne, että kun tarkastellaan esimerkiksi BKT:ta tai BKTL:a, on selvää, että ero kasvaa ja että sille on tehtävä jotakin.

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Arvostan kovasti huomiotanne. Haluan myös sanoa, että me autamme BMW-aluetta tulevina vuosina. Kuten tiedätte, Irlannin määrärahoja leikattiin hyvin paljon kaudelle 2007–2013, ja tällä on tietenkin selvä vaikutus siihen, kuinka paljon voimme yhdessä tehdä tulevina vuosina.

Totean myös, että Irlannin kannalta valtakunnallinen aluekehitysstrategia on hyvä uutinen, sillä tässä kansallisessa ohjelmassa otetaan huomioon talouskasvun erilaiset tasot niin alueiden välillä kuin BMW-alueen sisällä. Toivomme, että tämä yhteisön ja Irlannin yhteinen panostus saa BMW-alueen kasvun nopeampaan vauhtiin.

Esitän henkilökohtaisen huomaatuksen. Me kaikki tiedämme, että Irlanti on vuosien ajan käyttänyt yhteisön rahoitusta nerokkaasti ja noudattanut hyvin viisasta strategiaa, mikä on johtanut tähän valtavaan parannukseen yleisessä kehityksessä, kun sitä tarkastellaan asukaskohtaisen BKT:n kannalta. On kuitenkin totta, että valinta ei ole kohdistunut infrastruktuuriin, josta nyt on kysymys, ja jossa emme voi auttaa, sillä Irlanti on saanut päätökseen tavoitteen 1 ohjelman, josta olisi mahdollista saada lisärahoitusta infrastruktuuriin. Valinta oli siis hyvin erilainen kuin Espanjassa ja Portugalissa, mutta minun tehtäväni ei ole ottaa siihen kantaa.

Puhemies. – (PT) **Brian Crowley**n laatima kysymys numero 48 (H-0008/08)

Aihe: EU:n tuki Irlannin rauhanprosessille

Voiko Euroopan komissio kertoa kuinka paljon rahallista tukea se antaa Pohjois-Irlannille rakennerahastosta vuosina 2007-2013? Kuinka paljon Euroopan komissio on antanut rahallista tukea Pohjois-Irlannin rauhanprosessille vuoden 1994 jälkeen rakennerahastojen ohjelmista, Interreg Cross Border -ohjelmasta, EU:n rauhanrahastosta ja Irlannin kansainvälisestä rahastosta?

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Kaikki täällä istuntosalissa tietävät, että komissio on ollut hyvin voimakas ja osallistuva kumppani Pohjois-Irlannin rauhan ja sovinnon prosessissa vuosien ajan.

Kaudella 2007–2013 Pohjois-Irlannille osoitetaan kaikkiaan hieman yli 1,2 miljardia euroa. Varat tulevat Euroopan sosiaalirahastosta ja Euroopan aluekehitysrahastosta, mutta kolmanteen rauhanohjelmaan myönnetään myös ylimääräinen 477 miljoonan euron määräraha. Myös kansainvälisten rahoituslaitosten ohjelmasta ja neljännessä Interreg-ohjelmasta kohdistetaan investointeja sekä Pohjois-Irlantiin että Irlannin raja-alueille.

Menneisyyden osalta – tämä oli myös osa kysymystä – ajanjaksoilla 1994–1999 ja 2000–2006 EU:n investoinnit olivat yli kaksi miljardia euroa ajanjaksolla 1994–1999 ja lähes 1,8 miljardia euroa ajanjaksolla 2000–2006. Koko ajanjaksolla 1994–2013 olemme siis investoineet Pohjois-Irlantiin lähes viisi miljardia euroa.

Tällä hetkellä uuden työryhmän ja komission uuden lähestymistavan ja sitoutumisen myötä on tärkeää, että taloudellisen tuen antamisen lisäksi myös hyötyjä on saatavilla, kun Pohjois-Irlanti osallistuu entistä voimakkaammin yhteisön politiikkaan. Tämän parissa me teemme nyt työtä yhdessä Pohjois-Irlannin hallinnon ja muiden kumppanien kanssa.

Seán Ó Neachtain (UEN) laatijan sijainen. — (GA) Arvoisa komission jäsen, tuki Pohjois-Irlannin ja raja-alueen rauhanprosessille on ollut hyvin menestyksekkästä. Voiko arvoisa komission jäsen kertoa jatketaanko aloitetta rahoituskauden päättyessä vuonna 2013?

Jim Higgins (PPE-DE). — (GA) Arvoisa puhemies, olen täysin samaa mieltä kollegani Seán Ó Neachtainin kanssa, ja olemme hyvin kiitollisia Euroopan unionille sen Pohjois-Irlannille, erityisesti raja-alueelle, myöntämästä rahoituksesta. On ihanaa, että siellä on nyt rauha, ja me kaikki haluamme kiittää Euroopan unionia sen panoksesta. Kun tarkastellaan lukuja – ja olen laatinut hiljattain Irlannin kansainvälisestä rahastosta koskevan mietinnön – havaitsemme, että rahaston avulla on luotu yli viisi tuhatta työpaikkaa. Olen kuitenkin täysin samaa mieltä kollegani Seán Ó Neachtainin esittämästä kysymyksestä.

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Vastauksena kysymykseen siitä, jatkuuko läsnäolomme Pohjois-Irlannissa vuoden 2013 jälkeen, totean, että kansainvälisten rahoituslaitosten ohjelma, joka kuten tiedämme ei ole komission ohjelma, johon komissio ja neuvosto osallistuvat, päättyy vuonna 2010. Emme siis tiedä, onko kansainvälinen yhteisö halukas jatkamaan ohjelmaa toisella vaiheella tai uusimaan ohjelman.

Yhteisön ohjelmissa Pohjois-Irlanti kuuluu tavoitteen 2 ohjelmaan. Toivon vilpittömästi, että jatkamme tavoitteen 2 ohjelmaa, sillä en usko aluepolitiikkaan, joka koskee vain osaa Euroopasta ja jonka ulkopuolelle muut osat jäisivät. Jos tavoitteen 2 ohjelmaa ei jatketa, Pohjois-Irlannin tuelle ei ole edellytyksiä.

Uskon kuitenkin myös, että rajat ylittävä ja kansainvälinen yhteistyö – etenkin rajat ylittävän ohjelman osa C – johon Pohjois-Irlanti osallistuu, on hyvin tärkeää, sillä uskomme alueiden välisen yhteistyön, varsinkin rajat ylittävän ulottuvuuden kautta, olevan hyvin merkittävää Pohjois-Irlannin saattamiseksi lähemmäs yhteisöä sekä muiden alueiden ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävän yhteistyön edistämiseksi. Tulevaisuus on siis avoin. Komissio osallistuu varmasti tämän läsnäolon jatkon kannatukseen.

Puhemies. – (PT) **David Martinin** laatima kysymys numero 49 (H-1061/07)

Aihe: Euroopan rakennetuet

Onko komissio tietoinen, että uusien toimintaohjeiden mukaisesti hankkeilla on Skotlannissa oltava vähintään 200 000 punnan talousarvio, jotta ne täyttävät Euroopan rakennerahaston vaatimukset? Katsooko komissio, että tällä syrjitään epäoikeudenmukaisesti pieniä mutta hyödyllisiä hankkeita?

Kysymyksiin 50–54 vastataan kirjallisesti.

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Komissio on tietoinen Skotlannin viranomaisten käyttöön ottamasta kynnyksestä. Totean myös, että Skotlannin viranomaiset olivat täysin avoimia koko neuvottelujen ajan tämän kynnyksen käyttöönotosta. Viranomaiset olivat avoimia sekä yhteydenpidossa komissioon päin että myös Skotlannissa kaikkien sidosryhmien ja kumppanien kanssa toteutetussa kuulemismenettelyssä.

Haluan korostaa, että on täysin selvää, että käyttöön otettu kynnys ei sulje pois pieniä hankkeita, vaan sillä kannustetaan näiden hankkeiden ryhmittämistä aihe- tai aluekohtaisesti vaaditun kynnyksen saavuttamiseksi. Skotlannin viranomaiset ovat sitoutuneet varmistamaan, että tukea myönnetään pienille hankkeille, siten että sellaiset pienet hankkeet, jotka eivät ylitä kynnystä, voidaan esittää koska tahansa välittävälle hallintoelimelle, joka saattaa niitä mahdollisuuksien mukaan yhteen entistä strategisemmän ehdotuksen aikaansaamiseksi.

Itse asiassa tällä pyritään minimoimaan pienten hankkeiden rahoituksen sisältämät taloudelliset ja tilintarkastukseen liittyvät riskit. Sillä pyritään myös edistämään pienten hankkeiden välisiä yhteyksiä, jotta niistä tulisi osa laaja-alaista strategiaa, sekä keventämään hallinnollista taakkaa, joka usein nähdään esteenä pienille hankkeille. Aikomus on siis hyvä, ja käytössä on mekanismi, jolla autetaan muodostamaan pienistä hankkeista suurempia kokonaisuuksia, joita voidaan esittää rahoitettaviksi.

David Martin (PSE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, esitän kysymykseni hyvin lyhyesti, sillä tiedän ajan juoksevan. Jos Skotlannin viranomaiset tulisivat ehdottamaan teille matalampaa kynnystä, olisiko se mahdollista ja suhtautuisitteko siihen myönteisesti?

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Ilman muuta, kyllä. Vastaukseni olisi ehdottomasti kyllä.

Puhemies. – (PT) **Georgios Papastamkosin** laatima kysymys numero 55 (H-1044/07)

Aihe: Euroopan telemarkkinaviranomaisen perustaminen

Komissio on ehdottanut telemarkkinoita koskevan sääntelyn tulevan uudistamisen yhteydessä myös Euroopan telemarkkinaviranomaisen perustamista. Kyseisen viranomaisen on määrä muun muassa ryhtyä hoitamaan tehtäviä, joista Euroopan sääntelyviranomaisten ryhmä (ERG) on tähän saakka vastannut, ja koordinoida kansallisten sääntelyviranomaisten toimintaa.

Onko komissio ottanut huomioon, että kaikki EU:n kansalliset sääntelyviranomaiset ovat ilmaisseet vastustavansa ehdotetun yhteisön viranomaisen toimivaltaa? Mitkä ovat tärkeimmät erot kansallisten sääntelyviranomaisten ja uuden Euroopan telemarkkinaviranomaisen toimivaltojen välillä?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa parlamentin jäsen viittaa komission ehdotukseen Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisen perustamisesta. Katsomme, että olisi oltava erillinen komissiosta riippumaton taho, joka olisi tilivelvollinen Euroopan parlamentille, ja että tämä taho voisi auttaa komissiota ratkaisemaan jäljellä olevat sääntelyn epäjohtonmukaisuuteen liittyvät ongelmat, jotka johtavat Euroopan markkinoiden hajanaisuuteen.

Olen jatkuvasti yhteydessä kansallisiin sääntelyviranomaisiin ja otan huomioon niiden näkemykset ehdotetun viranomaisen toimivallasta ja vastuualoista.

Mitä tulee Euroopan sääntelyviranomaisten ryhmään (European Regulators Group, ERG), joka on ilmaissut kannattavansa oman mallinsa vahvistamista sääntelyn laadun, johdonmukaisuuden ja koordinoinnin parantamiseksi edelleen kaikkialla Euroopassa. Haluaisin lainata Euroopan sääntelyviranomaisten ryhmän lausuntoa: ”Jos Eurooppa haluaa johtoaseman globaalissa taloudessa, sen 27 jäsenvaltion on tehtävä tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että liike-elämä voi hyödyntää täysimääräisesti yhteisön markkinoita”. Tämä tarkoittaa, ettei näin ole tällä hetkellä, ja että meidän on löydettävä ratkaisuja, jotta tämä toteutuisi tulevaisuudessa.

Tarkistusehdotuksiin liittyvässä vaikutustenviitossa todetaan, että Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomainen edistäisi osaltaan päätöksenteon tehokkuutta, varsinkin rajat ylittäviä toimia koskevan päätöksenteon tehokkuutta. Me tarvitsemme tätä sisämarkkinoiden kehittämiseksi.

Komissio teki tämän vuoksi päätelmän, että tarvitaan yhteisön nykyiseen toimielinrakenteeseen sijoittuvaa erillistä elintä, sillä tällä hetkellä ERG on rakenteen ulkopuolella, mikä tarkoittaa, että se on pelkkä yksityinen järjestö. Toimielinrakenteeseen kuuluva elin vahvistaisi kansallisten sääntelyviranomaisten toimivaltaa ottamalla vastuulleen ERG:n tehtävät ja antamalla niille perustan yhteisön lainsäädännössä.

Kysymykseen toimivallan jakautumisesta vastaan, että viranomainen auttaisi komissiota kysymyksissä, joilla on vaikutusta sisämarkkinoihin ja jotka ovat luonteeltaan rajat ylittäviä, ja luottaisi luonnollisesti kansallisten sääntelyviranomaisten asiantuntemukseen ja jokapäiväiseen sääntelytyöhön. Järjestelmällä, joka perustuu 27 kansallisen sääntelyviranomaisen kokemukseen sekä Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) hankkimaan kokemukseen, pyritään vahvistamaan EU:n sääntöjen yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta, parantamaan päätöksentekoprosessia sekä edistämään korkeatasoista ja tehokasta verkko- ja tietoturvaa.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa komission jäsen, jos hallinnollinen toimi kohdistuu Euroopan kansalaiseen, mihin kolmesta elimestä hänen on otettava yhteyttä puolustaakseen laillisia etujaan, kansalliseen sääntelyviranomaiseen, hiljattain perustettuun Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaiseen vaiko komissioon?

Ovatko parhaillaan perusteilla olevan viranomaisen päätökset täytäntöönpanokelpoisia? Aikooko komissio itse vastata lisäkuluista, joita syntyy lainsäädäntökehityksen ehdotetusta tarkistuksesta, kun otetaan huomioon uusien ja vanhempien jäsenvaltioiden televiestintärakenteiden nykyinen epäsymmetrinen kehitys?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Kaikilla kansalaisilla on valitusoikeus, jos jokin ei suju hyvin. Tavallisena kansalaisena valittaisin ensin Euroopan parlamentin vetoamusvaliokuntaan, sillä se on taho, jonka kautta kuullaan parlamentin kanta. Toinen keino on avoimuus, joka on hyvin merkittävä osatekijä kaikissa säännöissämme.

Komissio on pyrkinyt toteuttamaan avoimuutta. Muistatte kenties verkkovierailupuhelujen osalta, että kansalaisille ei kerrottu lainkaan, mistä he voivat saada hintarakenteita koskevia tietoja, ennen kuin komissio perusti verkkovierailuja koskevan Internet-sivuston. Tuolloin avoimuus toteutui ensimmäistä kertaa.

Uudessakin uudistuksessa avoimuus on sääntö eikä poikkeus, niin hintarakenteiden kuin myös esimerkiksi turvallisuuteen tai yksityisyyteen kohdistuvien rikkomisten osalta. Tällaisissa tapauksissa operaattoreiden on tiedotettava kuluttajille. Totean vielä lopuksi, että kansalaisilla on edelleen mahdollisuus valittaa tavanomaisella tavalla, kuten vanhojenkin televiestintäsääntöjen mukaan.

Puhemies. – (PT) **Giovanna Cordan** laatima kysymys numero 56 (H-1045/07)

Aihe: Laajakaistayhteyksien käyttömahdollisuus jäsenvaltioiden kansalaisille

Komissio hyväksyi 13. marraskuuta 2007 uudistusehdotuksia sähköistä viestintää koskevaan lainsäädäntöön. Voiko komissio tarkentaa, miten se aikoo toimia tehokkaasti ja nopeasti jäsenvaltioissa, jotta laajakaistayhteyksien markkinat olisivat kaikkien kansalaisten käytettävissä, vaikka tämän hetkiset merkittävät hintaerot viittaavat siihen, että tästä tavoitteesta ollaan vielä kaukana.

Toisaalta, miten komissio aikoo varmistaa tehokkaan kilpailun ja sen, että kyseisten markkinoiden avoimuuden estävistä kilpailunvastaisista käytännöistä rankaistaan?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Nopeat Internet-liittymät ovat Internetin tulevaisuus, emmekä halua sen olevan vain joidenkin saatavilla. Tämän vuoksi kaikille yhteinen tietoyhteiskunta on yksi Lissabonin strategiassa esitetty avointen ja kilpailukykyisten markkinoiden edellytys. Koska nykyiset sääntelyvälineemme jo ennen uudistustakin mahdollistavat tämän avoimen lähestymistavan sähköisen viestinnän kehukseen – myös yleiset kilpailusäännöt tukevat sitä – markkinoista on tullut liian avoimet kilpailulle, mikä vuorostaan on lisännyt laajakaistaverkkojen tarjontaa markkinoilla.

Olen huolissani siitä, että joissakin valtioissa se on toiminut hyvin – nämä ovat niitä valtioita, joissa kilpailu toimii hyvin, joissa verkot kattavat 37 prosenttia ja jopa 40 prosenttia väestöstä – kun taas joissakin toisissa valtioissa kattavuus on hyvin alhainen. Toivoisin tästä eriarvoisuudesta päästävän eroon. Haluaisin parantaa tilannetta hyvin alhaisen kattavuuden alueilla. Tämän vuoksi komissio osana uudistusta ehdottaa valvontavallan antamista komissiolle, jotta se voi valvoa kansallisten sääntelyviranomaisten korjaavia toimenpiteitä. Tätä tuetaan kansallisten sääntelyviranomaisten mahdollisuudella erottaa palveluja toiminnallisesti, jos viranomaiset katsovat sen tarpeelliseksi markkinoiden avaamisen kannalta.

Komissio katsoo vastaavasti myös kilpailunvastaisiin käytäntöihin kohdistuvat toimet ensisijaisiksi. Esimerkiksi vuonna 2003 France Télécomille ja Deutsche Telekomille määrättiin sakkoja kohtuuttomasta menettelystä laajakaistamarkkinoilla, ja hiljattain 4. heinäkuuta 2007 komissio määräsi sakkoja Telefónicaalle, joka oli käyttänyt väärin määräävää asemaansa Espanjan laajakaistamarkkinoilla ja soveltanut kohtuuttoman pieniä marginaaleja.

Haluan myös todeta, että komissio antoi maaliskuussa 2006 tiedonannon laajakaistaverkkojen kattavuuserojen umpeen kuomisesta. Uskon todellakin, että tarvitsemme kaikkien saatavilla olevan laajakaistan, ja tämän vuoksi katson, että tarvitsemme kansallisia laajakaistastrategioita, jotka heijastavat alueellisia ja paikallisia tarpeita.

Siirryn avoimuutta koskevaan kysymykseen. Komissio on aikeissa avata laajakaistaa ja kansalaisia käsittelevän verkkosivuston, jonka on määrä ottaa käyttöön touko-kesäkuussa 2008.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä, komissio suhtautuu myönteisesti julkisten varojen, myös EU:n rakennerahastojen varojen, käyttöön laajakaistan levittämiseksi alueille, joilla kaupallinen hyödyntäminen on riittämätöntä. Tällaisia hankkeita on jo käynnistetty useita.

Tuemme myös tietoyhteiskunnan kehittämistä aluepolitiikan avulla. Alustavan arvion mukaan investoinnit ovat noin 15 miljardia euroa, joka on 4,4 prosenttia kokonaismenoista kaudella 2007–2013, ja tästä määrästä 2,2 miljardia euroa on tarkoitettu käyttöön laajakaistainfrastruktuureihin. Näiden pyrkimysten avulla toivomme nykyisen kattavuuden – meillä on itse asiassa laajakaistan kattavuuden osalta neljä maailman johtavaa valtiota – tekevän yhä useammasta valtiosta johtavia maailmassa ja varsinkin Euroopassa.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Arvoisa komission jäsen, olette joutuneet määräämään verkkovierailulle enimmäishinnan, ja sanoitte viime viikolla, että joudutte kenties toimimaan samoin myös sähköpostien osalta.

Ettekö joudu myös lähitulevaisuudessa valvomaan Internetin käyttömaksuja yhteisön tasolla?

Tiedän, että joissain valtioissa suunnitellaan yhdenmukaistamista, mikä vähentää operaattorien määrää. Tarkoittaako tämä, että hinnat laskevat? Arvoisa komission jäsen, sallinette minun todeta, että epäilen sitä.

Viviane Reding, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, vastatakseni Giovanna Cordalle korostan, ettemme puutu kevyesti markkinahintoihin, vaan annamme tavallisesti markkinoiden ratkaista nämä ongelmat. Jos markkinat eivät kuitenkaan pysty tähän, on poliitikkojen kannettava vastuunsa. Näin me teimme verkkovierailupuheluiden osalta, enkä halua toimia samoin tekstiviestien ja tiedonsiirron verkkovierailujen osalta.

Tämän vuoksi – tämä perustuu verkkovierailupuheluita koskevan asetuksen mukaiseen veloitteeseeni, kun parlamentti pyysi minua esittämään analyysin tilanteesta vuonna 2008 – olen juuri antanut alalle varoituksen, jossa tein täysin selväksi, että jos se ei itse saa laskettua hintoja, lainsäätäjien, myös Euroopan parlamentin, on ryhdyttävä toimiin. Markkinoille on kuitenkin aina annettava ensin mahdollisuus, ja vasta jos markkinat eivät pysty ratkaisemaan ongelmaa, on poliitikkojen puututtava asiaan.

Kuinka laajakaistamarkkinoilla käy? En tiedä. Tällä hetkellä tiedän vain, että täällä Euroopassa on neljä valtiota, jotka ovat maailman johtajia laajakaistan kattavuuden suhteen, paljon edellä Japania ja Etelä-Koreaa ja kaukana edellä Yhdysvaltoja. Voimme todeta, että markkinat ovat kilpailukykyiset, markkinoilla on runsaasti tarjouksia, ja kuluttajat voivat täysin vapaasti valita heille parhaiten sopivan tarjouksen.

Näin markkinoiden kuuluukin toimia. Meidän on säänneltävä vain, jos markkinat eivät toimi. Näin toimivat kansalliset sääntelijät. Jotta ne voisivat toimia edelleen entistä tehokkaammin ja käytännöllisemmin edistämällä yhtenäismarkkinoita, sillä tämä on Euroopan valttikortti globaalissa maailmassa, ehdotan televiestintämarkkinalainsäädännön uudistamista. Minä teen tämän, ja nyt parlamentti keskustelee asiasta, jotta kuluttajilla olisi todellinen valinnanvapaus.

Tällä hetkellä on liikaa ihmisiä – eikä vain ihmisiä, vaan myös pk-yrityksiä – joilla ei ole laajakaistaa saatavilla. Tulevaisuudessa heillä ei ole laajakaistan tarjoamia mahdollisuuksia sosiaaliseen kehitykseen, ja tämä on mielestäni tilanne, jota on mahdoton hyväksyä. Tämän vuoksi kaikkien saatavilla olevan laajakaistan on oltava poliittinen tavoite. Se on toteutettavissa, jos onnistumme uudistamaan televiestintämarkkinat siten, että operaattorien välille syntyy aitoa kilpailua, ja niiden kuluttajille tarjoamiin palveluihin valinnanvaraa.

Puhemies. – (PT) **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 57 (H-1051/07)

Aihe: Internetin turvallisuus

Samalla, kun tieto- ja viestintätekniikan kehitys tuo edelleen merkittäviä etuja, on olemassa entistä suurempi vaara, että lapset altistuvat sopimattomalle tai laittomalle sisällölle. EU hyväksyi vuonna 2005 Safer Internet plus -ohjelman vastustaakseen laittoman ja ei-toivotun aineiston päätymistä erityisesti lasten ulottuville.

Voiko komissio kertoa, millaisia tuloksia on saavutettu tällä tärkeällä politiikan alalla ja erityisesti millaista todellista edistystä jäsenvaltioissa on saavutettu Internetin turvallisuuden parantamisessa?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä aihe on sydäntäni lähellä, sillä se koskee lapsia ja heidän turvallisuuttaan. Katson uuden teknologian olevan lasten kannalta erinomaista, mutta siihen liittyy myös vaaroja, joita vastaan meidän on taisteltava.

Tämän vuoksi olemme perustaneet kaksi laaja-alaista eurooppalaista verkostoa: INHOPE-vihjelinjaverkoston, johon kansalaiset voivat ilmoittaa laittomasta sisällöstä, sekä INSAFE-tiedotusverkoston, joka pyrkii levittämään lapsille, vanhemmille, kouluille, poliittisten päätösten tekijöille ja tiedotusvälineille tietoa verkkoteknologian turvallisesta käytöstä. Kaikki tämä kuuluu Safer Internet -ohjelmaan. Kyseessä ovat ainutlaatuiset yleiseurooppalaiset hankkeet.

INHOPE-vihjelinjoja on 24:ssä eurooppalaisessa valtiossa ja aasialaisten ja yhdysvaltalaisen jäsenten ansiosta sillä on myös kansainvälinen ulottuvuus. Verkoston käsittelemien ja lainvalvontaviranomaisille toimitettujen lasten hyväksikäyttöön liittyvää aineistoa koskevien vihjeiden määrä on lisääntynyt viime vuosina 15 prosenttia, joten näiden vihjelinjojen merkitys on selvästi havaittavissa.

Toinen verkosto on INSAFE, joka koordinoi tiedotuskeskuksia 23:ssa eurooppalaisessa valtiossa ja järjestää myös vuosittain Turvallisempi Internet -päivän, joka oli tänä vuonna 12. helmikuuta. Järjestimme yleiseurooppalaisen nuorisofoorumin, jossa useat Euroopan parlamentin jäsenet ja alan edustajat kertoivat suoraan sosiaalista verkostoitumista ja matkapuhelimen käyttöä koskevista kokemuksistaan.

EU:n Lapset verkossa -verkosto koordinoi tutkijoita 21 valtiosta keskittyen lasten turvallisuuteen verkossa, ja Turvallisempi Internet -foorumi kokoaa yhteen kansalaisjärjestöjä, alan tutkijoita ja poliittisia päätöksentekijöitä keskustelemaan laittoman sisällön entistä tehokkaammista torjuntakeinoista, Web 2.0:sta ja muista olennaisista aiheista. Ohjelmassa kannustetaan myös yksityisen sektorin osallistumista. Safer Internet Plus -ohjelma päättyy joulukuussa 2008, minkä vuoksi parlamentilla on hyvin pian mahdollisuus tutustua ohjelman arviointiin ajanjaksolle 2009–2013. Olen varma, että parlamentti ottaa aktiivisesti osaa tähän päätöksentekoprosessiin.

Tähän mennessä olemme saaneet hyviä tuloksia, ja voimme vahvistaa niitä edelleen. Ongelma ei ole pienenevässä, se jatkaa kasvamistaan, joten katson, että näiden ohjelmien olisi jatkuttava.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, kiitos vastauksestanne. Koska ongelma kasvaa ja jatkaa kasvamistaan, voitteko vahvistaa, että suosittelette myös määrärahojen kasvattamista? Viimeisten viiden vuoden määrärahat olivat 45 miljoonaa euroa.

Oletteko tietoinen vuonna 2003 tehdyn tutkimuksen tuloksesta, jonka mukaan 40 prosenttia lapsista kertoi verkossa tapaamiensa ihmisten ehdottaneen henkilökohtaista tapaamista ja että vuonna 2006 lapsista 22 prosenttia todella tapasi tällaisen henkilön? Heistä 51 prosenttia ei koskaan kertonut asiasta vanhemmilleen tai opettajilleen. Minkälaisia tavoitteita olette asettanut tämän osalta, kuinka mittaatte näiden tavoitteiden saavuttamista ja minkälaista edistymistä voitte raportoida parlamentille, kun käynnistämme ohjelman uudelleen ajanjaksolle, joka päättyy vuonna 2013? Tuen ohjelmaa voimakkaasti ja kehotan teitä, arvoisa komission jäsen, hankkimaan kaikki tarvittavat resurssit sen edistämiseksi.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, kiitos vastauksestanne. Voinko kysyä, mihin toimiin komissio ryhtyy tehostaakseen yhteistyötään vanhempien kanssa? Se on todellinen ongelma. Lapset ovat valitettavasti kaukana edellämme tällä alalla. Olen huolestunut siitä, että ohjelma päättyy vuonna 2008, ja tiedän myös, että kaikki eivät sitä tiedä, vaikka monet tietävätkin. Toivon teidän ottavan tämän asian huomioon, ja minusta teidän on tehtävä oma-aloitteisesti enemmän tietoisuuden lisäämiseksi.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Olen täysin samaa mieltä arvoisten parlamentin jäsenten kanssa. Tämä on todellakin suuri ongelma. Ensinnäkin yhteiskunnassamme lapset tietävät vanhempiaan enemmän, mikä ei sellaisenaan ole huono asia, mutta siitä syntyy ongelmia vanhemmille, jotka haluavat auttaa lapsiaan ongelmissa. Ongelma ei sitä paitsi koske pelkästään vanhempia, vaan myös isovanhempia, sillä hyvin usein isovanhemmat ostavat lastenlapsilleen matkapuhelimia voidakseen pitää näihin yhteyttä. Asia koskee tietysti myös opettajia.

Tämän vuoksi ehdotamme ohjelman laajentamista lisättyjen, 55 miljoonan euron määrärahojen avulla – ja toivon parlamentin lisäävän määrärahoja – ja teemme myös yhteistyötä yksityisten järjestöjen, kuten SchoolNetin kanssa. SchoolNet -ohjelmaa toteutetaan monissa eurooppalaisissa kouluissa, ja siinä todella puututaan tähän ongelmaan, jotta lapset tulisivat tietoisiksi ongelmista ja ymmärtäisivät, että kaikki, joiden

kanssa he voivat olla yhteydessä, eivät ole sellaisia, joiden kanssa heidän kuuluu olla yhteydessä. Ohjelma tarjoaa tietoja myös vihjelinjojen ja Turvallisempi Internet -ohjelman toimintojen kautta, ja tiedotuskeskukset auttavat vanhempia ymmärtämään mistä on kysymys. Vanhemmilla ei hyvin usein ole lainkaan käsitystä uuden teknologian eduista ja haitoista.

Vastaan komissiossa uudesta teknologiasta ja uskon todella, että suurin osa uuden teknologian tarjoamista mahdollisuuksista on myönteistä. En haluaisi muutaman kielteisen seikan kokonaan estävän nuorempia sukupolvia tutustumasta uuteen teknologiaan. Tämän vuoksi uskon vahvasti myös alan itsesääntelyvalmiuteen.

Vuosi sitten pyysin matkapuhelinoperaattoreita tekemään jotain sen varmistamiseksi, että Internetiin liittyvät ongelmat eivät siirry suoraan kolmannen sukupolven matkapuhelimiin. Olen hyvin iloinen voidessani kertoa, että tänä vuonna matkapuhelinteollisuus on ryhtynyt hyvin konkreettisiin toimiin tiedottaakseen lapsille ja vanhemmille vaikeuksista ja estämään lapsille vaaralliset ohjelmat kolmannen sukupolven matkapuhelimissa.

Edistymistä siis tapahtuu. Uskon, että Euroopan parlamentin vaalit voisivat olla hyvä tilaisuus kiinnittää kansalaisten huomiota toteutettuihin toimiin. Nämä ovat konkreettisia toimia. Olette oikeassa siinä, että kaikki eivät tiedä niistä. Eikö siis olisi syytä hyödyntää parlamentin vaalikampanjaa ja sen suomaa mahdollisuutta päästä lähelle kansalaisia ja selittää heille, mitä konkreettisia toimia Euroopan yhteisö toteuttaa yhteiskuntamme hyväksi?

Puhemies. – (PT) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Julistan kyselytunnin päättyneeksi.

Puhetta johti

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

13. EU:n Keski-Aasian strategia (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Cem Özdemirin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö EU:n Keski-Aasian strategiasta (A6-0503/2007) (2007/2102(INI)).

Cem Özdemir, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan aluksi kiittää varjoesittelijöitä heidän tuestaan ja Keski-Aasiaa koskevaa mietintöä koskevista arvokkaista ehdotuksistaan. Haluan kuitenkin kiittää erityisesti myös ulkoasiainvaliokunnan sihteeristöä sekä tietenkin myös ryhmäni kollegoja, joita ei pidä unohtaa tässä vaiheessa ja joita ilman mietintöä ei olisi syntynyt. Mainitsen heistä vain muutaman: Dag Sourander, Paolo Bergamaschi, Rosemary Opacic, Andrew Woodcock, Margaret François ja kollegani Rana Aydn.

Käsitlemme tänään Euroopan parlamentissa ensimmäistä kertaa Keski-Aasiaa koskevaa mietintöä. Katson, että tämä on merkittävä hetki parlamentille, sillä tämä kuvastaa Keski-Aasian suhteillemme antamaamme arvoa. Keski-Aasiasta on tulossa Euroopan unionille yhä merkittävämpi strateginen kumppani. Vuosia jatkuneen laiminlyönnin jälkeen Euroopan unioni on tunnustanut viittä Keski-Aasian tasavaltaa, Kazakstania, Kirgisian tasavaltaa, Tadžikistania, Turkmenistania ja Uzbekistania koskevan johdonmukaisen strategian tarpeen. Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen näistä viidestä tasavallasta tuli Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) jäseniä, mikä todellakin tarkoittaa, että ne ovat sitoutuneet hyväksymään meille Etyjin jäsenille yhteiset arvot, standardit ja periaatteet.

Eurooppa-neuvosto hyväksyi Saksan puheenjohtajakaudella 20.–21. kesäkuuta 2007 yhteisen Keski-Aasian strategian. Strategiassa tarjotaan viidelle tasavallalle yhteisön kokemusta ja asiantuntemusta hyvän hallintotavan, oikeusvaltion, demokratian, ihmisoikeuksien sekä opetuksen ja koulutuksen kaltaisilla keskeisillä aloilla. Euroopan unionin riippuvuus ulkoisista energialähteistä ja sen monipuolisen energiapolitiikan tarve energiatoimitusten varmuuden takaamiseksi on EU:n ja Keski-Aasian tasavaltujen yhteinen etu. Tässä asiassa meillä on yhteisiä etuja.

Itse asiassa, kun puhumme energialähteistä, tarkoitamme kuitenkin kahta valtiota, Turkmenistania ja Kazakstania. Esimerkiksi Uzbekistanilla ja Tadžikistanilla on itsellään energiaongelmia, kuten olemme viime aikoina saaneet todeta. Veden osalta Kirgisian tasavallalla on runsaat energiavarat, minkä vuoksi mainitsimme sen tarkoituksellisesti. Otamme tässä mallia komission ja lähetystöjen ehdotuksesta perustaa vesi- ja energia-akatemia, joka tarkastelisi asiaa kokonaisuudessaan myös ympäristön ja kestäväen kehityksen kannalta.

On myös näiden valtioiden edun mukaista monipuolistaa energian toimitusreittejään, sillä meidän etumme mukaista ei ole, että riippuvuus Venäjältä lisääntyy.

Kumppanuus- ja yhteistyösopimukset ovat merkittäviä näiden valtioiden kanssa toteutettavan kahdenvälisen yhteistyön välineitä. Sopimukset Kazakstanin, Kirgisian tasavallan ja Uzbekistanin kanssa ovat jo voimassa, kun taas kaikki jäsenvaltiot eivät ole vielä ratifioineet Tadžikistanin kanssa tehtävää sopimusta. Tähän mennessä emme ole allekirjoittaneet sopimusta Turkmenistanin kanssa. Syyt ovat kaikkien tiedossa. Ne liittyvät eristäytyneeseen järjestelmään, joka oli vallalla Ashgabatissa vuoden 2006 loppuun asti. Toivomme – ja oletan puhuvani kaikkien läsnä olevien puolesta – että näemme Turkmenistanin uuden alun ja toivomme kovasti sen jatkavan demokraattisia uudistuksiaan. Meidän on kuitenkin tässä vaiheessa myönnettävä, että sillä on vielä pitkä matka tavoitteeseensa. Olemme iloisia ensimmäisistä askeleista kohti yhä laajempaa avoimuutta. Toivomme kuitenkin, että tämä on vasta toivomamme kehityksen alkua.

Mietinnössä esitetään selkeät tavoitteet ja painopisteet suhteissamme näihin viiteen tasavaltaan. Meidän on yhdistettävä maakohtainen ja alueellinen lähestymistapa. Kiinnitämme huomiota demokratiaan ja oikeusvaltioperiaatteeseen ihmisoikeuksia unohtamatta. Haluamme selvät mittapuut, joilla määritetään indikaattorit ja tavoitteet, jotta kumppanimme tietävät, mistä on kysymys. Toivon komission ja neuvoston edelleen vaativan hyvin selkeästi poliittisten vankien vapauttamista ja tiedotusvälineiden riippumattomuutta. Toivon myös näiden valtioiden hallitusten kokevan tämän mietinnön kannustavaksi ja toteuttavan tarvittavia toimenpiteitä ihmisoikeuksien alalla sekä erityisesti vapauttavan kaikki ihmisoikeusaktivistit ilman ehtoja ja viipymättä.

Yksi asia on meille selvä: pitkäaikainen vakaus on saavutettavissa alueella ainoastaan, jos vakautuminen etenee käsi kädessä kansalaisyhteiskunnan kehityksen kanssa. Ilman aktiivista kansalaisyhteiskuntaa ja oikeusvaltiota ei pitkäaikainen vakaus ole mahdollista. Vaikka haluamme energiavarmuutta itsellemme, emme voi sen vuoksi uhrata demokratiaa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Cem Özdemir, mekin pidämme Keski-Aasiaa alueena, jonka merkitys lisääntyy, ja olen täysin samaa mieltä kansanne siitä, että se toimii siltana Euroopan ja Aasian välillä, että sillä on strategista merkitystä ja että se todellakin on naapuriemme naapuri, kun ajattelemme Kaukasusta. Kuten sanoitte, Keski-Aasian valtiot ovat nyt itse asiassa Etyjiin jäseniä, ja toivovat näin ollen tiiviitä yhteyksiä yhteisöön. On tärkeää, että tuemme tätä edelleen. Haluamme täyttää tämän toiveen, ja yhteistyömme toimii todella hyvin Saksan puheenjohtajakaudella. Komissio esitti ehdotuksia, jotka kaikki sitten hyväksyivät. Tuloksena tästä meillä on uusi ja hyvin merkittävä Keski-Aasian strategia.

Olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentti ja Cem Özdemir ovat ottaneet esiin juuri tämän kysymyksen tässä perustellussa mietinnössä. Se on todellakin hyvin tärkeää, jotta strategian täytäntöönpano edistyy tulevaisuudessa.

Meidän on tietysti aina muistettava, että vaikka Euroopan unioni on ollut aktiivinen näissä valtioissa niiden itsenäistymisestä alkaen, olemme nyt saaneet eräänlaista uutta vauhtia ja kiinnitämme niihin entistä enemmän huomiota. Siksi olen hyvin iloinen mietinnössä esitetystä selkeästä lausunnosta, jossa Euroopan parlamentti kannustaa jäsenvaltioita ratifioimaan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen erityisesti Tadžikistanin kanssa. Toivon samaa myös Turkmenistanin osalta, sillä siellä laajempi sopimuskehitys mahdollistaisi entistä tehokkaamman tuen perusedellytyksille ja uudistuksille.

Kuten tiedätte, olemme tarjonneet kahdenvälistä teknistä tukea uudistusprosessin yhteydessä jo vuosia, kuten humanitaarista apuakin. Emme siis aloita aivan tyhjästä. On kuitenkin olemassa valtavat mahdollisuudet kehittää suhteitamme edelleen. Tämän vuoksi esitimme uudessa strategiassa varsin selvästi, mitä tavoitteita haluamme saavuttaa entistä tiiviimmän yhteistyön kautta: todellista tukea ihmisoikeusalan uudistuksille, demokratiaa, tukea talouskehitykselle, investointitukea, ympäristön suojelua, ympäristön kestävyyttä, energia- ja liikenneyhteyksien kehittämistä sekä toimenpiteitä yhteisiin haasteisiin, kuten huumeiden salakuljetukseen, vastaamiseksi.

Tätä strategiaa tukee myös Euroopan unionin Keski-Aasian alueellista tukea koskeva strategia. Tämä tukee poliittisia tavoitteitamme ja edistää myös suuresti vuosittuuhannen kehitystavoitteiden saavuttamista, varsinkin köyhyyden poistamisen ja terveyden aloilla.

Minusta on tärkeintä edistyä tietyillä aloilla, kuten ihmisoikeuksissa, mutta myös opetukseen ja oikeusvaltioperiaatteeseen liittyvissä kysymyksissä, Länsi- ja Keski-Aasian merkittävässä alueellisissa hankkeissa, vesiteollisuudessa ja Euroopan investointipankin valtuuksien laajentamisessa. Viittasitte

perustellusti energiapoliittiseen vuoropuheluun ja siihen, että Turkmenistanin kanssa olisi tehtävä sopimus energia-alan yhteistyöstä. Tämän osalta niin Kazakstan kuin Turkmenistan ovat meille tietenkin erityisen tärkeitä kumppaneita.

Tässä yhteydessä haluan lyhyesti kertoa, että Turkmenistanin pääkaupungissa Ashgabatissa avataan tänä keväänä EU-talo, EU:n tiedotuskeskus, jonka avulla toimenpiteistämme tulee siellä paljon näkyvämpiä. Toivon pääseväni avaamaan sen itse. Lopuksi myös valmistelut lähetystön avaamiseksi Uzbekistaniin sekä Tadžikistanin ja Kirgisian tasavallan alueellisten lähetystöjen muuttaminen varsinaisiksi lähetystöiksi etenevät suunnitelmien mukaan.

Lopuksi kerron lyhyesti viimeisimmät uutiset Tadžikistanin tämän hetkisestä energia- ja elintarvikekriisistä. Kollegani Louis Michel tutkii parhaillaan Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston (ECHO) ehdotusta, jonka puitteissa osoitettaisiin 750 000 euroa kiireellisiin tukitoimenpiteisiin, ja toivon, että ehdotus hyväksytään lähiaikoina.

Voisin todellakin puhua paljon pidempään, mutta puheaikani on rajallinen, kuten kaikkien muidenkin.

Josep Borrell Fontelles, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Arvoisa puhemies, kuten esittelijä totesi, alue edellyttää Euroopan unionilta johdonmukaista strategiaa. Johdonmukaisuus merkitsee kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen noudattamista ja erityisesti kehitysyhteistyöhön tarkoitettujen rahoitusvälineiden hyödyntämistä pääasiassa köyhyyden poistamiseen ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen.

On kuitenkin hyvin epätodennäköistä, että tavoitteet saavutettaisiin tällä alueella, ja onkin ilmeistä, että köyhyys on jatkossakin yksi tämän alueen valtioiden suurimmista ongelmista, lukuun ottamatta niitä valtioita, joilla on öljyä.

Strategiassa ei kuitenkaan mainita köyhyyden poistamista ja sosiaalista osallisuutta ensisijaisina painopistealueina, eikä siinä korosteta kansanterveysasioita tai sukupuoleen perustuvan syrjinnän poistamista.

Kehitysyhteistyövaliokunta pyytää näiden tavoitteiden korostamista kaikissa näitä valtioita koskevissa johdonmukaisuuteen pyrkivissä strategioissa ja Euroopan unionin muissa poliittisissa välineissä.

Olemme tyytyväisiä siihen, että koulutus, erityisesti alemman perusasteen koulutus, mainitaan yhtenä yhteistyöalana. Näin on oltava, sillä koulutus on vuosituhannen kehitystavoitteista se, jonka saavuttamisesta nämä valtiot ovat vielä kaukana.

Olemme tyytyväisiä myös viittaukseen Kansainvälisen työjärjestön yleissopimukseen, jotka koskevat ihmisarvoista työtä, ja korostamme, että näillä standardeilla on oltava keskeinen asema taloudellisessa yhteistyössä, investoinneissa ja kauppasuhteissa erityisesti lapsityövoiman käytön torjumisessa, sillä se on edelleen vakavin ongelma näissä valtioissa, erityisesti Tadžikistanissa ja Uzbekistanissa.

Alojz Peterle, PPE-DE ryhmän puolesta. – (SL) Onnittelenn esittelijää, Cem Özdemiria hänen hienosta työstään ja haluan kiittää häntä yhteistyöstä tämän mietinnön parissa, jossa ilmaistaan Euroopan unionin selkeä poliittinen tahto entistä laajempaan strategiseen yhteistyöhön Euroopan unionin ja Keski-Aasian valtioiden välillä, sillä näiden valtioiden demokraattinen ja taloudellinen edistyminen on tärkeää maailmanlaajuisen vakauden kannalta.

Mietinnössä ilmaistaan realistisin ja myönteisin tavoin tyytyväisyys tämän alueen valtioiden monilla eri aloilla saavuttamaan edistykseen. Samalla siinä esitetään rakentavaa kritiikkiä poliittisia puutteita kohtaan varsinkin ihmisoikeuksien, demokratian, oikeusvaltion, ympäristönsuojelun ja kansanterveyden aloilla.

Mietintö on valmisteltu täysin tietoisena Keski-Aasian valtioiden erilaisuudesta ja perustuen oletukseen siitä, että yhteistyön syventäminen niin energia-alalla kuin myös laajemmin politiikan ja turvallisuuden aloilla ja muillakin aloilla, on yhteisen edun mukaista. Uusia dynaamisia suhteita koskeva toivomus heijastuu myös ehdotuksessa, jonka mukaan yhteistyön edistymistä arvioitaisiin kahden vuoden välein, sekä ehdotuksessa siitä, että Euroopan komissio perustaisi kiireesti lähetystöt kaikkiin Keski-Aasian valtioihin.

Keski-Aasian valtiot ja kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat Etyjin jäseniä ja sitoutuneet noudattamaan samoja arvoja ja periaatteita. Kazakstanista tulee Etyjin puheenjohtajavaltio vuonna 2010, joten se on saanut valtavan luottamusta ja on ensimmäinen Keski-Aasian valtioista, joka saa näin merkittävän vastuullisen tehtävän. Toivon tämän omalta osaltaan edistävän edelleen Kazakstanin ja kaikkien alueen valtioiden demokraattista ja yleistä kehitystä sekä tiiviimpiä yhteyksiä Euroopan unioniin.

Hyvät kollegat, olen iloinen siitä, että Keski-Aasian valtioista puhuttaessa Euroopan komissio, neuvosto ja parlamentti puhuvat yksiaanisesti. On aika nostaa Euroopan unionin ja Keski-Aasian valtioiden väliset suhteet ja yhteistyö korkeammalla tasolle selkeän ja sitovan strategian perusteella.

Katrin Saks, PSE-ryhmän puolesta. – (ET) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, valitettavasti Euroopan unioni löysi Keski-Aasian varsinaisesti suhteellisen myöhään, enkä ole varma siitä, ymmärrämmekö vieläkään alueen merkitystä talous- ja turvallisuuspolitiikan kannalta. Kun vilkaisen ympärilleni täällä salissa, havaitsen, ettei se ole kaikkein suosituimpia kohteita. Joka tapauksessa viime vuonna Saksan puheenjohtajakaudella hyväksytty Keski-Aasian strategia ja tämä Euroopan parlamentin mietintö merkitsevät kuitenkin merkittävää askelta eteenpäin. Onnittelen esittelijää ja kiitän häntä miellyttävästä ja rakentavasta yhteistyöstä.

Mietinnössä näkyvät keskeiset Keski-Aasiaa koskevat seikat, kuten turvallisuusasiat, terrorismin torjuminen, energia, köyhyyden poistaminen, narkoottisten huumausaineiden kauttakulku, ihmiskauppa, ympäristöasiat sekä suhteiden kehittäminen Euroopan unioniin, alueellinen yhteistyö ja globalisaation haasteet. Merkittäviä näkökohtia ovat toisaalta alueellinen lähestymistapa ja toisaalta jokaisen valtion arvioiminen sen omien ansioiden perusteella, sillä vaikka nyt tarkastelemmekin yhtä aluetta, kyseiset valtiot kuitenkin poikkeavat toisistaan varsin merkittävästi.

Merkittävin seikka mietinnössä on siinä ilmenevä tasapainoinen suhtautuminen taloudellisiin näkökohtiin ja ihmisoikeuksiin. Koska kyseessä olevat valtiot ovat luonnonvaroiltaan rikkaita, on olemassa vaara, että suhteissamme hyötynäkökohdat ylittävät muut arvot. Tätä voi entisestään hankaloittaa se, ettei Keski-Aasiassa ole aiempaa kokemusta demokratiasta, minkä vuoksi kansainvälisten standardien noudattaminen voi siellä olla vaikeaa.

Tilannetta monimutkaistavat entisestään perinteiset heimoyhteydet ja jatkuva neuvostoperinnön vaikutus. Voidaankin siis katsoa, että käytämme samaa sanastoa puhuessamme ihmisoikeuksista, sanavapaudesta ja lehdistönvapaudesta, mutta miellämme ne varsin eri tavoin. Tämän vuoksi yhteistyö ei ole helppoa, mutta meidän on hyödynnettävä Keski-Aasian valtioiden Euroopan unionia kohtaan tuntemaa kiinnostusta. Emme kuitenkaan ole niiden ainoa elinehto. Viime vuosina myös Venäjä ja Aasian valtiot ovat tarmokkaasti uudistaneet suhteitaan sinne.

Euroopan unionilla on kuitenkin parempi mahdollisuus kuin koskaan ennen suhteiden kehittämiseen hyödyntämällä esimerkiksi nyt Euroopan unioniin kuuluvien Baltian maiden ja muiden uusien jäsenvaltioiden yhteyksiä ja kokemusta, joita niillä on aiemmasta yhteistyöstä Keski-Aasian valtioiden kanssa. Lopuksi totean, että on hyvin tärkeää lisätä läsnäoloamme alueella, mutta ottaen huomioon sen, mitä komission jäsen sanoi ja sen tosiasian, että Keski-Aasiassa kyse on valtioista, joissa väestö, toisin kuin Euroopan unionissa, on nuorta, hankkeidemme olisi kohdistuttava erityisesti nuoriin.

Samuli Pohjamo, ALDE-ryhmän puolesta. – Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan aluksi kiittää esittelijää Cem Özdemiriä onnistuneen mietinnön tekemisestä. Hän on tehnyt paljon työtä asiassa ja nostanut esille oleelliset seikat EU:n ja Keski-Aasian strategiasta.

Mietinnöstä käy ilmi EU:n kaksijakoinen suhtautuminen Keski-Aasiaan. Unioni haluaa lisätä maakaasun ja öljyn tuontia alueelta ja monipuolistaa kuljetusreittejä. Samalla halutaan parantaa ihmisoikeustilannetta, edistää demokratiaa, tasa-arvoa ja uudistaa hallintoa ja oikeuslaitosta. Hyvän tasapainon löytäminen näille tavoitteille on haastava tehtävä. EU:n on tehostettava Keski-Aasian strategian täytäntöönpanoa ja nopeutettava hankkeiden toteuttamista ja syvennettävä maakohtaista ja alueellista lähestymistapaa.

Haluan korostaa vuoropuhelun ja yhteistyön merkitystä EU:n ja Keski-Aasian maiden välillä. Samalla unionin on tuettava myös Keski-Aasian maiden välistä kanssakäymistä sekä annettava teknistä apua mm. ihmis- ja huumekaupan vastaiseen toimintaan. EU:n tuki terveydenhuollon, sosiaalialan ja koulutuksen uudistuksiin ja yhteistyö tieteen alalla lisää kansalaisyhteiskunnan kontakteja ja vahvistaa eurooppalaisia arvoja, demokratiaa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksia. Tämä parantaa myös yhteistyön edellytyksiä energiapolitiikassa.

Haluan myös painottaa erityisesti EU:n perus- ja jatkokoulutukseen antamaa tukea, mikä tarjoaa entistä paremmat edellytykset opiskeluun EU:ssa ja harjoittaa vaihtoa EU:n yliopistojen opiskelijoiden kanssa. EU:n on myös tuettava ja kannustettava Keski-Aasian maita tehostamaan toimiaan ympäristönsuojelussa ja pyrkimyksessä kestävään veden- ja muiden luonnonvarojen käyttöön.

Adam Bielan, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, minäkin kiitän Cem Özdemiriä hänen erinomaisesta mietinnöstään.

Arvoisa komission jäsen, energiavarmuus on epäilemättä yksi suurimpia Euroopan unionin 2000-luvulla kohtaamia haasteita. Se on saavutettavissa ainoastaan energialähteidemme monipuolistamisen avulla, jotta EU:n jäsenvaltiot eivät olisi enää riippuvaisia Venäjän turvallisuusjoukkojen valvomista yrityksistä.

Monipuolistamisessa juuri Keski-Aasian valtiot ovat keskeisessä asemassa. Tämä vaikuttaa sopivan molemmille osapuolille: EU:n jäsenvaltioille, jotka etsivät muita energialähteitä, sekä Keski-Aasian valtioille, jotka haluavat myydä raaka-aineitaan korkeammalla hinnalla.

Odessan-Brodyn öljyputken jatkaminen Puolan Gdanskin satamaan ei kuitenkaan ole toteutunut, ja Nabucon putken, ainoan putken, joka voisi kuljettaa maakaasua EU:n jäsenvaltioihin Venäjältä riippumatta, rakentaminen vaikuttaa nyt epätodennäköisemmältä, koska Turkmenista ja Kazakstan tekivät viime vuonna Venäjän kanssa sopimuksen kaasuputken rakentamisesta Kaspianmeren rannikon suuntaisesti. Venäjä ja Bulgaria ovat myös tehneet hiljattain sopimuksen, ja Serbian öljyteollisuutta yksityistetään.

Tämän seurauksena, koska Euroopan unionista puuttuu solidaarisuus ja EU:n diplomatia on tehotonta, maamme sallivat Venäjän ja Kiinan syrjäyttävän ne tällä maailman merkittävällä alueella. Kysyn tämän vuoksi komission jäseneltä, mitä konkreettisia tekoja Euroopan komissio aikoo toteuttaa Odessan-Brodyn-Gdanskin ja Nabucon putkien kaltaisten hankkeiden edistämiseksi.

Jiří Maštálka, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (CS) Hyvät kollegat, aluksi haluan kiittää esittelijää hänen mietinnön valmisteluun uhraamastaan ajasta ja työstä. Minun on kuitenkin valitettavasti tämän myönteisen seikan jälkeen todettava, että kyseinen ehdotus on hyvin sekava ja heikosti jäsenelty, ja samoja seikkoja toistetaan jatkuvasti. Minä kysynkin, kenelle se on itse asiassa osoitettu?

Pelkään, että kyseisissä valtioissa teksti herättää levottomuutta. Se tulee aiheuttamaan päänsärkyä maiden diplomaateille, kun he kamppailevat mietinnössä esitetyn kritiikin jäsentämisen kanssa. Vastaisuudessa olisi mielestäni asianmukaista erottaa toisistaan päätöslauselma ja mietinnön selvitysosa. Otan esimerkiksi yhden näistä valtioista, Kazakstanin. Kazakstanin presidentti Nursultan Nazarbajev vieraili Brysselissä vuoden 2006 lopussa. Uskon, että komission jäsen oli myös mukana. Siinä yhteydessä lausuttiin arvostavia ja ylistäviä sanoja. Nyt mietintöä lukiessa yleinen vaikutelma on kuitenkin sellainen, etteivät puheet olleet vakavasti otettavia ja vilpittömiä. Onko kaasun ja öljyn määrä objektiivisuutemme mittapuu? Emmekö tiedä, että Kazakstan toteuttaa parhaillaan ohjelmaa nimeltä Passi Eurooppaan, jossa heijastuu kyseisen tasavallan vilpittön halu lähentyä EU:ta kyseisillä aloilla? Minusta mietintö ei anna vilpittöntä vastausta kazakstanilaisten kysymykseen siitä, voidaanko valtio maantieteellisesti ja yleisemmin katsoa osaksi Eurooppaa. Katson myös, että mietinnössä esiin tuleva perinteisen alentuva sävy, jolla EU tarkastelee lukutaidottomia ja köyhiä sukulaisiaan, on epäasiallinen.

Tekstissä ei erotella millään tavalla alueen erilaisia valtioita sen koommin ihmisoikeuksien kuin taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen osaltakaan. Velvoite esittää yhdessä Keski-Aasian valtiot ja Mongolia on ymmärrettävä vain pyrkimyksenä yhdistää samaan joukkoon valtiot, jotka esittelijä katsoo samanlaisen geopoliittisen merkityksen omaaviksi ja oletettavasti mahdollisiksi tukikohdiksi Venäjää ja Kiinaa vastaan. Jotkut päätöslauselmaesityksen sanamuodot ovat kyseenalaisia. Mitä tarkoitetaan johdanto-osan kohdassa R, jossa todetaan, että eri mailla on historiallisesti tai viime aikoina ollut omia etuja alueella? Ilmaistaanko siinä tukemme joidenkin eurooppalaisten suurvaltojen entiselle siirtomaapolitiikalle, vai onko se joidenkin öljy-yhtiöiden etujen mukainen huolenilmaus? Myös toteamus, jonka mukaan Venäjä ja Kiina yrittivät säilyttää vaikutuspiirinsä Keski-Aasiassa perustamalla Shanghain yhteistyöjärjestön, on mielestäni järjetön.

Lopuksi haluan sanoa, että ihailtavat aikomukset parantaa EU:n suhteita Keski-Aasian valtioihin sekä pyrkimykset tukea paikallista demokraattista ja sosiaalipoliittista kehitystä ovat päätöslauselmaa laadittaessa hämärtyneet tiettyjen kunnianhimoisten ryhmien hyvin ongelmallisten etunäkökohtien vuoksi. EU:n todellisten tavoitteiden ja tarpeiden kannalta tuloksena olevaa tekstiä on mielestäni mahdoton hyväksyä.

Bastiaan Belder, *IND/DEM-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, esittelijä Özdemir korostaa aivan perustellusti mietinnössään, että Keski-Aasiassa on Euroopan unionille suuri strateginen merkitys. Hän toteaa myös, että muiden kuin jäsenvaltioiden kanssa tehtävien sopimusten ehtona on oltava kumppanivaltion selkeä sitoutuminen ihmisoikeuksiin. Vuoropuhelun on oltava selkeää ja avointa.

Turkmenistan on yksi esittelijän mainitsemista Keski-Aasian valtioista. Siellä uskonnonvapaus on täysin kuvitteellista. Valtio valvoo täysin uskontoa. ”Ruhnama” – entiseen presidenttiin Nijazoviin yhdistyvä valtionuskonto ja henkilökultti – on edelleen vallalla. Rekisteröitymättömillä uskonryhmillä on tämän vuoksi vaikeaa. Ne ovat puun ja kuoren välissä. Virkakoneiston pelottelu rajoittaa niiden uskonnonvapautta ja ne kohtaavat ongelmia vapaassa liikkumisessa ja omaisuuden omistamisessa. Venäläisten baptistipappien

Kalatevskin ja Polotovin tilanne, josta esitin komissiolle kysymyksen viime syksynä, on vain yksi esimerkki tästä kauhistuttavasta jokapäiväisestä todellisuudesta.

Pyydän teitä siis jälleen ystävällisesti harkitsemaan esittämiäni tarkistuksia, tarkistuksia 12 ja 13. Turkmenistan on merkittävä valtio, kun Euroopan unioni pyrkii monipuolistamaan energialähteistään, tämä on kiistatonta. Siihen on kuitenkin kiinnitettävä huomiota aiemmin mainitsemiäni uskonnollisten ryhmien ja muiden vähemmistöjen aseman vuoksi. Sama koskee myös muita Keski-Aasian kumppaneitamme. Luotan tukeen.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n ja Keski-Aasian välinen kumppanuus on jo viivästynyt paljon. Onnittelen jäsen Özdemiriä mietinnöstään. Valtavaa ja strategisesti merkittävää aluetta revitään kolmeen suuntaan, Kiinaan, Venäjälle ja Eurooppaan. Olennaista on, että teemme kaikkemme varmistaaksemme sen, että Keski-Aasia valitsee järkevästi kumppanikseen Euroopan unionin.

Kun Turkmenistan nyt vähitellen astuu ulos eristäytyneisyydestään, on EU:lla ratkaiseva mahdollisuus. Turkmenistanilaisen hiilivedyn säännöllisen ja luotettavan toimituksen varmistaminen vähentää Euroopan tämän hetken liiallista riippuvuutta Venäjästä. Tämä edellyttää uutta Kaspiannmeren putkea yhdistettäväksi Nabuccon hankkeeseen.

Uzbekistan, jota on perustellusti hyljeksitty Andijonin verilöylyn jälkeen, on aloittanut ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun EU:n kanssa. Tämä on huomattava askel eteenpäin. On tietysti tapahtuttava vielä paljon edistymistä, ennen kuin Uzbekistania voidaan pitää tosiasiallisesti demokraattisena valtiona. Uzbekistan on kuitenkin tärkeä liittolainen kansainvälisen terrorismin vastaisessa sodassa, varsinkin mitä tulee Afganistaniin.

EU:n kannalta Kazakstania on pidettävä Keski-Aasian kruununjalokivenä. Valtion laajat öljy-, kaasu- ja mineraalivarat, joihin kuuluu myös uraani, ovat luonnollisesti houkuttelevia. Vaikka Kazakstan ei olekaan perinteemme mukainen läntinen liberaali demokratia, se edistyy merkittävällä tavalla moniuskoisena, maallisena ja muslimienemmistöisenä valtiona. Ottaen huomioon, että vain 17 vuotta sitten se oli Neuvostoliiton liittovaltio, Kazakstanin Etyjin puheenjohtajuus vuonna 2010 vahvistaa entisestään suuntausta kohti suurempaa poliittista vapautta ja ihmisoikeuksia.

Euroopan naapuruuspolitiikan itäisen ulottuvuuden esittelijänä ehdotin kerran, että Kazakstan jonain päivänä osallistuisi Euroopan naapuruuspolitiikkaan. Uskon, että jonain päivänä jokin tämän kaltainen järjestely onnistuu.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, minäkin onnittelen esittelijä Cem Özdemiriä. On harmillista, että suurin osa Keski-Aasian väestöstä on todennäköisesti mennyt jo aikoja sitten nukkumaan.

Euroopan unioni on kauan laiminlyönyt Keski-Aasiaa. Nyt suunniteltu strategia on tervetullut askel kohti tämän puutteen korjaamista. Kuten monet ovat todenneet, unionilla on alueella melkoiset intressit. Valitsemme realistisen strategian, johon sisältyy Keski-Aasian-suhteidemme eri näkökulmia ja alueen kehitystä koskeva yhtenäinen näkemys. Kuten EU:n erityisedustajamme Pierre Morel on lukemattomissa yhteyksissä todennut, energiavuoropuhelua ei synny, elleimme auta asianmukaisesti toimivien valtioiden kehittämisessä. Asianmukaisesti toimiva valtio merkitsee demokratisoitumista. Uuden strategian menestyksestä ei ole takeita. Menestys riippuu todella paljon sen täytäntöönpanotavasta. Odotamme ennen kaikkea Euroopan komission täydentävän strategiaa käytännössä. Ihmisoikeusasioita ei tietenkään pidä unohtaa tässä yhteydessä.

Uzbekistanin osalta olen edelleen sitä mieltä, että meidän on pysyttävä tiukkoina suhteissamme tähän valtioon, kunnes sen hallinto osoittaa selvästi olevansa valmis siirtymään kohti aitoa demokratiaa.

Kazakstan on tärkeä. Jaan yleisen näkemyksen, jonka mukaan valtio on alueella ratkaisevassa asemassa. En ole Charles Tannockin kanssa samaa mieltä siitä, että se olisi otettava mukaan naapuruuspolitiikkaan, mutta meidän on tutkittava keinoja parantaa suhteitamme Kazakstaniin. Olen itse käynyt siellä, ja minuun teki vaikutuksen valtion energia – ei vain taloudellinen vaan myös sosiaalinen energia. Olen iloinen siitä, että Kazakstanin Etyjin puheenjohtajuudesta päästiin sopimukseen. Olen iloinen myös siitä, että sopimukseen, tähän päätökseen, liittyy joitakin ehtoja. Me voimme seurata tulevana vuosina Kazakstania tarkistaaksemme, että se täyttää nämä ehdot.

Esitän vielä lopuksi yhden huomautuksen. Me voimme tehdä monenlaisia asioita Keski-Aasiassa. Meidän on kuitenkin aina muistettava myös Venäjän ja Kiinan asema alueella. Venäjän- ja Kiinan-politiikassamme meidän on myös pohdittava sitä muotoa, jossa kasvavat intressimme aluetta kohtaan on ilmaistava. Vieraillessani Kazakstanissa sain kuulla, että Kiina ja Venäjä eivät ole heidän ainoat merkittävät kumppaninsa,

vaan he toivovat myös tiiviimpiä yhteyksiä Euroopan unioniin. Uusi strategiamme voi osoittautua tähän sopivaksi vastaukseksi.

Ona Juknevičienė (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi onnittelien jäsen Özdemiriä tämän laaja-alaisen mietinnön laatimisesta.

Suhteista Keski-Aasian valtioihin vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana haluan tämän mietinnön yhteydessä tarkastella joitakin tärkeiksi katsomiani asioita.

Ensinnäkin Keski-Aasian merkitys Euroopan unionin ja koko maailman kannalta lisääntyy selvästi, epäilemättä alueen rikkaiden energiavarojen vuoksi. Meillä on paljon yhteisiä etuja turvallisuuden edistämisen alalla sekä terrorismin ja huumeiden salakuljetuksen kaltaisten uhkien torjumisessa. Olen iloinen, että Euroopan unionin uutta Keski-Aasian-kumppanuutta koskevassa strategiassa tarkastellaan näitä asioita hyvin päättäväisesti, kuten tässä päätöslauselmassakin.

Alueella on ratkaiseva geopoliittinen asema erityisesti Afganistanin, Kiinan ja Venäjän rajanaapurina. Meidän on tämän vuoksi määritettävä selkeästi tavoitteet ja painopistealat ottaen huomioon tämän kontekstin.

Kazakstanista tulee vuonna 2010 Etyjin puheenjohtajavaltio. Järjestön vastaa demokratian ja perustavaa laatua olevien ihmisoikeuksien takaamisesta. Olen iloinen kollegojeni puolesta, mutta huolissani Kazakstanin kansasta, sillä nykyiseen vaaleilla valittuun parlamenttiin ei kuulu yhtään opposition edustajaa.

Kaikilla Keski-Aasian valtioilla on vielä pitkä matka kuljettavanaan taloudellisten ja poliittisten uudistusten tiellä ja demokraattisen yhteiskunnan rakentamisessa. Entisten neuvostotasavaltojen, myös kotimaani Liettuan, esimerkki osoittaa, ettei 17 vuoden itsenäisyys ole riittävän pitkä aika todellisen muutoksen aikaansaamiseksi. Meidän on kuitenkin välitettävä ensisijainen viestimme, joka on, että Euroopan unioni ei halua aineellista hyötyä ihmisarvon kustannuksella.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, itsenäisyyden saavuttaminen lähes 20 vuotta sitten Cem Özdemirin mietinnössä tarkoitetuissa valtioissa sai aikaan täydellisen kulttuurisen muutoksen vuosien orjuuden jälkeen.

Luonnollisesti nämä valtiot hyödynsivät uutta vapauttaan aiempien käytäntöjen ja tapojen mukaan. Muutosta on vaikea saada aikaan näin lyhyessä ajassa. Näiden kansakuntien säilyminen perustui vuositasaisiin, perinteisiin kulttuurieroihin. Meidän on kunnioitettava tätä. Muutoksen on tapahduttava hitaasti, jotta emme herätä vihamielisyyttä omaa kulttuuriamme ja odotuksiamme kohtaan.

Taloussuhteet Venäjän federaatioon säilyivät itsenäisyydenkin aikana, ja ne ovat edelleen vahvat. Venäjän kulttuurilla, tiede-elämällä ja taloudella on ollut valtava vaikutus nyt itsenäisiin valtioihin. Jos emme rakenna vaihtoehtoisia yhteyksiä Euroopan unioniin, tulemme epäonnistumaan näissä valtioissa meitä kohtaan koetuista odotuksista huolimatta.

Aloittakaamme taloudesta: korvataan venäläiset putket omillamme, venäläiset teollisuuslaitokset omillamme ja venäjän kieli englannilla. Sen myötä toteutuu järjestelmällinen muutos kulttuurissa.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, mietinnössä ilmaistaan huoli siitä, että Kirgisian uusi perustuslaki, josta äänestettiin kansanäänestyksessä lokakuussa 2007 ilman laajempaa keskustelua, voi muuttaa voimatasapainoa. Kirgisian perustuslakia tarkistettiin kiistanalaisessa kansanäänestyksessä vuonna 1996, ja vuonna 2003 järjestettiin toinen kansanäänestys, jossa hyväksyttiin lisää muutoksia perustuslakiin.

Mietinnössä myös paheksutaan Keski-Aasian valtioiden ”yleistä huolta säilyttää sisäinen järjestys”, joka ”on tosiasia hallintojärjestelmissä, joissa ei ole nähtävissä paljoakaan kiinnostusta pyrkiä hankkimaan kansan hyväksyntää, jolle näiden järjestelmien vallan tulisi perustua”.

Hetkinen, kenestä tässä puhutaan? Perustuslakimuutoksesta, joka ”muuttaa voimatasapainoa”. ”Huolesta säilyttää sisäinen järjestys”, johon ei liity ”paljoakaan kiinnostusta pyrkiä hankkimaan kansan hyväksyntää” jolle poliittisen eliitin vallan tulisi perustua. Tämä kuulostaa Yhdistyneen kuningaskunnan Itsenäisyyspuolueen unionin perustuslakia – anteeksi, tarkoitan Lissabonin sopimusta – koskevalta mietinnöltä.

En usko viiden Keski-Aasian valtion olevan demokratian ja oikeusvaltion mallimaita, mutta kun Kirgisian poliitikot halusivat muuttaa perustuslakia, he ymmärsivät sentään pyytää kansan hyväksyntää kansanäänestyksessä.

Se on jotain, mitä Euroopan unioni ei ole ymmärtänyt eikä uskaltanut pyytää Euroopan kansalaisilta.

Rihards Pīks (PPE-DE). – (LV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, paljon kiitoksia. Ensinnäkin haluan kiittää esittelijää, varjoesittelijää sekä heidän avustajiaan, sillä mietintö on hyvin kattava ja se sisältää paljon viittauksia ja asiakirjatutkimuksia, joissa analysoidaan kutakin valtiota. Haluan kuitenkin kiinnittää huomionne muutamaankin seikkaan, joita ei mielestäni ole käsitelty riittävästi. Kyllä, haluan myös lisätä, että komission jäsenen kuvaus kyseisissä valtioissa lähitulevaisuudessa toteutettavista erityistoimista oli hyvin tervetullut. Minusta vaikuttaa kuitenkin siltä, ettei mietinnössä ja Euroopan unionin strategiassa yleisesti esitetä riittävästi näitä valtioita koskevia strategisia päätöksiä ja toimia, kun taas minusta vaikuttaa siltä, että Venäjällä, Kiinalla, Etelä-Korealla ja Intialla on kaikilla hyvin merkittävä vaikutus alueella. Haluan kiinnittää huomionne myös asiaan, jonka uskon kollegani Adam Bielanin jo maininneen. Useiden valtioiden johtajat kokoontuivat 10. lokakuuta 2007 Vilnassa keskustellakseen Kaspianmeren putkista energiantoimituksissa. Viikkoa ennen tätä presidentti Putin, joka ei todellakaan vieraile usein muissa valtioissa, meni tapaamaan Nazarbajevia Turkmenistaniin. Hän tarjosi kaasusta hieman korkeampaa hintaa ja allekirjoitti poliittisen sopimuksen, jonka mukaan kaikki Turkmenistanin ja Kazakstanin kaasu kulkee Venäjän putkien kautta. Voidaan siis itse asiassa sanoa, että hän kiirehti kollegamme päätöksen edelle. Mielestäni tiettyä samankaltaisuutta on nähtävissä myös Andijanin tapahtumissa, kun muutaman kuukauden kuluttua Uzbekistanin presidentin oli pyydyttävä Yhdysvaltojen tukikohdan sulkemista. Minusta vaikuttaa siltä, että meidän olisi kiinnitettävä enemmän huomiota myös näihin näkökohtiin... Haluan vain kiinnittää huomiota siihen, että meidän on tehtävä paljon huolellisempaa analyysia ja otettava huomioon myös nämä strategiset näkökohdat. Kiitos.

Józef Pinior (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan onnitella Cem Özdemiriä hänen erinomaisesta EU:n Keski-Aasian strategiaa koskevasta mietinnöstään.

Keski-Aasia on osa sitä reittiä, joka on yhdistänyt Euroopan ja Aasian suuria sivilisaatioita aina antiikin ajoista alkaen. Nykypäivän globaalissa kontekstissa vanha Silkkitie voidaan nähdä alueen suuren poliittisen, kulttuurisen ja kaupallisen potentiaalın symbolina. Keski-Aasia on alue, jossa kohtaavat Euroopan unioni, Kiina, Intia ja Iran. Epäilemättä alueen valtiot – Kazakstan, Kirgisia tasavalta, Turkmenistan ja Uzbekistan – ovat yksi EU:n ulkoisten toimien pääasiallisista kohteista tulevina vuosina.

Lisäksi Keski-Aasia on alue, jolla EU:lla ja Turkilla on yhteisiä etuja. Turkin kulttuurinen, kielellinen ja strateginen vaikutus alueella on yksi Turkin EU-jäsenyyttä puoltavista argumenteista.

Haluan mainita kaksi asiaa. Ensinnäkin EU:n on tarjottava näille valtioille tukea ihmisoikeuksien, demokratian ja koulutuksen näkökulmasta. EU:n tukea tarvitaan kansalaisyhteiskunnan kehittämisessä, liberaalissa demokraattisessa muutoksessa ja oikeusvaltion toteuttamisessa näissä valtioissa.

Toiseksi haluan korostaa energiapoliittisen kumppanuuden merkitystä. On kiinnitettävä erityistä huomiota hankkeisiin, joissa yhdistetään Keski-Aasian öljy- ja kaasukentät sekä jakelujärjestelmät Euroopan unioniin johtaviin putkiin. Tällainen on esimerkiksi Nabuccon tuleva hanke. Yhteistyön lujittaminen edelleen Keski-Aasian ja Mustanmeren alueella energia- ja liikennealoilla on olennaisen tärkeää EU:n tavoitteiden saavuttamiseksi.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, EU:n Keski-Aasian strategia on suuri askel eteenpäin. Yhteisen näkyvyytemme lisääminen erityisedustajan avulla sekä Kirgisia tasavallan ja Tadžikistanin lähetystöjen perustamissuunnitelmat tarjoavat meille paremmat mahdollisuudet käydä intensiivistä vuoropuhelua yksittäisten valtioiden kanssa. Ne myös muuttavat niitä tapoja, joilla voimme työskennellä alueella.

Keski-Aasiasta tulee, kuten on jo todettu, yhä merkittävämpi erityisesti sellaisen energian saatavuuden osalta, jota Venäjä ei valvo välittömästi tai välillisesti. Alueella on uusia valtioita, jotka tarvitsevat tukea demokratiansa kehittämisessä ja vahvistamisessa, tukea rikollisuuden torjumisessa ja tiettyjen alueen valtioiden kautta niin Venäjälle kuin EU:n suuntautuvan huumeiden kauttakulun pysäyttämiseksi. Samalla nämä valtiot ovat tietenkin merkittäviä kumppaneita myös terrorismin maailmanlaajuisen lisääntymisen torjumisessa.

EU:lla on mahdollisuus osoittaa hyödyllisyytensä ulkopoliittikan alalla hyödyntämällä pehmeitä politiikan välineitä, niin tukea kuin kauppaakin. Lisäksi EU voi auttaa demokraattisten toimielinten ja sellaisen toimivan, oikeusvaltioperiaatteen perustuvan valtion rakentamisessa, joka kunnioittaa ihmisoikeuksia sekä todellista sanan- ja lehdistönvapautta.

Keski-Aasian valtioilla on vahvat intressit luoda vaihtoehtoja öljyn ja kaasun vientinsä monipuolistamiseksi. Meidän on EU:ssa edistettävä tehokkaita ja asianmukaisesti rahoitettuja vaihtoehtoja Venäjän ja Kiinan kaasuputkille. EU:n on kannettava vastuunsa yhteisestä energiavarmuudestamme. Muuten on olemassa vaara, että kaikki yhteiset ponnistelumme menevät hukkaan.

Venäjän lisääntyvä öljy- ja kaasuputkien omistus ei vastaa sitä riippumattomuutta, johon meidän EU:ssa pitäisi pyrkiä.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Kazakstan on parhaiten tuntemani Keski-Aasian valtio. Se on suuri valtio, joka sijaitsee Kiinan, Siperian ja Euroopan välissä. Me katsomme nämä valtiot paradoksaalisesti Keski-Aasian valtioiksi, vaikka osa niiden alueesta kuuluu maantieteellisesti Eurooppaan. Kazakstan, jossa on 16 miljoonaa asukasta ja yli sata etnistä ryhmää ja uskontoa, on perinteiltään ja historialtaan meistä etäällä, ja silti sen politiikka ja kansalaisten haaveet osoittavat vahvaa halua lähentyä EU:ta.

Lisäksi Kazakstan on kulttuuriselta kannalta pikemminkin eurooppalainen kuin aasialainen valtio. Se kamppailee ongelmiansa kanssa, mutta se on vakaa valtio, joka on sitoutunut demokraattisiin uudistuksiin, ja alueen vakaus on hyvin tärkeää koko maailman turvallisuuden kannalta. Meidän on tuettava Kazakstanin ja muiden Keski-Aasian valtioiden vakautusprosessia ja lähentymistä Eurooppaan. Meidän pitäisi tukea kaikkea sellaista toimintaa, joka auttaa Keski-Aasian valtioiden saattamisessa lähemmäs Eurooppaa, varsinkin koska niillä voi olla merkittävä asema Euroopan energiavarmuuden turvaamisessa.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) Hyvät kollegat, Mustanmeren yhteistyön esittelijänä haluan korostaa Keski-Aasian ja Mustanmeren alueiden välisen yhteistyön suurta merkitystä. Kiitän esittelijää siitä, että hän on ottanut huomioon tätä koskevat ehdotukseni, ja toivon niin komissiolta kuin neuvostoltakin voimakkaita pyrkimyksiä niiden toteuttamiseksi käytännössä Keski-Aasian uuden strategian täytäntöönpanon kautta.

Näiden kahden alueen välinen yhteistyö ja sen vahvistaminen ovat niin Euroopan unionin kuin Keski-Aasian ja Mustanmeren alueen valtioidenkin tavoitteita. Tämä on selvimminkin havaittavissa energian ja liikenteen aloilla, sillä Keski-Aasia on Euroopan unionin kannalta merkittävä energiavarojen lähde. Tämän vuoksi olenkin tyytyväinen siihen, että mietinnössä tarkastellaan tämän osalta kahta keskeistä ajatusta.

Ensinnäkin on kehitettävä liikenneväyliä ja energiainfrastruktuureja, jotka tuovat Keski-Aasian energiavarat Mustanmeren alueelle ja lopulta Euroopan unioniin. Tämä on Euroopan unionin energiavarmuuden ja energialähteiden monipuolistamisen kannalta merkittävä tekijänä. Tämän vuoksi korostan Nabucco-hankkeen ratkaisevaa merkitystä ja yhdyin mietinnössä esitettyyn kehoitukseen kiinnittää yhä enemmän huomiota hankkeen menestyksekkääseen kehitykseen.

Toiseksi vahvaan energia-alan politiikkaan liittyy myös avointen ja kilpailukykyisten energiamarkkinoiden luominen. On tärkeää, että Euroopan unioni kannustaa tämänsuuntaisiin toimiin sekä vahvistamalla vuoropuhelua Keski-Aasian ja Mustanmeren alueen valtioiden kanssa että lisätoimenpitein, kuten edistämällä niiden liittymistä Maailman kauppajärjestöön.

Joka tapauksessa nämä tavoitteet pitäisi sisällyttää yleiseen Keski-Aasia koskevaan strategiaan, joka keskittyy kestävään vakauteen ja kehitykseen. Näistä syistä on energiapolitiikan lisäksi hyvin tärkeää edistää uudistuksia kaikissa viidessä tasavallassa, siten että ihmisoikeudet ja hyvä hallintotapa sekä koulutus ja elinikäinen oppiminen ovat keskeisiä tekijöitä.

Vural Öger (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aluksi haluan onnitella Cem Özdemiriä hänen onnistuneesta mietinnöstään. Euroopan unioni liittyi kilpailuun Keski-Aasiasta hyvin epäroivin askelin ja kiinnostui alueesta hyvin myöhään jääden jälkeen Venäjästä, Kiinasta ja Yhdysvalloista. Tähän asti Keski-Aasia ei ole mieltänyt Euroopan unionia maailmanlaajuisesti toimijaksi. EU:n Keski-Aasian strategiaa on kaivattu jo kauan, varsinkin keinona vähentää energiariippuvuutta Venäjästä. Puheenjohtajavaltio Saksa aloitti toimet. Nyt meidän on tärkeää jatkaa niitä.

Valitettavasti edelleen paljastuu, ettei EU vieläkään puhu yksinäisesti ulkoisessa energiapolitiikassaan. Meidän on Euroopassa keskityttävä ennen kaikkea monipuolistamiseen, yhteisten etujemme ajamiseen sekä solidaarisuuteen kriisitilanteissa. EU:n jäsenvaltioiden kahdenväliset energiasopimukset kolmansien maiden kanssa kyseenalaistavat kuitenkin jatkuvasti Euroopan unionin mahdollisuuden yhteiseen kantaan. On kuitenkin Euroopan unionin ja sen kansalaisten edun mukaista noudattaa yhteistä ulkoista energiapolitiikkaa.

Meidän ei kuitenkaan pidä tarkastella kansalaisillemme hyvin merkittäviä energiatoimituksia ainoana syynä EU:n suhteille kyseiseen alueeseen. Emme pyri hyötymään Keski-Aasian strategiasta yksipuolisesti. Tämän osalta Euroopan unionin on erotuttava muista toimijoista alueella. Pikemminkin on kyse Keski-Aasian tasavaltojen auttamisesta oikeusvaltion ja demokraattisen yhteiskunnan sekä terveen talouden kehittämisessä. Jos unioni toimii näin, on alueen asukkaiden tultava siitä paljon tietoisemmiksi. Euroopan on kuitenkin myös edettävä varovaisesti, sillä lännestä tulevia neuvoja voidaan helposti erehtyä pitämään holhoamisena tai puuttumisena sisäisiin asioihin.

Maailma kasvaa yhä tiiviimmäksi myös EU:n ulkopuolella, ja meidän on pyrittävä rakentamaan kumppanuuteen Keski-Aasian valtioiden kanssa, kumppanuuteen, josta ei synny sellaista vaikutelmaa, että eurooppalaiset ovat kiinnostuneita vain omasta edustaan, yhteisiin etuihin perustuvaan kumppanuuteen.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, 150 vuotta sitten Ármin Vámbéry -niminen maanmieheni oli ensimmäinen eurooppalainen, joka toi koko maailmalle uutisia Keski-Aasian suljetuista yhteiskunnista ja tietoa alueen kulttuurista, hallinnosta ja taloudellisesta tilanteesta ennen Venäjän valloituksia. Jo tuohon aikaan tämä alue oli Silkkitein tavoin jo vuosisatoja muodostanut maitse kulkevan napanuoran Euroopan ja Aasian välille.

Venäjän ja Neuvostoliiton pitkän valtakauden jälkeen Keski-Aasian viisi valtiota voivat jälleen omaksua tämän napanuoran aseman Euroopan ja Aasian välillä. Monin tavoin alue valitettavasti jo toimii sellaisena, sillä suuri osa laittomasta ihmis- ja huumekaupasta saapuu Eurooppaan näiden valtioiden kautta kuten maakaasukin.

Tämän vuoksi EU tarvitsi ja tarvitsee strategian Keski-Aasian-suhteittensa kehittämiseksi. EU ei kuitenkaan voi olettaa yhteistyön koskevan ainoastaan sieltä tännepäin suuntautuvien vaarojen torjumista tai energian ja raaka-aineiden saatavuutta tai sitä, kuinka EU voi opettaa aluetta demokratiassa ja ihmisoikeuksissa.

Meidän on kehitettävä aitoa yhteistyötä tämän alueen kanssa, ja tämän vuoksi kannatan Euroopan unionin pyrkimyksiä edistää Keski-Aasian valtioiden WTO-jäsenyyttä ja niiden osallistumista maailmankauppaan. EU:n on käytettävä kaikkia käytettävissä olevia keinoja edistääkseen alueen taloudellista, sosiaalista ja poliittista kehitystä sekä nykyaikaistamista. Tämä voidaan kuitenkin toteuttaa vain keskinäisen luottamuksen avulla.

Tämän vuoksi on tärkeää asettaa ympäristönsuojelu ensisijaiseksi osaksi yhteistyötä. Ilmastonmuutos, krooniset veden käyttöön liittyvät ongelmat sekä aiemmin saastuneiden alueiden kunnostaminen ovat entistä suurempaa huomiota kaipaavia asioita. Tämän lisäksi EU:n on tiukasti kieltäydyttävä kaikista ympäristöä pilaavista tai alueella asuvien ihmisten elinympäristöä vahingoittavista hankkeista.

Olen jo kiinnittänyt komission huomion Kirgisian ja Uzbekistanin hallituksista riippumattomien järjestöjen esittämään kritiikkiin Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin osittain rahoittamia syaniditeknologiaa käyttäviä kullankaivutoimia kohtaan. EU ei voi missään tapauksessa tukea tällaisen teknologian käyttöä sen paremmin Euroopassa kuin sen ulkopuolellakaan. Paljon kiitoksia.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minäkin haluan aluksi kiittää esittelijää sekä tämän mietinnön parissa työskennelleitä varjoesittelijöitä. Tämän Keski-Aasian strategian ja tämän ensimmäisen Euroopan parlamentissa käytävän laajan keskustelun kautta etenemme aktiivisesti edistääksemme vuoropuhelua ja vastataksemme kaikkiin niihin meitä odottaviin haasteisiin, joista komission jäsen puhui. Strategia sisältää pieniä askeleita pitkällä tiellä. Olen iloinen entistä tiiviimmästä yhteistyöstä sekä siitä, ettei kyse ole yksisuuntaisesta tiestä, vaan keskinäiseen luottamukseen perustuvasta näkemysten vaihdosta.

Tämän päivän keskustelu osoittaa, että Keski-Aasian osalta tarvitaan tasapainoilua. Keski-Aasian tasavaltoihin liittyy hyvin erilaisia piirteitä. Meidän on esitettävä hyvin erilaisia edellytyksiä. Haluamme tuoda energiaa, mutta turvallisesti, ja haluamme viedä demokratiaa ja ihmisoikeuksia. Haluamme yhdistää nämä, eikä se ole helppoa. Olen kuulunut vuodesta 1999 alkaen valtuuskuntaan, joka vastaa suhteista Keski-Aasian valtioihin - minä tunnen nämä valtiot. Olen oppinut paljon siellä asuvilta ihmisiltä ja tiedän, että heilläkin on ylpeytensä, josta he eivät halua luopua. Meidän on siis edettävä hyvin varovasti ja toisinaan pragmaattisesti.

Tästä pääsenkin Uzbekistaniin. Uzbekistan ottaa parhaillaan pitkiä askelia, mistä meidän olisi syytä olla hyvin iloisia. Kuolemanrangaistus poistettiin 1. tammikuuta. Kiitän esittelijää hänen suullisesta tarkistuksestaan. Lisäksi otettiin käyttöön habeas corpus -periaate, jonka mukaan tuomioistuimien ratkaisee, onko pidätys laillinen. Tämän vuoden toukokuussa käymme toisen ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun

komission kanssa. Suhtaudun luottavaisesti sen toteutumiseen. Tämäkin on hyvä asia, joka vie käynnistämäämme kehitystä eteenpäin.

Haluan sanoa, että tuen UEN-ryhmän esittämiä tarkistuksia, koska olen niistä samaa mieltä, katson niiden olevan askel kohti vuoropuhelua ja koska meidän on pyrittävä vuoropuheluun ja kumppanuuteen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin olisi osallistuttava aktiivisemmin Keski-Aasian tapahtumiin ja tuettava alueen taloudellista ja sosiaalista kehitystä. Tällä hetkellä vaikutusvaltamme on vähäinen, lähinnä siellä harjoittavat liiketoimintaa Moskova, Peking ja Washington.

Entistä aktiivisemmän aseman saavuttamiseksi meidän on kehitettävä näkemys taloudellisesta ja poliittisesta yhteistyöstä ja osallistuttava Kazakstanin, Kirgisian tasavallan, Tadžikistanin, Turkmenistanin ja Kazakstanin tarpeita vastaaviin hankkeisiin, investointeihin ja ohjelmiin. Samalla meidän on kannustettava näitä kaikkia valtioita osallistumaan entistä aktiivisempaan alueiden väliseen yhteistyöhön. Meidän on kuitenkin muistettava, ettei tehtävä ole helppo, sillä alue on etninen, kielellinen, uskonnollinen, poliittinen ja sosiaalinen tilkkutäkki, jossa Venäjällä on edelleen suuri vaikutusvalta.

Euroopan unionin ensisijaisena tavoitteena on oltava yhteistyön tehostaminen energian, kaupan, koulutuksen, infrastruktuurien, turvallisuuden ja alueellisen yhdentymisen kaltaisilla aloilla. Meidän on keskityttävä demokratisoitumisprosessin tukemiseen, koulutuksen kehittämiseen ja köyhyyden poistamiseen. Tämä lisää turvallisuutta sekä sosiaalista ja taloudellista vakautta tällä strategisella maailman alueella ja tekee yhteistyöstämme tehokkaampaa.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, ensimmäinen aiheeni on seuraava: kaikki viisi Keski-Aasian valtiota ovat Etyjin jäseniä, mikä merkitsee sitä, että ne ovat sitoutuneet kansainvälisen yhteisön edessä perusvapauksien, demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskeviin velvoitteisiin, tosin niiden veloitteiden noudattamisen taso vaihtelee.

Toiseksi alueen puutteisiin nähden Kazakstanin tilanne on myönteinen. Siellä järjestettiin elokuussa 2007 parlamenttivaalit, joihin osallistuin tarkkailijana. Tietyistä varauksista huolimatta kansainvälinen yhteisö tunnusti vaalit demokraattisiksi.

Kolmanneksi, jos Euroopan unioni toivoo löytävänsä Venäjän sijaan muita raakaöljyn ja maakaasun lähteitä, sen on pyrittävä strategiseen yhteistyöhön Keski-Aasian valtioiden ja erityisesti Kazakstanin kanssa. Ja se tarkoittaa, että Kazakstanin toiveita lähentymisestä Eurooppaan on kannustettava ja tuettava.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä oli hyvin mielenkiintoinen keskustelu. Pahoittelen aina sitä, että keskustelu käydään näin myöhään illalla ja että kenties sen vuoksi niin vähän parlamentin jäseniä osallistuu siihen, mutta kiitos siitä, että jätitte tänne. Nähdäkseni monet teistä ovat maininneet sen, mitä itse ajattelen: on olemassa strategia, joka on aivan välttämätön, ja strategialla pyritään saavuttamaan vakaus ja turvallisuus tällä alueella. Me, eli Euroopan unioni, olemme vahvasti etenemisen kannalla.

Toimin Etyjin puheenjohtajana vuonna 2000 ja opin tuntemaan nämä valtiot. Kuten muut ovat sanoneet, ne ovat hyvin mielenkiintoisia valtioita. Ne ovat keskenään hyvin erilaisia. On totta, että Kazakstan on tähti näiden valtioiden joukossa, mutta vielä on paljon tehtävää.

Kaikki ovat maininneet ihmisoikeusasiat. On puhuttu myös köyhyyden poistamisesta ja erityisesti koulutuksesta, mutta myös yleisesti ihmisoikeuksista ja tietenkin merkittävästä asiasta, energiasta. Minä siis tiedän, kuinka paljon meillä on tehtävää, ja olen iloinen siitä, että Euroopan unioni on vihdoin tehnyt paljon enemmän kuin aiemmin, kuten totesin, yhdessä puheenjohtajavaltio Saksan kanssa. Puhun nyt muutaman sanan näistä eri kysymyksistä.

Köyhyyden poistaminen on hyvin tärkeää, ja se on yksi maakohtaisten strategioiden keskeisistä osista. EU:n Keski-Aasian strategiaa koskeva poliittinen asiakirja koskee pikemminkin poliittisia painopistealoja, mutta maakohtaisissa strategioissa mainitsemme kaikki kehitysyhteistyövälineen edellytykset, jotka koskevat erityisesti koulutusta, kansanterveyttä, maaseudun kehittämistä, sosiaaliturvaa ja varsinkin haavoittuvia perheitä ja vaikeuksissa olevia lapsia.

Kansanterveyden ja tartuntatautien kannalta on käytettävissä myös merkittävä tekijä: HI-viruksen ja aidsin sekä tuberkuloosin ja malarian torjuntaa varten perustettu maailmanlaajuinen rahasto, jonka ohjelmien puitteissa Keski-Aasian valtiot ovat tukikelpoisia. Tämä on siis yksi puoli, jonka osalta jatkamme toimia.

Toisaalta on olemassa myös energiakysymys – täällä on mainittu sekä Nabuccon putki että Odessan–Brodyn–Gdanskian putki – ja yleisesti energiavarmuus. Olen täysin samaa mieltä kanssanne siitä, että haluamme monipuolistaa energiapolitiikkaamme, vaikka emme vielä olekaan saavuttaneet tavoitteitamme. Tärkeintä on kuitenkin se, että olemme tehneet tämän selkeän päätöksen.

Odessan–Brodyn–Gdanskian putkesta haluan todeta, että komissio pyrkii kaikin tavoin monipuolistamaan energialähteitämme ja toimitusreittejä, ja tässä Keski-Aasiassa on aivan ratkaiseva merkitys. Mainitsemanne putki on merkittävä hanke näiden pyrkimysten puitteissa, ja jotta saamme kuljetettavaa tähän putkeen, meidän on ensisijaisesti tehtävä työtä Kaspianmeren putken eteen, jotta saamme Keski-Aasian varat Mustallemerelle. Vain muutama päivä sitten järjestettiin kaikkien aikojen ensimmäinen Mustanmeren synergiaa käsittelevä alueellinen konferenssi, joka oli ensimmäinen vaihe näiden asioiden käsittelyssä alueellisella tasolla.

Tämän lisäksi meidän on tarkasteltava Nabuccon putkeen liittyvää energiavarmuutta. Se on edelleen painopisteala komissiolle, ja me tuemme sitä edelleen. Hanke ei ole kuollut, kuten jotkut teistä kenties luulevat. Meillä siis on energiapoliittiset painopistealat. Olemme sitä paitsi aloittamassa eräänlaisen energiaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan valmistelun myös Turkmenistanin kanssa. Olemme jo tehneet sellaisen Kazakstanin kanssa, ja me pyrimme todellakin jatkamaan siltojen rakentamista Kaukasuksen ja Keski-Aasian eri valtioiden välille.

Joku kysyi minulta Mongoliasta. Keski-Aasian alueen valtioilla on yhteinen lähimenneisyys neuvostoliiton hajoamisen jälkeen, ja ne ovat tietenkin kaikki hyvin nuoria kansakuntia. Tämä tarkoittaa, että kohtaamme niissä samanlaisia haasteita yhteiskuntien poliittisen ja taloudellisen muutoksen yhteydessä, mutta kuten tiedätte, Mongolian menneisyys on aivan erilainen, ja sen vuoksi emme sisällyttäneet Mongoliaa tähän strategiaan. Emme kuitenkaan sulje pois mahdollisuutta tarkastella myös eteläisiä Keski-Aasian valtioita ja toivomme mahdollisuutta tehdä enemmän yhteistyötä Mongolian kanssa. Se on nyt varsin demokraattinen valtio, jossa on nähty paljon myönteisiä toimenpiteitä ja myönteistä kehitystä.

Kazakstan toimii todellakin Etyjin puheenjohtajana vuonna 2010. Haluan kertoa teille, että olen aina kannattanut tätä, kuitenkin aina sillä ehdolla, että Kazakstan edelleen ottaa vielä tarpeellisia, merkittäviä askelia: vielä on paljon tehtävää tiedotusvälineiden vapauden, vaalilainsäädännön sekä poliittisten puolueiden rekisteröimisen alalla, mutta Kazakstan etenee oikeaan suuntaan.

Lopuksi, Kazakstan osallistuu Euroopan naapuruuspolitiikkaan. Pitäkäämme mieluusti Keski-Aasian strategia ja Euroopan naapuruuspolitiikka jokseenkin erillään, vaikka naapuruuspolitiikan tekijöitä voidaankin myöhemmin sisällyttää erityisiin sopimuksiin varsinkin Kazakstanin kanssa, sillä tiedämme, että Kazakstan voi olla ensimmäinen Keski-Aasian alueen valtio, joka alkaa säteillä myönteistä ilmapiiriä. Toivon muiden seuraavan sen esimerkkiä.

Cem Özdemir, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, aluksi haluan kiittää kaikkia tähän keskusteluun osallistuneita kollegoja, kiittää valiokuntia niiltä pyydytyistä lausunnoista ja tietenkin myös valtuuskunnan puheenjohtajaa Juknevičienää. Olen kiitollinen myös tarkistuksia esittäneille kollegoille. Jäsen Jeggle jo viittasikin kuolemanrangaistuksen lakkauttamista Uzbekistanissa koskevaan tarkistukseen. Olemme asiasta todella iloisia. Minun on kuitenkin korostettava, että olemme panneet huolestuneina merkille, että oppositiopoliitikkoja ja toimittajia kuolee Uzbekistanin naapurivaltioissa hämärissä oloissa. Myös tätä olisi tarkasteltava tässä yhteydessä.

Ratkaiseva kysymys onkin, kuinka voimme välittää arvojamme kieltämättä omaa etuamme tässä asiassa. Juuri tämä on Euroopan unionin mahdollisuus, sillä meillä on yksinkertaisesti näille valtioille enemmän tarjottavaa kuin vain riippuvuutta tai jopa hyväksikäyttöä. Yksinkertainen ja akuutti ongelma on se, kuinka saamme yhdistettyä pitkän aikavälin vakauden ja demokraattisen kehityksen. Tällä alalla on vielä paljon potentiaalia kehittää aitoa kumppanuutta toisaalta Keski-Aasian valtioiden kesken ja toisaalta Euroopan unionin kanssa. Tämä tarkoittaa todellakin taloudellisen ja demokraattisen kehityksen koko pakettia yhdessä kulttuuri- ja tiedevaihdon kanssa. Painopistealoina ovat kuitenkin selvästi ympäristönsuojelu ja kansalaisyhteiskunnan kehittäminen.

Haluan lyhyesti puhua teille kaikille varmasti tutusta asiasta, Araljärven ympäristökatastrofista, joka tunnetaan alueen ulkopuolellakin ja on yksi maailman suurimmista ympäristökatastrofeista. Nämä valtiot eivät kykene ratkaisemaan ongelmaa ilman meidän apuamme. Tässäkin asiassa meidän on osoitettava solidaarisuuttamme ja tehtävä osamme auttaaksemme.

Hyvä uutinen on se, että Turkki on merkittävä kumppanimme, joka on lähinaapurimme ja Euroopan unionin jäsenyyttä toivovana valtiona se voi tarjota asiantuntemustaan strategian yhteisessä kehittämisessä.

Euroopan unionin menestystä voidaan mitata myös sillä, kuinka se onnistuu Keski-Aasiaa koskevan johdonmukaisen strategian kehittämisessä. Jos Euroopan unioni haluaa olla globaali toimija, sen on myös kehitettävä strategia, jossa se esittää yhteiset intressinsä.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 20. helmikuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Osana suhteista Keski-Aasiaan vastaavan valtuuskunnan, jonka jäsen olen, työskentelyä olen saanut mahdollisuuden vierailta valtioissa, joita mietintö koskee.

Olen siis voinut havaita sen merkittävän edistyksen, jota näissä valtioissa on toteutunut monilla aloilla ympäristöstä aina sosiaalialaan, varsinkin EU:n voimakkaan kannustuksen ansiosta. Tämän vuoksi on toivottava, että EU jatkaa aloittamaansa työtä tässä osassa maailmaa, muistaen, että nämä valtiot ovat merkittäviä liittolaisia kansainvälisen terrorismin ja huumekaupan torjunnassa ja lisäksi vuoropuheluaan näiden valtioiden kanssa

Neuvostoa ja komissiota kehoitetaan myös lisäämään toimiaan tarjotakseen kansalaisille laajempaa suojelua yhteiskuntaelämän keskeisillä aloilla sekä näin ollen vahvistamaan voimassa olevaa naisten oikeuksia koskevaa lainsäädäntöä ja parantamaan sen soveltamista, jatkamaan sinnikästä taisteluaan lasten hyväksikäyttöä vastaan, panemaan täytäntöön suuria koulutusuudistuksia ja, tartuntatautien lisääntytyä alueella merkittävästi, terveydenhuoltopalveluiden uudistuksen, joka katsotaan ensisijaiseksi tavoitteeksi näissä valtioissa.

14. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

15. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.55.)